Suge-o, Ramona !

de Andrei Ciobanu

SEZONUL I

CAPITOLUL I

Acum câțiva ani, am pățit o chestie ciudată. Eram în liceu și eram foarte îndrăgostit de o fată. Bine, ea nu știa că eu exist în viața reală pentru că relația dintre mine și ea se derula mai mult pe mess. În sensul că eu îi recomandam filme și ea mă mai băga în seamă doar când se certa cu iubitul ei, prietenele ei nu erau disponibile și maică-sa era la cumpărături și câinele ei dormea.

Ideea este că s-a întâmplat la un moment dat să fim invitați la aceeași petrecere, fiind ziua de naștere a unui prieten comun, la o cabană. Știam că ăla e momentul meu și eram conștient că e ori atunci ori niciodată. Mi-am pregătit replicile de acasă, știam exact la ce oră o salut, la ce secundă o întreb ce face, în ce punct al serii o iau la dans, în ce moment o sărut, când o iau în brațe și mă vedeam deja urcând scările cu ea, în grabă, căutând o cameră liberă pentru a o face femeie cinstită.

Ok, toate bune și frumoase, am ajuns acolo, s-a făcut seara, am început să dansăm, să bem shot-uri de tequila, să ne pipăim și toate lucrurile mergeau bine. Devenea din ce în ce mai clar că urmează să o posed în acea seară. Dar, după cum știm cu toții, norocul nu ține niciodată cu ăla care vrea să fută, așa că s-a întâmplat următorul lucru: eu am decis că trebuie să merg până la baie și în punctul ăsta s-a dus dracului totul. Am intrat acolo și în clipa în care senzorii mei olfactivi au trimis spre creier informația conform căreia în acea toaletă mirosea ca și cum acum zece minute ar fi fost gazați evreii în lagăre și s-au căcat pe ei de la lipsa oxigenului, am vrut să ies cât mai repede. Dar când am vrut să ies, cineva a bătut în ușă. Nu știam ce să fac: dacă ieșeam atunci, ar fi părut că eu m-am bălegat ca vaca și picam de prost. M-am uitat în WC și acolo pluteau nepăsători câțiva boți de căcat care se uitau la mine și îmi zâmbeau.

Am stat câteva minute în baie, iar când am văzut că nu mai bătea nimeni în ușă, am decis să ies și să mă duc să plâng sub duș. Dar când am ieșit din baie, în fața ușii, aștepta Ramona (era cu încă o prietenă pentru că îți dai seama că nu avea cum să se pișe singură), petala mea de trandafir, adierea mea de primăvara și totodată femeia pe care nu aș mai fi văzut-o niciodată goală dacă ar fi intrat în baie. Așa că am luat-o de mână și am dat să plec de acolo cât mai repede și să nu o las să intre să vadă monstrul care murea letargic în baie.

Dar cum mă îndreptam eu spre ea și ea spre baie, un prieten de-al meu a intrat în toaletă. După ce a suferit un mic atac cerebral, a început să urle:

- Băăă, veniți toți să vedeți cum s-a căcat Ciobanu!!!

Iar acum, după mulți ani, când am ajuns vedetă și filmez spectacole pentru televiziuni, oamenii plătesc bilet la intrare ca să mă vadă și alte chestii din astea, cred că este momentul să-i transmit Ramonei că ar fi trebuit să mă futǎ în seara aia fiindcă acum s-ar fi lăudat cu acest lucru.

CAPITOLUL II

Ca să înțelegi mai bine evenimentele de aici, înainte să ți le povestesc, trebuie să te iau un pic cu mine pe cărarea amintirilor. Așadar, îmi aduc aminte de un moment de când eram în clasa a șaptea. Pe vreme aia îmi plăcea foarte mult de o fată. Nu aveam curajul să îi spun acest lucru și timp de mai multe luni am ținut acest secret doar pentru mine. Însă, la un moment dat, am decis să îi mărturisesc și ei ce simt pentru ea și să sper că și ea simte la fel. Am mers la ea la bancă și mi-am deschis sufletul în fața ei. Dar ea mi-a zis că nu îi place de mine pentru că sunt urât. Ca să fiu sincer, nici ea nu era tare frumoasă, dar era prima din clasă căreia i-au crescut țâțe. Lucrul acesta m-a durut foarte tare și atunci mi-am promis că am să fac tot posibilul să reușesc în viață, fapt care să mă ajute să am doar iubite dacă nu frumoase, măcar superbe.

După aia am plecat la facultăți în orașe diferite, iar acum ceva timp am văzut la ea pe facebook că s-a logodit. M-am uitat să îl văd pe norocosul băiat și am văzut ca e la fel de frumos ca o pungă de la Kaufland. Era mic, gras și roșu în obraji. Iar apoi m-am gândit la fetele cu care am avut eu contact în toți acești ani și am realizat că, plăcându-mi de fata aia atunci, nu conștientizam că puteam mai mult.

După zece ani, vreau să îi mulțumesc Ramonei că mi-a tăiat cu iataganul aripile unei iubiri infantile, ca să înțeleg că, în viață, mereu trebuie să îți dorești mai mult și să nu te mulțumești cu un lucru doar pentru că e la îndemână. Acesta a fost un moment de sinceritate, dar probabil că ceea ce vreau să zic prin toate aceste cuvinte sensibile este asta: Suge-o, Ramona! O să faci copii urâți pe care nimeni n-o să vrea să-i futǎ. Nimeni. Niciodată. Decât din milă. Sau pe bani.

CAPITOLUL III

Mă pregăteam să mă duc să îmi încerc norocul cu Ramona. Era pentru prima oară când mi-am făcut, în sfârșit curaj să o chem să bem un cico. Eram în fața ușii ei și eram transpirat din cap până în picioare. Nu avusesem niciodată așa niște emoții.

Am intrat în casă după ce mi-a deschis sora ei ușa. Am întrebat dacă Ramona e prin preajmă, iar faptul că răspunsul a fost negativ putea fi considerat un semn că ar fi trebuit să plec dracului de acolo cât mai repede. Dar nu am făcut-o. Sora Ramonei era mai mare

decât ea, avea sânii mari, era brunetă, avea ochii verzi și se învârtea în cercurile ălora populari, nu prea aveam eu des ocazia să stau de vorbă cu ea. Era genul ăla de fată care părea aproape curvă și puteai să vezi că o excită chestiile neortodoxe doar uitându-te în ochii ei. Lucrul ăsta avea să-l regrete un pic mai târziu. Plus că ea și Ramona nu se prea înțelegeau pe vremea aia.

Ea avea o oarecare slăbiciune pentru mine că eram destul de inteligent (în comparație cu băjeții plini de bani cu care era ea obișnuită). Am stat de vorbă puțin despre una, alta, iar la un moment dat, dintr-o dată, m-a întrebat dacă mai sunt virgin. Eu m-am fâstâcit, m-am înroșit și bineînțeles nu am știut cum să reacționez, iar ea s-a uitat la mine și a zâmbit. Avea un zâmbet pervers, dar totodată innocent și avea dinții albi și frumoși. Mi-a spus că i-ar plăcea ca soră-sa să fie cu un băiat ca mine pentru că este sigură că aș avea grijă de ea și să nu-mi fac problem, o să-și dea ea seama la un moment dat că ar trebui să îmi dea o șansă.

Clipă în care a venit spre mine și mi-a spus că totuși nu o poate lăsa pe surioara ei pe mâna unui băiat neexperimentat și a început să flirteze cu mine. M-a luat de mână și mi-a zis că am mâinile foarte fine și că i-ar prinde foarte bine un masaj. Inocent și naiv, am început să-i masez umerii și deja Ramona înceta să existe. Nici nu am realizat când i-a dispărut tricoul de pe corp și într-o clipă deja ne sărutam. Ce a urmat, îți poți imagina, nu voi intra în detalii. Decât dacă vrei. Dar nu, nu am să o fac. Plus că nici nu îmi amintesc foarte bine pentru că eram foarte emoționat în clipa aia, îți dai seama.

Ideea e că, după ce am terminat (AMÂNDOI, evident), mi-am dat seama ce am făcut și am vrut să plec cât mai repede de acolo.Când să ies pe ușă, sora Ramonei m-a oprit și mi-a spus: - Dacă erai atât de îndrăgostit de soră-mea, nu făceai ce tocmai ai făcut. Se pare că toți sunteți la fel până la urmă. Așa că, dacă nu vrei să-i spun ce s-a întâmplat, vreau să treci pe la mine într-o seară când e și Ramona acasă, să ne strecurăm până la baie și să... Hmm, pericolul că poți să fii prins chiar e excitant, nu-i așa?

Ceea ce nu înțelegea soră-sa era că eu am auzit doar "bla, bla, bla... să ne strecurăm în baie bla, bla, bla" pentru că eu tocmai futusem cea mai bună femeie din cartier. Urma să devin un mic zeu când avea să afle lumea. Doar că, nu prea a aflat nimeni chestia asta, nici măcar Ramona, până la un moment dat. Așa că, având în vedere că nu știu dacă citești și tu asta, alături de câteva sute de mii de oameni care vor să-ți afle identitatea, îți mai spun o dată: Suge-o, Ramona! Pentru că atunci când îți povesteam de gagica aia superbă cu care am făcut sex, care m-a lăsat să-i fac absolut tot ce am vrut eu și care te-a șocat de cât de târâtură a putut să fie, era soră-ta. Ea mi-a urmat sfatul de mai sus.

CAPITOLUL IV

După vreo câteva săptămâni de la nefericitul, dar totuși atât de fericitul eveniment cu sora Ramonei, se făcea că era majoratul unei colege de-a mea din liceu și, bineînțeles de-a

Ramonei. Tipa avea o casă la țară, cu un etaj, bar, masă de biliard, absolut superbă. Am ajuns noi acolo, am început să punem muzică, să dansăm și, cel mai important, să bem. Eu eram acolo cu actuala mea iubită, iar Ramona venise singură. Pe la 1 noaptea, deja eram amețiți și deja se puneau manele. Și la un moment dat, am invitat-o la un dans pe Ramona. Colegii mei, care știau, cei mai mulți dintre ei, de jocul de-a șoarecele și pisica dintre mine și ea, când au văzut că noi dansăm, au schimbat melodia care cânta și au pus Celine Dion - "My heart will go on".

În punctul ăsta al poveștii trebuie să-ți spun că actuala mea iubită, cu care oricum mă cuplasem doar ca să o fac geloasă pe Ramona, băuse un pic cam mult. Și mi se părea ciudat pentru că Ramona o tot lua cu fetele să mai bea un shot și încă un shot, numai că prietena mea era cea care primea cele mai multe pahare. Dacă aș fi avut mintea de acum, aș fi realizat că voiau să o îmbete, dar nu aș fi înțeles de ce. Așa că, iubita mea scumpă, dormea sus și nici nu bănuia ce se întâmplă jos, unde subsemnatul dansa cu Ramona.

Eu eram destul de amețit, ea la fel, muzica era tare și noi dansam. Era totul exact cum trebuia să fie. Ea, într-un exces de sinceritate, mi-a spus că nu îi place de prietena mea și că ar trebui să-mi găsesc o tipă mult mai pe stilul meu pentru că e evident că sunt prea bun pentru aia. Eu, bineînțeles, nu am înțeles aluzia. Colegii mei deja s-au strâns în jurul nostru și strigau "Să se pupe mirii, să se pupe mirii!".

Eu roșeam și speram, Ramona doar roșea. Până când, la un moment dat, m-a sărutat. Nu cu limba, nu pasional, ci doar mi-a atins buzele cu buzele ei. Cam cum pupi icoana la biserică. Îți jur că în clipa aia am avut o mică erecție. Ori de la sărutul ei, ori pentru că deja melodia care se auzea pe fundal era "Numele tău de azi îl voi uita" de la Copilul Minune. Ce? Și tu ai ascultat o manea la un moment dat când erai beat, taci dracu' și bucură-te de poveste.

În clipa în care Ramona mi-a spus că vrea să-mi zică ceva și să mergem până sus, în capul meu s-a auzit "Te vreau. Acum. În mine. De două ori".Am ajuns sus, eu m-am așezat pe pat, ea a încuiat ușa de la cameră și apoi mi s-a alăturat. Mi-a spus că ea este conștientă că eu sunt îndrăgostit de ea și că este de părere că dacă am încerca ceva mai mult s-ar putea să ne strice prietenia noastră minunată și că nu ar vrea asta. Eu i-am spus că "Nimic nu o să ne strice prietenia pentru că este mult prea puternică, este ca un dar de la Dumnezeu și e mai solidă decât Zidul Chinezesc" și tot felul de alte căcaturi pe care le-ar fi spus orice alt băiat excitat, cu boxerii în flăcări, dacă era în locul meu.

Moment în care ea s-a așezat peste mine și m-a sărutat pe obraz, apoi pe tâmplă și a ajuns la ureche. Și mi-a luat în gură lobul urechii (deși eu aș fi preferat să-mi ia altceva în gură) și după aia mi-a șoptit că dacă sunt de acord, ea ar vrea să-mi ofere o noapte împreună cu ea, dar numai atât. Dacă accept, ea e dispusă să facă chestia asta. Clipă în care eu, amintindu-mi că sunt un suflet sensibil și romantic sau, mai bine spus amintindu-mi că sunt pe jumate femeie, i-am spus că eu vreau totul sau nimic. Așa că eu, sunt dispus să

încercăm să fim împreună, pentru că ea este briza care îmi răcorește inima, este punctul de pe "i"-ul meu, este răsăritul și apusul, este apă în deșert și soare în întuneric și că sigur va merge relația dintre noi. Moment în care ea s-a ridicat de pe pat, nervoasă, s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Dumnezeule, ce prost ești, nu pot să cred! Ești un mare prost! PA!

Și a plecat. Așa că, acum ar trebui să spun: Suge-o, Andrei. Ai avut șansa să faci chestia asta și în loc să gândești cu penisul ca un bărbat normal, tu ai vrut curcubee, câmpuri înflorite și unicorni roz care să te plimbe alături de Ramona peste turnul Eiffel.

CAPITOLUL V

Rămăsesem singur în cameră și îmi dădeam seama că am fost cretin. Boxerii mei mă urau în momentul ăla. Pe de-o parte pentru că probabil am ratat singura șansă de a face sex cu Ramona și pe de altă parte pentru că nu am avut deloc grijă de prietena mea care nu prea merita să o las amanet și să-mi văd de ale mele, în timp ce o îmbată hienele din jurul Ramonei, cu ea în frunte.

Cum am coborât înapoi, Silviu, prietenul meu cel mai bun de atunci, a venit să mă consoleze și să-mi spună că am luat cea mai bună decizie și că nu era ok să fac sex cu altă femeie în timp ce Simona, sărbătorita și totodată iubita mea de atunci, dormea sau vomita în baie. Da, am făcut asta, era să fac sex cu altă fată în ziua majoratului prietenei mele. Nu era clișeul ăla că în dragoste și în război nu există reguli?

A trecut noaptea aia, am plecat acasă, Simona a aflat ce s-a întâmplat la majoratul ei și bineînțeles că s-a despărțit de mine. Culmea e că nici cu Simona nu mă culcasem până atunci, mi-a promis că în seara majoratului ei vom face acest pas, ea fiind virgină pe atunci. Probabil și de asta a acceptat să bea, crezând că va deveni mai puțin emoționată. Deci practic, eu în seara de 14 martie, am reușit să nu fut două femei.

După câteva zile, am ieșit în club cu prietenii, colegii și cu alte cunoștințe, printre care și Ramona. Nu ne-am vorbit toată seara. Ea purta o rochiță superbă, neagră, scurtă, care se oprea pe picior exact în punctul din care puteai să ți-l imaginezi mai departe și să-ți clătești imaginația. Venea și mă tachina din când în când, mă întreba dacă nu îmi pare rău că am refuzat-o, etalându-se practic în fața mea.

Am încercat să ignor pe cât posibil toate chestiile astea până când, la finalul serii am făcut împărțeala pentru taxi-uri. Mergând în aceeași direcție, eu m-am urcat în mașină cu Ramona și cu prietenul meu, Silviu. În taxi o liniște apăsătoare ne făcea drumul mai dificil, nimeni nu spunea nimic. Silviu era mult mai tăcut ca de obicei și nu se uita la noi, dar probabil pentru că simțea tensiunea dintre mine și ea și prefera să nu se bage. La un moment dat, Ramona mi-a spus că vrea să-mi zică ceva. Eu credeam că mai primesc o șansă. Ce a urmat însă, a fost exact contrariul. S-a uitat la mine și mi-a zis:

- Andrei, voiam să-ți spun un lucru și aș vrea să-l afli de la mine și nu de la alții. Sper că nu o să te superi pe mine, dar eu mi-am făcut un nou iubit și sper ca lucrul ăsta să nu își pună amprenta asupra prieteniei noastre.

Eu i-am zis că sigur nu se va întâmpla asta (chiar dacă în mintea mea îmi doream să aflu cine este ca să-i pot tortura părinții, să-i ucid câinele și lui să-i bat cuie în degete, cu dalta, pe lungime) și mi-ar plăcea să știu cine e. Ea s-a uitat la mine și cu mâna stângă mi-a arătat spre Silviu, după ce am dat eu mâna cu el, exact când cobora din mașina din mașină. Halal prieten! Am rămas doar eu cu ea. Nu puteam să cred că Silviu mi-ar face așa ceva. Ea a venit mai lângă mine, m-a sărutat pe obraz și mi-a zis:

- Doar nu credeai că vei rămâne nepedepsit după seara aia, nu?

Era amuzant că m-am urcat în mașină cu Ramona și cu prietenul meu, Silviu și am călătorit în mașină cu Ramona și cu prietenul ei, Silviu.

Deci practic Suge-o, Silviu, futu-ți gura mă-tii de trădător, cum să faci asta? Când te prind, am să inventez clonarea numai ca să te pot bate de mai multe ori în același timp. Sper să aluneci pe scări și să-ți rupi gâtul, gândeam eu atunci. Și tot practic, suge-o Andrei, nu te așteptai la căcatul ăsta.

Dar până la urmă, SUGE-O, Ramona că Silviu astăzi e taximetrist.

CAPITOLUL VI

Eu am încercat să-l evit pe Silviu pe cât posibil, iar pe Ramona la fel. Prima oară am încercat să-i explic lui Silviu că ea s-a cuplat cu el numai pentru a mă oftica pe mine, dar îți dai seama și tu cam cum a sunat asta și evident că nu m-a crezut.

Treceau zilele, treceau săptămânile și treceau și lunile. Nenorociții ăștia tot nu se despărțeau și pe mine mă omora chestia asta. Nu voiam să pară că mă afectează situația, dar în realitate, nu era deloc așa. Și uite așa, încet-încet, ajungem în ziua de 30 iunie. Cu o zi înainte de ziua mea de naștere. Ai mei voiau să plece la mare fix pe 1 iulie și se rugau de mine să vin și eu cu ei, dar eu nu voiam asta nici în ruptul capului. Eu credeam că trebuie să fiu ca Antena 1, adică mereu aproape de Ramona, în caz că se desparte de Silviu și clar va sări direct în brațele mele. Și când zic "brațele", mă refer la cu totul altceva.

În seara aia, ieșiserăm în club mai mulți amici și atunci când urma să se facă 00:00 eu deveneam sărbătoritul. Fără să îmi dau seama, am început să vorbesc cu o tipă, i-am povestit că urmează să fie ziua mea și tot felul de alte prostii și ne-am conectat oarecum. Până la urmă i-am zis să vină și ea cu prietenele ei la noi la masă, să bea ceva, să mai stăm la o vorbă, la o măslină, la o scobitoare și să vedem ce se întâmplă. Tipa era foarte drăguță, era creață, avea șuvițe blonde, ochi verzi, era de-a dreptul frumoasă. Ne-am amețit bine amândoi pe banii mei, ea îmi dădea să beau shot-uri de tequila de pe abdomenul ei, am și

fumat ceva, tipa îmi dădea fumul din gura ei, direct în gură la mine, se întâmplau lucruri acolo.

Era clar că nu era cea mai introvertită fată de pe Pământ. Până la urmă ne-am combinat noi cumva și m-a întrebat dacă nu vreau să merg până la ea acasă. Ea stătea în chirie cu încă o prietenă de-a ei. De tipa asta nu-mi păsa așa cum îmi păsa de Ramona, așa că, bineînțeles că am acceptat. Doar nu eram idiot să fac a doua oară aceeași greșeală. Am oprit la un magazin pe drum, am cumpărat o sticlă de vodcă și niște Santal și am mers la ea acasă.

Prietene, nu știu dacă era vorba de frustrarea mea adunată față de Ramona sau pur și simplu așa a fost, dar m-a futut fata aia într-un mod poetic. Și prin poetic vreau să spun animalic, cu tras de păr, strâns de gât, palme peste cur, semne pe corp. După ce am terminat, am mers în bucătărie și am fumat câteva țigări și din una în alta am început încă o dată. Acolo. În bucătărie.

Noi eram în focul acțiunii când la un moment dat apare colega ei de apartament. Nu a auzit-o nici dracu', ea venise și ea din club, pe jumătate beată și se uita la noi din capul ușii. Eu am sărit ca ars, tipa care era cu mine nu a sărit, pentru că ea era deja arsă. Nu știam ce să facem.

Moment în care ea a venit spre noi, nu avea nicio expresie pe față și i-a spus colegei sale că vrea să vorbească cu ea. Eu stăteam în curu' gol în bucătărie și așteptam să văd ce se întâmplă mai departe.

Băi, cert e că nu știu exact ce au vorbit ele două sau cine pe cine a plătit, dar pot să-ți spun că ăla a fost primul threesome din viața mea. Nu am să intru-n detalii, cert este că după ce am terminat (TOȚI TREI. JUR!) i-am dat mesaj lu' maică-mea și i-am spus să mă trezească și pe mine dimineață pentru că voi veni și eu la mare cu ei. Mă decisesem. Oricum nu mai avea rost să mai stau pe capul Ramonei că era evident că ea nu vrea să stea pe capul meu.

Așa că, bănuiesc că e de la sine înțeles că "Suge-o, Ramona", datorită ție m-am simțit semizeu două ore cu două nimfe trimise de Zeus special pentru mine. E de prisos să-ți spun că a fost cel mai frumos cadou din viața mea.

P.S - Iar ceea ce avea să se întâmple la mare, deși nu o să mă crezi, este total adevărat și e povestea mea preferată.

CAPITOLUL VII

Am ajuns la mare după un drum lung, vreo 7-8 ore cu mașina. Am găsit hotelul unde aveam cazare și am intrat. Știi senzația aia când termini de făcut bagajul și ai impresia că ai uitat să pui ceva? Ei bine, ai mei puseseră totul, de la bețișoare de ureche până la șireturi de rezervă, dar au uitat acasă, pe televizor, biletele de cazare. Așa că, aveam de așteptat

până trimiteau cei de la agenție un fax cu biletele la recepția hotelului ca să ne facem check-in-ul.

Între timp, eu am intrat pe holul hotelului, spre recepție, târâind un troller după mine și un rucsac în spate. Cum mergeam eu, încet și încă excitat de amintirile nopții trecute, la un moment dat, în recepția hotelului, privirea îmi este furată de o persoană. Era o fată superbă, blondă, cu trăsături de turcoaică, îmbrăcată cu o cămașă albă, o fustă neagră până la genunchi și cu un ecuson în piept pe care scria un nume. Era ceva care începea cu "A", dar nu puteam să descifrez pentru că eu când îmi îndreptam privirea spre ecusonul din pieptul ei, nu la ecuson mă uitam.

În clipa aia am înghețat și mă uitam la ea cu aceeași privire cu care te uiți prima oară la un film porno sado-maso german, adică fără să clipești și fără să-ți vină să crezi că poate să existe așa ceva pe Pământ. Fără să exagerez, am stat și m-am holbat la ea vreo 10 minute pe ceas. La un moment dat m-a văzut și ea pe mine și mi-a zâmbit. Avea un zâmbet evadat parcă din basmele lui Hans Christian Andersen, niște buze cărnoase, superbe și avea diamant pe dinte.

Am reușit să ne cazăm și am urcat în camere, însă eu încă nu îmi revenisem din apoplexia cerebrală pe care o suferisem în holul hotelului. Nu acceptam să conștientizez așa o frumusețe sub același acoperiș cu mine, practic. Pentru a nu lungi povestea cu detalii fără sens, trebuie să știi că m-am împrietenit într-o seară cu unul dintre barmanii de la terasa hotelului. Era în anul ăla Campionatul Mondial sau European de fotbal (nu mai știu exact) și am văzut meciul împreună, după care am mai rămas pe terasă să mai bem o bere. Și cum stăteam eu așa, la un moment dat a venit o țigancă la noi care cânta la acordeon o manea obosită din aia de scos cartofii mai cu spor. Singurul lucru mai urât decât fața ei, era vocea.

Făcând o paranteză, tu ai auzit melodiile pe care le-am făcut eu cu Sergiu probabil (dacă nu, caută pe net Unu-ntr-altu, Mica rugăminte, U.N.C.U.I. etc) și știi că am un pic de voce. Și tu mai știi că eu sunt din Suceava, deci clar știam toate manelele din anul ăla.

Eu i-am zis țigăncii ăleia să cânte doar instrumentala la acordeon și să mă lase pe mine să cânt partea de voce. Și am început să cânt cu țiganca. La un moment dat se adunaseră oameni în jurul nostru să ne asculte, iar noul meu prieten, George (barmanul) mă rugase să cânt ceva despre copii, spunându-mi că-i era dor de fiul său. În clipa în care am terminat de cântat melodia aia "Tăticul meu", i-am observat ochii în lacrimi. S-a uitat la mine și mi-a zis:

- Tu stai aici cu mine și îmi cânți toată noaptea. Eu îți dau de băut și de mâncat, dar aici îmi stai.

Mie nu îmi suna rău propunerea lui, așa că am acceptat-o. La un moment dat i-am zis că îmi e foame, iar el a mers și mi-a făcut la bucătăria terasei grătar, cartofi, mi-a adus bere,

vin, sucuri și orice am vrut eu în momentul ăla. Cred că dacă i-o ceream pe maică-sa în seara aia la pachet cu nevastă-sa, mi le dădea pe amândouă.

Eu, când am văzut cam cum merge treaba, mi-am dat seama că aș putea să aflu cine era fata care m-a făcut să mă port 10 minute ca și cum aș fi avut sindromul Down, în holul hotelului. Așa că l-am întrebat cine este fata aia blondă și drăguță care părea să lucreze la barul de la recepție. Clipă în care el s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Cine, Anemona? N-ai tu treabă cu ea. E o gagică din Mangalia, e venită cu 3 prietene să lucreze aici pe vară, dar nu te băga în seamă. Eu am auzit că sunt video-chat-iste, dă-le dracu.

Pe mine nu mă interesa chestia asta pentru că nu era ca și cum mă însuram cu ea. Mi-a spus că are camera chiar lângă camera lui și că o să-i spună de mine, poate o să vrea să facem cunoștință.

Am mai stat și am băut/fumat/cântat până pe la 5 dimineața și apoi am plecat în camere.

Următoarea zi, când plecam spre plajă, de la terasa lui George mă striga cineva disperat. Eu eram mahmur și adormit, nu prea aveam chef de stat la vorbe. Vocea insista. La un moment dat m-am întors și George, gras cum era, cu maioul transpirat și cu șlapii lui negri în picioare, fugea spre mine. Când m-a ajuns, gâfâind, mi-a zis:

- Andrei, stai așa! Voiam să-ți spun că m-am întâlnit dimineață cu Anemona și i-am zis de tine și de toate dedicațiile pe care i le-ai făcut aseară.

Eu, încă beat, dar oarecum bucuros, m-am uitat la el și l-am întrebat ce a spus Anemona. George, trăgând o gură de aer adânc în piept, și-a dat jos șapca, s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Am vorbit cu Anemona și mi-a spus că i-ar face plăcere să te cunoască. Mi-a zis să îți spun să mergi până la ea, la recepție, să faceți cunoștință.

În momentul ăla mi-a stat inima cum a stat Tătărușanu la golul lui Schalke. Am lăsat-o dracului de mahmureală și de tot și am mers în hotel. Nu îmi venea să cred că a zis asta, eu mă gândeam că mi-a zis George la mișto ca să își bată joc de mine sau ceva. Mă rog, am intrat în hotel, am mers spre recepție și am văzut-o. Mi-am făcut curaj să mă prezint și cu greu, am făcut-o. Am intrat un pic în vorbă. Nu-i venea să creadă că e mai mare decât mine cu 3 ani. Era îmbrăcată tot în hainele de lucru, în acea cămașă de un alb superb (era un alb normal, nu era nimic deosebit, dar eu îl vedeam superb), fustița neagră, ecusonul în piept și părul blond care îi cădea mârșav peste umeri și se oprea acolo.

Am stat un pic de vorbă, dar nu foarte mult pentru că ea era totuși la muncă. M-am așezat pe un fotoliu din barul hotelului și stăteam acolo așteptând ca ea să-și mai facă timp ca să mai vină să mai vorbim. La un moment dat, eram furat de ce era la televizor și, dintr-o

dată, am simțit o mână care se scurge ușor pe gâtul meu, din spate, atingându-mă cu unghiile, ușor și apăsat și am simțit o senzație incredibilă în corp. Nu am mai simțit așa ceva niciodată până atunci și nici de atunci până acum. A fost ca un șipot cristalin și rece peste o bucătărie încinsă dintr-un fast-food din centrul Bucureștiului. M-am întors și ea s-a uitat la mine zâmbind, etalându-și dantura superbă și diamantul din dinte. Boxerii mei mă urau din nou. Am stabilit că în seara aia, după ce termină ea programul, o să ieșim la o plimbare. Era tot ce-mi doream.

În acea noapte avea să fie finala campionatului de fotbal și ea trebuia să lucreze până se termina meciul. Al dracului meci, că a avut și prelungiri și lovituri de la 11 metri. Era deja ora 1 noaptea când s-a terminat meciul și holul hotelului se elibera încet-încet. Au mai rămas la o singură masă doi tipi, un pic amețiți, care montau la o badoacă din aia de vin de 5 litri. Anemona mi-a spus că nu poate să iasă din tură (în speranța mea că va intra în altă tură) până nu pleacă toți clienții din holul hotelului ca să poată aranja mesele și fotoliile, plecând apoi înapoi spre bar.

Nici bine nu și-a terminat propoziția, că eu am mers și am aranjat toate mesele și tot ce mai era de ordonat pe acolo cu viteza unui bărbat care simte potențial de futut. Dar ăia nu plecau. Așa că, am deci să iau atitudine. Am mers la masa lor, m-am prezentat și am intrat în vorbă cu ei. Norocul meu a fost că ei erau moldoveni, eu eram din Suceava, ei aveau alcool, eu eram din Suceava, ei erau amețiți, eu eram din Suceava. Îți dai seama ce conexiune s-a creat între noi. Așa că, m-am uitat la ei și le-am spus: - Am văzut că vă place fotbalul.

- Da, ne place mult de tot. Dar mai mult ne place vinul, mi-au răspuns ei râzând.

- Voiam să vă spun că eu sunt fotbalist. Chiar anul ăsta am semnat cu Steaua (îmi spuseseră ei că sunt steliști) și din sezonul viitor mă veți vedea la echipă. Știu că mă veți înțelege, așa că aș vrea să vă spun un lucru. Domnilor, dragii mei moldoveni, am și eu o rugăminte la voi. O vedeți pe fata aia superbă de la bar? Eu trebuie să ies cu ea la o plimbare, dar ea nu poate să plece pentru că nu are voie să facă asta până nu plecați dumneavoastră de aici. Nu vreți să continuați sărbătoarea în holul hotelului de la etajul dumneavoastră? Ar însemna mult pentru mine.

Clipă în care mi-am dat seama că joc ruleta rusească cu doi moldoveni beți, dar totul avea sens și eram sigur că va merita. Unul dintre ei s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Plecăm, dar numai cu o condiție.

- Care? am întrebat eu oarecum îngrijorat.

- Să ne dai un autograf că cine știe cât de mare fotbalist ai să fii.

Eu eram pe jumate ușurat, pe jumate amuzat, dar am luat un șervețel și l-am mâzgâlit și l-am pus pe masă. Ei mi-au zi că nu-mi mulțumesc pentru că o să-mi mulțumească fata în seara asta și pentru ei. S-au ridicat și au plecat.

M-am dus repede cu Anemona în cameră la ea să facă un duș și să se schimbe și așteptam cuminte pe pat. Ea a ieșit din baie, într-un prosop roșu aprins, la fel ca și dorințele mele în ceea ce o privea și a stins becul. Eu stăteam în pat, în stânga dulapului oarecum, iar ea a deschis ușile acestuia pentru a se schimba departe de văzul meu. M-a rugat ghiduș să nu trag cu ochiul.

Eu nu am ascultat-o, evident, însă tot ce vedeam, era o siluetă într-o umbră, din cauza întunericului din cameră și a luminii difuze care bătea de la un stâlp de afară. Nu mă puteam opri din privit. Părul ud i se revărsa pe spate ca 100 de bice peste corpul meu, sânii fermi și rotunzi atingeau prosopul într-un mod care mă făcea să fiu gelos pe un prosop și picioarele-i stăteau incredibil de aproape și de departe, în același timp, de privirea mea. A fost genul de imagine pe care oricât de mult ai încerca să o descrii cu cea mai mare acuratețe posibilă, tot va părea exagerată pentru cel care citește. Ea s-a terminat de îmbrăcat, iar eu aproape că m-am terminat. A venit, m-a luat de mână și mi-a spus:

- Hai să mergem pe plajă. Dar vreau să-ți spun încă de acum că eu am prieten și nu aș vrea să-ți faci o părere proastă despre mine.

Informația asta m-a lovit la fel de dureros ca o naștere prematură și ca o labă cu o mână uscată, la un loc. Nu mai înțelegeam ce se întâmplă, de ce ar ieși cu mine, dar totodată mi-ar spune că are iubit, de ce m-ar lua la ea în cameră și s-ar schimba între ușile de la dulap, loc unde era clar că o văd și nu ar face asta în baie, dar în același timp mi-ar tăia aripile înainte să ieșim spre plajă.

Ei bine, am înțeles de ce, când am ajuns pe plajă. Eu uitasem că ea era mai mare decât mine, femeie în toată firea, care știe exact ce vrea, când vrea și cum vrea, spre deosebire de Ramona, care, din partea mea putea s-o sugă în clipa aia, oricum nu mai exista.

CAPITOLUL VIII

Am ajuns pe plajă, eu eram deja resemnat, știam că nu o să se întâmple nimic, dar îmi părea bine că am ocazia totuși să petrec mai mult timp cu un astfel de exemplar feminin absolut perfect. Ea mi-a spus că o să ne întâlnim mai târziu cu prietena ei, Raluca și cu iubitul ei. Am înțeles că nu vrea să fim doar noi doi, dar nu prea mai conta.

Toată acțiunea se întâmpla în Mamaia. Noi ieșiserăm din hotel, am traversat aleea și am ajuns pe plajă, deci nu eram la mai mult de 50 de metri distanță de hotel. Am stat la povești, am râs, am privit marea, iar la un moment dat, Anemona, mi-a spus că a auzit că i-am cântat toată noaptea lui George și că am făcut tot felul de dedicații pentru ea și că i-ar face plăcere să asculte și ea o melodie. Așa că, m-am conformat și găsisem melodia

perfectă pentru momentul ăla. I-am cântat O-zone -"Oriunde ai fi" (că sunt și șmecher, dă-mă dracu'). Imaginează-ți că eram doar noi doi pe un șezlong, marea se izbea de mal, cerul era senin și eu îi cântam o melodie care zicea "Mă ruga să n-o uit, simțea că-i ultima vară, iar eu îi spuneam: așa iubire nu moare".

La un moment dat, Anemonei îi sună telefonul. Era Raluca. Ceea ce am auzit m-a făcut să fiu și mai confuz. Raluca i-a spus că ea și cu iubitul ei sunt pe lângă cazino, iar dacă noi suntem în apropierea hotelului, ar fi drăguț să ne întâlnim. Moment în care Anemona, spre imensa mea surprindere, i-a spus că noi suntem pe la satul de vacanță (adică în partea total opusă a stațiunii) și că nu are sens să batem atâta drum, așa că rămâne pe altădată. Eu, stupid fiind, am ținut să-i amintesc Anemonei că de fapt, noi suntem la 50 de metri de hotel. Clipă în care ea mi-a spus:

- Păi nu vrei să fim doar noi doi? Ok atunci, păi hai că o sun și îi spun să ne întâlnim, a blufat ea.

Eu am realizat că am dat cu bâta-n baltă (sau în mare, de dragul locului unde mă aflam) și încercam să mă scot spunându-i că nu are sens să o mai deranjeze și că pe mine m-ar bucura să fim doar noi doi. Stăteam pe șezlong și eu nu înțelegeam ce se întâmplă. Mi-a spus că are prieten, dar ce căcat înseamnă toate astea? Eu sunt și genul de om care nu înțelege tipul ăsta de apropo-uri (odată am lăsat-o pe o tipă să-mi facă masaj două ore fără să-i fac eu nimic în schimb, crezând că ei îi face plăcere să-mi maseze mie spatele și cam atât. Dar asta e o altă poveste) așa că, nu am făcut nicio mișcare. Ea tot mă lua în brațe, își lipea buzele de fruntea mea, de obrajii mei, era un dans al excitării nemaipomenit. Până când, la un moment dat, buzele ei au alunecat ușor de pe fruntea mea, pe lângă nas (că am nasul mare și ar fi stricat romantismul), deasupra gurii și, cu o mișcare lentă și grațioasă, mi-a atins buzele și atunci momentul a izbucnit într-un sărut pasional și eliberator, cum nu am mai avut până atunci. S-a uitat la mine, a zâmbit și mi-a spus:

- Dacă mă lăsam în baza ta, nu se mai întâmpla asta niciodată, mi-a spus zâmbind.

Îți jur că a fost singurul sărut din viața mea care mi-a provocat o erecție mai puternică decât influența rusească în Ucraina. A fost genul ăla de sărut care te face să înțelegi că există Dumnezeu pentru că o astfel de senzație nu are cum să fie altfel decât divină. M-am simțit ca și cum nu aș fi mâncat trei zile nimic și, după trei zile de foame, cineva m-a hrănit cu ambrozie (aia de-o mănâncă zeii când se plictisesc).

La un moment dat, cum stăteam noi pe șezlong la o bucată de noapte, Anemona mi-a spus că-i este cam frig și m-a întrebat dacă nu vreau să ne retragem. Nu știu dacă din cauza valurilor mării sau din cauza autosugestiei, dar eu am înțeles altceva. Și i-am zis:

- Normal că aș vrea să ne-o tragem, dar nu mă așteptam să fii așa directă.

Ea a început să râdă și mi-a spus:

- Să ne retragem am spus, Andrei. RE-TRA-GEM! Pentru că mi se face frig.

Dacă nu am fost suficient de prost până atunci, acum am atins apogeul. Am încercat eu să o dau la întors, dar am avut noroc că era o fată cu simțul umorului și s-a amuzat, nu s-a ofensat.

Mie îmi era la fel de frig, dar eu credeam că dacă plecăm la hotel, eu voi merge în camera mea și ea în a ei, așa că i-am dat bluza mea, doar ca să mai prelungesc clipa aceea minunată. Eram un pic idiot pentru că eu îmi doream să o dezbrac, dar nu știu cum pana mea am reușit să o îmbrac și mai tare.

Am mai stat vreo 20 de minute, dar deja se făcuse prea frig și am decis să mergem spre hotel. Când am ajuns acolo, eu am aprins o țigară pe scările hotelului și stăteam deznădăjduit, crezând că asta mi-a fost aventura. Când, din spatele meu, exact ca în holul hotelului, o mână mă mângâie pe gât și o voce îmi spune:

- Eu merg în cameră să mă schimb, te aștept acolo!

CAPITOLUL IX

Am intrat în cameră. Aici prezentul mă aștepta, trecutul nu exista și viitorul nu conta. Anemona era tolănită pe pat, acoperită prost de un cearceaf alb, nesimțit de transparent. Pielea ei bronzată, în antiteză cu albul așternuturilor și rujul ei roșu aprins, o făceau să arate exact ca personajul feminin dintr-un film noir extraordinar de bine făcut. Avea tocuri în picioare care se asortau perfect cu tricoul negru care-i acoperea cu greu sânii, cu bikinii ei care-i strângeau șoldurile la fel de tare cum blugii mei îmi strângeau mie libertatea, în momentul ăla. Atunci i-am văzut pentru prima oară și tatuajul nemaipomenit de excitant, de pe coaste, în cadrul căruia era și un pasaj unde scria "Je ne regrette rien".

"Nici eu", m-am gândit când l-am văzut. O șapcă din aia gangsta avea ea pe cap (de genul OBEY astăzi), iar eu o aveam numai pe ea în cap. Gândește-te că mă aflam în cameră cu o femeie aproape goală, cu tocuri, în chiloți, tatuată, bronzată, cu un ruj roșu aprins pe buze care îmi molesta toate fanteziile și cu șapcă în cap. Totul devenea orgasmic chiar înainte de a deveni orgasmic.

S-a ridicat de pe pat și a sărit să mă sărute. Îi vedeam gâtul subțire pe care l-am devorat de zeci de ori cât am stat pe plajă și m-am năpustit cu limba asupra lui. Îmi simțea dorința puternică (pentru că o împingea în abdomen, probabil) și s-a lăsat sfâșiată. A fost singura dată în viața mea când cineva mi-a rupt nasturii la cămașă și imediat după ce aceasta a căzut, și-a înfipt unghiile în spatele meu. Am întors-o cu spatele spre mine și i-am ridicat tricoul până la gât. În momentul în care i-am strâns sânii în palme, a fost ca și cum aș fi găsit elixirul vieții veșnice. Sfârcurile ei s-au întărit mai repede decât un mortar udat prost și a gemut ușor împingându-și capul pe spate pentru a încerca să mă sărute.

S-a întors către mine, m-a împins pe pat și și-a împins bikinii în jos, dar numai un pic. Cam până pe la începutul coapselor și, ținându-se cu mâinile de elasticul acestora, își scotea în evidență inelul de pe deget (din aur alb probabil) care sclipea mai tare decât diamantul din dinte. Și-a dat jos tricoul, rearanjându-și cu grijă șapca și l-a aruncat la mine. Parfumul ei mirosea a speranță, a zâmbet de copil și a adiere blândă de vară, toate la un loc. Mi-a dat jos blugii, între noi rămăseseră două perechi de chiloți și o șapcă. A venit peste mine și a început să mă sărute pe gât, pe piept, coborând în jos. Nu voiam să grăbesc lucrurile, așa că am întors-o și am început și eu să o sărut pe tot corpul. Îmi aluneca gura peste pielea ei, nu cred că a mai rămas vreun loc neatins sau uscat pe tot corpul său. Am început să-mi răsucesc limba în jurul sfârcului ei și abia după ce am auzit-o pe Anemona gemând, am început să înțeleg poezia lui Eminescu.

Lumânările din cameră ne priveau pofticioase, eu i-am dat un pic într-o parte bikinii și am intrat în ea cum intră femeile când parchează lateral, adică încet și cu grijă mare. A început să geamă în versuri perfect iambice, stropii de transpirație curgeau de pe fruntea mea pe fruntea ei, sărutările noastre erau atât de intense de parcă împlineau o profeție străveche, sunt sigur că Dumnezeu ne aplauda din ceruri. Eram amândoi maxim de excitați, eram un întreg pe care orice pictor și-ar fi dorit să-l deseneze într-un tablou absolut perfect.

Când am întors-o cu spatele spre mine, mâna mea a apucat-o puternic de păr și o trăgeam ritmic în concordanță cu respirația ei greoaie. Ea și-a pus palmele deasupra sânilor, strângându-i violent și aducându-i împreună. Un strigăt puternic a cutremurat liniștea din cameră, urmat de un zâmbet perfid și de o smucire a corpului. Ea tremura și eu nu mai puteam. Ea s-a ridicat în genunchi, m-a împins pe înapoi pe pat, s-a așezat deasupra mea și mi-a șoptit: "Acum e rândul tău". Și a început să se șerpuiască din șolduri, era ca un dans al pasiunii căruia nu-i puteam rezista. Era de parcă putea să-și controleze fiecare mușchi din corp și să-l miște exact cum își dorea ea, exact cum trebuia. Parcă i-aș fi desenat o schemă despre cum ar trebui să fie și ea o urma punct cu punct. Mă uitam la modul în care sânii ei s-au invitat reciproc la un vals erotic, la părul care îi sărea ușor în sus, la zâmbetul de pe fața ei ostenită, la unghiile perfect lucrate pe stilul manichiură franceză, la lumânări și apoi iarăși la chipul ei superb.

Nu cred că a durat mai mult de câteva minute până când am strâns cearceaful ud în mâini, am dat capul pe spate și am închis ochii, extenuat. A fost ceva ce eu nu mai experimentasem până atunci și eram pe cât de bucuros că s-a întâmplat, pe atât de supărat că s-a terminat. Tremuram și eu. A venit la mine în brațe și m-a sărutat la fel de pasional, mă mângâia ușor cu unghiile pe abdomen și mi-a spus:

- Mă bucur enorm că s-a întâmplat asta.

Eu nu am zis nimic pentru că deja îmi ejaculasem toate cuvintele și toate amintirile. Ea s-a dus la baie, eu mi-am aprins o țigară. Nici bine nu am terminat-o și am băut niște apă rece, iar Anemona a deschis ușa de la baie, s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Te mai aștept mult în duș? Vino odată!

Așa că, m-am ridicat și într-o clipă am ajuns în baie. Am luat-o de la capăt. După un timp, am mers amândoi în pat să apucăm să dormim și noi câteva ore în noaptea aia.

Am adormit cu un singur gând: "Je ne regrette rien, într-adevăr". La un moment dat, eu mi-am luat în mână telefonul să văd cât e ceasul. Aveam un mesaj primit. Era de la Ramona. L-am deschis și în mesaj scria:

"M-am despărțit de Silviu. Unde ești? Am nevoie de tine"

P.S.- SUGE-O, Ramona? De ce, cui căcat îi mai păsa de Ramona?

CAPITOLUL X

Eu m-am trezit înaintea ei. Stăteam cu telefonul într-o mână și cu țigara în cealaltă mână. Dar nu pentru a reciti obsesiv mesajul Ramonei, așa cum aș fi făcut-o în alte circumstanțe, ci pentru a-i face o poză Anemonei, care încă dormea goală lângă mine. Noaptea și alcoolul nu și-au pus deloc amprenta asupra ei, era la fel de frumoasă și dimineața.

Am trezit-o și i-am spus că trebuie să se pregătească pentru că era deja ora 12:00 și ea, de la 14:00 lucra. Era schimbul doi. Am mai sărutat-o o dată și i-am spus că merg și eu până în cameră la mine ca să nu devin vedetă OTV după ce mă dau ai mei dispărut.Am ieșit din camera ei, am traversat tot holul care despărțea camerele unde era cazat personalul hotelului, iar când am ieșit, am observat că o doamnă mai în vârstă s-a uitat ciudat la mine, dar nimic nu putea să îmi umbrească zâmbetul. Cu Anemona a rămas că o să ne vedem diseară.

Am plecat în cameră, maică-mea nu pricepea de ce sunt atât de fericit și de ce radiez de bucurie. Nu era obișnuită cu așa ceva, mai ales după episoadele cu Ramona. Am mai dormit câteva ore, apoi am ieșit pe plajă, numărând orele până când se va face iarăși seară și o voi revedea pe Anemona.

Mai beam o bere, mai fumam o țigară și timpul trecea. Se făcuse deja seara și mergeam spre recepție pentru a continua o aventura de o vară pe care o începusem cu o seară înainte. Când am ajuns la ușă, Anemona, împreună cu două prietene de-ale ei, erau în fața ușii, lângă niște trollere și niște genți, fumând. Nu prea am înțeles ce s-a întâmplat, credeam că așteaptă pe cineva. Am mers către ele și le-am întrebat ce anume așteaptă acolo. Anemona avea o figură de poker, nu schița niciun gest. Privirea ei era goală. M-a luat de mână și mi-a spus să merg cu ea. Le-a zis fetelor că se întoarce în zece minute și m-a condus în parcarea hotelului. Eu m-am așezat pe niște scări, ea s-a pus pe picioarele mele și mi-a spus:

- Andrei, eu am fost concediată. A venit șefa mea la mine și mi-a spus că trebuie să-mi fac bagajele și să plec pentru că m-a văzut aducând un oaspete al hotelului în camera mea și că

acolo nu e bordel. Că cică nu am venit la futut aici, ci la muncă. De la început a avut ciudă pe mine vaca aia.

Eu deja realizam că femeia care m-a văzut pe mine plecând dimineață, era șefa ei, de aici și privirea ei ciudată, de parcă-l văzuse pe Fuego în pat cu Oana Roman.

- Și jur că nu-nțeleg, că doar nu ne-a văzut nimeni. Am avut grijă. Cum dracu' a știut curva aia? continuă ea tristă. Ideea este că eu plec înapoi în Mangalia, acum aștept să vină prietenul meu să mă ia cu mașina și ar fi bine să nu ne vadă.

În clipa aia mă simțeam ca la un control al prostatei. Situația mă viola anal cu zâmbetul pe buze. Nu am avut curaj să-i spun ce s-a întâmplat, oricum nu mai conta. Ea m-a luat în brațe și a început să plângă, șoptindu-mi la ureche "Nu vreau să plec, vreau să mai stăm împreună". Eu tremuram de nervi și aș putea să fiu ipocrit și să-ți spun că am fost puternic și nu am lăsat-o să-mi vadă emoțiile sau aș putea să-ți spun adevărul: plângeam și eu. Încercam să mă stăpânesc, dar nu puteam. Nu știu dacă era de nervi sau de supărare, dar cert este că asta se întâmpla. Ne sărutam amândoi, printre lacrimi, luându-ne puternic în brațe unul pe celălalt. Dacă ar fi plouat afară, era exact ca un clișeu de despărțire dintr-un film romantic. Căcat, n-ai de unde să știi, n-ai fost acolo. Afară ploua foarte tare, trupurile noastre erau ude de la ploaie, tunetele prevesteau sfârșitul, fulgerele străpungeau cu ură cerul, răzbunându-mă pe mine, parcă. Cred că se întâmpla asta pentru că îngerii plângeau din cauza despărțirii noastre.

Au fost cele mai sincere sărutări pe care le-am experimentat vreodată, pline de regrete și de acceptare a situației. Mai ții minte când ți-am spus că i-am cântat pe plajă O-zone - "Oriunde ai fi"? Ei bine, bună melodie am mai ales. "Am privit-o-n ochi, ultima oară... Lacrimile curgeau, erau atât de amare... Mă ruga să n-o uit, simțea că-i ultima vară, iar eu îi spuneam >>așa iubire nu moare<<". Deci, SUGE-O, O-Zone!!!

- Nu am cum să îți dau numărul meu de telefon pentru că tu vei fi în capătul celălalt al țării și nu are sens să-mi stric relația, dar dacă ce s-a întâmplat între noi ar trebui să continue și e "meant to be", sunt sigură că ne vom revedea cândva. Ai grijă de tine, Andrei. Ești un suflet frumos.

Și a plecat. Am făcut și eu la fel pentru că nu voiam să îi văd muia prietenului ei, adică a bărbatului care avea să se bucure de această ființă care mi-a marcat adolescența. S-o sugă și el, s-o sugă toată lumea. Eram trist și frustrat.

Nu știu exact ce s-a întâmplat în următoarele ore, cert este că, la un moment dat, am primit un telefon. Era sora Ramonei. Mă mai sunase de câteva ori, dar am respins apelul. Nu mă interesa nimic din ce avea de zis. Însă atunci am decis să-i răspund, ce se mai putea întâmpla? O voce tremurândă din capătul celălalt al firului (că m-a sunat de pe fix) mi-a spus:

- Andrei, unde dracu' ești? De ce nu răspunzi? Trebuie neapărat să vii la noi, Ramona s-a despărțit de Silviu, i-a spus de ce s-a combinat cu el, iar el a lovit-o (trebuie să-ți reamintesc că acțiunea se petrece în Moldova?). Nu vrea să vorbească cu nimeni în afară de tine. Te implor, vino!

P.S.- Nu am mai văzut-o pe Anemona de vreo 5 ani, nu am numărul ei de telefon, e-mailul sau contul de facebook. Nu știu ce mai face, dacă mai trăiește, dacă s-a măritat, dacă e fericită, dacă are copii sau dacă își mai amintește de mine, nu știu nimic. Tot ce știu este că locuiește în Constanța. Oricum ar fi, mulțumesc Anemona pentru o amintire superbă pe care o am datorită ție și vreau să cred că am reușit să o povestesc cât mai bine. Sper că ai o viață minunată în momentul ăsta!

P.P.S.- episodul ăsta e fără SUGE-O, Ramona, că are buza spartă și ar ustura-o.

CAPITOLUL XI

Drumul de la Mamaia până la Suceava cred că a fost cel mai lung drum ever. Pe de-o parte pentru că eram supărat pentru toată faza cu Anemona și cum a fost concediată din cauza mea, iar pe de altă parte pentru că nu știam cum să reacționez la toată faza cu Ramona. Pentru că dacă stăteam să mă gândesc, practic, nu era problema mea. Ea a ales să se cupleze cu Silviu pentru a mă oftica pe mine, iar cum fiecare acțiune are și o reacțiune, în cazul ei, aceasta s-a manifestat printr-un ochi vânăt și o buză spartă. Alexandra Stan ar fi fost mândră.

Mă gândeam numai la trei lucruri: în primul rând la noaptea superbă pe care am trăit-o alături de Anemona, la ce căcat aș putea să-i spun eu Ramonei sau lui Silviu și, mai mult decât atât, la cum a fost posibil ca Italia să câștige campionatul mondial când Franța a fost mult mai bună?

Într-un final am ajuns în Suceava, le-am spus alor mei că trebuie să plec să mă întâlnesc cu cineva. Am luat autobuzul (că pe vremea aia nu făceam stand-up, deci nu aveam bani de taxi) și mergeam către casa ei, încercând să-mi formez baza de clișee pe care urma să i le spun, gen "totul va fi bine", "nu e vina ta", "sunt oameni și oameni" sau "Moș Crăciun nu există".

Pe undeva mă simțeam și eu vinovat pentru că dacă eu nu aș fi avut momentul ăla de "penis interiorus" (adică să mă port ca o femeie) la cabană, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Deja sentimentele mele pentru Ramona erau confuze. Am ajuns la ea, mi-a deschis soră-sa ușa (deja aveam un deja-vu, dar știam că situația asta nu se va termina cu același deznodământ pe care l-a avut ultima oară când soră-sa mi-a deschis ușa) și m-a poftit în cameră la Ramona.

- Hai repede, vorbește cu ea. Nu a vrut să ne spună ce s-a întâmplat până să vorbească cu tine. Du-te odată! mi-a spus sora ei cu voce îngrijorată.

Ramona stătea în pat, cu un ursuleț de pluș în brațe, cu un ochi umflat de plâns, iar celălalt umflat de pumni. Știu că eram o persoană oribilă pentru că gândeam chestia asta, dar o parte din mine nu putea să se abțină din a crede că "și-a făcut-o cu mâna ei". Știa că Silviu are un temperament de taximetristă la ciclu, putea să-și aleagă un alt băiat pentru a se răzbuna pe mine.

M-am pus lângă ea pe pat și soră-sa ne-a spus că ne va lăsa singuri. Cred că sunt eu defect, dar era oare atât de greșit să mă gândesc cât de tare ar fi fost în momentul ăla să ne apucăm toți de un menage-a-trois pentru consolarea surorii ei mai mici? Probabil că da, dar încă sunt de părere că ar fi fost o faptă bună, iar un suflet frumos (după cum m-a numit Anemona) ca și mine, ar fi făcut acest sacrificiu pentru draga de Ramona. Știu, sunt o ființă minunată.

Problema în toată treaba asta, este următoarea: eu veneam cu gândul consolării, credeam că Ramona dorește ca eu să-i alin supărarea cu vorbe bune și vânătăile cu pungi de gheață și că are nevoie de mine pentru a o sprijini. Ce s-a întâmplat de fapt, avea să depășească orice graniță a imaginației. Ramona s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Îți place cum arăt? Ți se pare ok?

Eu i-am spus că nu și deja mă pregăteam să-i țin speech-ul meu plin de clișee care o va face să se simtă protejată și să adoarmă la pieptul meu în seara aia, în bătaia lunii și în mireasma odorizantului de cameră.

- Nici mie nu mi se pare ok ca tu să ne lași pe toți la ziua ta și să pleci cu curva aia și apoi să dispari timp de o săptămână.

Eu m-am uitat la ea și încercam să devin drăguț, sugerându-i că vorbește de parcă ar fi geloasă. Eu atunci realizam că ea nu știa că eu am plecat până la urmă la mare și probabil că a crezut că eu am ars-o pe la tipa aia cu care am plecat din club în seara aia, toată săptămâna (ce-i drept, nu am ars-o pe LA ea, am ars-o PE ea. Și pe colegă-sa, dar știi asta deja. Voiam să mă mai laud o dată). Și știi cum face o femeie când ceva ce consideră a fi al ei, care îi acordă toată atenția pe care n-o merită, dintr-o dată o lasă baltă, nu? Exact, înnebunește.

- Geloasă? Eu? Fii serios, Andrei, tu mori după mine și la cel mai mic semn pozitiv din partea mea, ai veni alergând la mine cu limba scoasă ca un cățeluș. Știm amândoi asta și te-aș ruga să nu uiți vreodată.

Deși poate era adevărat (am zis POATE), nu mi se părea fair-play din partea ei să îmi spună asta atât de tranșant și i-am zis:

- Știi ce? SUGE-O, Ramona!! Nu am nevoie de tine în viața mea, sunt mii de alte fete care sunt de sute de ori mai mișto decât tine pe care eu încă nu le-am cunoscut și nu m-ar trata

așa cum o faci tu. Așa că, dacă ai ajuns să mă consideri cățelușul tău, cred că mă bucur că te-a bătut Silviu.

Încheind propoziția furtunos, abia așteptam să ajung la ușă ca să o pot trânti, ca ea să înțeleagă că am vorbit serios (exact ca în filme). Problema era că ea avea uși din alea cu geam și m-am gândit că poate s-ar sparge și nu am trântit-o, dar îți jur că am avut de gând. Eram dement în momentul ăla. Cum plecam eu nervos, ca un suporter de-al lui Dinamo după orice meci al echipei lui favorite, Ramona mă strigă. Mă întorc, crezând că vrea să-și ceară scuze (ca un cățeluș, atunci conștientizam și eu). Ramona mă fixează cu o privire rece și îmi spune:

- Știi că eu mi-am scos certificat medico-legal, nu?

Eu nu am zis nimic.

- Voiam să-ți spun că atunci când o să merg la poliție, despre aceste picturi murale pe care le am pe față, le voi spune că tu ești autorul. Îți zic doar așa, să fii pregătit. Și acum aș vrea să fii drăguț și să mă lași singură, aș vrea să mă odihnesc. Merci!

Dintr-o dată mi-a venit să vomit. Simțeam cum, în clipa aia, puteam să mă duc la un WC și să vomit toate sentimentele pe care le-am avut vreodată pentru ea. Mi-aș fi dorit să o mai fut o dată pe soră-sa, să mă filmez și să trimit filmulețul bunicilor Ramonei ca și cadou de Crăciun, cu titlul "Slujba de la Tanacu + concert aniversar Fuego- de vizionat cu întreaga familie". Deși eu știam că ea e proastă și nu știe că eu nici nu eram în Suceava când și-a luat-o ea peste muian, deci nu prea am ce să pățesc, doar ideea că ar putea face așa ceva m-a dezgustat profund. Pe de altă parte, ce fel de femeie nebună s-ar oftica atât de tare că am plecat eu cu una timp de-o săptămână (după cum credea ea) și ar face o chestie ca asta, dacă nu ar fi avut niciun sentiment pentru mine? Erau multe întrebări în mintea mea, dar parcă și unele răspunsuri.

Dar până una alta, am ieșit din blocul ei și am plecat acasă să mă odihnesc. Sau să mă duc să plâng sub duș și să mă gândesc la Anemona. Urma să mă decid pe drum.

P.S.- chiar că SUGE-O, Ramona. Tot ce pot să spun despre faptul că ai fost bătută, este că nu ai fost bătută atât de tare pe cât ai fi meritat.

P.P.S.- ca să încheiem cu o glumă urâtă, dar pe subiect: eu cred că unele femei ar trebui să mai fie bătute din când în când. Asta ca să nu mai poată să spună că indiferența doare cel mai tare. Pumnul doare mai tare, crede-mă.

CAPITOLUL XII

Prolog: A fost o perioadă tulbure în viața mea timp de vreo câteva luni pentru că, în primul rând s-a întâmplat toată treaba aia nasoală cu Ramona și în al doilea rând, nu îmi puteam lua gândul de la Anemona. Probabil că aveam nevoie de imaginea unei femei perfecte care

să-mi pară iubirea pură și imposibilă la care nu pot să ajung. Aveam nevoie de dramă și îmi doream să complic lucrurile. Până atunci era Ramona, dar după ce s-a întâmplat cu ea, măcar pentru o vreme, Anemona a devenit Cătălina pentru Luceafărul meu.

Era foarte dificil. Nu puteam să dorm nopțile, ziua eram deprimat, nu aveam chef să vorbesc cu nimeni. Mai rău decât atât, nu aveam nici un număr de telefon, adresă de e-mail, absolut nimic. Aveam doar o amintire. După ce le-am povestit, prietenii mei vorbeau cu mine ca și cum era totul ok și se prefăceau interesați de subiect, dar eu vedeam în ochii lor că niciunul din ei nu mă credea. Toți credeau că am inventat această poveste.

Noaptea, puneam să cânte la calculator melodia "Oriunde ai fi" pe repeat și puneam ca și screen saver poza Anemonei, astfel să devină ea ultimul lucru pe care-l văd când adorm și primul pentru atunci când mă trezesc. Într-un cuvânt, ajunsesem rău. Sau în trei cuvinte, ajunsesem rău de tot.

O fază amuzantă, însă, a avut loc în perioada aia. Se făcea că am cunoscut eu o tipă care mi se părea mie că seamănă extraordinar de tare cu Anemona (nu semăna deloc, dar eu eram obsedat). Și se mai făcea că tipa aia nu era chiar cea mai introvertită persoană din lume și era mai topită după bani decât Irina Loghin după Fuego.Ideea e că am vrut foarte mult să fiu cu ea (că în capul meu nebun, ea era sosia Anemonei), gagica și-a dat seama de asta și s-a gândit să profite de acestă situație.

I-am zis să ieșim într-o seară cu mai mulți prieteni, iar ea a fost de acord. Eu, împreună cu prietenii mei, am mers mai repede la barul respectiv. Toți încercau să mă avertizeze că o să vină aia și o să-și comande cele mai scumpe căcaturi din menu, să am grijă și tot felul de chestii din astea. Așa că, iată ce m-am gândit eu; am chemat-o pe chelneriță și i-am zis:

- Hei, bună. Am și eu o rugăminte la tine. La un moment dat, o să vină la noi la masă trei fete. Când vii să le iei comanda, dacă vreuna dintre ele îți cere ceva mai scump de 10 lei, să-i spui, te rog că nu ai. Ok?

Chelnerița s-a uitat la mine ca și cum tocmai m-ar fi prins în pat cu mă-sa în timp ce taică-său ne filma. Dar a fost de acord să mă ajute. Au venit fetele, am stat un pic de vorba și am rămas toți șocați când au dat comanda: una dintre ele e vrut o cafea, a doua un suc și a treia nu a vrut nimic.

"Dă-te-n pana mea, ce fete incredibile", gândeam eu. Doar că avea să se dovedească exact contrariul. La un moment dat, Anemona 2, se uită la mine și îmi zice:

- Știi ce-ar merge acum? Să jucăm un biliard. Asta așa, ca să văd cum te pricepi la găuri.

Când am auzit asta, mintea mea a funcționat greșit. În loc să realizez că Anemona 2 e o curvă ordinară și infectă, eu m-am gândit că am șansa să retrăiesc noaptea aceea superbă cu o femeie care seamănă cu Anemona. Dar repet, nu semăna deloc. Fata asta semăna cu Anemona la fel de bine pe cât seamănă Monica Belucci cu un calorifer.

În fine, am ajuns la biliard, ne-am așezat toți la o masă și eu le-am zis fetelor că mă duc până la baie. Dacă vine chelnerița, le-am îndemnat să-și comande ce vor ele și să-mi ia și mie o bere. M-am ridicat de la masă și am mers spre toaletă. Prietene, cât am putut să stau acolo? 5 minute? 7 minute? Până am ajuns, până mi-am făcut treaba și până m-am spălat. Cât a putut să fie? Ideea e că atunci când am ajuns înapoi la masă, am găsit așa: o sticlă de vin, trei cocktailuri, două energizante, o apă plată, două ape minerale, o cafea, 3 pahare de vodcă, un frappe, chips-uri, covrigei, zahăr și miere. Chelnerița când m-a văzut, a venit spre mine și mi-a zis:

- Am înțeles că dumneavoastră achitați pentru fetele alea.

Eram foarte ofticat pentru că în primul rând pe chelnerița asta nu am mai avertizat-o și acum trebuie să cheltui toți banii pe care i-am făcut cu colindul, iar pe de altă parte pentru că vacile alea și-au cumpărat toate căcaturile din bar, dar mie nu mi-au luat o bere.

Ideea este că am plătit, dar nu am plecat. Încă nu vedeam adevărul. Eu o ardeam cu o curvă (pe care nu o ardeam), căreia toată lumea îi știa renumele, mai puțin eu. Ceea ce a fost mai trist a fost că pe mine nici măcar nu m-a futut. Îți dai seama cât de mult mă desconsidera ea ca om, dacă se futea cu toată lumea, în afară de mine? Plus că, de banii pe care i-am cheltuit cu ea la sucuri, futeam o stradă de curve.

În fine, m-am despărțit de ea după ce un tip în care aveam eu încredere mi-a spus că tipei ăleia i-a dat să sugă și el și majoritatea prietenilor lui și posibil și vreo doi câini, deci ar cam trebui să-mi văd de treaba mea.

Deci practic, eu, care am pupat în pulă jumătate de oraș la un moment dat, acum ar trebui să scriu "SUGE-O, RAMONA"? Nu prea ar fi corect.

P.S.- Cum căcat să fii cu una dintre cele mai mari curve ale orașului (genul de femeie care ar fi fericită dacă ar avea o pulă făcută din bani. Sau mulți bani făcuți din puli) și în loc să o fuți, tu să-i cânți "Oriunde ai fi" pe la miez de noapte? LAME!!!

CAPITOLUL XIII

Partea I

Acțiunea care se petrece aici, începe în locuri diferite, dar la aceeași oră, 21:00 P.M.

Alina era acasă la ea, alături de prietenele ei, pregătindu-se să iasă în club. Nu avea acea frumusețe nemaivăzută care să-ți ia ochii și să te facă să dorești să-ți poarte copiii, dar era genul de femeie bună, era o "bucată" cum mai spunem noi, băieții. Era genul de femeie care îți dorești să-ți poarte copiii, dar numai până ajunge la baie să se spele. Era ora 9 seara și fetele se machiau una pe alta, mai beau câte un shot de tequila, mai scăpau o bârfă mică și făceau parada modei prin casă. Urma să fie o seară legendară.

Alina era roșcată, înaltă, cu tenul măsliniu și pielea fragedă. Abia ieșise dintr-o relație cu un tip mult mai mare decât ea care-și dorea lângă el o nevastă, nu o adolescentă nebună și dornică de sex sălbatic. Lui îi plăcea să stea seara să citească, să savureze un coniac bun și de fiecare dată când făceau sex, îi plăcea doar poziția misionarului. Era cel mai simplu și nu necesita mult efort. Alina însă avea 19 ani. Alina voia să fie posedată, să fie trasă de păr și strânsă de gât. Era evident că relația lor nu avea viitor. Suferea după el, au fost totuși 4 ani împreună. Dar și-a promis că aia era seara ei și nimic nu va strica asta. Părinții ei aveau mulți bani, nu-i lipsea absolut nimic. Avea numai haine de ultimă fiță, unghii false, cele mai scumpe parfumuri și la majoratul ei primise cadou o mașină (așa cum primim toți, desigur). Deci, în concluzie, avea și acces la cea mai bună iarbă.

Eu stăteam scufundat în Cola, în Fifa și în țigări de o bună bucată de timp, dar în seara aia prietenii mei mă convinseseră să mergem la o sală de calculatoare și să jucăm Dota toată noaptea. Până la urmă, oricum asta făceam și acasă. Cu Ramona nu am mai vorbit și oricum din partea mea putea să se usuce și să moară. Nici că mi-ar fi păsat. Eu mă îngrășasem, eram nebărbierit, netuns, nespălat (miroseam atât de urât la un moment dat, încât ai mei au vrut să se mute în alt apartament) eram vai de capul meu. Mi-am dat seama că am făcut burtă în clipa în care am vrut să-mi tai unghiile de la picioare și nu am reușit să ajung cu mâna la ele. Eram o epavă. Atunci mi-am dat seama că nu mai pot continua așa și am decis să onorez invitația prietenilor mei și să pierdem o noapte împreună.

Zis și făcut. Am ajuns acolo, ne-am făcut confortabili și am început să ne jucăm (simt nevoia să specific că am făcut duș înainte să ies din casă). După vreo câteva ore am început să ne plictisim și am decis să ieșim un pic afară la U.N.C.U.I.. Nu pot să admit public că există o mică șansă să fi consumat și alte substanțe interzise pentru că, nu-i așa, sunt și tineri care citesc aceste rânduri și ei nu ar avea de unde din altă parte să afle că există pe Pământ niște substanțe cărora noi le spunem "droguri", decât din poveste mea. Așa că am să spun că un prieten a venit cu un ciorchine de banane. Și noi am mâncat toți banane și ale dracului fructe că ne-au dat așa un chef de viață tuturor încât am decis să dăm o tură prin oraș. Nu știu ce era în neregulă cu bananele alea.

Ramonei, între timp, îi trecură urmele de bună purtare și stătea cu sora ei în casă. Aceasta trăgea de ea să iasă un pic prin oraș, să mai socializeze și ea că nu e ok să stea toată ziua în casă fără să facă nimic. Cu greu a convins-o să se aranjeze puțin și să meargă și ele ca fetele la o plimbare. Sora Ramonei încă nu-i spusese că s-a culcat cu mine și, la cum arătau lucrurile, nici nu avea să-i spună prea curând. Se săturase să o audă pe Ramona cum se plânge zi de zi că eu nu mai vorbesc cu ea, că a fost o proastă că m-a amenințat și că ea nu avea niciun gând să dea vina pe mine pentru bătaia pe care a luat-o. Așa că, era clar că dacă ar mai afla și că propria ei soră s-a culcat cu mine (fix în patul ei, am uitat să specific asta atunci), ar înnebuni cu totul. Era doar bucuroasă că a reușit să o scoată pe surioara ei mai mică din casă după o săptămână de vegetat și de privit filme proaste. Nu mai putea suporta să o audă pe Ramona cum se plânge. Dacă mai auzea o dată din gura ei "Ce

proastă am fost", ar fi fost capabilă s-o înjunghie în ochi cu un creion dermatograf și s-o oblige să-și mănânce propriul glob ocular, atât de enervantă ajunsese Ramona. Uneori îi trecea prin cap să-i mărturisească ce s-a întâmplat între mine și ea, doar ca să o audă vorbind despre altceva.

Silviu era în parc cu niște prieteni pregătindu-se de a începe ritualul oricărui licean înainte de a ieși în club, adică preasfânta chetă pentru o sticlă de vodcă și una de suc. Pentru că tu nu ești prost să dai 10 lei pe 50 de vodcă în discotecă, așa că, mai degrabă te duci acolo deja amețit și lingi două beri toată noaptea. De la licoarea lui Bachus sau într-un exces de sinceritate, acesta le povestea prietenilor lui ce procese de conștiință îl încearcă:

- Băi, eu știu că nu e ok că am lovit-o pe Ramona și că i-am zis că e o târfă stearpă, dar asta-i treaba acum, nu mai am ce să fac. Plus că gândește-te și tu, cum să fie atât de târâtură încât să-mi spună mie, după ce eu mă cert cu Andrei, cu prietenul meu cel mai bun, din cauza ei, că ea crede că este îndrăgostită de el? Păi să nu-i fuți una peste ochi? Dă-o-n șaorma că a meritat.

"Dă-o, mă, dracu ' de târfă", îl aprobau într-un glas prietenii lui de pahar.

- Hai să mergem în club și să găsim ceva de futut. Sau de bătut, depinde de gustul fiecăruia, a fost propoziția care a precedat un hohot malefic de puștani excitați și beți.

P.S.- 4 ore mai târziu două dintre personajele de mai sus aveau să stea, în sfârșit, în pat împreună, un personaj va fi în spital, unul va lua o boală cu transmitere sexuală și unul o va suge.

Partea II

Prolog: Ora 4 dimineața: eu eram în taxi, oarecum speriat de ce s-a întâmplat, dar totodată sigur pe mine că am luat cea mai bună decizie. Aveam un pic de sânge pe gulerul cămășii, dar a fost un preț mic pe care l-am plătit pentru o seară superbă.

În urmă cu 4 ore, când am ajuns în club, efectul bananelor deja trecea. Îmi aminteam că atunci când unul dintre băieți ne spusese să mergem până în club că are el masă, nu mi se părea așa o idee bună, dar acum îmi părea oarecum bine că am decis să vin. Era și timpul să mai ies din casă.

Când a ajuns Silviu la masa lui din club a constatat cu stupoare că acolo erau niște oameni pe care i-a cunocut cândva. Pentru că, dacă-ți vine sau nu să crezi, în acea seară, la aceeași masă, erau următorii oameni: Andrei (eu), Ramona (fata de care am fost eu îndrăgostit o bună bucată de timp), sora Ramonei (fata pe care o futusem eu într-un moment de slăbiciune) și Silviu (prietenul cel mai bun al lui Andrei care s-a cuplat cu Ramona, iar apoi a bătut-o). Clar că nimic rău nu se putea întâmpla.

Ramona insista să vorbească cu mine, soră-sa mă tot bătea la cap să nu spun nimănui ce s-a întâmplat între noi, Silviu voia să-și ceară scuze și tot zicea că trebuie neapărat să-mi spună ceva, iar eu mă gândeam la Anemona. Toți mă exploatau mai ceva ce pe Roșia Montană și deja aveam gust de cianuri în gură. Îmi era silă de ei, de toți.

La un moment dat, m-am dus spre bar să beau un shot de ceva că nu mai puteam sta la masă. Stăteam acolo la rând și am auzit o voce cunoscută:

- Grea noapte, nu?

Eu m-am uitat lângă mine și am văzut o tipă cu care m-am mai întâlnit prin cluburi și pe care o știam din vedere. Mi-am luat shot-ul și berea și m-am așezat lângă ea. Ea îmi povestea cam câți ratați au încercat să o agațe în seara aia cu replici de genul "Te-a durut când ai căzut din Rai?", iar eu îi priveam adânc în decolteu. Am început și eu să-i povestesc despre toată tărășenia cu Ramona, cu Anemona și cu ceilalți și m-am descărcat. La un moment dat s-au auzit niște țipete în spatele nostru, dar nu i-am dat atenție. Probabil că trecuse cam o oră pentru că la un moment dat, am decis să ieșim un pic afară ca să ne auzim mai bine. Am făcut asta și ne-am așezat pe o bordură. Din spatele nostru, o voce de femeie crizată, beată și la ciclu, ne-a întrerupt discuția. Era Ramona:

- Futu-ți gura mă-tii de fraier. Cum să mă ignori în halul ăsta și să stai toată seara cu parașuta asta?

Era clar că Ramona nu mai era deloc femeia de care mă îndrăgostisem eu. Era doar o nebună cu un pahar de vodcă în mână și cu machiajul scurs pe lângă ochi.

- Ți-am dat șansa să mă fuți, nu ai vrut, de ziua ta ai plecat și m-ai lăsat ca pe o proastă în club și acum faci la fel? Cine te crezi, cioban prost ce ești? Uită-te la mine cum arăt, crezi că vei găsi ceva mai bun vreodată?

S-a îndreptat spre mine să-mi dea o palmă. Eu m-am ferit, dar m-a atins pe gât și m-a zgâriat cu unghiile.

- Și tu? Târfo! Nu știi că el pe mine mă iubește? Ce treabă ai tu cu el, javră împuțită?

În clipa aia, Alina s-a uitat la ea și a rugat-o să se potolească. Deja se strânseseră oameni în jurul nostru, iar eu am devenit un pic mândru de ce se întâmpla, în clipa în care Ramona și-a înfipt mâinile în părul Alinei. Două femei se băteau din cauza mea. Ce putea fi mai frumos? Ciondăneala lor nu a durat mult pentru că au fost oprite de body-guarzii clubului, dar oricum, mie mi-a plăcut. Erau amândouă ciufulite și puțin șifonate. În momentul ăla, Ramona, plângând, a spus:

- E absurd ce se întâmplă. Andrei, tu știi că mă iubești, știi ce însemn eu pentru tine, chiar ai putea să lași totul baltă pentru câteva greșeli? Amintește-ți de momentele noastre

frumoase, de câte lucruri am făcut împreună, cum poți să uiți așa ușor? Gata, mi-am dat seama că te vreau, nu ai dreptul să mă respingi acum!

În mod surprinzător, cuvintele ei nu mai însemnau nimic pentru mine. Eu o urcasem pe Ramona undeva foarte sus pe un piedestal și nu mai vedeam clar în jurul meu. Până în acea seară. Când am văzut o fată cu probleme serioase, imatură, care țipa beată în fața unui club că ea vrea să fie cu mine. Lucru care în alte circumstanțe mi s-ar fi părut romantic, dar acum nu era cazul.

- Alege! Vii cu mine, fata pe care o iubești de atâta timp și care te cunoaște cel mai bine, sau mergi cu târfa de Alina?

- Ramona, du-te acasă, ești beată și penibilă. Vorbim altădată, i-am spus și nu puteam să cred că am avut curajul să o înfrunt, în sfârșit.

- Îmi doresc să mori, idiot nenorocit și nerecunoscător. Sper să te calce mașina, boule, se auzea în spatele meu în timp ce plecam spre taxi alături de Alina.

- O să regreți, Andrei! Îți promit pe ce am eu mai scump, o să-ți pară rău!! strigă o femeie disperată pe care eu încetam s-o respect.

Am deschis ușa la taxi, a urcat fata minunată care era cu mine, iar eu nu puteam să cred ce turnură a luat seara. Trebuia să trec peste episodul cu Ramona, iar Alina părea fata ideală pentru a mă ajuta.

- O să te fac să-ți blestemi zilele! Ai să vezi tu, îmbâcsitul dracului!

Deja mă enervasem. Înainte să mă urc în taxi, m-am uitat în spate, am ridicat ochii spre Ramona și i-am spus:

- Ramona, apropo... Am futut-o pe soră-ta! Suge-o! (sunete de artificii pe cer, sărbătoare maximă în sufletul meu, pe fundal cânta "We are the champions")

Am urcat în taxi cu Alina, aveam gulerul un pic pătat cu sânge după ce m-a zgâriat nebuna și am întrebat-o pe Alina unde mergem. Ea mi-a spus că mergem la un hotel. Îmi era rușine să-i spun că nu am bani să plătesc o cameră de hotel, dar ceva îmi spunea că nu va fi asta o problemă. Era bine. Era perfect. Iar Alina, mi-a spus în seara aia un lucru pe care nu am să-l uit niciodată. Când am coborât din taxi, a venit spre mine, s-a uitat fix în ochii mei, mi-a băgat o mână în pantaloni (care apropo, era foarte rece), m-a strâns și cu o voce pătrunzătoare și hotărâtă, mi-a spus:

- În seara asta, vreau să mă futi ca și cum aș fi Ramona!

P.S. - în viață, niciodată nu trebuie să te mulțumești cu ceva doar pentru că e la îndemână. Mereu trebuie să-ți dorești mai mult și niciodată să nu te împotmolești de o persoană doar pentru că este "acolo", crezând că nu va apărea ceva mai bun. Mereu apare ceva mai bun.

P.P.S.- partea a 3-a a episodului, va fi una erotică (pregătește crema de mâini sau dușul, după caz). Dacă tot am primit atâtea reacții pozitive la povestea erotică a Anemonei, am zis să mai scriu una, așa, pe final.

P.P.P.S - Ai cam supt-o, Ramona, în seara asta.

Partea III

"Fute-mă ca și cum aș fi Ramona" era tot ce auzeam. Cuvintele astea îmi răsunau în cap de când am coborât din taxi până când am ajuns în camera de hotel. Pe Alina nu o interesa să fie cea mai importantă femeie din viața ta, pe ea o interesa să fie cea mai importantă femeie în acel moment și să fie satisfăcută. Din partea ei, puteai să te gândești la oricine, de la Antonia la Marioara Murarescu în timp ce făceai dragoste cu ea, atâta vreme cât asta te ajuta să fii mai bun. A scos din geantă o punguță cu iarbă și mi-a cerut o țigară. Părul ei roșcat era și mai sălbatic acum după ce a fost ajustat de Ramona, dar lucrul ăsta parcă îi completa frumusețea. Mă făcea să o doresc și mai mult. Aveam oarecum emoții pentru că trecuse ceva timp de când nu mai făcusem sex, să fi fost vreo două-trei luni. Însă aveam în față o tipă în sutien și blugi, rulând un joint. Ce putea fi mai sexy decât atât? Stătea pe fotoliu și eu o priveam. Avea blugii suflecați deasupra gleznelor (nu era genul de fată care se îmbrăca foarte elegant când ieșea în oraș pentru că orice ar fi avut pe ea, toată lumea și-o imagina fără haine), gambele ei lucrate la sală străpungeau parcă materialul pantalonilor, coapsele erau strânse de blugii mulați și parcă cerșeau să fie eliberate și avea un abdomen plat scos în evidență de un pierce în buric. Sânii ei stăteau cuminți și ascunși în sutien, iar părul i se desprindea jucăuș peste umeri.

Eu am aprins o țigară și ascultam cum în capul meu se auzeau melodios cuvintele "fute-mă ca și cum aș fi Ramona". Chiar dacă aș fi vrut să fac asta, Alina nu era genul de femeie căreia să îi placă romantismul. Și oricum, până la urmă dragostea nu trebuie manifestată în pat. Dragostea o manifești când te duci să-i cunoști bunicii și trebuie să stai la masă cu doi oameni care put a hoit și-ți vorbesc despre pensie, dragostea o manifești când trebuie să-i asculți poveștile plictisitoare de la muncă sau când trebuie să te prefaci că îți place la nebunie de prietenele ei. În pat toți suntem curve și psihopați. Sau cel puțin așa ar trebui să fim. Acolo e strict pasiune, e strict revărsarea tuturor dorințelor și frustrărilor într-o altă persoană. E vorba doar despre tine, nu despre celălalt. Eu, cu Ramona, mă vedeam făcând dragoste într-o cadă de lapte, cu robinetul de aur, cu trandafiri plutind între noi, alături de trei nimfe care ne făceau vânt cu frunze și un grup de mariachi care ne cânta. Cu Alina însă, trebuia să fie altfel. Trebuia să fie așa cum îmi place mie, cu urme de dinți și palme peste fese.

A venit lângă mine pe pat, a aprins cuiul și a început să tragă. Apoi mi-a dat și mie. Felul în care se juca cu fumul în gură înainte să-l dea afară și apoi modul în care îl expira, mi se părea al dracului de excitant. Nu-i puteam vedea ochii pentru că erau acoperiți de bretonu-i roșcat care îi venea peste frunte, ceea ce-i dădea o notă și mai mare de mister. Probabil de

la iarbă nu am conștientizat exact când a început să-mi descheie cureaua și să-mi dea în jos pantalonii, dar ceea ce a urmat, am simțit din plin. A luat un cub de gheață din mini-frigiderul hotelului și se juca cu el peste pielea mea fierbinte. Mă zgâria cu unghiile ei false pe piept, mă săruta pe abdomen și ușor, ușor, se scufunda în jos. A luat un cub de gheață în gură (dar cubul nu a fost singurul lucru pe care l-a luat în gură, dacă înțelegi ce vreau să spun). Știi cum se zice că înainte de a muri ai un moment în care îți vezi toată viața trecând prin fața ochilor? Ei bine, eu în acea clipă aveam această senzație. Creierul meu a încetat să funcționeze, inima cred că, șocată de ce se întâmpla, a uitat să mai bată, iar mâinile mele și-au băgat degetele prin părul Alinei, oarecum fără voia mea, dându-i la o parte șuvițele rebele care îi intrau în ochi. Eu mă uitam spre ea și nu puteam accepta că e posibil să simți atâta plăcere într-o singură clipă. Gheața se topea, eu eram topit de mult timp. Venele îmi pompau sângele cu putere și eu încercam să mă gândesc la schemele de corner ale Stelei și la felul în care lui Bănel nu-i ieșeau niciodată centrările, pentru a nu-mi da drumul. Era o senzație de frig fierbinte, dacă e posibil așa ceva.

Simțeam că nu mai pot rezista în ritmul ăsta, așa că aveam nevoie de un moment de respiro. Am tras-o la marginea patului, i-am rupt bikinii (de fapt i-am dat jos, dar aș fi vrut să pot să-i rup) și am început să o sărut. Limba mea deja nu mai părea deloc udă când am atins-o pe ea. Habar nu aveam ce făceam acolo, dar făceam ceva. Am încercat să scriu ceva cu limba, dar nu știam ce. După care mi-a venit o idee, și am început să-mi răsucesc limba în forma unor litere care formau propoziția "SUGE-O, RAMONA!". Și cred că a tot supt-o Ramona de vreo 10-20 de ori printre gemetele nepăsătoare ale Alinei. Mă trăgea de păr ca și cum eram dușmanul ei cel mai mare. La un moment dat și-a înfipt unghiile atât de tare în scalpul meu încât am crezut că o să urlu de durere. Dar nu puteam să mă opresc atunci.

Când deja gemetele ei deveneau haotice și necontrolate, m-a împins dintre picioarele ei și mi-a zis:

- Fute-mă, Andrei. Acum e momentul să mă fuți ca și cum aș fi Ramona! Mă excita chestia asta, chiar dacă nu voiam să recunosc.

Apoi s-a așezat în genunchi, s-a aplecat și mă aștepta. Stăteam în spatele ei și nu puteam decât să-i admir fesele superbe, care se loveau ușor de corpul meu în ritm de samba și scobitura lăsată de coloana ei vertebrală, de la gât până la curul ăla ghiduș pe care îmi plăcea să-l pleznesc. I-am luat sutienul și i l-am înfășurat în jurul gâtului și o sugrumam încet., în timp ce ea țipa de plăcere. După aia am vrut să mă pun peste ea, dar mi-a zis "Nu, nu poziția asta" (era deja traumatizată de poziția misionarului după 4 ani de relație) așezându-se pe o parte, cu spatele la mine, ridicând un picior în sus. Eu mi-am ocupat locul mai repede decât au ocupat nemții Polonia și era poziția perfectă. Puteam să o țin în brațe, puteam să o strâng de gât cu antebrațul și puteam să-i scufund sânii sub mâinile mele. La un moment dat, am simțit cum se contractă și cum devine tot mai strâmtă. Nu

cred că mai rezistam mult. Mi-a luat două degete în gură și a început să le sugă și să se joace cu limba în jurul lor. Eu nici nu cred că mai contam acolo pentru ea, devenisem doar o ramificație inutilă a părții mele care o pătrundea puternic. Tot ce aveam nevoie amândoi era un futai bun și în momentul ăla dorințele ne erau îndeplinite amândurora. Îmi tot zicea "mai tare!", "și mai tare!", "mai repede!", "hai odată!". Eu deja nu mai îmi simțeam picioarele, făcusem trei întinderi, mi-am dizlocat umărul și cred că făceam un început de ulcer, dar nu avea importanță. Orgasmul ei era mult prea frumos, era ca Sfântul Graal pentru un obsedat de teoria conspirației, era un premiu desăvârșit. A început să tremure, și-a strâns picioarele unul lângă celălalt, mi-a spus să nu mă opresc și eu nu am făcut-o. Încercam să mă gândesc la orice altceva ca să nu mă termin, în capul meu erau doar mese de biliard, acatiste și babe în autobuz. A început să gâfâie mai tare, mai des până când un strigăt a penetrat liniștea nopții. Avea orgasm. Când mi-am dat seama de asta, am început și eu să mă uit la ea, îi strângeam sânii în mâini, mă concentram pe ce se întâmpla și atunci a avut loc momentul 0. Amândoi am gemut puternic, ne-am zvârcolit din toate încheieturile, am început să tremurăm și am găsit răspunsul la întrebarea "ce căutăm noi pe Pământ?". Ne-am terminat amândoi deodată. Sublim. Superb. Fără cuvinte.

În tot acest timp, îți amintești când ziceam că atunci când vorbeam cu Alina la bar am auzit niște țipete? Ei bine, Silviu se îmbătase și se luase la bătaie cu cineva în club, iar body-guarzii l-au scos afară și l-au bătut de s-a căcat pe el. Așadar, Silviu a fost cel care a cam supt-o.

Tot în același timp, Ramona stătea plângând în fața clubului după ce am plecat eu, atunci când un telefon avea să-i pună capac. A răspuns și o voce fermă a anunțat-o că s-a întâmplat ceva și că trebuie neapărat să vină la Urgențe. Așadar, Ramona era cea care se afla în spital. Pentru că ceea ce avea să afle când ajungea acolo, avea să-i marcheze viitorul: sora ei fusese violată în noaptea aia de doi bărbați și lăsată cu hainele rupte pe marginea unui drum lăturalnic. Așadar, sora Ramonei lua o boală cu transmitere sexuala , dar, din păcate, nu doar cu asta se alesese după acea seară.

Eu și Alina am terminat, iar apoi am terminat și jointul. Am decis să dăm o șansă relației și să vedem ce se întâmplă. Era ceea ce aveam amândoi nevoie în momentul ăla. Înainte să plec acasă i-am spus:

- Știi cum îmi ziceai că vrei să te fut ca și cum ai fi Ramona?

Ea s-a uitat la mine și a zâmbit.

- Ei bine, i-am spus, nu am făcut-o. Te-am futut mai bine decât atât. Ne vedem săptămâna viitoare!

SEZONUL II

CAPITOLUL I

Prolog: Eu şi Alina ne înţelegeam mai bine decât un preot catolic cu un băieţel, plus că şi eu o supuneam pe ea la perversiuni sexuale. Singura diferenţă era că ei îi plăcea. Sora Ramonei, după ce a trăit trauma unui viol, a rămas şi cu sechele, dar şi cu o sarcină nedorită. Îţi dai seama ce decizie grea avea de luat: pe de-o parte era opţiunea avortului (fapt cu care niciun sinod ecumenic nu ar fi fost de acord) sau opţiunea de a păstra un copil care mereu, indiferent cât de mult l-ai iubi şi tu şi membrii familiei tale, va ţine vie amintirea unui viol.

Ramona era terminată (şi nu în sensul ăla frumos), pe de-o parte pentru ce a păţit soră-sa, iar pe de altă parte pentru că eu deja o ignoram constant şi asta o ardea pe dinăuntru. Plus că altceva nu o ardea şi avea nevoie de o desfătare. Şi-ar fi zis ea insăşi "Suge-o, Ramona" dacă ar fi ajutat-o cu ceva pentru că, în punctul ăsta al vieţii ei, dacă venea de la mine, această sintagmă nu mai era o jignire, ci o dorinţă. Pentru că ştii şi tu (şi dacă nu ştii, ia un pix şi notează ca să-ţi treacă coşurile) că nu există ceva care să o deranjeze mai tare pe o femeie decât să o ignori, să nu-i dai atenţie. O să vină în 4 labe la tine în speranţa că o să vrei să se pună în 4 labe în faţa ta şi, dacă o să vrei, o să-ţi şi facă 4 labe, doar ca să o bagi în seamă.

Eu stăteam toată ziua cu Alina şi ne uitam la filme şi ne futeam. Exact ca într-o relaţie normală la începuturile ei. Ajunsesem să mă satur de sex ca ursul de ghinde, dacă ar fi să parafrazez "Mica rugăminte". Totul se întâmpla minunat până într-o seară. Am plecat de la Alina, crăcănat şi lipsit de vlagă. Am ajuns acasă, mi-am făcut un ceai şi m-am pus să citesc "Ion". La un moment dar mi-a sunat telefonul. Când mă uit, era Ramona. Sau "Suge-o, fă", cum era trecută la mine în telefon. Deşi nu prea mă interesa ce voia, ştiam că trece printr-o pasă mai proastă decât pasele lui Bănel, am decis să-i răspund.

- Alo, zic. Ce s-a întâmplat?

- Andrei, ştiu că nu suntem chiar în cele mai bune relaţii, dar am aflat un lucru. Curv... ăă.. distinsa ta iubită a făcut o rezervare la un hotel în seara asta şi nu ştiu cât de mult ţi-ar plăcea ţie să fii înşelat.

Eu mă gândeam că e o glumă pentru că, indiferent dacă ar fi sau nu adevărat, cum căcat ar fi putut să ştie Ramona? Am decis să mă prefac nepăsător.

- Super. O să vrea să îmi facă o surpriză probabil, aşa o arde ea. Altceva?

- Ştiu că nu mă crezi, dar ai putea totuşi să verifici. Doar aşa, pentru liniştea ta. Te pup dulcic, ai grijă de tine.

Şi a închis.

"Te pup dulcic??" Cine căcat vorbeşte aşa? mă gândeam eu după ce am închis. Ştiam că o macină chestia asta şi că ar fi în stare să mă mintă ca să mă cert eu cu Alina, aşa că decisesem să nu o cred. Sigur Alina voia să-mi facă o surpriză, n-are cum să fie vorba de altceva. Dar o urmă de îndoială tot exista. Treceau orele şi telefonul tot nu suna, Alina nu dădea niciun semn, surpriza nu se grăbea să apară, iar eu îmi rodeam unghiile până sângerau buricele degetelor. M-am decis să o sun pe Alina să văd ce face. Eram curios şi-mi era dor de ea, nu era nicidecum vorba de altceva.

- Bună, iubi! îi zic (da, "iubi", taci dracu', eram în liceu, n-ai dreptul să mă judeci :D)

- Hey! Ce faci?

- Ce să fac, uite mă gândeam la tine. Şi mi s-a făcut atât de dor de tine încât am decis să te sun să te întreb dacă nu vrei să vii pe la mine.

- Ce drăguţ, baby! îmi zice. Mergea bine discuţia, mincinoasa aia de Ramona s-o sugă cu prostiile ei cu tot.

- Dar nu ne-am văzut de 3 ore, cum să-ţi fie dor de mine? continuă ea. Eu trebuie să mă întâlnesc cu o prietenă în seara asta, dar ne vedem mâine noi. Nu am mai văzut-o de mult timp, sper că nu te superi.

"Gura mă-tii de mincinoasă. Javră împuţită! O prietenă, nu? Mincinoasa dracului! Sper să te calce autobuzul în drum spre hotel", am gândit eu. Ceea ce i-am spus însă, a fost puţin diferit. I-am zis:

- Ok atunci. Ne mai auzim. Te pup!

Dar, eram destul de convins că voi trece pâna pe la un anumit hotel la un moment dat în seara aia. Doar aşa, să văd care-s preţurile.

P.S.- Suge-o, Alina! Vacă epileptică şi infidelă ce eşti. De fapt nu, n-o suge! Te rog eu mult, nu o suge!!

P.P.S.- SUGE-O, Ramona, de unde căcat ai ştiut tu de treaba asta?

CAPITOLUL II

Prolog: Eram mai agitat decât o babă din Vaslui după ce se lasă seara. Nu înțelegeam de ce ar face Alina așa ceva, de ce m-ar minți și cu atât mai mult, de ce m-ar înșela? Ne mergea atât de bine și ea avea să distrugă totul. Nu! Nu puteam să permit să se întâmple chestia asta. În Suceava nu erau atât de multe hoteluri, nu mi-ar fi fost greu să o găsesc. Mă purtam exact ca o femeie, dar nu era pentru prima oară. M-am îmbrăcat și am ieșit din casă.

În alt colț al orașului, într-un bar sumbru, era o fată la o masă. Avea în față un pahar de vodcă cu gheață așezat pe un șervețel. Avea o privire pierdută din care se topeau speranțele mai repede decât cuburile de gheață din pahar. Fuma țigară după țigară și era înconjurată de un nor de fum. La un moment dat, o altă tipă venea spre masa ei. Era roșcată, o fustă scurtă îi scotea în evidență picioarele (mai ispititoare decât un loc liber în autobuz pentru o babă) și mergea cu atâta siguranță de sine, de parcă pășea cu tocuri peste toate visele umede ale bărbaților care o admirau din spate. Barmanii, ospătărițele, chiar și țiganii de la păcănele se holbau la ea. Era clar că nu era din filmul ăla. Fiecare minut în plus pe care îl petrecea acolo îi sporea șansele de a pleca violată acasă. A ajuns la masă, și-a tras un scaun, s-a așezat și, cu o privire la fel de rece ca sufletului celei care o aștepta, a spus:

- Bună, Ramona. Spune-mi repede că nu am timp de prostiile tale.

- Ia loc, Alina. Și eu, dacă aș fi în locul tău, aș fi mai drăguță cu persoana de care depinde în acest moment relația ta.

Eu eram deja la al doilea hotel. După ce m-am certat jumătate de oră cu recepționera de la primul hotel în care am căutat, care până la urmă, doar ca să scape de mine mi-a spus că nu există nicio rezervare pe numele pe care îl strigam eu obsesiv, am decis să-mi încerc norocul în altă parte și să fac cumva să nu plec bătut acasă de vreun body-guard de pe-acolo.

- Uite care-i treaba, dragă Alina, spuse Ramona. Eu nu înțeleg cum l-ai vrăjit tu pe Andrei, cu fețișoara ta de țărancă cu bani, cu comportamentul tău de curvă virgină și cu mersul ăsta de rață nefutută, dar nu asta e important acum. Important e că mie nu îmi place treaba asta și tu o să te desparți de el.

- Cred că ești tâmpită și nebună, spuse Alina, ridicându-se de pe scaun, dând să plece.

- Stai jos, târâturo, nu ți-am dat voie să pleci. Plus că o să vrei să auzi ce am de zis. Asta desigur, dacă ții la Andrei așa cum pretinzi.

Alina, puțin speriată și oarecum intimidată, se reașază pe scaun.

- Mult mai bine, continuă Ramona. Îmi place că ești ascultătoare. Așa ești și în pat? Ca o pernă? Stai și aștepți să-ți spună Andrei ce să faci? Hmm.. Oricum, irelevant. Hai să-ți spun eu ce se întâmplă în momentul ăsta. Dragul tău iubit crede că tu ai închiriat o cameră la un hotel și că fix în clipa asta ești acolo cu altcineva. A ajutat mult faptul că ești foarte naivă și te-am convins să vii aici și să te vezi cu mine, iar lui să-i spui că nu puteți să vă mai întâlniți în seara asta . Practic, m-ai ajutat, lucru pentru care țin să-ți mulțumesc

- Stai, ce?? întrebă Alina înspăimântată

- Da, exact. Și stai că asta nu e tot. La cum îl știu eu pe Andrei și la cât de paranoic este, probabil că acum te caută prin hoteluri ca să vadă unde și cu cine ești. Și mi-ar plăcea la nebunie să îi văd fața când o să se ducă la hotelul ăla de peste drum de Eurostela (un magazin) și o să afle că există o rezervare de o noapte, făcută pe numele tău, cu cererea unei sticle de șampanie la 12 noaptea și micul dejun la pat a doua zi, pentru două persoane, desigur. Și recepționera o să-l întrebe dacă el e domnul care trebuie să vină, pentru că ei i s-a spus că atunci când o să întrebe cineva de rezervarea pe numele Alinei să-i dea cheia de la cameră. Știi că recepționera de acolo e prietenă cu soră-mea, nu?

- Tu ești nebună? întrebă Alina nervoasă. De ce ai face așa ceva, ești proastă la cap? A fost mort după tine atâta timp și tu nu te-ai uitat niciodată la el. Acum că e fericit cu mine tu te apuci să distrugi chestia asta doar pentru că așa vrei tu?

- Eh, cât i-a plăcut lui de mine, eu nu l-am băgat în seamă, dar lucrurile se mai schimbă. Acum îl vreau și mă voi juca cu el o lună sau două și apoi o să mă despart de el. Că merită o lecție.

- Doamne, fată, cum poți să vorbești așa? încercă Alina să o îmbuneze.

- Vorbesc cum vreau eu și fac ce vreau eu. Și tu la fel. Fii atentă cum facem: ca să nu rămână cu o părere proastă despre tine după toate fazele astea, îți dau totuși o șansă. Asta așa, ca să vezi că sunt o dulceață de fată. Poți să-i scrii acum un mesaj și să-i spui că nu mai vrei să fiți împreună și că îți pare rău, dar tu nu ai timp de o relație în clipa asta și alte clișee de genul ăsta. Și după ce faci tu lucrul ăsta și se termină totul între voi, ia ghici cine îl va consola?

- Tu ești de-a dreptul nebună, îți jur! Muisto!

- Nebună sau nu, oricum, mai deșteaptă decât tine. Și cu siguranță și mai bună muistă, o iau ca pe un compliment, stai liniștită. Trebuie să fii o femeie adevărată ca să știi să-ți satisfaci bărbatul și să-l ții lângă tine. Nu orice mucoasă ca tine știe să facă asta, dar mă rog. Deci? Spune-mi, cum va fi? Îi dai mesaj sau îl lași pe el să ajungă la hotel? E doar alegerea ta.

Eu ajunsesem la următorul hotel și aveam o stare foarte ciudată. Pe de-o parte eram nervos că exista șansa ca relația mea să se termine în acea seară, iar pe de altă parte, eram bucuros că la primele două hoteluri pe care le-am verificat, nu era nicio rezervare pe numele Alinei, iar cu cât ajungeam la mai multe, cu atât șansele ca rezervarea să existe, scădeau. Oricum, dacă nu era adevărată faza asta, clar o ucideam pe Ramona. Dar probabil o torturam înainte și încă două ore după, deoarece vie, s-ar putea să-i fi plăcut. Am intrat până în magazinul Eurostela ca să-mi iau un pachet de țigări. Am stat pe scările din fața hotelului 5 minute să mă calmez, am fumat și m-am decis să intru înăuntru. Când am deschis ușa, îmi sună telefonul. Îl scot din buzunar și văd că e un mesaj. "Dă, Doamne să

fie de la Alina și să nu fie adevărat tot căcatul ăsta", mă gândeam eu. Deblochez telefonul, deschid mesajul și încep să citesc:

P.S.- SUGE-O, RAMONA! Ești antichristul pe pământ, răutatea în sine, sper să iei o boală teribilă și să mori (ar fi spus Alina că eu încă nu știam adevărul).

P.P.S.- Suge-o, primăria din Suceava, că ați dat autorizații pentru a se face mai mult de 2-3 hoteluri în oraș ca să am eu ce căuta o noapte întreagă. Și da, există în Suceava un magazin care se cheamă Eurostela, și ce-i cu asta?

CAPITOLUL III

Am scos telefonul din buzunar mai repede decât m-aș fi descheiat la pantaloni în fața Monicăi Bellucci (care apropo, este cea mai frumoasă femeie de pe Pământ. Adică nu dacă o compari cu una tânără și fragedă de 21-22 de ani. Așa, pentru categoria ei de vârstă, de femeie trecută prin viață, cu bune și rele, cu suișuri și coborâșuri, ea este cea mai bună. Cel mai mișto MILF, ca să o zicem pe aia dreaptă). Deschid mesajul, citesc și mă sperii. Inima îmi bătea cu putere, sângele îmi pompa în vene și sfincterul anal mi se tot micșora. În mesaj scria ceva de genul:

"Unde umbli, măi animalule la ora asta? Lasă că vii tu acasă și-ți arăt eu ție. Dacă n-ai să poți să te trezești mâine să mergi la școală, te dezmoștenesc. Cu dragoste, Mama". Că e și amuzantă maică-mea, ca om. Are așa, un simț al umorului foarte înfricoșător. Așa că, practic, am zburat spre casă. De unde să știe ea ce drame emoționale mă încearcă pe mine și cum bântui eu prin hoteluri ca Oana Roman prin KFC-uri?

A doua zi, după ce am reușit să mă mențin în viață, deci trezindu-mă la timp pentru a merge la școală, după ore am sunat-o pe Alina. Nu răspundea nimeni. "O fi ocupată", gândeam eu. Dar, fiind obsesiv compulsiv, am mai sunat-o de vreo, să zic, 8 ori (nu mai știu exact dacă au fost 8 apeluri sau 26. Oricum, ceva de genul). La un moment dat, la cât am insistat, mă gândeam că aș putea să-i las ceva în căsuța vocală așa că așteptam semnalul. Acesta a venit într-un târziu pentru că am auzit în receptor (că o sunam de pe fix) ceva de genul "Sunt Connect-R, după BIP lăsați mesaj", așa că am făcut-o.

Nu am primit niciun semn de la ea până seara, când, la un moment dat, izbăvire: îmi sună telefonul. Sar ca ars din pat, am dat jos popcornul care era lângă mine, am călcat pe câine, am împins-o pe bunică-mea în baie și am ajuns să răspund. Zic:

- Alo? Cine te iubește pe tine, iubirea mea?

- Doar tuuuuuu (așa ar fi fost dialogul dacă am fi trăit într-o manea)

În loc de asta, am zis:

- Da?

- Bună, Andrei. Sunt Ramona. Te-am sunat să te întreb cum te simți

- Păi stai să vedem, iubita mea nu îmi răspunde la telefon de aseară, vorbesc cu tine la telefon și pierd filmul, bunică-mea zace pe gresie în baie, deci nu minunat. Dar ce-ți pasă ție?

- Cum adică "iubita ta"? zice ea, cu o voce semi-nervoasă.

- Ce nu-nțelegi, Ramona? Persoana aia cu care mă plimb sub clar de lună, care îmi face omletă dimineața când dorm la ea și care îmi dă voie să îmi bag puța la ea în vagin, mai clar decât atât nu pot să fiu.

- Știu, ce înseamnă o iubită, cretinule, dar tu nu ai primit niciun mesaj de la Alina aseară?

- Tocmai ce ți-am spus că nu reușesc să dau de ea și următoarea ta întrebare este dacă nu am primit vreun mesaj de la ea aseară? Nu, în pula mea, dacă ar fi să citez din Adi Despot. Și plus de asta, ce mesaj, la ce te referi?

- Aa, la nimic. Vorbim mai târziu. Și îmi închide."Ce retardă!", mă gândeam eu.

Înnebuneam în casă, așa că, am decis să mă duc la Alina să văd care e faza și ce s-a întâmplat aseară. Am ajuns în fața ușii ei, am acoperit vizorul ca să nu știe cine e, am bătut la ușă și așteptam. Secundele se transformau în ore, minutele în ani și îmi simțeam stropii de transpirație cum cădeau de pe frunte, pe podea. De fapt, ca să fiu sincer, cădeau de pe frunte pe nas, că am nasul mare, dar ai înțeles tu epitetele.

La un moment dat Alina deschide ușa. Se uită la mine surprinsă, belește ochii (deși, sincer, eu aș fi preferat să belească altceva) și îmi spune:

- Andrei? Dar ce cauți aici?

Oricât de dramatică și încărcată emoțional ar fi fost situația, era un singur lucru la care mă puteam gândi și pe care puteam să-l zic:

- Alina, tu ești nebună? Cum căcat să deschizi atât de nonșalant ușa de la intrare când nu vezi nimic pe vizor și auzi bătăi în ușă mai puternice decât un seism?

Ea se uita la mine și nu înțelegea cum am eu încă puterea să glumesc. Eu nu-i înțelegeam surprinderea.

- Pot să intru? îi spun.

- Cred că nu e o idee bună, mai bine ies eu.

Și-a luat o bluză de trening și a ieșit din casă.

P.S.- lucrul incredibil care se întâmplase cu o seară înainte era cam așa: Alina îmi trimisese mesajul de despărțire, scriindu-l chiar de față cu Ramona. Însă, printr-o minune

sau printr-o greșeală de la Orange (eu merg pe mâna minunii oricum), mesajul ăla nu a ajuns niciodată la mine. Ea credea că noi suntem despărțiți, Ramona credea că noi suntem despărțiți, eu habar nu aveam de toate astea. Așa că, SUGE-O,RAMONA!! Destinul și karma s-au pișat pe tine cu un jet puternic de vomă. Nu ți-a ieșit planul.

P.P.S.- dacă nici ăsta nu era un semn că eu și Alina eram făcuți unul pentru celălalt, sincer, nu știu ce altceva ar fi fost.

P.P.P.S.- SUGE-O,RAMONA! SUGE-O,RAMONA! SUGE-O,RAMONA! SUGE-O,RAMONA! SUGE-O,RAMONA! SUGE-O,RAMONA!

CAPITOLUL IV

Nu înțelegeam la ce mesaj se referă.

- Pentru a suta oară, nu am primit niciun mesaj, ce nu înțelegi? Spune-mi despre ce e vorba?

Alina nu putea să creadă. Ea știa că îmi trimisese mesajul prin care se despărțise de mine și acum îi părea rău că s-a frământat toată ziua fiindcă nu îi răspunsesem. Ea nu știa că eu nu îl primisem, iar eu nu știam că ea l-a trimis. Ea era genul de persoană care credea în zodii, în coincidențe și în destin. A pus pe seama sorții acest eveniment și devenise totul clar în mintea ei. Era bine ce se întâmpla între mine și ea și era ceea ce trebuie.

- Părinții mei sunt la o nuntă, vrei să vii să fumăm ceva? mi-a zis din senin.

Deși nu înțelegeam ce se întâmplase, mi-ar fi prins bine o seară relaxantă cu iubita mea care, în mod șocant pentru mine, încă era iubita mea. Așa că am acceptat. Am intrat în casă și m-a servit cu un pahar din whiskey-ul tatălui ei. Sticla aia cred că era mai scumpă decât toată mobila din camera mea. Eu stăteam pe pat și, deși nu îmi plăcea, sorbeam ca snobul din paharul de alcool fin și scump. Ea rula U.N.C.U.I. A terminat și mi-a spus că merge să se schimbe. Și-a luat pe ea o rochiță de noapte roșie, dintr-un material care schimba instant expresia "fin ca fundul unui bebeluș". Dacă bebelușii ar fi avut fundurile la fel de fine ca materialul ăla, cred că îi pupam pe toți în cur, cu fiecare ocazie. Aș fi devenit dependent de fundurile bebelușilor și nu știu cum ar fi privit poliția noua mea pasiune.

Rochița îi împreuna sânii și îi făcea să se întâlnească, ținându-i unul în celălalt ca pe un cuplu care tocmai a terminat de făcut dragoste și se țin strâns în brațe, la insistențele ei. Ori de la băutură, ori de la Alina, obrajii îmi ardeau și sângele îmi pompa în vene. Și știi ce se întâmplă cu un bărbat când sângele începe să pompeze, nu? Exact, nu mai gândește cu creierul.

- Vrei să îți fac un masaj? mă întreabă ea.

Eu îi fac semn că da, îmi dau tricoul jos și mă întorc cu spatele. Ea începe să râdă și îmi zice:

- Dezbracă-te cu totul, nu fi pudic. Oricum te-am mai văzut.

Eu mereu am avut problema asta și nu mi-a plăcut niciodată să mă dezbrac și să mă simt expus. Dar era ceva în legătură cu Alina care mă făcea să mă simt în siguranță și creierul oricum nu-mi mai funcționa, așa că, m-am dezbrăcat. Stângaci și nătâng, dar am făcut-o până la urmă. Acum clar nu mai eram roșu în obraji de la whiskey. Eu m-am așezat cu fața în jos pe pat și ea s-a pus peste mine, m-a uns cu ulei și a început să-mi maseze spatele.

Mâinile ei, degetele și unghiile false cu care mă mai zgâria din când în când, se plimbau ușor de sus în jos pe pielea mea. Se apleca să mă sărute pe gât și pe fiecare vertebră în parte și, când simțeam părul ei lung cum mă atinge, mă excitam instant. Era exact ca și cum își dorea să mă domine, dar tot ce putea să-mi facă era să mă biciuiască cu părul ei roșcat. Materialul rochiței se simțea la fel de minunat pe pielea mea când își freca sânii de corpul meu. La un moment dat însă, s-a oprit pentru câteva secunde. Eu oricum nu mai eram capabil să mai gândesc, așa că nu am băgat de seama. Asta până când a început să alunece pe mine un alt material, mult mai fin decât cel de dinainte. Își dăduse rochița jos, și-a umplut pielea de ulei și se freca ușor de mine. M-a întors cu fața în sus, și-a desfăcut picioarele și s-a așezat pe abdomenul meu. Se unduia în sus și în jos, mă săruta pe gât, pe urechi, pe gură, apoi iarăși îmi mușca lobul urechii și o lua de la capăt.

Îmi masa corpul cu corpul ei și pe bune că era incredibil. Dintr-o dată s-a ridicat, goală, în toată splendoarea ei și m-a lăsat s-o privesc. S-a dus către masă, a aprins jointul, s-a pus pe fotoliu și a început să tragă. După primul fum, s-a relaxat. Și-a desfăcut picioarele, dar eu îi urmăream mâinile: una ținea cuiul între două degete perfecte, iar cealaltă cobora spre sâni, învârtindu-se în jurul sfârcului, apoi pe abdomenul ei perfect tonifiat, iar apoi jos de tot, începând să se atingă. Ce putea fi mai frumos decât o femeie care cu o mână fuma iarbă, iar cu cealaltă se cunoștea mai bine pe ea însăși?

Auzindu-i gemetele de plăcere, parcă-i simțeam și eu fiorii, parcă-i vedeam trăirile și îi împărtășeam simțirile. După vreo câteva minute, s-a ridicat de acolo, a venit spre mine, m-a întins pe pat și a început să mă sărute pe piept. Ea era deja praf de la iarbă, eu eram deja praf de la ea. Cobora mai jos cu limba până când am simțit o căldură care mi-a inundat corpul, mi-a întunecat vederea și mi-a șoptit secretul vieții eterne. Ea avea gura și o mână pe mine, iar în cealaltă mână jointul. Cred că eu, lăsându-mă pe mâna ei (la propriu), ardeam mai tare decât țigara dintre degetele sale. Singurele momente în care se oprea, erau alea în care mai trăgea câte un fum. Nu știu cum făcea , nu știu ce făcea, dar cert este că o făcea al dracului de bine. Știa exact ce aș dori să-mi facă, cu ce intensitate și cu ce putere, fără să-i spun eu nimic. Parcă avea instalat un cip în creierul meu și își lua de acolo tot ce avea nevoie să știe.

Eu am dat să o trag peste mine, dar ea m-a oprit, și-a ridicat privirea în sus și mi-a spus:

- Nu. În seara asta e vorba doar despre tine.

Aș putea să-ți spun că am protestat foarte mult și că am încercat să o conving să își schimbe decizia, dar asta ar fi o minciună. Până la urmă, toți trebuie să fim egoiști când facem sex. În definitiv, sexul e un act egoist prin care fiecare dintre noi ajunge la un sentiment de plăcere maximă folosindu-l pe celălalt. Atâta tot. Nimeni nu o face pentru partener, o face pentru el însuși, dar se folosește într-un mod egoist și normal, de altfel, de persoana cu care e în pat.

Nici nu mi-am dat seama când s-a terminat (de data asta numai eu), dar probabil nu a durat mult pentru că după ce s-a ridicat, Alina mi-a spus:

- Mai sunt aici două fumuri, vrei să tragi și tu cât mă duc eu să mă spăl?

După ce s-a întors, stăteam amândoi în pat și butonam televizorul, ne țineam strâns în brațe, la insistențele mele. Ea se juca cu părul meu de pe piept, iar eu o mângâiam pe frunte. Dar, într-o clipă, avea să se schimbe atmosfera în cameră. Alina s-a ridicat pe pat, s-a așezat în fundul ei superb și mi-a zis:

- Andrei, aș vrea să te întreb ceva, dar mi-aș dori să-mi răspunzi sincer.

- Sigur, am zis eu, neștiind ce vrea să mă întrebe. Te rog, ce te frământă?

- Spune-mi, dar spune-mi adevărul. Tu mai simți ceva pentru #Ramona?

P.S.- episodul ăsta nu o suge Ramona că nu mai aveam vlagă și pentru ea.

P.P.S.- s-a dovedit a fi o decizie bună să șterg mesajul de la Alina atunci când l-am primit și să mă prefac că nu știu despre ce e vorba, până la urmă. Aparent, nu-și dorea cu adevărat să ne despărțim.

CAPITOLUL V

Prolog: Noaptea a devenit parcă mai rece. Nu știu dacă din cauza faptului că eram eu dezbrăcat în patul Alinei sau din cauza gândurilor care deja îmi inundau creierii. Întrebarea pe care mi-a pus-o, o simțeam de parcă Wolverine făcea break-dance pe circumvoluțiunile mele.

Cuvintele ei răsunau în capul meu mai tare decât petardele în noaptea de Revelion. Niciodată nu mi-am pus întrebarea asta. Nu am stat să mă gândesc la asta. Dar probabil că faptul că am ezitat să răspund, spunea ceva.

Într-o clipă, fata care îmi oferise cel mai mișto sex oral din viața mea de până atunci, brusc s-a transformat într-un diavol isteric care urla la mine:

- Ieși în pizda mă-tii afară din casa mea! Să te ia dracu' și pe tine și pe Ramona ta și lăsați-mă amândoi să trăiesc.

- Alina, stai.. încercam eu să o calmez.

- Nu vreau să aud nimic! IEȘI !!!

- Baby, dar nici nu am apucat să răspund.

- Lasă-mă-n pace am zis! Și crede-mă, mi-ai răspuns mai bine decât ai crede. Ieși afară! Acum!

Eu încercam să o iau în brațe, ea mă împingea și țipa isteric la mine. M-a zgâriat pe gât, mi-a dat palme peste față, pur și simplu își pierduse mințile. A izbucnit în lacrimi, eu nu știam ce să fac. Țipa la mine să plec acasă, să o las în pace și cred că m-a înjurat timp de zece minute fără să se repete și în trei limbi diferite.

Eu mi-am luat hainele și am început să mă îmbrac că nu știu dacă realizezi, dar eu eram în curu' gol în tot timpul ăsta.

- Nu vreau să te mai văd niciodată! Pleacă! era tot ce auzeam printre spasme și lacrimi.

Ziceai că era o psihopată, nu am mai văzut niciodată așa o privire de la o persoană care cu 15 minute mai devreme mă săruta și mă mângâia.

- Nu vreau să fiu cu Ramona! Ce nu-nțelegi? încercam eu cu disperare să îi explic. Dar oare era adevărat? Oare chiar nu voiam să fiu cu ea sau o foloseam pe Alina doar pentru a o uita pe fata pe care o iubeam de fapt? Nici eu nu eram convins sută la sută că e adevărat ce zic, dar știam că asta își dorește ea să audă.

- Chem poliția, îți jur. Dacă nu pleci acum, sun, mă amenința cu telefonul în mână.

Moment în care am luat-o de încheietură, i-am luat telefonul și am împins-o pe pat. A rămas șocată că am făcut asta. Nu mă văzuse niciodată nervos. M-am așezat peste ea și îi țineam mâinile lipite de pat cu mâinile mele. Ea se zbătea, dădea din picioare și mă lovea cu genunchii în spate. Zici că încercam să o exorcizez pe Emily Rose, nu să-mi calmez iubita. A reușit să mă împingă de pe ea, s-a așezat ea peste mine și pur și simplu mă lovea cu pumnii. La un moment dat și-a pus mâinile pe gâtul meu și a început să mă strângă. Cred că dacă ar fi avut mai multă forță, nu s-ar fi oprit până când nu încetam eu să respir.

- Te urăsc!! Striga.

Eu i-am făcut o priză ca Steven Seagal și i-am dat mâinile la o parte și a căzut pe mine. Când a ajuns acolo, a început să mă sărute printre lacrimi, nervi și zgârieturi. Era o pasiune fantastică, o eliberare. Mi-a întins mâinile, am lăsat-o să mă imobilizeze și ne sărutam ca și cum nu ne-am mai văzut de 10 ani. Nici nu mi-am dat seama când mi-a dat pantalonii jos

și ea și-a dat un pic la o pare bikinii. Dintr-o dată era cald. Și în cameră la fel. Un strigăt a acoperit liniștea din cameră. Stătea deasupra mea, avea unghiile băgate în pieptul meu și pur și simplu mă folosea. Nu am mai văzut-o niciodată atât de udă, atât de excitată, atât de dementă. Eu eram zgâriat pe mâini, pe gât și pe piept, iar ea era plânsă, ciufulită și neagră pe la ochi, cum i-a curs rimelul. Eu nu înțelegeam cum a putut să treacă de la o stare la alta cu așa de mare ușurință. Mă simțeam exact ca un vibrator. Dar un vibrator bătut și zgâriat înainte de folosire pentru o mai bună aderență sau ceva. Eu nu mai contam în ecuația aia, era doar ea și își elibera frustrările.

- Fute-mă!!! Fute-mă! țipa la mine.

Nu cred că a durat mai mult de zece minute până a avut orgasm. Am simțit-o cum se contractă cu atâta putere că parcă m-a durut un pic. Eu nu m-am terminat, dar nu avea nicio importanță. S-a ridicat de pe mine și a plecat către baie, fără să-mi spună nimic. Eu între timp m-am îmbrăcat. A ieșit, avea pe ea un halat de baie alb și fața proaspăt spălată și s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Te rog să pleci acum și de mâine să nu mă mai cauți. Între noi s-a terminat.

Nu am protestat, nu mai avea sens. Ăsta a fost un sex de despărțire, se terminase relația noastră. Încă nu știam dacă eram trist sau nu, dar știam că am nevoie să vorbesc cu cineva. Am ieșit din casă de la ea, mi-am aprins o țigară și am scos telefonul din buzunar. Am început să scriu un mesaj:

- Ce faci? Dormi?

0722, deja îmi sună cunoscut. Am dat SEND. Your message was sent to RAMONA SV.

P.S.- Ok, am înțeles. Alina avea mare nevoie de un psihiatru. Dar îți jur că a fost una dintre cele mai bune partide de sex din viața mea. Ar trebui să încerci să te combini măcar o dată cu o dementă, doar așa, să vezi cum e.

P.P.S.- SUGE-O, RAMONA, că mi-ai distrus relația cu fata asta minunată și nebună.

P.P.P.S.- abia așteptam să ajung acasă și să mă duc direct în baie. Pentru că până la urmă, eu nu mă terminasem și deja începea să mă doară.

CAPITOLUL VI

Nu voiam nicicum să merg acasă. Noaptea mă apăsa, tot ceea ce se întâmplase era deja prea mult pentru mine, nu știam încotro să merg. Străbăteam singur străzile Sucevei, afară ploua, eu eram ud până la piele, dar nu voiam să dorm. Ce-i drept, mă și victimizam un pic, dar așa văzusem eu în filme că se suferă. Fumam țigară după țigară și cea mai mare problemă era că Alina avea dreptate. Tot ce am încercat eu, a fost, de fapt, să o înlocuiesc pe Ramona cu cine am apucat. Dar minciuna nu ține niciodată la nesfârșit, mai ales dacă tu ți-o adresezi ție însuți. Cu atât mai mult, în cazul unei iubiri adolescentine, știi foarte bine

că dacă ți se pune pata, nu îți trece nici la câțiva ani după ce ai terminat liceul. Cu inima ta tânără și neștiutoare, crezi că poți iubi o persoană cum nimeni nu va reuși și nu va înțelege vreodată. Ceea s-a întâmplat mai departe, pare rupt dintr-o secvență dintr-un film cheesy și romantic și de asta o să te rog să dai play la această melodie:

JAMES ARTHUR - IMPOSSIBLE

Am mers într-un bar și am băut câteva pahare de vodcă, fiindcă așa suferă bărbații, nu? Stând pe un scaun de bar, consumând tărie și confesându-se barmanului. Am plecat de acolo plin de gânduri și alcool și mă îndreptam spre casă. Reciteam conversația dintre mine și Ramona pe care am avut-o prin sms-uri după ce am plecat de la Alina: "- Ce faci? Dormi? - Nu, mă uitam la un film. Dar tu ce faci treaz la ora asta? - Ramona, știu că lucrurile nu au fost chiar roz între noi în ultima vreme, dar am nevoie de tine. M-am despărțit de Alina din cauza ta, din cauză că nu te-am uitat, din cauză că de fiecare dată când făceam sex cu ea, mă gândeam la tine, din cauză că te iubesc. Da, pe tine și numai pe tine. Nu pot să mă mai mint. Vreau... Ba nu, AM NEVOIE să te văd! - Ia un taxi și vino până la mine în fața blocului și o să vorbim despre asta. - Ok, mă duc până acasă să iau niște bani și vin. Ajung în 20 de minute".

Când am intrat de pe strada principală, pe străduța blocului meu, văd o siluetă stând în ploaie. Era întuneric și nu vedeam cine este, tot ce puteam să disting era o umbrelă și o țigară aprinsă. M-am apropiat și mi-a înghețat inima. Mă uitam ca babele la moaște (adică eram dispus să distrug tot în jurul meu pentru a le atinge sau a le săruta). Un sentiment de căldură mi-a cutremurat tot corpul, nu îmi mai era frig de la ploaie și nu mai auzeam tunetele. Ramona mă privea cu ochii în lacrimi, cu umerii goi și uzi și cu o privire atât de fermă, sigură și fixă care știam că avea să mă izbăvească. Dintr-o dată eram pe o câmpie cu grâne, copaci înfloriți și așteptam unicornul să vină și să ne ia pe aripile lui, zburând astfel spre ținutul dragostei eterne împreună. Am alergat spre ea ca o școlăriță la norma de la sport și am luat-o în brațe și am învârtit-o în ploaie. Părul ei ud mirosea a ambrozie proaspătă, a culoarea roz, a vise de bebeluș. Parcă ne înălțam spre cer ca profetul Ilie. Era ploaie pe pământ, dar era soare în sufletul meu. Toată dragostea arsă pe care i-o purtasem până atunci, s-a întors. De fapt , nu cred că a plecat niciodată. Am lăsat-o înapoi jos și i-am luat obrajii uzi în mâini, am tras-o puternic spre mine și am sărutat-o. Pentru prima oară. Cred că am avut senzația aia pe care o are o mamă când își vede pentru prima oară copilul. Dumnezeu aplauda din cer și îngerii cântau la harpă alunecând pe razele lunii. Ramona mă săruta, eu o sărutam pe Ramona, nu îmi venea să cred. A fost un sărut atât de puternic din punct de vedere emoțional, încât mi-a încurcat amintirile. Nimic nu mai conta, viața mea începea din punctul ăla.

- De ce tremuri? m-a întrebat ea zâmbind.

- Pentru că acesta este visul pe care l-am avut aproape în fiecare seară de câțiva ani încoace și acum, în sfârșit, e realitate, i-am spus eu cu ochii umezi. De la ploaie, jur! Nu e

ca și cum am lăcrimat sau ceva. Nu știu dacă ai pățit vreodată să-ți dorești extraordinar de mult un anumit lucru și să îl primești exact în momentul în care îți pierdusei total speranța. Sărutul dintre mine și Ramona a fost atât de pur încât cred că mă revirginase doar ca să am ocazia să fac dragoste cu fata pentru care s-a inventat dragostea pentru prima oară.

Niciodată să nu renunți la un vis de-al tău indiferent cât de imposibil sau greu de realizat ar părea. Visele sunt doar ale tale, sunt refugiul tău și nu ți le poate lua sau controla nimeni. Există lucruri extrem de nesemnificative, în esență, care te pot face mai fericit decât ai crezut că poți să fii vreodată: un zâmbet de copil, o zi frumoasă sau o frunză căzând. Un lucru care pentru o persoană nu înseamnă nimic, pentru o alta, înseamnă totul. Lumea mea devenise frumoasă, vedeam totul altfel. Ochii ei îmi șopteau adevăruri absolute și era tot ce aveam nevoie în momentul ăla. Totul căpăta sens în sufletul unui copil care credea că iubește o fată. De asta iubirile adolescentine sunt unele dintre cele mai frumoase amintiri pe care le păstrăm.

- Mai vii la mine? îmi spune Ramona, luându-mă de mână.

P.S.- ăsta a fost cel mai frumos moment din viața mea de până atunci. E ciudat cum uităm tot ce s-a întâmplat până într-un anumit punct, în clipa în care ne atingem o dorință.

P.P.S- "SUGE-O, RAMONA". În seara aia era prima oară când puteam să-i spun asta și să mă refer la sensul propriu al expresiei. Suge-o, Ramona! Suge-o, Ramona. Doamne, cât de bine suna.

CAPITOLUL VII

Nu îmi venea să cred că în sfârșit se întâmplă. Mi se părea de domeniul fantasticului că dorința mea cea mai mare, după mult timp de așteptare, se împlinea. Am luat-o de mână mai drăgăstos decât Fuego pe Irina Loghin și ne-am pornit către casa ei. Am luat un taxi și am ajuns în fața blocului ei în mai puțin de zece minute.

Am urcat sus, am trecut să-i salut pe părinții ei și îl priveam în ochi pe taică-său și pur și simplu îmi era rușine de ce plănuiam eu să-i fac în scurt timp fiicei lui. Fructul iubirii dintre el și soția sa minunată urma să fie sodomizat și pleznit peste cur de către mine, în scurt timp după dialogul nostru cordial, la distanță de un perete. Mă uitam în ochii lui, dojenindu-l în gând, pentru că eu știam la ce perversiuni sexuale bolnave și macabre o voi supune eu pe ființa pentru care el ar face orice. El s-ar sacrifica pentru ea, iar eu urma să o sacrific și să o dau jertfă zeului sexului murdar, sau ceva.

Ramona a zis să mergem să ne uităm la un film. Acuma, tu știi ce înseamnă în limbaj adolescentin sintagma "hai să ne uităm la un film". Exact același lucru ca și "hai pe la mine să-mi instalezi windows-ul" sau "părinții mei au nuntă diseară". Asta știam și eu, era evident ce se va întâmpla. Cele mai negre gânduri și frustrări ale mele, adunate după toate

întâmplările cu Ramona, urmau să fie eliberate în seara aia exact pe abdomenul, spatele sau fața ei (depinde cât de open-minded era ea în pat).

Am intrat la ea în cameră. Acolo mirosea a gânduri curate, a livezi de meri sau a Air-wick, nu mi-am dat seama exact. Avea o lenjerie roz, creponată pe care m-am așezat ca un prinț moștenitor pe tron, așteptându-mi drepturile. Ramona se așază lângă mine, se uită fix în ochii mei și îmi spune:

- Deci? La ce film să ne uităm?

Eu mă uit la ea, zâmbind pe sub mustață (e o expresie, nu aveam cu adevărat mustață) și îi zic:

- Ce contează? Pune și tu ceva să facă un zgomot pe fundal. Poți să pui și Titanic dacă vrei

- Aaah, ce mișto. Chiar, am putea să revedem Titanicul. Îl downloadez chiar acum (de fapt, a spus că imediat o să aducă DVD-ul original pe care a dat bani ca să-l cumpere pentru că ea respectă munca actorilor și a regizorilor și nu piratează filme pentru că este ilegal, imoral, dar și greșit din punct de vedere etic).

M-a servit cu un pahar de suc și am așteptat să se downloadeze filmul. "E un film romantic, ce drăguț. Ea crede că vom face dragoste, nu sex. Ea nu știe cam cât m-am masturbat eu cu gândul la momentul ăsta" îmi spuneam eu, îmbărbătându-mă.

A dat play la film și a venit lângă mine în pat. Nici bine nu a intrat genericul filmului și eu am început să o sărut, să o ating, să-i suflu în ureche, să o mângâi pe burtă, pe după genunchi, pe talpă, pe gât. La un moment dat m-a luat valul și m-am trezit mângâind perna. Ea a început și ea să facă același lucru. Mă săruta peste tot, s-a așezat peste mine, îmi controla esofagul cu limba, era totul minunat. Eu eram excitat, ea era excitată. Cred că și maică-sa era excitată în cealaltă cameră în clipa asta, la cât ne-am lins noi doi pe acolo.

"Gata, ăsta-i momentul", îmi zic eu, în timp ce îi bag o mână pe sub bluză. Ea se ridică brusc, se uită la mine și îmi spune:

- Dar ce faci?

- Tu ce crezi că fac? îi spun eu confident.

- Nu, Andrei. Asta nu o să se întâmple.

- De ce? întreb eu, cu boxerii debusolați.

- Pentru că eu nu sunt curvă, da? Nu vreau să mai duc o viață ca până acum în care să fac sex din prima seară cu fiecare tip pe care îl întâlnesc, să-l las să facă ce vrea din mine, să o bage oriunde vrea el și după aia să mă simt eu ca un căcat a doua zi.

- Așa e! Foarte bun plan, zic eu. Dar nu vrei să-l începi de mâine totuși?

- Nu, Andrei! Eu nu glumesc. Dacă vrei, putem fi împreună, sunt dispusă să fac asta pentru tine. Dar eu vreau să iau o pauză de la sex. Dacă tot mă iubești precum spui tu, nu ar trebui să fie o problemă pentru tine. Nu sunt un obiect, să știi!

- Fără niciun fel de sex? Deloc? Niciodată?

- Nu, niciodată. Dar cel puțin jumătate de an.

- Jumătate de an, adică 6 luni? Adică 180 de zile? 4320 de ore de labă??

- Asta îți pot oferi. Eu m-am schimbat, să știi. Mai ales după ce s-a întâmplat cu soră-mea. Spune-mi, ești de acord? Da sau nu?

P.S.- CE ?? Tu îți dai seama că asta e aceeași fată care s-a răzbunat pe mine cuplându-se cu cel mai bun prieten al meu pentru că nu am vrut să o fut la cabană, după ce mi-a îmbătat iubita de ziua ei? Și acum s-a transformat în Sfânta Filofteia? Are you fucking kidding me??

P.P.S.- SUGE-O, RAMONA!! Cel mai sincer "SUGE-O, RAMONA" dintre toate de până acum. SUGE-O!!! Vita dracului.

CAPITOLUL VIII

Deja au trecut vreo patru săptămâni de când am acceptat, disperat fiind, târgul pe care mi l-a propus Ramona. Eram atât de disperat să fim împreună, încât nu am realizat că asta nu era de fapt o relație, ci mai mult un aranjament. Nici până în ziua de azi nu știu de ce am fost de acord cu căcatul ăla. Între mine și ea avea loc mai puțin sex decât între Botezatu și Anda Adam. Partea bună a lucrurilor era că am trecut pe "world class" la labă. Eram deja profesor, puteam să țin un curs de autosatisfacere la orice facultate. Aș fi salvat câteva căsnicii în momentul ăla. Ca să-nțelegi în ce hal ajunsesem din punct de vedere sexual, gândește-te că eu dacă mergeam la un spectacol de stand-up și îmi plăcea foarte mult o glumă, nu aplaudam. Nu că nu aș fi vrut, nu aș fi putut, sunt sigur că ai înțeles. A început să-mi albească părul, cred că am îmbătrânit 10 ani într-o lună. Mă excita absolut orice și ajunsesem să am vise erotice cu Marioara Murarescu. Ideea e că ajunsesem să fac multe dușuri în vremea aia și eram olimpic în labă.

Viața mea era simplă. Mă vedeam zilnic cu Ramona, mergeam la mine sau la ea și făceam de mâncare, cumpăram numai Cola și mâncam totul cu usturoi. Și tot ceea ce mâncam era fie cartofi prăjiți cu sos de usturoi, cola, carne de porc și pâine albă, fie pizza cu sos de iaurt cu usturoi, fie shaorma. Și de ce să nu mâncăm usturoi, nu e ca și cum ne futeam sau ceva. Cred că era mai multă pasiune în relația bunicilor mei, decât în a mea. Și culmea e că, într-un mod retardat și nesănătos, eram oarecum fericit. Devenisem comod, acceptasem

o relație fără sex și mă bucuram de viață (care oricum avea să fie scurtă la modul în care mâncam).

Toată ziua mâncam și mă uitam la seriale. Eu nu futeam nimic, de asta nu puteam să mă uit la Californication pe care nu l-am văzut nici până în ziua de azi. Ceea ce nu pricepeam, era cum căcat nu o deranjează pe ea nebunia asta dintre noi? Ea are nevoie de un iubit sau de un amic? Ideea este că am început să mă îngraș ca o vacă ce a mâncat un porc. Mi-am dat seama că era deja prea mult atunci când am vrut să-mi cumpăr o cămașă pe stil Hawaii și când am luat-o pe mine, părea cambrată. Făcusem o burtă atât de mare, încât nu ajungeam să-mi tai unghiile de la picioare.Și ea nici măcar nu se îngrășa, vita dracului, pișa-m-aș pe metabolismul ei.

Oricum, în momentul ăla puteam înțelege ca nicio femeie să nu vrea să facă sex cu mine. Dacă o puneam capră și îmi lăsam burta peste spatele ei, îi fracturam vreo trei vertebre. Karma is really a bitch. La cât de bine mi-a mers până atunci, pe atât de rău ajunsesem acum.

Într-o zi însă, am ieșit la o bere cu niște prieteni. Ăștia toți povesteau ce aventuri au mai avut și cu cine, iar eu tot ce puteam să le spun este cum este să-mi aprind lumânări în cameră pentru a mă masturba romantic. Și știi vorba aia, că se spune că te-ai îngrășat în clipa în care nu îți mai vezi pula când te piși? Ei bine, eu nici WC-ul nu îl vedeam.

La un moment dat, în barul respectiv, văd o față cunoscută. Era Ana, tipa care mă agățase în club cu o zi înainte de ziua mea și m-a luat la ea acasă și mă futuse împreună cu colega ei de cameră de mi-a încurcat amintirile. M-a observat și ea pe mine și venea căte masa mea. Nu știu dacă era ea foare bună în seara aia sau eram eu atât de bolohănit, dar mi s-a sculat insant. Oricum nu mai aveam standarde deloc, cred că în clipa aia dacă era femeie, avea peste 1.50 și îi bătea inima, era perfectă pentru mine.

- Wow, Andrei, ce faci? Nu ne-am mai văzut de când... știi tu de când.

- Da, știu, i-am zis roșind. Ce bine arăți.

- Da, mulțumesc. Și tu la fel. Parcă ai mai prins un pic de formă că erai cam slăbuț. În fine, ce mai faci?

- Da, cam prea multă formă, aș putea să zic. Ce să fac, uite și eu la o bere cu băieții. Tu?

- Eu tot pe aici, caut ceva de agățat. Ca fetele. Tu ce zici, tot singurel?

- Aaa, nu, îi spun eu fâstâcindu-mă. Sunt cu Ramona, tipa aia de care-m plăcea mie. Suntem de aproape o lună împreună.

- Serios? Păi nu e Ramona aia cu care erai tu tot timpul bot în bot?

- Ba da, ea e, i-am spus eu fericit că și-a amintit-o. Oricât de bolnav ar părea, eu cumva mă lăudam cu relația mea disfuncțională.

- Aaa, da. Ok, super, sper să vă meargă bine. Mă bucur că te-am văzut, îmi spune, schimbându-se la față. Eu trebuie să plec, mai vorbim.

- Ana! țip după ea. Ce căcat a fost asta?

- Nu, nimic, stai liniștit, doar că am ceva treabă.

- Ana, ce se întâmplă? Spune-mi!

- Andrei, știi că mie îmi place de tine și știu că ești băiat bun. Fata asta nu e pentru tine, din câte știu eu, pe Ramona asta a ta o fute un coleg de-al meu de clasă de vreo câteva luni. Și nu doar el Ăștia din clasă la mine o poreclesc "a tuturor". Serios, vezi-ți de treaba ta!

- Poftim?? Nu se poate! Ce coleg, cum îl cheamă?

- Andrei, eu doar îți spun ce am auzit. Oricum ar fi mult mai bine pentru tine să stai departe de ea. Radu îl chemă, sigur îl știi.

- Vorbim mai târziu! Merci! Pa! și m-am întors cu spatele și am zburat spre ușă.

Dintr-o dată s-a zguduit tencuiala din jurul ușii clubului care a fost trântită cu putere. Orice avea să se întâmple din punctul ăsta înainte, nu avea cum să fie ceva bun, oricum. Dar oamenii din barul ăla nu aveau de unde să știe. Toți se distrau, mai puțin unul dintre ei. Ana stătea la bar și își înjura telefonul, încercând să apeleze pe cineva, dar această persoană nu răspundea.

P.S:- Futu-ți gura mă-tii, târâturo, așa deci, nu? "SUGE-O, RAMONA"!! Se pare că asta îți place. Să sugi zece puli pe zi, dar pe-a mea nu.

P.P.S.- Dacă e adevărat ce mi-a zis Ana, cred că îi dau foc la casă și îi violez pisica.

CAPITOLUL IX

Am plecat acasă. Eram gras, nefutut și înșelat. O parte din mine își dorea să nu mai fiu cu Ramona, dar o altă parte din mine își dorea să fie în Ramona. Oricum, asta nu era o relație normală, cred că în străfundul sufletului meu, conștientizam asta. Era destul de târziu, dar nu puteam dormi. Voiam să scap de tot ce mi se întâmpla, voiam să nu mai am burtă și voiam să fac sex. Nu neapărat în ordinea asta. Am adormit. A doua zi i-am dat un mesaj Ramonei:

"Chestia asta care are loc între noi nu e o relație. Rezolvă-ți problemele și caută-mă atunci când crezi că poți să fii o iubită normală. Până atunci, te rog, evită-mă."

Și am decis să îmi repun un pic de ordine în viață. Așa că, primul pas era să mă apuc de sală. Aveam 96 de kilograme când m-am apucat. Alergam acolo pe bandă de zici că fugea după mine Cabral să mă abuzeze anal. De fiecare dată ieșeam mai transpirat de la sală decât Cotabiță după un concert. Mâncam numai salate și grătare, tot felul de ierburi, mă odihneam cât trebuia, nu beam alcool sau sucuri, aveam o viață extrem de echilibrată. Pot să spun că mai mult pășteam, decât mâncam.

Instructorul de la sală mă dădea drept exemplu pentru toate casnicele de peste 35 de ani care veneau acolo să slăbească. Parcă eram la expoziție, le povestea ce burtă mare am avut când am venit și cum am reușit să slăbesc în vreo două luni. Mă împrietenisem cu toate grasele de pe-acolo și le eram un fel de guru, le arătam poze cu "before and after" și le povesteam ce în formă mă simt. Parcă voia să mă vândă pe mine, nu să le convingă pe ele. Slăbisem în jur de 12 kg. Deja era altă treabă.

Știam exact ce vreau să fac, mai aveam însă nevoie de niște chestii. Pe Ramona nu credeam că o mai puteam ierta și urma să vadă ea că o să-i pară rău.

Într-o seară, stăteam de vorbă cu maică-mea și depănam amintiri. La un moment dat, ea a adus vorba despre cum a uitat biletele acasă atunci când am mers la mare, iar în clipa aia m-a lovit revelația.

Am plecat direct la calculator, am intrat pe google, iar acolo am scris: "număr de telefon hotel V*****, Mamaia". Mi-a apărut numărul, am luat telefonul și am sunat.

- Alo, bună seara. Aș avea nevoie să vorbesc cu George, dacă se poate. Barmanul de la terasă, da.

- Bună seara. Din păcate, pe timp de iarnă, angajații noștri nu sunt aici. Dacă e o urgență, lăsați-mi un mesaj și îl voi contacta eu.

- Da, sigur. Spuneți-i, vă rog, să mă sune urgent. Sunt Andrei din Suceava, știe el care; și i-am lăsat numărul meu de telefon.

Am închis și tot ce puteam face era să aștept. Era planul perfect și îmi doream foarte mult să funcționeze. Trebuia să funcționeze. Asta trebuia să se întâmple, a fost cea mai bună idee ever. În seara aia telefonul nu mi-a sunat, nici a doua zi, nici în următoarele trei zile. Îți dai seama ce persoană căutată eram dacă nu mi-a sunat telefonul timp de 5 zile. Ideea este că, la un moment dat a sunat. Era George:

- Salut, șaule. Ce faci? Am auzit că voiai să vorbești cu mine.

- Da, salut, George. Merci că m-ai sunat. Am o mică rugăminte la tine. Poți să-mi faci rost de numărul de telefon al Anemonei? Te rog mult, e ceva important.

- Băi, nu știu, am să mă interesez și te sun dacă aflu ceva. Dai o bere când ne mai vedem să îmi cânți.

- Dau și mai multe dacă mă poți ajuta. Hai, aștept semn de la tine.

Gata. Eu mi-am făcut datoria. Acum nu puteam decât să sper să am noroc. A doua zi, când am ieșit de la sală, am făcut duș și mi-am scos telefonul din rucsac. Când mă uit, aveam un mesaj:

"0723 *** *** - Anemona. Să nu spui că-l ai de la mine. George"

Nu îmi venea să cred. Aveam numărul ei de telefon. Am ieșit afară și, cu emoții, am apelat. Ce să-i spun? Care ar putea fi primele cuvinte pe care să i le adresez după atâta timp? Oare mă mai ține minte? Nu mai aveam timp să mă gândesc la chestiile astea pentru că o voce plăcută, uşor nervoasă, dar mereu liniştitoare, mi-a răspuns:

- Alo?

- Alo, Anemona?

- Da, eu sunt. Cu cine vorbesc?

- O să fie un pic ciudat, dar îmi asum riscul. Sunt Andrei, ne-am cunoscut vara trecută la mare. Din Suceava.

- Aa, bună, Andrei, ce surpriză plăcută. Ce faci?

Îi puteam simți emoția în voce. Era un lucru bun.

- Bine, îi zic, eram foarte curios de o chestie și am vrut să te întreb.

- Spune, despre ce e vorba?

- Anemona, îi spun cu glasul tremurând, tu te gândești vreodată la noi? La seara noastră?

Tăcere. 20 de secunde nu a spus nimic.

- Andrei, de ce faci asta? răspunde ea tardiv.

- Te rog, răspunde-mi.

- Normal că mă gândesc, mi-ar fi plăcut și mie să ținem legătura, dar nu prea se putea. Pe vremea aia aveam un iubit, era complicat.

- Și acum nu mai ai?

- Ba da, dar e plecat 6 luni pe mare. Că e marinar.

Wow, ești dintr-un orășel de lângă Constanța și te-ai făcut marinar? Foarte original, ce să zic, gândeam eu răutăcios.

- Serios? Ca să vezi. Eu voiam să-ți spun că am drum prin Constanța zilele astea și mă gândeam că poate vrei să ieșim la o cafea.

- Pe bune? Ce tare, sigur, cât stai?

- Păi vreo două zile că e scump la hotel.

- Fii serios, poți să stai la mine. Eu stau cu încă o prietenă și avem două camere. Zi-mi când vii!

- Când vin? Mâine. Mâine seară sunt în Constanța.

P.S. - Asta e minunata poveste despre cum am mers eu iarna la mare. Că vara deja mi se părea prea mainstream, toată lumea face asta, eu voiam să fiu deosebit. Partea dificilă era să îi explic lu' maică-mea cum am eu nevoie de bani și de o scutire medicală la școală pentru a merge în Constanța, 12 ore, cu autocarul. Puteam să-i explic că am o nevoie disperată să fac sex pentru că sunt bolohănit total și că dacă nu rezolv problema asta s-ar putea să mă apuc să ucid oameni pe stradă. Dar cred că mai degrabă mă gândesc la altceva.

P.P.S.- SUGE-O, FĂ (că după ce mi-ai făcut, nu pot să-ți mai spun Ramona)!!! Trec eu și peste asta și după ce mă fute Anemona de am să uit cum mă cheamă, mă întorc și am eu grijă și de tine. Nu vor rămâne așa lucrurile.

CAPITOLUL X

Partea I

Prolog: Am mers cu autocarul de m-au luat toți dracii. De la 9 dimineața până la 9 seara. 12 ore am făcut din Suceava până în Constanța. În autogară în Brăila m-am dat jos să fumez o țigară și acolo a venit o țigancă la mine și m-a întrebat dacă vreau să-mi ghicească în cărți. Dar eu i-am zis că nu am bani. La care ea mi-a spus:

- Nu ai bani acum că ești tânăr, dar ai să ai o grămadă de bani când vei mai crește. Și nu te mai gândi la fata aia după care plângi. Pentru că așa cum plângi tu acum, așa va plânge ea cu lacrimi de sânge mai târziu. Și ești un om foarte norocos. Și o să fii fericit. Și Steaua n-o să ia campionatul.

M-am uitat la ea, un pic speriat, dar oarecum fericit că mi-a zis de bine și am aruncat țigara. M-am urcat înapoi în autocar și mi-am continuat drumul, plin de dorință. Când am intrat în Constanța, i-am dat mesaj Anemonei să vină la autogară.

Autocarul întra în autogară și încetinea. La fel ca și bătăile inimii mele.

"Gata, moldovenilor, am ajuns pe litoral. Drum bun până-n Grecia la cules măsline", ne-a anunțat șoferul plin de umor debordant de Trăzniți în Nato. Mi-am luat rucsacul și am coborât. Îmi și imaginam cum mă așteaptă Anemona acolo, privirea mea o va întâlni pe a ei și timpul va îngheța, vom alerga unul spre celălalt în slow-motion ca într-un romance

prost și în clipa aia, de pe două microbuze cu număr de Constanța, apăreau instant Nelly și Kelly Rowland cântând pentru noi.

NELLY - GONE FEAT. KELLY ROWLAND

În schimb, peisajul pe care-l vedeam era cam așa: autocare, microbuze, țigani care spărgeau semințe, valutiști, câțiva câini și multe mucuri de țigară.

Când, la un moment dat, cineva îmi pune mâinile la ochi , din spatele meu și îmi spune:

- Ghici cine e?

În clipa aia mă rugam să nu fie vreun aurolac cu voce de înger. Dar atunci i-am simțit mirosu-i divin. Era EA. M-am întors, am văzut-o și inima mea a ejaculat emoție.

- Mi-a fost atât de dor de tine. îmi spune e în timp ce mă ia în brațe.

Cred că am stat vreo cinci minute îmbrățișați în autogară. Era un moment atât de frumos încât până și țiganilor de acolo le era milă să ne jefuiască sau să ne violeze, nu neapărat în ordinea asta. Eram din nou doi copii îndrăgostiți. M-a luat de mână și am alergat spre un taxi.

- Hai să-ți lași bagajele, să mănânci ceva și să ieșim să ne distrăm. Avem totuși de recuperat câteva luni.

Zis și făcut. Am mers la ea acasă, am făcut un duș, m-am schimbat, am mâncat un sandwich pe care mi l-a gătit cu multă grijă maică-mea, înainte să-mi spună că sunt nebun că fac asta și până mă întorc eu, o să-mi facă o programare la un psihiatru.

- Hai în club! zice Anemona entuziasmată. Vreau să ne distrăm.

Așa că asta am făcut. Ceea ce urmat însă, vreau să știi de pe acum că nu îmi face cinste, dar asta e. Băutura îți poate schimba principiile în numai patru shot-uri.

Eram noi doi și orașul era al nostru. Dansam, ne sărutam, beam shoturi, îți jur că dacă ar fi existat în anul ăla, cea mai bună melodie care putea să se audă în boxe în clipa aia era Jay Sean & Lil Wayne - Even if the sky is falling down.

Era ca o desfătare pentru amândoi. Nici acum nu-i pot uita zâmbetul nemaipomenit de sincer când dansa cu mâinile ridicate, cu câteva șuvițe din păru-i blond care se izbeau de obrajii ei de fiecare dată când își mișca gâtul pe ritmul basului. Felul în care era îmbrăcată o făcea să fie de-a dreptul adorabilă: era într-o fustiță largă de școlăriță, o cămașă albă suflecată la mâneci și legată deasupra buricului, o cravată neagră care atârna lălâu între sâni și avea multe brățări din alea împletite pe mână. Practic Y SOY REBELDE!! Ceea ce o făcea să pară perversă (așa cum eu știam că era), să aibă o atitudine de franțuzoaică nemernică, era faptul că avea jartiere.

What the fuck are you doing to me? Vreau să te fut acum. Aici. Pe bar. Știu că sună porcos, dar ăsta era efectul pe care-l avea Anemona asupra mea. Și faptul că nu mai simțisem un gram de atingere feminină de câteva luni a contribuit la starea asta. Noi beam shot după shot, iar mai târziu am ieșit până afară și am mâncat o banană (asta e pentru cititorii fideli :D) și totul devenise și mai frumos.

La un moment dat dansam cu ea, stăteam în spatele ei și ea se unduia cu fesele alea perfecte periculos de aproape de o parte a corpului meu care mă ura în momentul ăla. Știi tu, acolo deasupra coapselor, sub buric, în partea total opusă a curului, gen. Sigur ai înțeles.

În boxe se auzea melodia "Jos, jos, jos" de la Grasu X și Anemona se unduia și se freca de mine. Mie îmi transpira inima, mai ales că eram atent și la versuri. S-a întors cu fața la mine, a început să mă sărute pe gât și să-și încolăcească limba în jurul lobului urechii mele, respira greu și și-a băgat unghiile în spatele meu (dar nu era prima oară, cred că o excita chestia asta), pe sub tricou. S-a depărtat un pic de mine, se uita fix în ochii mei și continua să-și unduiască minunatul corp. Eu mă uitam la ea și fredonam melodia. Gata, nu mai puteam. Am tras-o înspre mine, i-am luat fața între palmele mele, i-am condus capul fix în fața mea și i-am pus degetul pe buze. În clipa aia ea a început să-l lingă ca și cum nu ar mai fi existat ziua de mâine. Asta de parcă nu era suficientă încărcătura sexuală dintre noi de până atunci. Eu fredonam melodia, mă uitam direct în ochii ei și practic, urlam versurile. Și la un moment dat, a venit partea asta a melodiei:

"Atunci când seara se lasă pentru tine, eu stau la bar și beau Cuba Libre, prietena ta îmi dă motive, DAR NU VREI SĂ TE FUȚI CU MINE??"

Moment în care ea s-a uitat la mine și a zis:

- Ba da! Hai cu mine în baie!

P.S.- Nu sunt mândru în mod special de ce s-a întâmplat mai departe, dar căcat, eram tânăr, eram beat, eram sub influența bananelor, asta e. De fapt, sincer vorbind, sunt un pic mândru, totuși.

P.P.S.- SUUUUGE-OOOOOOO, RAAAAAAMOOOOOOONAAAAAAAAA!!! Simți lacrimile de sânge? Nu? O să-ți trimit o vedere de la mare. Sau din baie.

Partea II

Nu îmi venea să cred că se întâmplă asta. Nu mai făcusem niciodată așa ceva. Cel mai interesant loc unde făcusem eu sex până atunci era pe balcon. Și asta fiindcă era prea cald în casă, nu pentru că eram eu cine știe ce exibiționist. Anemona m-a luat de mână și mi-a făcut din ochi. Se vedea o poftă nestăpânită în privirea ei. Până la urmă și ea era neatinsă de mult timp, la fel ca și mine. Am ajuns la toalete și singura dilemă era dacă să intrăm la femei sau la bărbați. Ne-am gândit că la bărbați sigur e mai murdar și oricum sunt șanse

mici să găsim o cabină liberă. Că bărbații când merg la baie, de cele mai multe ori merg să se pișe, femeile merg să-și pudreze nasul și să bârfească. Așa că am decis să mergem în toaleta doamnelor și domnișoarelor. Noi, două animale bete și excitate, am decis că aceea va fi baia pe care o să o pângărim.

Norocul nostru era că toaletele aveau ușile până în pământ și nu puteai să vezi pe dedesubt ce se întâmplă înăuntru. A intrat Anemona și a așteptat momentul prielnic, când era mai puțină lume în preajmă, ca să pot să intru și eu. M-au văzut câteva persoane, dar le-am zis că "o ajut să facă pipi că femeile nu pot să meargă la baie singure, așa că am decis să o ajut". Unele s-au amuzat, altele s-au contrariat, oricum nu ne interesa.

Am intrat în cabină, muzica încă se auzea din club, era nesimțit de plăcut. Plus că mai era și faptul că era periculos tot ce se întâmpla și puteam fi prinși oricând. Era exact ca situația aia când faci sex cu cineva la tine în cameră cu părinții acasă și nu știi sigur dacă ei știu ce faci tu acolo, dacă aud gemetele sau dacă te vor dezmoșteni în dimineața următoare.

Am început să ne sărutăm frenetic, așa cum s-ar săruta membrii galeriei dinamoviste dacă echipa lor s-ar califica în Champions League. Trăgeam unul de hainele celuilalt de parcă le primisem de la ajutoare, nu am fi dat pe ele. Nu ne mai interesa nimic.

- Te vreau în mine, mi-a zis ea.

- Și eu, îi zic. Abia după aia am conștientizat că practic i-am zis că și eu o vreau în mine, dar nu mai conta. Nu stătea nimeni să analizeze gramatica sau etimologia cuvintelor în momentele alea.

Și-a descheiat cămașa și eu am sărit către sânii ei ca un tigru flămând pe mama lui Bambi. Eram atât de fericit că nici nu știam ce să fac. Cu gura o sărutam pe piept, cu o mână îi strângeam sânii, iar cu cealaltă mână... ei bine, te prinzi tu ce făceam cu cealaltă mână. Tot ce îți spun este că m-am excitat și mai tare în clipa în care am observat că nu purta lenjerie intima. SHAVED is the new BLACK. Diamantul din dintele ei strălucea mai tare ca niciodată. Nu aveam timp de preludiu lung sau de alte chestii siropoase. Oricum niciunul dintre noi nu își dorea asta. Era strict dorință, doar pasiune, sex în adevăratul sens al cuvântului.

- Nu mai pot, hai odată! îmi zice Anemona.

Atât am vrut să aud. Am pus-o în genunchi pe WC, i-am tras fusta mai în sus, mi-am sprijinit mâinile pe șoldurile ei și am intrat în ea ca Napoleon în Siberia, adică fără să mă gândesc la ce fac. Ea nu a început să geamă, practic a început să țipe isteric. Cred că cine auzea zgomotele din cabina aia cu siguranță s-ar fi gândit că înăuntru e o femeie extraordinar de constipată. Nu era timp să ne gândim la cine și ce aude. Anemona era mai udă decât sabia lui Ștefan cel Mare dacă acesta ar fi scăpată-o într-o fântână. Eu i-am luat părul și l-am înfășurat în jurul pumnului meu și am tras-o puternic.

- Mai tare! striga ea.

La un moment dat îți jur că o trăgeam atât de tare încât efectiv mi-am făcut griji că aș putea să-i rup scalpul.

- Mai repede! Mai repede! mă îndemna ea respectuos.

Mă mișcam cât de repede puteam eu, nu îmi mai simțeam coapsele, îmi înroșisem genunchii de câte ori îi izbisem de WC, cred că îi învinețisem și ei șoldurile de cât am strâns-o. Și într-o clipă, Anemona a început să se contracte, a devenit din ce în ce mai cald și mai strâmt și respira din ce în ce mai sacadat. Am văzut cum a început să tremure și să se zvârcolească și eu mă chinuiam să rămân în interiorul ei. La suflet mă refer, bineînțeles. A avut orgasm. A fost sublim, a fost pe cât de rapid pe atât de intens. S-a întors repede, s-a așezat în genunchi în fața mea și cu o voce obosită și satisfăcută, mi-a zis:

- Ești pregătit?

Oare eram? Eram pregătit de când m-am urcat în autocarul spre Constanța. Și-a lins palma și a început , exact ca în cele mai frumoase filme erotice. Eu încă o țineam de păr și ea urma basul muzicii din club. Nici nu voiam să mă gândesc ce jenat o să fiu când vom ieși din toaletă. Știa exact ce să facă și cum să facă, se vedea că îi place să facă sex și era bună la asta. Și eu puteam să mă bucur de chestia asta, ceea ce era minunat. Ea nu o sugea, o savura. Îi plăcea și nu o făcea din obligație, ci din plăcere. Nici nu am realizat când am terminat. Eu am căzut pe WC, ea a scos un șervețel din poșetă, s-a șters pe piept, s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Hai să bem un shot!

Devenise clar femeia perfectă în clipa aia. Nu putea și ea să se nască în Suceava? Intrasem acolo amândoi neatinși de mult timp și urma să ieșim mai atinși ca niște moaște după un raid de babe. Când să ieșim din baie, auzim niște bătăi puternice în ușă.

- Deschideți ușa! Sunt bodyguard-ul clubului, deschideți acum sau o sparg!

Ne-am căcat pe noi de frică, nu știam ce să facem.

- Ieșiți toate afară din baie, urla el la celelalte femei din toaletă. Am să sparg ușa!

În momentul ăla ne-am speriat și Anemona a deschis ușa. Era un tip mare, chel cu barbă și cu pumnii mai mari decât orgasmul meu de mai devreme. S-a uitat la Anemona și i-a zis:

- Tu ieși afară! Am ceva de vorbit cu bulangiul ăsta.

Ea a vrut să protesteze, însă omul ăla nu era genul de persoană în fața căreia comentezi și rămâi în viață după aia. Eu i-am zis să iasă că o să fie bine. Futut eram deja, acum voi fi și bătut, dar asta e situația. Nu pot să-ți meargă toate bine în viață.

Am rămas doar eu cu body-guard-ul. El s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Am să-ți pun o singură întrebare și ai grijă cum răspunzi. În ultimile 20 de minute, tu și cu fata aia, v-ați futut în baia asta?

Nu cred că avea rost să-l mint sau să încerc să îl iau cu vrăjeală. Așa că i-am zis:

- Cu tot regretul, da. Am făcut sex în această toaletă.

El s-a uitat la mine, i s-au umflat venele pe tâmplă și pătrățelele pe abdomen, s-a apropiat și mi-a zis:

- Bravo, frate! Trebuie să te dau afară din club însă, dar o să mă fac că nu v-am găsit. Să vă iubiți mult!

Nu-mi venea să cred. Îmi venea să-l fut și pe el de fericire. Am ieșit din baie, am căutat-o pe Anemona și am plecat. Nu înainte de a mai bea un shot de tequila, bineînțeles. Noaptea era încă tânără, am scăpat nevătămați după un futai într-o baie, trebuia să se mai întâmple lucruri în seara aia. Am urcat într-un taxi.

- Unde mergem? întrebă șoferul.

P.S.- Mi-am amintit și de Ramona când eram în baie. Mai exact, atunci când m-am uitat la WC pentru că brusc mi-a venit să mă piș pe el.

P.P.S.- Anemona a savurat-o, tu SUGE-O, RAMONA!

CAPITOLUL XI

Partea I

Dă play la această melodie:

KNIFE PARTY - BONFIRE

Taximetristul schimba benzile mai dibace decât schimb eu taburile la Chrome, noi stăteam pe bancheta din spate și râdeam, savurând o sticlă de vodcă la jumate pe care am cumpărat-o de la un non-stop. Ne sărutam înfocați și nu ne venea să credem ce s-a întâmplat cu body-guardul din club. Constanța devenea orașul meu preferat din toată lumea. Eu habar nu aveam unde mergeam, dar asta nu avea nicio importanță. Am deschis geamul de la taxi, am scos capul afară și am început să urlu:

"Iubesc Constanțaaaaaaaaaa!! Uuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu !!!!"

Anemona râdea, taximetristul se distra și el pe seama noastră, oamenii pe lângă care treceam credeau că suntem nebuni, dar cel mai important lucru era că păream fericiți. Ai observat că reacția umană normală la fericirea altcuiva este să-l judeci? "Ia uite, domnule, la ăla. Sigur e ceva în neregulă cu el, de ce râde, de ce zâmbește? Viața lui pare să nu fie la

fel de de căcat ca a mea, hai să-l judec și să consider că e nebun ca să mă simt mai bine în legătură cu persoana mea și să nu admit că viața unui om este așa cum și-o face". Cred că unul dintre cele mai frumoase sentimente pe care le poți trăi, este acela când îți spune cineva că se vede că ești fericit. Trecuse mult timp de când nu îmi mai zisese cineva acest lucru și aveam de gând să profit la maximum de aceste trăiri de moment.

Taximetristul a dat muzica tare, își vedea de treaba lui și noi putem să ne vedem liniștiți de treaba noastră. Aș spune că ne sărutam, dar ce făceam noi acolo nu putea fi numit sărut. Noi ne lingeam, efectiv. Respirația mea mirosea a băutură și țigări, iar respirația ei mirosea a băutură, țigări și a gelul meu de duș, dat fiind ce s-a întâmplat mai devreme în baia clubului.

- Vreau să ne mai futem! îmi zice Anemona, trăgându-mă ușor de curea.

- Ești dementă? Am avut destulă aventură pentru seara asta, abia am scăpat nebătut.

- Știu, dar sunt foarte udă. Uite! îmi zice și îmi ia mână și mi-o trage între picioarele ei. Ce-i drept, avea dreptate. Era mai udă ca sinistrații din Moldova după viitură. Dar nu aveam de gând să fac sex în taxi.

- Ești sigur că nu vrei? îmi zice ea râzând. Șoferul e oricum atent la drum, muzica e dată tare și, dacă trebuie, îi zic să ne ducă până-n Medgidia. Să fim siguri că avem timp.

- Da, draga mea, dar nu știu dacă știi, dar fiecare mașină vine la pachet cu niște accesorii numite OGLINZI. Eu înțeleg că tu ești femeie și nu folosești așa ceva când conduci, dar alții, crede-mă, o fac.

- Ha ha! Ce misogin ești! îmi spune ea amuzată și apoi mă sărută.

Era totul prea frumos. În clipa aia nu îmi dădeam seama dacă Anemona este cea mai mare curvă pe care am cunoscut-o sau femeia visurilor mele. Și dacă se dovedea a fi femeia visurilor mele, începeam să-mi pun serioase semne de întrebare referitoare la gusturile mele feminine. Era în contradicție cu tot ceea ce am fost învățat. Femeia asta iubea să bea, să se fută și să se distreze. Dar cum, nu suntem toți învățați că trebuie să ne placă de o persoană cu bun-simț, respectuoasă, cu valori morale superioare, etică, cultură generală, inteligență debordantă și alte căcaturi de genul ăsta? Andrei, cât de superficial poți să fii să îți placă de așa o târâtură ordinară care își trăiește viața și are cu totul și cu totul alte principii decât cele normale, monotone și plictisitoare? Fata asta m-a învățat prin puterea exemplului ce înseamnă să nu te intereseze ce cred oamenii din jurul tău, să-ți vezi strict de treaba ta și să faci fix ce simți tu și nu ce trebuie sau ce se așteaptă alții să faci. Părinții ei erau divorțați și mama ei era plecată în străinătate (era în Italia, deci nu era foarte deosebită :D). Mai avea o soră mai mică (care era de-o seamă cu mine) rămasă în orașul lor natal fiindcă încă era la liceu, iar ea locuia în Constanța și făcea facultatea acolo. Nu trăise în puf până atunci, muncea și știa că viața nu e chiar așa cum o vezi în filme. Eu

eram un copil imatur, iar ei îi plăcea asta. Îi plăcea că putea să mă învețe lucruri, să mă dădăcească și să mă pedepsească când greșesc, exact ca profesoara aia pe care, de ce să nu recunoaștem, toți băieții ne-am dorit-o la un moment dat. Gagica aia experimentată care să ne futǎ până ne uităm CNP-ul.

- Să ne lăsați undeva pe lângă restaurant Scapino, vă rog, i-a zis Anemona taximetristului.

Acesta s-a conformat, iar eu am întrebat-o unde mergem. Mi-a zis să nu-mi fac griji pentru că o să-mi placă, să mă las pe mâinile ei în seara aia. Nu aveam absolut nicio problemă cu asta așa că am încetat să pun întrebări.

Mașina a oprit, Anemona a plătit cursa (în caz că nu ai înțeles până acum ce fel de femeie era, da, a plătit cursa. Și și-a plătit și consumația în club. Și m-a futut în baie. Deci da, don't hate the player, hate the game :D) și ne-am dat jos. Anemona mă ia de mână și se îndreaptă spre un bloc. În fața scării se oprește, se uită la mine și îmi zice:

- Zi-mi un număr de la 1 la 10.

- Ce? De ce? îi spun eu derutat.

- Hai zi-mi, ți-am spus să nu mai pui întrebări. Spune-mi și gata!

- 4! îi răspund eu decis.

- Foarte frumos. Ești sigur, rămâne 4? mă întreabă ea suspicioasă.

- Da. 4!

- Ok, fii atent. În seara asta îți promit că te voi învăța să faci 4 lucruri pe care nu le-ai mai făcut niciodată în viața ta. Unul dintre ele a fost sexul în baie. Sunt destul de sigură că nu ai mai făcut asta. Așa că, mai rămân 3.

- 4 am spus? De fapt, eu mă refeream la 10, dar a ieșit din greșeală 4, îi zic eu râzând.

- Nu se mai schimbă, gata, 4 rămâne. Dar pregătește-te, următorul o să se întâmple când ajungem sus, îmi spune Anemona și îmi deschide ușa la scară.

P.S.- și în ziua de azi îmi pare rău că am ales 4 și nu am ales 10. O să înțelegi și tu în postările următoare de ce.

P.P.S.- Oare Ramona a supt-o vreodată într-o baie de club? Dar într-un taxi? Hmmm... :))

Partea II

Am urcat sus. Anemona a bătut la o ușă și așteptam să deschidă cineva. Se auzea muzică din casă. Ne-a deschis o tipă.

- Bună, eu sunt Raluca, prietena Anemonei. Tu trebuie să fii Andrei, nu? îmi spune și vine să mă pupe pe obraji.

- Da, Andrei sunt. Îmi pare bine de cunoștință, îi spun eu.

- Hai să intrăm, o să ne distrăm, vei vedea, zice Anemona hotărâtă.

Am ajuns în living și am văzut că mai erau niște persoane acolo, se auzea o muzică ciudată și toată lumea părea foarte fericită și prietenoasă, iar unii dintre ei dansau haotic. Nimeni nu se uita la mine, toți erau în treaba lor. Anemona a dispărut pentru câteva momente și eu am avut timp să arunc o privire în jurul meu. Cel puțin jumătate din oamenii de acolo erau beți, iar cealaltă jumătate erau clar sparți. Dar asta nu reprezenta pentru mine o problemă, era puțin după ora 1 noaptea, eram în alt oraș, aveam o femeie minunată cu mine și mă futusem într-o baie la un club. Eram o persoană foarte interesantă în momentul ăla, îmi plăcea și mie de mine.

După un timp a reapărut și Anemona și mi-a zis să mă pregătesc pentru că plecăm în câteva minute. Nu părea să se fi întâmplat ceva. Nu înțelegeam de ce am mai venit până aici dacă am stat așa puțin. Era un pic dubioasă situația, dar îi promisesem să nu mai pun întrebări, așa că am decis să-mi țin gura. Raluca ne-a condus până la ușă. Se uita ciudat la mine, avea o privire foarte obraznică și se holba la mine, râzând pe sub mustăți de fiecare dată când se uite spre Anemona.

- De ce râdeți? întreb eu.

Mă gândeam că i-a povestit Anemona ce am făcut noi mai devreme în club și în taxi și acum ea, amuzată de cele întâmplate, vrea să-mi dea impresia că mă acceptă ca partener de împerechere pentru prietena ei. Că știm cu toții că trebuie să te placă prietenele femeii tale, ceea ce de obicei nu se întâmplă niciodată. Oricum mereu vei fi porcul dracului care nu o lasă pe prietena lor să iasă în club cu o fustă de-o palmă și cu țâțele strânse până-n gât, să bea shot-uri și să fie nebune la seara fetelor. Dar Anemona nu îmi era iubită, deci nu avea de ce să-i pese. Mă rog, nu avea sens să-mi bat capul.

- Să aveți grijă ce faceți în continuare, nebunilor, îmi spune Raluca chicotind alături de Anemona.

Ele s-au pupat, Raluca a venit să mă pupe și pe mine. A făcut-o și mi-a șoptit la ureche:

- Asta va fi cea mai frumoasă noapte din viața ta. Să nu o uiți niciodată!

Când am auzit asta, dintr-o dată, mi s-a luminat la fel ca cea a lui Adrian Păunescu când recita o poezie despre partid în fața membrilor cenaclului Flacăra. Îmi doream mai mult decât un moment, mai mult decât o noapte. Orice urma să se întâmple mai departe, nimeni nu avea cum să-mi ia vreodată aceste întâmplări minunate pe care acum ți le împărtășesc și

ție. Aceste momente aveau să se transforme în amintiri și mai departe, acestea, în visele unor nopți cu insomnii.

Am ieșit din bloc și Anemona mi-a spus că am venit până la Raluca pentru că avea nevoie să ia ceva de acolo, simțind că mi-aș dori o explicație.

- Nu contează, baby, i-am spus eu. În seara asta sunt total al tău.

- Și ai să rămâi al meu pentru mult timp după ce vei pleca înapoi acasă. Ai să vezi tu!

M-a luat în brațe și m-a sărutat. Nu conștientizam atunci câtă dreptare putea să aibă. Dar asta o să fie mai târziu în poveste. În fine, am chemat un taxi și așteptam să vină să ne ducă spre următoarea aventură. Mă simțeam ca o babă din Vaslui pentru că nu știam exact când o să fiu futut, dar eram sigur că e doar o chestiune de timp. Ne-am urcat în taxi și aparent ne îndreptam spre apartamentul Anemonei. Îmi convenea, nu aveam nimic de obiectat. Oricum, după toată faza din club, îmi cam ajunsese cu distracția socială pe seara aia.

Am ajuns în scurt timp, am urcat și sus, surpriză! Camera Anemonei era plină de lumânărele, bețișoare parfumate, muzică de Barry White și, pe pernă, stătea enigmatic o pereche de cătușe. "Când căcat au apărut astea aici?" mă întrebam eu fără să realizez că Anemona probabil a rugat-o pe colega ei de apartament să amenajeze camera cât am fost noi plecați. Nu îmi venea să cred, mă simțeam ca o fată de clasa a 10-a care urmează să fie dezvirginată. Nu era deloc pe stilul Anemonei felul în care arăta camera și doar cătușele de pe pernă îmi aminteau cu ce tipă perversă și nemaipomenită urmă să împart seara.

- Ce-s cu toate astea? o întreb eu la fel de sensibil ca partea aia verde a buretelui de spălat vase.

- M-am gândit să-ți pregătesc o surpriză pentru ceea ce urmează. Mai ai trei lucruri de făcut în seara asta, iar două dintre ele le vom face acum. Ești pregătit, dragule?

Până atunci eu aveam impresia că pentru ea sunt o ramificație inutilă a pulii și că avea nevoie doar de sex de la mine, dar se pare că nu era chiar așa. S-a ostenit să-mi facă surprize, îmi spune "dragule", sigur este vorba de mai mult. La mine clar era, dar observam că și la ea și lucrul ăsta nu putea decât să mă bucure.

- Da, sunt pregătit, drago. Sau cum căcat se zice la femininul de la "dragule" și să nu fie "dragă" ca să nu sune ironic.

- În seara asta o să îți dau o chestie și apoi, te voi învăța un lucru pentru că trebuie să vezi și tu cum e. Măcar o dată. De fapt, nu neapărat te voi învăța, cât mai degrabă te voi lăsa și îți voi spune cum trebuie făcut ca să-ți iasă bine.

- Minunat, zic eu. Hai să vedem.

Anemona se duce la poșetă și scoate trei chestii de acolo. Le ia și vine înapoi pe pat. Două dintre ele știam ce sunt, celălalt nu prea. Lucrurile pe care le-am recunoscut erau un vibrator și un lubrifiant. Ce căcat vrea să facă cu alea? Deja mă panicam, eu știam ce nu am mai făcut niciodată, dar asta pentru că nu eram homosexual, nu pentru că nu am avut ocazia. Ce fetișuri nebune are femeia asta? Orice ar fi, în mine nu bagă nimic, mă îmbărbătam eu în gând. Celălalt lucru era o punguță în care aparent era ceva. A golit-o și ținea în mână conținutul.

- Nu vreau să te sperii sau ceva, dar crede-mă, o să fie o experiență de neuitat. Aici am (știi cum mâncam noi uneori banane în cadrul acestei povești pentru că eu nu știu cine citește ce scriu pe aici și nu am chef de urmăriri penale și chestii din astea? Ei bine, o să continuăm în acest registru) două pastile de căpșuni. Sau "fructul" dragostei, cum i se mai spune. Ai mai luat vreodată?

- Ce? Nu, normal că nu, îi spun eu speriat.

- M-am gândit eu. Păi asta e al doilea lucru din totalul de patru. Și după ce luăm astea, trecem la al treilea lucru. Dar trebuie să te întreb ceva.

- Spune, îi zic eu un pic pierdut deja.

- Tu, în afară de sex normal și oral, ai mai făcut și vreun al tip de sex?

P.S.- știi filmele alea porno care se cheamă "My first sex teacher"? Ei bine, cam asta mi se întâmpla mie atunci.

P.P.S- Ramona, știi tu!

Partea III

"Clar mă fute-n cur, n-are cum altfel. Mă piș, oricât de mult îmi place de ea, eu așa ceva nu accept. Sub nicio formă. Dar până la urmă, dacă stau să mă gândesc bine, ce e așa mare lucru? O grămadă de oameni o fac. Poate e un fetiș de-al ei, cine sunt eu să mă împotrivesc?" mă gândeam eu. Băi, ești prost? Eram pe punctul de a mă lăsa penetrat anal, ce căcat era în neregulă cu mine? Poate și pastilele de căpșuni își făceau efectul pentru că, dintr-o dată simțeam că nutresc niște sentimente foarte puternice pentru veioza de pe noptieră și mi se părea că e sufletul meu pereche și că nu lumina doar camera, ci și inima mea.

Mă uit la Anemona și îi zic:

- Baby, oricât de mult îmi place să fac chestii cu tine, să știi că nu sunt total confortabil cu chestia asta. Și e destul de mare vibratorul ăla, eu abia suport bețișoarele de ureche. Serios, îmi pare rău, nu pot să fac asta.

Ea se uită la mine și izbucnește într-un râs haotic și necontrolat.

- Hahahaha, ce prost ești! Tu ce crezi că vreau să facem, inaptule? Crezi că eu vreau să bag vibratorul ăsta în tine și să te sodomizez anal?

Eu mă uit la ea, ușor derutat.

- Uite, dacă vrei tu atât de mult, hai să încercăm, ok. Fie. Dar dacă nu îmi place, ne oprim, ok?

Ea începe să râdă și mai isteric.

- Doamne, de ce căcat aș face una ca asta? De ce mi-aș dori așa ceva? Nu, dragule, ai nimerit partea cu sexul anal, dar ai greșit cine pe cine fute.

- Poftim? Păi eu nu am mai făcut niciodată chestia asta, îi zic eu speriat.

- Știu, tocmai de asta. O să o faci la un moment dat și eu am să te învăț cum trebuie făcut ca să-i placă și ei. Că nu e vorba numai despre tine. Dar serios, nu pot să cred că erai dispus să mă lași, pe bune, ce căcat e în neregulă cu tine? și începe din nou să râdă.

Am să mă opresc o secundă ca să facem o mică recapitulare. Deci fata asta s-a culcat cu mine la mare, când ne-am cunoscut, iar apoi m-a futut într-o baie de club, mi-a dat pastile de căpșuni și acum voia să mă învețe (lase) să fac și chestia asta. Îmi venea să o sun pe Ramona și să o întreb ce face numai ca să mă întrebe și ea pe mine ce fac, să încep să râd malefic și să închid.

Anemona s-a dus să schimbe muzica. Mi-a spus că ea nu înțelege de ce oamenii, când vor să facă sex, pun melodiile alea clișeu, alea romantice. Pentru că, în primul rând, alea te adorm. De ce nu pun niște melodii mai rapide, cu bas puternic care să te bage într-o anumită stare? Plus că bărbatul poate să se miște pe ritmul melodiei. Nicio femeie nu o să aibă vreodată orgasm dacă bărbatul se mișcă pe melodia de la Titanic.

Dintr-o dată, din boxe, s-a auzit melodia:

YING YANG TWINS - DANGEROUS

Eu stăteam pe pat și ea a început să danseze. Se mișca de parcă diavolul urma să-și trimită armata să distrugă Pământul și eu eram singurul care îl puteam opri. Astfel, avea nevoie de o diversiune atât de perfectă, încât, să îmi distrugă reflexele, să îmi golească creierul și să mă facă să nu-mi pot mișca privirea. Ea a tras un scaun în mijlocul camerei și mi-a făcut semn să mă așez pe el. Eu m-am conformat și ea s-a așezat la mine în brațe (dar nu așa cum se așază o colegă de liceu în brațe la tine când nu mai este loc pe bancă la ora de sport. S-a așezat exact ca o stripteuză) și a început să se miște. Imaginează-ți că se freca exact pe basul melodiei. La un moment dat, s-a lăsat pe spate atât de mult, încât părul îi atingea covorul. Niciun sinod ecumenic nu ar fi fost de acord cu ce se întâmpla în camera ei în seara aia. S-a ridicat ușor de pe mine, m-a luat de mână și m-a tras ușor spre pat. M-a

dezbrăcat și pe mine, a luat o pernă pe care și-a așezat-o sub fund și s-a întins pe spate. S-a uitat la mine și mi-a zis:

- Primul pas este ăsta. Trebuie să fiu foarte excitată ca să mi se relaxeze toți mușchii. Așa că, ia și bagă-ți capul între picioarele mele ca un băiat cuminte ce ești și ocupă-te de treaba asta.

Zis și făcut. Ea era un pic udă, adică pentru o partidă de sex normal, aveam cu ce să-mi fac treaba, dar se pare că mai era nevoie. Am început să o sărut ușor. Sincer, habar n-aveam ce făceam acolo. Nici nu știam dacă eram unde trebuia, tot ce înțelegeam era că trebuie să ling toată zona aia, oi nimeri eu ceva la un moment dat. Ea m-a prins de cap și m-a direcționat un pic și mi-a zis:

- Stabilește-ți un ritm și urmează-l. Și din când în când, mai rupe ritmul. Nu e chiar așa dificil.

Am ascultat-o cu sfințenie (deși nu sunt sigur că "sfințenie" este cel mai bine-ales cuvânt pentru ce descriu eu aici) și încercam să-i urmez sfatul. La un moment dat, cum eram eu prins acolo, aud că îmi bâzâie ceva la ureche. Anemona dăduse drumul la vibrator și îl întindea spre mine:

- Uite, folosește ăsta ca să stimulezi clitorisul, îmi spune ea ca și cum eu știam care este clitorisul. Pana mea, eu când eram mai mic credeam că femeile au trei puțe: una cu care se pișă, una cu care fac copii și una pe unde vine ciclul, iar ea acuma îmi spune să-i stimulez clitorisul.

Am avut noroc pentru că l-a așezat ea unde trebuia și, cu ocazia asta am învățat și eu care anume e clitorisul, iar eu doar l-am ținut acolo. Ea gemea, iar eu mă chinuiam să înțeleg ce se întâmplă.

- Gata, gata, e bine, îmi zice ea printre spasme și gâfâieli. Dă-ți mâna cu lubrifiant și atinge-mă în cealaltă parte. Dar ușor, nu ca ghiolbanul, da? (ghiolban= țăran, în moldovenească; meltean, în oltenească; ungur, în ardelenească; taximetrist, în bucureștenească)

Eu doar făceam ce îmi zicea ea să fac, dar habar nu aveam dacă e bine sau nu. Era de parcă dădeam teză la latină: eu copiam din fițuică ce scria acolo, dar nu aveam nici cea mai vagă idee dacă e corect. La un moment dat, am început să simt că devine din ce în ce mai relaxată, gemea din ce în ce mai tare. Mi-a zis să încerc mai întâi cu degetul arătător, apoi cu cel mijlociu, iar după aceea, cu ambele. După ceva timp, mi-a spus că e suficient și m-a îndemnat să mă ung și pe mine cu puțin lubrifiant, ca să fim siguri. Am făcut asta și consider că este foarte de apreciat faptul că eu, în tot timpul ăsta, mi-am menținut-o sculată. Știu, mulțumesc pentru aplauze.

Ea s-a așezat pe mine, dar nu cu fața spre mine. Stătea pe abdomenul meu, iar eu îi vedeam spatele. Apoi s-a ridicat pe vine, s-a așezat acolo unde trebuie și eu, am simțit că ceva e diferit. Cred că așa s-au simțit rușii și românii la Plevna: chiar dacă a durat un pic mai mult și a fost puțin mai greu, au intrat până la urmă. Ea a început să se miște în sus și în jos, apoi am început și eu să mă mișc. Era totul în regulă. La un moment dat, am simțit o chestie ciudată care vibra și cumva mă atingea, dar nu mă atingea. „N-o fi fost constipată" mă gândeam eu. Când mă uit mai bine, Anemona, se ajuta și de vibrator. Ca să-nțelegi mai bine, eu și cu el, eram despărțiți doar de un perete foarte subțire. Și asta este, dragilor, ceea ce filosofii și fizicienii numesc DP (double penetration). Nu știu dacă era din cauză că nu am mai trăit așa ceva până atunci, din cauză că eram sub efectul căpșunilor sau din cauză că într-adevăr atât de minunat se simțea, dar eram total hipnotizat de moment. Sunetul vibratorului, alături de melodia gemetelor ei, acompaniate de partitura sunetelor ce se auzeau de la contactul dintre fesele ei și corpul meu, l-ar fi făcut pe Mozart să scrie o sonată.

Nu mai are sens să te mai plictisesc cu detaliile, ideea este că a fost pentru prima și ultima oară în viața mea când am experimentat o astfel de chestie. Sunt sigur că sunt acum persoane care citesc chestia asta și se duc după aia să plângă sub duș numai gândindu-se că în lume, există oameni cu sufletele atât de negre și murdare, încât să găsească plăcere în astfel de tehnici degradante de afecțiune umană. Dar ghici ce: it was fucking awesome și dacă ți se pare o chestie umilitoare, SUGE-O, probabil și maică-ta a făcut-o la un moment dat. Gândește-te la asta data viitoare când auzi gemete din dormitorul părinților tăi.

După ce am făcut duș (am aflat atunci că neapărat trebuie să te speli după și sub nicio formă după ce faci sex anal să nu faci sex normal pentru că nu e bine. Și bine ar fi să te și protejezi, dacă nu prea o cunoști pe tipă. Eu nu am făcut asta, dar nu știam riscurile), ne-am pus în pat, ne-am aprins câte o țigară și ne uitam unul la celălalt.

- Mulțumesc! îi spun eu ostenit. Îți mulțumesc pentru tot.

- Numărul 3. Mai ai unul. Mulțumește-mi după aia! îmi spune Anemona stingând țigara.

CAPITOLUL XII

Noaptea a trecut pe nesimțite. M-am trezit pe la 12 și când am deschis ochii, Anemona intra pe ușă cu o tavă pe care, aparent, era pregătit micul dejun. Bine, nu a fost fix când am deschis ochii, or mai fi durat vreo 10-15 minute, dar putem presupune, de dragul poveștii că a fost un timing perfect. Omletă, fructe, apă, cafea și suc de portocale roșii, un mic dejun absolut minunat, după o noapte nebună.

- Hai să mâncăm și să ieșim în oraș după aia, îmi spune Anemona încântată.

- Sunt de acord. Hai, așază-te și tu pe pat, presupunând că încă mai poți sta în fund, îi spun eu amuzat.

- Sigur că pot, nu o ai chiar așa de mare, stai liniștit, mi-o întoarce Anemona într-un mod barbar.

- Hahaha! Ești tu prea largă, la tine e problema, îi răspund eu fără să mă las mai prejos.

Unul dintre lucrurile care îmi plăceau la relația dintre mine și ea era faptul că puteam face glume de genul ăsta, tachinări sau mici jigniri, fără să ne ofensăm sau să ne supărăm. Avea un simț al umorului foarte bine dezvoltat și asta a contat foarte mult pentru mine. Asta și faptul că m-a futut într-o baie.

În fine, am ieșit în oraș, ne-am plimbat, mi-a arătat tot felul de chestii frumoase prin Constanța, ca de exemplu: priveliștea minunată către fundul ei când mergea în fața mea spre delfinariu, zâmbetul ei nemaipomenit când m-a dus să văd nu știu ce port, Tomis sau ceva de genul, poziția extraordinară a sânilor ei fermi și moi când ne plimbam pe lângă Muzeul Marinei Române și alte chestii de genul ăsta. La un moment dat, plictisindu-ne de fumusețile orașului, am hotărât să mergem undeva să bem un ceai.

- Tu nu ai prietenă, Andrei? mă întreabă ea.

- Nu am, îi spun eu, există de fapt o fată, dar nu suntem chiar în cele mai bune relații în momentul ăsta. Ramona se numește.

- Păi ce s-a întâmplat? Povestește-mi.

Și am început să îi înșir toate evenimentele petrecute între mine și falnica Ramona, tot ce a fost între noi, toate porcăriile pe care le-am îndurat, toate tâmpeniile pe care le-am făcut, toate nopțile de labă năprasnică cu gândul la ea, absolut toată povestea.

- Wow! Te-a cam afectat fata asta, nu glumă. La un moment dat în viața ta, ar trebui să te apuci să scrii povestea asta undeva, sunt sigur că le-ar plăcea multora să citească așa ceva, îmi spune ea optimistă.

După ce i-am povestit Anemonei toată aventura dintre mine și Ramona, mi-am cam adus aminte de ce s-a întâmplat și m-am întristat puțin.

- Am să mă gândesc la ceva care să te ajute să o faci "s-o sugă", așa cum ai spus tu. La figurat, desigur, că la propriu te ajut eu.

Nici nu știam de ce mă mai afectează toată povestea cu Ramona, însă cert este că încă nu scăpasem de obsesia mea eternă. Nici nu știu ce îmi doream exact: să fiu cu ea, să o fac să sufere din cauza mea, să o fac să regrete sau pur și simplu doar să fac sex cu ea o dată în viața mea. Am schimbat subiectul, povesteam deja despre altceva, ne mai sărutam din când în când, ne țineam de mână și ne mai tachinam. Cum stăteam noi și ne savuram ceaiul, la un moment dat, o văd pe Anemona că se face albă la față de zici că s-a înscris în Ku Klux Klan.

- Băga-mi-aș...

Atât a apucat să spună până când doi tipi, destul de bine construiți, au venit către masa noastră. Unul nu era așa deosebit, dar celălalt era cam așa: un exemplar superb de mascul cam la 1.80m, genul de persoană care te face să vrei să fii împăcat cu Dumnezeu în momentul în care se îndreaptă spre tine și cu niște brațe care te făceau să îți dorești mai mult să fii evreu pe vremea lui Hitler decât să te afli în aria lor de acțiune. Era genul de bărbat care își dă lui însuși un mesaj când are o problemă. Nu era un gherțoi din ăla imens umflat cu steroizi, ci era omul ăla care te făcea să înțelegi că sala de forță nu mai e de mult timp o provocare pentru el. S-au uitat amândoi lung la noi și i-au spus Anemonei:

- Ce faci, Anemona? Cine e șaul ăsta?

- Bună, Robert. E un amic de-al meu, m-am întâlnit cu el întâmplător și, pentru că nu ne-am văzut de mult timp, am venit să bem o cafea.

- Foarte drăguț, dar vezi tu, cred că ar fi mai interesant să-ți bei cafeaua din cana ta, nu direct din gura lui. Crezi că sunt imbecil? V-am văzut de când ați intrat aici.

- Știam că ești doar prost, nu și chior, încearcă Anemona să continuie minciuna.

Eu nu înțelegeam ce se întâmplă, dar realizam că nu e de bine.

- Ia zi, Tudor știe ce faci tu când el e plecat?

Am început să-mi dau seama că ăștia doi sunt ceva prieteni ai iubitului Anemonei și situația nu arăta deloc bine pentru ea. Sau pentru mine.

- Nu cred că e treaba ta ce știe el sau nu, hai, lasă-mă-n pace și vezi-ți de treaba ta, a replicat Anemona defensiv.

Și în momentul ăla, eu oricum nu prea știam ce se petrece și nu eram foarte atent la dialog, însă tot ce am văzut a fost cum Anemona și-a bulbucat ochii într-o fracțiune de secundă, iar eu, în următoarea, vedeam tavanul și eram umed pe la gură. Am primit un pumn de la unul din băieții ăia, direct în nas, cu o precizie chirurgicală. M-a lovit atât de bine, încât eu am căzut cu scaunul, dar nu am realizat că mi-am luat un pumn în mufă până când nu am auzit-o pe Anemona țipând. Eram amețit de cap și, de jos, îi vedeam pe ăia doi cum vin spre mine ca niște alergători africani spre linia de finish.

- Lasă-l în pace, ești prost la cap?? striga Anemona din spatele lor.

Nu știu exact ce s-a întâmplat mai departe, s-ar putea să-mi fi pierdut cunoștința, cert este că am apucat să primesc câteva picioare în diverse locuri ale corpului până când au sărit alți oameni și i-au luat pe ăia de pe mine. Ideea este că fiecare bărbat își dorește să știe să se bată ca să poate să fie macho și să impresioneze femeile. Eu cred că e mai bine să nu știi să te bați și să fii ăla care ia bătaie, pentru că femeilor li se va face milă pentru că ai

fost bătut cu bestialitate, ești o victimă care are nevoie de ajutor fizic și emoțional, ai fost nedreptățit și luat la țintă pentru că ești mai slab, vor empatiza și mai degrabă se vor fute cu tine. Că dacă tu ești ăla care a câștigat bătaia, devii tipul ăla care nu știe nimic altceva în afară de violență, își folosește pumnii, nu creierul, deci ești clar un țăran coclit pe care n-o să-l futǎ în viața lor. Există standarde, ce căcat?

P.S.- dacă ar fi să fac o analiză SWOT a situației, ar fi cam așa: STRENGHTS: m-a futut în baie, mi-a dat pastile de căpșuni, am făcut sex anal cu ea și WEAKNESSES: mi-a spart unul muia din cauza ei. Per total, cred că stau bine în clasament.

P.P.S.- nu mai pot să spun "SUGE-O, RAMONA" pentru că nu îmi imi mai simt maxilarul.

CAPITOLUL XIII

Partea I

Ce-i drept, nu a fost chiar cea mai bună zi pe care am trăit-o. Țineam o pungă de piept de pui congelat pe nas și o priveam prin ochii mei vineți pe Anemona cum fuma țigară după țigară. Era panicată și se simțea prost pentru că, oarecum, am luat bătaie din cauza ei. Nu pot să spun că eram ofticat pe ea, ba mai mult decât atât, știam că cu cât se va simți mai vinovată, cu atât mă va fute mai bine. Știi și tu că dacă prietena ta face ceva care te deranjează sau o dă în bară într-un anumit mod, atunci este cel mai bun moment să faci sex cu ea, pentru că va dori să se revanșeze cumva și astfel va decide să-ți facă chestiile care știe că îți plac, dar nu le face în mod normal. Eu de la Anemona nu știu ce aș mai fi putut să primesc în plus, dar mă încânta totuși ideea. Ea era puțin tristă pentru că era clar că relația ei se va termina atunci când tipul ăla îi va spune iubitului ei că l-a înșelat, dar încerca să mascheze sentimentele astea.

La un moment dat Anemona a primit un mesaj. A luat grăbită telefonul și s-a schimbat un pic la față când a văzut de la cine este.

- Ce s-a întâmplat, o întreb eu

- Am primit mesaj de la Robert, tipul de mai devreme.

După ce mi-a citit mesajul, am realizat cât de mare dreptate avea țiganca aia din autogară din Brăila pentru că nu îmi venea să cred cât noroc puteam să am. Mesajul pe care îl primise Anemona de la prietenul iubitului ei spunea așa:

"Știi că mereu mi-a plăcut de tine și mi-ar părea rău să se termine relația dintre tine și Tudor. Așa că, aș putea să nu-i spun ce am văzut. Asta desigur dacă faci și tu ceva pentru mine. Vii și tu la mine într-o seară și promit că nu-i spun nimic. Ce zici?".

Bravo, Robert, mi-am spus în gândul meu, ai demonstrat că la sală ai sărit peste ziua de antrenament când trebuia să lucrezi piept-creier ca să-ți poți admira mușchii în oglindă și

circumvoluțiunile în tomografie. Ai demonstrat cu vârf și îndesat ce fel de om ești și, mai mult decât atât, Anemona avea acum mesajul de la tine în telefon și putea să te șantajeze să nu-i spui prietenului ei.

Bineînțeles că realizând acest lucru, s-a mai înveselit și Anemona. S-a uitat la mine și mi-a zis:

- Sper că nu lași o mică vânătaie să ne strice ultima seară împreună, nu? Am o surpriză pentru tine.

- Sper că această surpriză să nu implice ca eu să-mi iau bătaie, îi spun eu amuzat.

- Nu se știe niciodată. Depinde care este toleranța ta la persoanele bronzate. Și zic asta pentru că diseară te duc la lăutari.

- Hahaha! Adevărat!! îi răspund eu.

Acum, nu am de ce să mint, Anemona putea să-mi spună că mă duce și la fâșia Gaza sau în Vaslui, nu conta unde mergeam atâta vreme cât eram împreună.

Așadar, s-a făcut seara și am plecat către băutură și manele, dacă ar fi să parafrazez un cantautor contemporan. Eu mă așteptam să fie plin de tot felul de sărăntoci și inculți care au venit să asculte manele. Nu era însă deloc așa, era totul foarte glamorous, oamenii erau îmbrăcați foarte bine, mirosea a parfumuri scumpe, femeile erau superbe (țigăncile, în general, sunt foarte frumoase. Alea spălate, nu alea jegoase de pe străzi. Eu chiar mi-aș dori să fut o țigancă la un moment dat. Bine, de fapt mi-aș dori să fut o negresă, dar am zis să o iau treptat). Se vedea că nu e un club pentru maneliști, ci mai degrabă un club pentru interlopi. Cred că l-am văzut și pe Radu Mazăre pe acolo, dar nu sunt sigur. Eu mă pliam foarte bine în peisaj pentru că aveam pe mine o cămașă, la braț o femeie superbă și un ochi vânăt.

Anemona m-a luat direct la bar și ne-am făcut încălzirea cu câte două shot-uri de tequila.

- Cum căcat am intrat aici? o întreb eu pe Anemona.

- Păi, lucrând pe vară la hoteluri, mi-am făcut și eu tot felul de relații, mai cunosc și eu oameni. Plus că am vrut să mă revanșez pentru ce s-a întâmplat azi.

- Ok, accept, îi spun eu fericit.

Ca să-nțelegi ce se întâmpla acolo. Oamenii prezenți erau superbi, îmbrăcați minunat, cu bijuterii spectaculoase, ceasuri foarte scumpe. Băi și atât de mișto dansau oamenii ăia, era ceva incredibil. Adevărul este că cetățenii de etnie rromă au muzica și dansul în sânge. Cum se unduiau șoldurile alea, felul în care umblau picioarele pe ringul de dans, cum le dansau fesele, era absolut incredibil. Și să vezi și femeile ce mișto se mișcau.

La un moment dat, oamenii cu microfoanele au început să cânte melodia "Aş renunța", a lui Guță, Sorina și Ștefan de la Bărbulești. Hai, nu te căca pe tine, toți știm maneaua asta. Anemona m-a luat de mână și m-a aruncat în picioare.

- Hai să dansăăăăm! E prea tare melodia asta. O știi?

- Pfff, îți dai seama. Hai!

Și am început să dansăm, eu cântam versurile lui Guță și ale lui Ștefan de la Bărbulești și ea le cânta pe cele ale Sorinei. Noi nu dansam melodia, noi o trăiam. Făcusem și o oarecare coregrafie, era un film de scurt metraj între noi doi. Pasiune, patos, sentimente, trăiri, erau de toate. Oamenii de pe lângă noi, au făcut cerc în jurul nostru și se bucurau și ei de peisaj. Toată lumea venise acolo să se simtă bine, nu să stea la bârfe și să judece pe alții. Noi i-am observat și am început și cu mai mare avânt:

- Aş renunța la viață și la mine, aș renunța la toate pentru tine, aș renunța la tot ce-i omenesc, lasă-mă să te iubeeesc! țipam amândoi în gura mare.

Cei din jurul nostru au început să aplaude și să strige "UUUU" (uuu-iau sau cum căcat se zice. Chiuiau, așa). Am luat-o pe Anemona și am sărutat-o pe partea instrumentală și apoi m-am așezat pe un genunchi, ca și cum aș fi cerut-o în căsătorie și am început să bat ritmic din palme. Un fel de "solo, percuția!" al dansului de manea ca să poată femeia să se rupă-n mișcări. În momentul ăla, Anemona a început să-și miște toate șoldurile, toate fesele, absolut tot corpul. Femeia asta era perfectă, știa să facă de toate. În momentul în care lăutarii au văzut cum mușchii acelei fete au prins viață și dansau individual unul față de celălalt, solistul a strigat:

- SOLO!! Hai să facem o returnelă pentru fata asta ca să-l bage în boală pe iubitul ei și pe toată lumea prezentă în această seară-eară-ară-ră. Și în acel moment, orchestra a rupt ritmul și a început să cânte această piesă:

RETURNELA MAKEDONILOR REMIXATĂ

Și dragilor, a început Anemona mea să danseze această melodie, toată lumea o admira, femei, bărbați, barmani, ospătari, cântăreți, eu, Dumnezeu a despărțit norii ca să se poată uita și El la ce se întâmpla acolo. Sunt sigur că poți să faci diferența dintre manea și muzică lăutărească și cred că îți poți imagina cam cum poate să se miște o femeie pe un astfel de ritm. Era un cerc de oameni în jurul nostru, eu cu Anemona în mijloc și lumea devenise a ei. Cred că toate femeile de acolo își doreau să fie ca ea și toți bărbații își doreau să fie în ea. Era ceva fantastic, Doamne, cum putea să danseze. Știu că mulți dinte voi o să înceapă să comenteze că "domnule, cum să dansezi pe așa ceva și să te simți bine? Păi dar Mozart s-ar răsuci în mormânt". Așa este, dar nu mă interesează, dacă ai fi văzut-o pe Anemona cum dansa, te apucai să mergi la toate cântările lui Salam doar să poți să mai vezi o dată așa o femeie. Se arunca cu dedicații pentru ea, lăutarii strigau în microfon că ne

doresc tot ce e mai bun în viață și alte chestii de genul, Anemona zâmbea, iar ochii mei străluceau mai tare de mândrie decât diamantul de pe dintele ei.

Într-un final, s-a terminat și melodia, absolut toți au aplaudat-o, ea a venit la mine, mi-a sărit în brațe și m-a sărutat intens. Aplauzele au crescut ca intensitate și a fost unul dintre cele mai frumoase momente pe care le-am trăit în viața mea.

- Hai să mai bem un shot! îmi zice Anemona. De fapt, du-te și comandă tu două shot-uri că eu merg până la baie.

Eu am ascultat-o și m-am dus către bar. Am comandat băutura și o așteptam. Moment în care observ că muzica se oprește. Solistul a spus că are de făcut un anunț:

- Oameni dragi, facem și noi o treabă pentru fata care ne-a încântat seara. Ea ne-a spus că iubitul ei știe să cânte și că așa a cucerit-o și am vrea cu toții să-l auzim. Așa că, Andrei, ești aici? Te așteptăm pe scenă să-i cânți ceva iubitei tale. Și nouă, bineînțeles! La valoare!! Hai să-l aplaudăm cu toții ca să vină aici!

Anemona a venit la mine și mi-a șoptit la ureche:

- Patru! Ăsta e al patrulea lucru. Hai, du-te pe scenă, să te văd!

P.S.- Nu mai urcasem niciodată pe o scenă, cu atât mai puțin să cânt în fața unor oameni care nu mă cunosc. Mai ales cu un ochi vânăt.

P.P.S.- Ramona, rămâne cum am stabilit.

Partea II

Drumul de la bar spre scenă mi s-a părut mai lung decât pista de pe aeroportul Otopeni. Nu mai cântasem niciodată cu o formație în spate, în fața unor oameni pe care să nu îi cunosc și care habar nu au cine sunt. Am urcat pe scenă, mi-au dat oamenii de acolo un microfon și pur și simplu m-am căcat pe mine de emoție. Nu știu dacă știi, dar cea mai mare frică a omului, este să vorbească în public și abia apoi, pe locul doi e moartea. Îți dai seama că mi-a înghețat inima și sfincterul mi s-a ghemuit între buci. Solistul a cerut niște aplauze de încurajare pentru mine, văzând cât sunt de emoționat. Am început să transpir, dar pe de altă parte, îmi plăcea să fiu în lumina reflectorului și în aplauzele publicului.

- Salut, Andrei, îmi spune solistul. Ai o iubită foarte șucară, să ai grijă de ea și să fie-ntr-un ceas bun! Ia zi, ne cânți ceva?

- Mhm.. voi încerca, deși nu am mai făcut asta niciodată.

- Stai liniștit, nu e mare lucru, tu gândește-te doar la iubita ta și încearcă să simți melodia. Cum o cheamă pe prietena ta?

- Anemona, zic eu cu dificultate.

- Băi, să știi că tu semeni un pic cu Liviu Guță, să nu-mi spui că numele tău de familie e Mititelu, îmi spune el stârnind un ropot de râs din public.

- Nu, nu este Mititelu, dar mi s-a mai spus că semăn cu el. Poate așa o fi

- Sper să fie așa și la voce. Ce ne cânți?

Habar nu aveam ce să răspund. Prima manea care mi-a venit în minte, am considerat că e și cea mai potrivită, așa că m-am întors către formație și le-am spus:

- Aș vrea să cânt "Dacă nu eu, atunci cine" de la Copilul de Aur. O știți?

Nici nu am apucat să termin propoziția că formația deja a început să cânte negativul. Oamenii de acolo au recunoscut melodia și au izbucnit în aplauze. Toată lumea o știa, mă bucuram că am ales ceva care să fie pe placul tuturor.

Anemona se uita la mine și puteam citi bucuria din ochii ei, era mândră și ea de mine, mă adora din priviri. Stătea pe un scaun la bar, sorbind dintr-un fresh și se uita zâmbind spre scenă. Nu mai vedeam pe nimeni altcineva, eram doar eu și cu ea. Am ridicat microfonul la gură și am zis:

- Vreau să dedic această melodie pentru cheia fericirii mele, pentru iubita mea, pentru fata care a întors soarele spre mine, pentru ANEMONA!!

Oamenii au început să aplaude din nou, iar Anemona a început să tremure de emoție. Abia ținea paharul în mână, își tot schimba poziția și era vizibil stânjenită, dar în sensul bun al cuvântului. Dintr-o dată, o voce s-a auzit din boxe, iar oamenii s-au oprit să asculte.

"Zilele mele, visele mele și nopțile ți le ofer, tu pentru mine, ești ceva sfânt, tu ești și apă și pământ". Am început să cânt, orchestra mă ajuta, solistul îmi dubla ultimele cuvinte de pe vers, începeam să mă simt în largul meu. Oamenii din sală și-au luat soțiile/iubitele/amantele la dans, fiind o melodie lentă. Le plăcea și mie îmi plăcea că le plăcea. La un moment dat, solistul, i-a făcut semn Anemonei să urce pe scenă. Am urmărit-o, în timp ce cântam, cum venea spre scenă. Era superbă, era cea mai frumoasă femeie de acolo. A urcat pe scenă și a venit către mine și am luat-o de mână. Cântam, mă uitam fix în ochii ei și la un moment dat s-a scurs o lacrimă pe obrazul ei. Parcă s-au stins toate luminile din sală, toți oamenii au dispărut și rămăsesem doar noi doi și un spot de lumină. Peisajul devenise alb-negru, apăruse un pian pe scenă, eu eram îmbrăcat în frac dintr-o dată, ea într-o rochie superbă neagră și avea perle la gât. Și-ți jur că nu mâncasem nicio banană în seara aia. Așa mi s-a părut mie că s-a desfășurat momentul.

Când am ajuns la refren și au intrat și tobele, toată lumea a început să cânte cu mine: "Eu te iubesc cum n-am iubit pe nimeni, tu strălucești în viața mea precum o stea. Și inima mea bate pentru tine" și aici mi-a venit o idee. Și în loc de "nici moartea n-ar putea de lângă mine să te ia" am cântat "și-aș vrea să fim mereu împreună, Anemona".

În momentul ăla oamenii de acolo au înnebunit, au început să țipe, să chiuie și vreo doi au și aruncat cu bani pe scenă. Anemona a început să plângă. Era plânsul ăla de fericire, lacrimile alea care-ți inundă fața, dar tu zâmbești. Era un moment magic, orchestra cânta, iar eu am luat-o în brațe și am sărutat-o. Am ridicat-o în aer, zâmbeam către ea și ea m-a sărutat pe frunte. După ce am lăsat-o în jos, am terminat melodia și oamenii ne-au aplaudat, se auzeau voci din public care urlau "Bine, băăăă", membrii formației ne-au felicitat și ei, toată lumea era bucuroasă. Era doar dragoste și armonie acolo.

Am coborât de pe scenă și toți bărbații pe lângă care treceam dădeau mâna cu mine și toate femeile o pupau pe Anemona. Într-adevăr, a fost momentul nostru. Am primit de la bar o sticlă de vin drept premiu și ne-am așezat să ne odihnim puțin.

- Cred că este cel mai frumos lucru pe care l-a făcut cineva pentru mine, îmi spune Anemona. Avea machiajul curs pe la ochi și era la față ca Montana, adică Roșie.

- Pot să spun același lucru, m-am simțit extraordinar când te vedeam cum dansezi și toată lumea se uita la tine și te admira.

- Andrei, ascultă, încep să mă îndrăgostesc de tine și nu e bine. Sunt 500 de km între noi. Dar mă bucur enorm că te-am cunoscut, ești un băiat absolut minunat. Mă bucur că am trăit aceste clipe alături de tine și sunt sigură că mi le voi aminti mereu.

- Și eu la fel, îi răspund emoționat.

- Aa, încă ceva. O să te fut în seara asta de o să-ți curgă sânge din nas!

P.S.- mi-a mai curs o dată sânge din nas azi, nu era o mare problemă. Și chiar dacă-mi curge, e ok, o să-l SUGĂ RAMONA.

P.P.S.- Nu îmi venea să cred că următoarea zi trebuia să plec de la minunata mea Anemona.

Partea III

"Dacă nu tu, cine oare, e iubirea mea cea mare, la câte faci pentru viața mea" erau cuvintele care încă răsunau în urechile noastre. Stăteam la bar și savuram un pahar de vin din sticla pe care am câștigat-o și ne sorbeam mai tare din priviri decât din pahare. La un moment dat, a venit spre noi un cuplu. Păreau niște persoane foarte bogate, genul ăla de oameni care și-au instalat la toaletă un dispozitiv ca atunci când trag apa la WC, să curgă apă cladă. Pur și simplu cădeau bani în stânga și în dreapta lor, în timp ce veneau spre noi. El era îmbrăcat într-un costum care probabil valora cât un cartier din Bârlad și avea un ceas la mână pentru care un hoț ți-ar tăia mâna ca să ți-l fure. Femeia era îmbrăcată într-o rochie roșie care l-ar fi silit pe Becali să facă împrumut la bancă pentru a-i cumpăra și el soției lui o rochie identică. Au ajuns în fața noastră și ne-au spus:

- Bună seara, dragilor! Eu și cu scumpa mea soție am fost impresionați de voi.

- Ne-ați adus aminte de noi, când eram mai tineri și mai frumoși decât acum, îl completă ea.

- Mulțumim foarte mult, îi spun eu, luând-o pe Anemona de mână.

- Și pentru că ne-a plăcut atât de mult de voi, am vrea să vă facem o surpriză. Eu sunt prieten cu patronul de la Hotel Malibu din Mamaia și, dacă vă doriți, noi vă putem oferi o seară acolo, cu toate facilitățile incluse.

- Wow! zice Anemona. Păi ăsta abia s-a deschis. Vă mulțumim foarte mult, dar nu putem accepta. E prea mult.

- Insistăm, spune bărbatul. Era genul de om pe care nu îl refuzi dacă ții la continuitatea dintre capul și umerii tăi, adică la gât, mai ales atunci când îți face un cadou.

- Vă așteaptă șoferul nostru în fața clubului și e pregătit să vă ducă acolo ca să vă bucurați de această seară minunată, ne informează tipa.

- Să vă iubiți mult, dragilor, încheie el.

Noi ne uitam unul la altul ca mâța-n lemne, nu ne venea să credem ce seară tocmai am trăit. Am făcut un mic consiliu să decidem ce facem, Anemona i-a dat unei prietene un mesaj cu numărul mașinii care ne aștepta, ca în cazul în care vom fi găsiți morți în șanț, să știe poliția pe cine să caute și apoi am urcat în mașină. Drumul nu a fost foarte lung și oricum noi am început preludiul de pe bancheta din spate. Ne sărutam frenetic, pompați probabil și de cele întâmplate mai devreme. Ochiul meu vânăt se zbătea de fericire și abia așteptam să ajungem la minunatul hotel.

Când ne-am văzut acolo, la recepție ne-am spus numele și apoi i-am zis tipei că avem o cameră rezervată, dar nu știm pe ce nume. Recepționera ne-a spus că nu e nicio problemă, știe despre ce e vorba. Camera este pregătită și micul dejun va fi adus la pat la 10 dimineața. Păcat că eu aveam autocar la 9. Îmi venea să o întreb dacă nu se poate să mi-l pună la pachet, dar am zis să nu fac asta totuși. Ne-a dat cheia și telecomanda și ne-a urat o seară minunată. Și ce seară minunată avea să fie. Să-ți pun și o melodie, să fie totul la intensitate maximă. Să-ți pun și o melodie, să fie totul la intensitate maximă. Pune căștile în ureche, dă la maximum și citește în continuare:

AWOLNATION - SAIL

Am urcat în cameră și când am intrat, mare ne-a fost surprinderea să vedem că totul era aranjat foarte romantic, erau lumânărele pe masă și o sticlă de șampanie Moet într-o găleată cu gheață pe masă. Anemona s-a aruncat direct pe pat și a început să râdă nebunește. Eu am sărit peste ea și mi-am pus mâinile peste ale ei și o priveam. Stăteam privind-o și atât.

- Merg până la baie, revin imediat, îmi spune Anemona stricând orice urmă de romantism a momentului.

Eu stăteam pe pat și mă uitam la tavan când o aud țipând din baie:

- Moamăăă, ce cadă avem, ești nebun? Facem baie împreună, nici nu discut despre asta, nu putem rata așa ceva. Îți zic eu când să vii!

Ce puteam să mai zic? Am acceptat, îți dai seama. Ea a pregătit baia, a făcut spumă în cadă, a avut grijă să se facă aburi ca să se încălzească faianța (ăsta e un pas foarte important când faci sex în baie pentru că dacă faianța e rece, nu o să-ți placă deloc atunci când o să-ți atingi trupul fierbinte de ea, așa că, pe viitor, să iei în calcul aspectul ăsta). După vreo 20 de minute mi-a spus să aduc două pahare de șampanie, să mă dezbrac și să vin.

Zis și făcut. Ea mă aștepta în cadă, nu îi vedeam decât genunchii din cauza spumei. Am sărit instant și eu (bine, nu am sărit, am intrat cu grijă să nu o lovesc și să nu dau apă pe jos) și am luat-o în brațe. Am început să o sărut ca un dement, ca un psihopat, ca un bărbat îndrăgostit. O mângâiam pe tot corpul ei perfect și în clipa aia îmi părea rău că am doar două mâini cu care pot să-i ating pielea. Ea gemea și se unduia, apa devenea din ce în ce mai fierbinte. Ne băteam cu spumă, ne sărutam și ne udam unul pe celălalt (ea pe mine mă uda cu apa din cadă, eu pe ea o udam în general).

La un moment dat s-a ridicat în picioare, cu apa scurgându-i-se din păr, cu tenul acela măsliniu superb, picăturile care cădeau de pe ea regretau că și-au pierdut locul și cred că însuși Poseidon s-ar fi excitat dacă ar fi văzut-o cum a ieșit din apă. M-am ridicat și eu, ea s-a întors cu spatele la mine, și-a pus palmele pe faianță, s-a aplecat ușor în față și practic, mi-a creat toate condițiile pentru a face ceea ce trebuia făcut. Nu am stat pe gânduri așa că am intrat în ea așa cum face van Damme șpagatu pe oglinzile tirurilor, adică perfect. Un țipăt de plăcere a tăiat aburul din baie, mă uitam la ceea ce era în fața ochilor mei și încă nu concepeam că mi se întâmplă lucrurile astea. La un moment dat s-a întors cu fața la mine și a ridicat un picior și l-a așezat direct pe umărul meu, mai ceva ca Nadia Comăneci la olimpiadă. Era clar, femeia asta știa să facă de toate. Nu mai făcusem niciodată sex în poziția asta, unghiul de penetrare era extraordinar, mă treceau toate căldurile și ea gemea poetic.

Într-un final, Anemona m-a luat de mână și m-a așezat pe marginea căzii. A vrut să mă termine exact ca în filmele porno. Bănuiesc că știi ce înseamnă asta, sigur ai citit în Schopenhauer. Apoi am intrat înapoi în cadă amândoi, am ciocnit un pahar de șampanie și ne relaxam și ne bucuram unul de celălalt.

- Andrei, îmi zice ea extenuată, m-am tot gândit la tipa aia, Ramona, de care mi-ai povestit.

- Așa..

- Și știu ce să faci dacă vrei să răzbuni un pic pe ea.

- Da? Ce?

- Trebuie să o faci geloasă și trebuie să vadă că tu poți avea femei mult mai mișto decât ea.

- Așa. Și cum fac asta? întreb eu nedumerit.

- Simplu. Mâine, când urmează să pleci înapoi la Suceava, am să vin cu tine. Și-așa nu am văzut niciodată partea aia a țării. O să fie distractiv. Cât ziceai că e biletul de autocar?

P.S.- intervenea totuși problema explicației pe care urmează să i-o dau mamei mele cum că o să vină o fată din Constanța și o să stea la noi câteva zile. Apropo, o să auzi gemete din cameră.

P.P.S.- și să vezi tu, dragă Ramona, cam cum o să-i sugi tu tocul Anemonei.

Partea IV

Am ajuns cu Anemona în Suceava. Afară era frig și ploua, dar mi se părea total irelevant. Am luat un taxi din autogară și ne-am pornit spre casă, acolo unde aștepta maică-mea, cu drag, speram eu. Anemona era vizibil emoționată, dar încerca să ascundă acest lucru. Am ajuns în fața ușii, am descuiat și am intrat. Când a pășit pe hol, a simțit miros de mâncare gătită. Mama mea ne-a întâmpinat, a venit către Anemona, a luat-o în brațe și a pupat-o și i-a urat bun-venit la noi acasă.

- Haideți, copii, că v-am pregătit câte una-alta de mâncare. Tu ești faimoasa Anemona? spune maică-mea zâmbitoare.

- Nu știu ce să zic despre "faimoasa", dar Anemona eu sunt, răspunde ea.

- Mi-a povestit multe despre tine băiatul ăsta al meu, hai intră. Nu te mai descălța!

Am intrat în bucătărie și acolo am văzut o oală de ciorbă rădăuțeană (varianta gustoasă a ciorbei de burtă), tochitură moldovenească, mămăliguță, brânză de burduf, sos de usturoi, murături, cartofi prăjiți, salată de legume, sucuri, ape, pălincă, bere, absolut tot ce trebuie.

- M-am apucat să gătesc să vă aștept cu masa pusă și m-a cam luat valul, se scuză maică-mea.

Ne-am așezat la masă și fetele au început să vorbească.

- Îți jur, Anemona, că atunci când am ajuns la hotel în Mamaia și uitasem biletele, l-am văzut pe fi-miu cum se uită în gol, cu bagajele în mână, în holul hotelului și mă gândeam "uite ce copil bătut în cap am. Ce mama dracului, că doar l-am mai dus la hoteluri, ce l-a

impresionat atât de tare la ăsta? Într-adevăr, era frumos, dar nici chiar așa". Și el de fapt, se uita după gagici.

Și râdeau amândouă și se distrau de mama focului. La un moment dat a început să-i povestească prostii de când eram eu mic (cum am târâit o oală de borș de cartofi în toată casa cât ea dormea sau cum am căzut într-un canal din cauză că nu era taică-meu atent). Și ca și cum nu era destul de rușinos pentru mine tot ce s-a întâmplat până atunci, la un moment dat, ca orice mamă, a scos și albumul de poze. S-au distrat amândouă pe seama mea de zici că erau la stand-up. Și eu încă nu mă apucasem de treaba asta. Mă rog, după o vreme, am rămas doar eu cu Anemona să ne odihnim puțin după masă. Între timp aflasem de la niște prieteni că diseară se plănuiește o ieșire în club și că va fi și Ramona acolo. Era momentul perfect pentru mine să mă afișez cu Anemona. I-am spus și ei și stabilisem să mergem pe la 11 acolo. Până atunci am stat un pic în pat să ne revenim după drum, am mai stat de vorbă cu ai mei și alte treburi din astea plictisitoare.

În sfârșit, a venit momentul să ieșim. Anemona se aranjase timp de doi ani lumină în baie, dar când a ieșit de acolo, cred că am făcut un mic infarct. Nu are rost să repet cât de frumoasă era, îți zic doar cum era îmbrăcată. Avea o pereche de blugi rupți și mulați pe picior, tocuri și un maiou care îi ținea sânii exact cum stăteau albii din SUA în autobuz: în față. Avea buzele acoperite de un ruj roșu aprins cu care a prins buzele mele într-un sărut pasional înainte să ieșim din casă.

- Acum e momentul. Mergem și ne simțim bine și vedem noi mai departe, ok? mi-a spus Anemona încurajându-mă.

Am ajuns în club, am intrat și, dintr-o dată, toate privirile s-au întors automat, cum zice Grasu X. Îți dai seama că nu la mine se uitau oamenii, dar nu avea nici cea mai mică importanță. La un moment dat am zărit-o pe Ramona la o canapea. SUGEA cu un pai dintr-o cola.

Noi nu ne mai văzusem de ceva timp și trebuie să recunosc, arăta al naibii de bine în seara aia. Ea oricum nu se mai întâlnise cu mine de pe vremea când eram gras și nefericit și, probabil și pentru ea a fost surprinzător să mă vadă. I-am arătat-o Anemonei și ne-am îndreptat către prietenii mei. Acum era momentul, Anemona și Ramona urmau să se întâlnească. Cine-ar fi crezut?

Dă play la această melodie:

NEON HITCH - F U BETTA

Noi ne țineam de mână și pășeam ca pe Catwalk. Prietenii mei, care nu credeau că această fată de care le-am povestit eu există cu adevărat, au oprit orice activitate pentru a se holba la ea. Fața ei era mai sus față de unde se uitau ei, dar mă rog. Ea zâmbea nonșalant și își expunea diamantul de pe dinte. Cine dracu mai avea în Suceava acum mulți ani diamant în

dinte? Moaștele Sfântului Ioan cel Nou se răsuceau în mormânt, cu tot cu babele din autobuze. Silviu și-a ridicat fața de pe pantofi și a venit să mă salute și să-i fac cunoștință cu minunăția care mă însoțea. Pesemne că voia să o fută și pe asta, nu i-a ajuns Ramona. Anemona s-a prezentat, a dat mâna cu el, iar acesta ne-a condus către masă. Am ajuns acolo și Silviu a spus:

- Pe Andrei îl știți, însă ea e Anemona!

Unul dintre ei, mai-mai că se apuca să aplaude. Ramona s-a ridicat în picioare, absolut șocată de ce-i vedeau ochii, se uita la noi și o ucidea pe Anemona din priviri. Anemona a văzut-o, s-a dus către ea și, cu un calm și cu o drăgălășenie minunată, i-a spus:

- Tu trebuie să fii Alina, Andrei mi-a povestit multe despre tine.

- Nu, eu sunt Ramona, spune ea nervoasă și stânjenită.

- Aaa, Ramona? Scuze, de tine nu a pomenit nimic. Îmi pare rău. Hihi! În fine, eu sunt Anemona, actuala iubită a lui Andrei. Îmi pare bine să te cunosc!

Moment în care se întoarce spre mine și-mi fute un mozol (că ăla nu putea fi numit sărut) de mi-a încurcat amintirile. Mi-a băgat limba pe gât până-n călcâie. Apoi mi-a zis:

- Iubire, nu prea mai am chef de club, ca să fiu sinceră. Hai mai bine să mergem acasă să ne futem! Vrei?

În clipa asta cred că și DJ-ul de la discoteca rivală era atent la ce se întâmpla acolo. Toată lumea a înmărmurit, băieții au pufnit în râs, Ramona s-a făcut neagră la față și artificii au început să apară pe cer, "We are the champions" să cânte pe fundal și sticle de șampanie să explodeze în jurul nostru. Și, ca o lovitură de grație înainte de plecare, Anemona s-a întors către ei ca să-și ia rămas-bun și a zis:

- Îmi pare rău, rămâne pe data viitoare. O seară bună tuturor. Mi-a părut bine să te cunosc, Raluca!

P.S. întâmplarea asta m-a uns pe suflet și mi-a redat încrederea în mine. Ține minte, deși e clișeu, e adevărat: niciodată să nu rămâi obsesiv cu gândul la o persoană din obișnuință, crezând că nu o să găsești ceva mai bun, doar pentru că e calea cea mai ușoară. Mereu o să apară altcineva și, de multe ori, s-ar putea să-ți pară rău că nu ți-ai dat voie să îl cunoști mai repede.

P.P.S.- SUGE-O, RALUCA! HA HA HA!!!

SEZONUL III

CAPITOLUL I

Prolog: Eram în autogară și fumam. Eram amândoi înghețați de frig și ne evitam reciproc privirile. Fulgii se fereau să apară, nici ei nu voiau să fie martorii momentului în care Anemona urma să plece înapoi în Constanța. Ne-am luat câte un ceai și sorbeam amândoi fără să ne spunem vreun cuvânt. Era cu adevărat trist. Mai erau douăzeci de minute și pleca autocarul. În mintea mea încă se derulau lucrurile pe care le-am făcut în cele două zile cât a stat superba mea Anemona la mine.

Când am plecat de la club aveam aceeași senzație pe care o are o mireasă în ziua de dinainte de nuntă, adică știam că răul a fost făcut și că viața mea va fi diferită din punctul ăla. Toate privirile ne urmăreau cum ieșeam, Ramona făcea apoplexie prin baie, alături de prietenele ei, iar amicii mei erau convinși că trebuie să strângă bani de nuntă. Neam de neamul Ramonei de la maimuță încoace nu a trăit așa o umilință, de față cu atâția oameni. După ce a terminat Anemona show-ul din fața Ramonei, îți jur că patru barmani s-au întors cu scaunele gândind "Eu te vreau" și niște tipi de la o masă alăturată au ridicat plăcuțe cu note. "Zece de la toată lumea, trei de da, ne vedem în etapa următoare."

Nicicând nu am fost mai mândru. Am ieșit din club, am luat-o în brațe pe Anemona și m-aș fi apucat să-i construiesc o statuie fix în momentul ăla. Eram răzbunat pentru toate căcaturile pe care mi le-a făcut Ramona.

- Nu îmi vine să cred! Ai fost extraordinară, iubita mea, i-am spus în timp ce o sărutam ușor pe frunte.

- Mulțumesc, chiar a fost distractiv.

- Cum să-i zici, mă, Raluca? Foarte tare, tu ai văzut ce față a făcut?

- Păi nu Raluca ziceai că o cheamă? zice ea râzând. Sau Roxana sau cum o fi.

- Ha ha ha!

- Sărută-mă. Sărută-mă ca și cum ar fi pentru ultima oară când ne mai vedem, îmi spune ea cu vocea tremurândă.

M-am apropiat de ea și am atins-o melodios cu buzele precum o notă muzicală pe un portativ. Ea și-a trecut degetele prin părul meu, deasupra cefei și mi-a răspuns. Apoi s-a retras un pic, m-a privit în ochi, a zâmbit și mi-a spus:

- Ești un suflet minunat, Andrei. Simt nevoia să îți mai spun asta o dată.

Eu mi-am condus degetele până pe obrazul ei, apoi le-am coborât suav spre buze, am agățat-o pe cea de jos și apoi am mai sărutat-o o dată. Ea și-a pus brațele peste umerii mei, eu am cuprins-o de talie, am tras-o către mine și am înghețat timpul. Acesta era momentul suprem, amintirea care avea să mă bântuie mereu.

Am luat taxi-ul până la mine acasă, am ajuns și am intrat în cameră. Singura problemă era că și ai mei erau acasă și nu e chiar cel mai minunat lucru. Practic trebuie să te fuți pe vibrație. Plus că patul meu și scârțâia ca dracu'. Știi că e momentul ăla nasol când tu știi că urmează să faci sex și, în timp ce o faci, te concentrezi să îți dai seama dacă se aude ceva? Și nu știi sigur dacă te aude maică-ta din cealaltă cameră? Și e de căcat că practic tu faci sex și te gândești la maică-ta. Oedip devine mândru în astfel de momente.

Acum e momentul să dai play la această melodie:

THE WEEKND - WICKED GAMES

Fără banane, fără alcool în sânge, fără nimic. M-am așezat deasupra Anemonei și am început să o sărut pe șolduri. Îmi plimbam limba spre coastele ei, spre abdomen și ajungeam doar până unde mă lăsa bata blugilor. Cred că am lins un pic și cureaua ei, dar mă rog, nu era important. Tot piele era. Ea și-a desfăcut picioarele și m-a primit între ele, am început să o sărut pe gât și pe piept. Ea mi-a ridicat tricoul și mi l-a dat jos, trăgându-mă de bazin, înspre ea. Voia să mă simtă, voia să fie atinsă, își dorea... mă dorea.

Toată durerea din sufletul meu, s-a proiectat în acest minunat moment. Încercam să nu mă mișc prea mult ca să nu se audă zgomote dubioase în camera alor mei, să nu cumva să le dea prin cap să vină peste noi să vadă dacă totul e în regulă. De parcă maică-mea nu era conștientă că noi ne futem și dacă ar fi aflat așa ceva, că băiatul ei a fost deflorat, ar face infarct pe moment. A avut și ea 20 ani și a fost și ea pe la băieți acasă probabil, știa că e nașpa să faci sex stresat.

Între timp eu îi dădusem jos bluzița Anemonei și îi sărutam tot corpul. Ajunsesem să-i cunosc fiecare părticică din el, fiecare celulă. Știam exact unde să o ating mai tare, unde îi plăcea mai încet, unde își dorea să fie mușcată și unde zgâriată. Era ca o partitură pentru mine pe care o cunoșteam perfect și ăsta era concertul vieții mele.

Deja sexul dintre noi doi era dus la nivel de artă. Eu eram la bustul gol și ea la fel. Încercam să îi desfac sutienul și ale dracului sutiene, că greu mai sunt de desfăcut. Cred că au fost create de o femeie pentru că numai ele par capabile să se descurce cu așa un cifru.

- Stai să te ajut, îmi zice ea înțelegătoare.

Am trecut apoi la partea de jos, i-am desfăcut blugii și ăsta a devenit un al doilea impediment. Erau skinny jeans și cum căcat să pot să-i dau eu jos când abia poate ea să și-i dea jos? Trebuie să înțelegi că sexul perfect există doar în filme porno și acolo sunt regizori și camere de filmat. Sexul normal, ăla pe care-l face toată lumea, nu este așa. Dar

poate deveni perfect pentru cei doi, e momentul lor și doar ei sunt importanți acolo. Ceea ce poate deveni perfect pentru două persoane, poate fi total imperfect pentru alți doi. De asta trebuie să te bucuri de fiecare om în parte în astfel de momente, pentru că doar împreună puteți atinge perfecțiunea, separat nu merge. Într-o contopire androgină, doar atunci veți deveni un singur suflet.

Nu mai existau haine între noi. Am văzut-o goală, dar pentru a câta oară? Nu avea importanță, era ca prima oară, aveam emoții. Am sărit pe ea instant și am început să-i sărut picioarele. Am pornit de la coapse, spre genunchi și am zăbovit acolo câteva momente. Nu știu dacă știi, dar la genunchi și în spatele acestuia, e o zonă erogenă foarte sensibilă pentru o femeie. Anemona a început să respire din ce în ce mai greu, iar eu am coborât spre gambe și spre tălpi. I-am sărutat degetele de la picioare, fiecare în parte, rotindu-mi limba pe ele. Ea gâfâia.

- Nu mai pot, Andrei! îmi spune printre respirații greoaie.

Îmi puteam da seama de asta, dar voiam să o fac să se chinuie puțin. Voiam să simt că dacă aș mai lăsa-o pentru încă o secundă, ar pica în depresie. Îmi făcea plăcere să dețin acest control.

Când deja a început să geamă prea tare, m-am ridicat, m-am așezat peste ea. Eu mă uitam în ochii ei, ea se uita în ai mei și făceam, pentru prima oară, dragoste. Ne sărutam, ne țineam în brațe și tremuram. Ne mișcam amândoi încet și simțeam că această clipă nu are început sau final, ci doar continuitate. În momentul în care a început însă să fie prea zgomotoasă, am încercat să-i acopăr gura cu palma, dar nu a mers. Așa că, a ieșit psihopatul din mine. Și din ea, pentru un moment. Am întors-o și am băgat-o cu capul în pernă. Am strâns-o de păr și îi împingeam fața cu putere în pat. Se vede că îi place, iar tot ce speram eu, era să nu o sufoc. Suntem animale la bază, e vorba de pasiune în timpul sexului, de trăire spontană, fără planuri sau decizii gândite anterior. Te așezi exact cum e mai bine pentru tine și te folosești de celălalt ca să înnebunești pentru câteva secunde. Să-ți urle creierul și să danseze gol într-o pădure. După aia îți revii la normal. Dar o facem pentru secundele alea de tulburare psihotică, când ajungi să îți cunoști sufletul îndeaproape.

Nu ne putem purta astfel în orice clipă din viața noastră pentru că există etică și moralitate și ne ghidăm după ele. Dar de aia e sexul așa cum este. Deoarece în momentul ăla dispar regulile, etica și regretele. Și de asta toți tânjim la momentul ăla de revenire la condiția animalică.

Și de asta vrei trasă de păr și strânsă de gât, pentru că se combină durerea cu extazul și cu plăcerea și ies gemete din gura ta, fără să realizezi sau să-ți explici de ce. Îi vedeam fesele cum dansează, separat una de cealaltă, pe ritmul pe care mă mișc eu. Cu adevărat poetic.

În club, Ramona încă era cu prietenele ei și plângea. Ramona a ajuns să plângă din cauza mea, era un sentiment frumos, oricât de urât sună asta.

- Merit asta! Voi nu știți cât de mult a vrut el să fie cu mine și câte a îndurat din partea mea, le spunea ea prietenelor ei. Dar nu mă pot bucura de fericirea lui, nu pot! Sper să se simtă și el măcar o dată cum mă simt eu acum, măcar o dată...

Și nu își imagina cât adevăr avea să existe în vorbele ei.

P.S. - "SUGE-O, RAMONA!" Sper să te îneci cu propriile-ți lacrimi.

P.P.S.- eu nu voiam să accept însă, că între mine și Anemona sunt 500 de km. E ca la orice relație de "friends with benefits", mai devreme sau mai târziu, unul se va îndrăgosti, e inevitabil. Tot ce poți să speri este să nu fii tu ăla.

CAPITOLUL II

Partea I

Era ultima zi pe care o petrecea Anemona pe meleagurile bucovinene. Și-ar fi dorit să ajungă să viziteze și faimoasele mănăstiri de pe la noi, dar am preferat să stăm acasă și să păcătuim. Era prea scurt timpul pe care-l aveam la dispoziție. Voiam să-i fac o surpriză înainte de plecare, dar nu știam exact ce. Nu-mi venea în minte niciun lucru atât de măreț pe cât ar merita ea să primească.

Până la urmă am decis să-i organizez o seară romantică, însă nu prea puteam face asta la mine acasă pentru că erau ai mei prin preajmă și s-ar fi împiedicat de petalele de trandafir. Și atunci am purtat cu maică-mea o discuție pe care nu îți doresc să o experimentezi vreodată. Noi avem două apartamente în Suceava (stăm bine cu banii, e ok, mulțumim lui Dumnezeu :D), cel în care locuim și încă unul care e dat în chirie. Doar că în momentul ăla nu aveam chiriaș. Așa că, m-am dus la maică-mea și i-am spus:

- Ce face cea mai minunată mamă pe care o am? Cum s-a trezit în dimineața asta?

- Ai temperatură, ce-i cu tine? mă întreabă ea, retezându-mi simțul umorului de comediant în devenire.

- Știi, niciodată nu ți-am spus cât de frumoasă ești. Și nu ar trebui să treacă nicio zi în care să nu-ți spun asta, încerc eu din nou. Era de parcă încercam s-o combin.

- Așa? Hai, spune-mi ce vrei și lasă-mă să trăiesc.

- Mami, uite, mâine Anemona o să plece înapoi la Constanța și o să-mi ferme inima cu un picamer. Și știi că eu am luat premiul 1 din clasa întâia până într-a 8-a și am și note mari la liceu, sunt olimpic și cred că te-am făcut să fii mândră de mine. Știi că sunt un băiat cuminte și minunat, dar am și eu o mică rugăminte.

- Deja mi-e rău. Ia, spune-mi despre ce e vorba, îmi spune ea impasibilă.

- Mă gândeam că poate ai vrea să mergeți voi diseară să înnoptați la celălalt apartament ca să pot rămâne și eu singur cu Anemona. Să ascultăm o muzică, să jucăm șah, să traducem Biblia în ebraică, tot felul de chestii din astea non-sexuale.

Norocul meu este că am o mamă tânără și foarte ok și știam că am șanse să o conving.

- Dacă vrei să fac asta, trebuie să faci și tu pentru mine niște chestii: duci gunoiul timp de o lună, nu mai mănânci la calculator două săptămâni și îmi iei o notă peste 7 la matematică (dragostea mea eternă, de altfel). Ah și încă ceva. Să știi că v-am auzit aseară când ați jucat șah. Cred că ai mutat tura prea des.

În cazul în care te întrebai de unde moștenesc eu simțul umorului, cred că ai înțeles.

- Minunat, mami! Mulțumesc mult! Dar mai am nevoie să te duci vreo două ore în oraș cu Anemona diseară cât pregătesc eu tabla de șah. Arată-i orașul, du-o la cetate sau ceva.

- Da, nu e nicio problemă, îmi zice ea.

Super. Planul meu căpăta contur. I-am zis și Anemonei că maică-mea ar vrea să o scoată un pic în oraș, iar pe ea a încântat-o ideea. Oricum se înțelegeau bine. Așa că eu m-am dus să cumpăr toate chestiile de care aveam nevoie și m-am apucat să pregătesc camera. După vreo două ore, maică-mea m-a sunat să mă întrebe dacă e ok să se întoarcă, iar eu i-am spus că da. Să o lase pe Anemona în fața blocului și ea să meargă la celălalt apartament, că eu am terminat ce aveam de făcut.

Anemona era în lift (că stau la bloc turn, v-am zis că am bani). Am așteptat-o pe scară și când a ajuns sus, i-am spus:

- Draga mea, eu am încercat să-ți pregătesc o surpriză pentru ultima noastră seară împreună. Sper să-ți placă.

- Ce drăguț! Sigur o să îmi placă. Hai să văd despre ce e vorba.

Așa că, eu am poftit-o în casă.

Dă play la această melodie:

RYAN SALLIS - MARIJUANA GIRL

A intrat în casă. Holul era împodobit cu lumânări parfumate și în mijlocul acestuia, tot din lumânări, era formată o inimioară. În interiorul ei, erau trei plicuri.

- Alege unul, îi spun eu.

Ea se apleacă și îl ia pe cel din mijloc. Îl deschide, iar în interiorul lui scria "mergi drept înainte. 1A." Ea a urmat indicațiile și a ajuns în bucătărie. Acolo, pe masă era o lumânare

mare în mijlocul mesei, o sticlă de vin roșu, două pahare înalte, două farfurii și încă trei plicuri.

- Iarăși trebuie să aleg? mă întreabă ea emoționată.

- Te rog!

A luat un plic de pe masă, l-a deschis și în interiorul lui scria "o să servim o cină romantică, sper că ți-e foame. 2N." Între timp eu am pus în farfurii niște paste pe care le-am gătit cu mâna mea (altceva nu știam să pregătesc și oricum, pastele sunt mai bune decât niște sandwich-uri). I-am tras scaunul, s-a așezat și m-am dus și eu pe locul meu. Am desfăcut vinul, i-am turnat și ei un pahar, iar culoarea obrajilor ei începea să se asemene cu cea a vinului. Îi plăcea ce se întâmpla. Am servit masa, am băut câteva pahare de vin și ne priveam unul pe celălalt.

- Surpriza continuă, îi spun eu zâmbind. Uită-te sub scaun. Acolo, bineînțeles, a mai găsit trei plicuri. Cel pe care l-a deschis, avea înăuntru următorul mesaj: "Să-ți fie de bine, draga mea. Cred că a venit momentul să ne retragem spre dormitor. 3E."

Am luat-o în brațe și am dus-o spre camera mea. Acolo, era plin de lumânări și de baloane, pe pat era o lenjerie albă din satin peste care se presărau petale de flori, iar pe pernă stătea neclintit un trandafir. Pe cealaltă pernă era o cutiuță. Iar lângă ea, din nou, plicuri. A deschis încă unul și a scos din el textul "Deschide cutiuța și hai să ne relaxăm! 4M." Înăuntrul ei, era o punguță de "fructe", niște foițe și o brichetă.

- Ha ha! Nu pot să cred, îmi spune ea.

- Păi să ne relaxăm, nu? îi zic eu vesel.

Am urmărit-o cum, cu măiestrie își rula filmul (if you know what I mean) cu atâta naturalețe încât aveai impresia că ar putea să o facă și prin somn. Am aprins fructul (pasiunii dintre noi doi, bineînțeles) și am început să ne jucăm. Ne suflam fumul unul în gura celuilalt, făceam cerculețe și stăteam întinși în pat. Pur și simplu, ne tolăneam. Eu stăteam cu picioarele pe perete, iar ea lângă mine.

Nu știu dacă știi, dar unele femei care se cunosc foarte bine și sunt total împăcate cu sexualitatea lor, dacă sunt oarecum excitate și își cunosc propriul corp, devin artiste. Genul ăsta de femeie, își pictează emoții pe pânza trăirilor ei. Dacă o tipă vrea să simtă o senzație de plăcere, fără să se folosească de niște degete îmbibate în prealabil în salivă, poate să strângă puternic din picioare, până creează cu coapsele o presiune suficient de puternică și comparabilă cu introducerea unui obiect. Iar în clipa în care deja totul devine prea mult și gândurile încep să-i tremure și să pornească o revoltă, desface picioarele și, efectiv se prelinge pe cearceaf, curgând ca un șipot cristalin de apă limpede.

Ei bine, asta mi-a arătat Anemona în clipa aia. Și, din cauză că imaginația mea a început să curgă încet în jos, prelingându-se din creier, spre alte organe mai întunecate, i-am spus că surpriza continuă, încercând să-mi stăpânesc pornirile. I-am spus că la mine în buzunar mai este un plic și am îndemnat-o să-l ia, rugându-mă să nimerească din prima buzunarul. În interiorul acestuia scria "hai să ne facem mai confortabili, mi se pare că s-a făcut cam cald. 5O." Ea a înțeles ideea și a renunțat imediat și la inhibiții și la haine, rămânând doar în sutien, bikini și jartiere. Eu i-am pus încă un bilețel la elasticul de la lenejrie, sărutând-o ușor lângă cercelul din buric. Cât timp i-am umplut paharul de vin, ea s-a uitat pe hârtie și a citit cu voce tare:

- Îți mulțumesc că te-am întâlnit. Nu o să te uit niciodată! Ultimul bilețel este sub pernă. Am scris în el niște cuvinte pe care o să mi le repet obsesiv în cap după ce tu vei fi plecat. De fiecare dată când îmi va fi dor de tine. 6N.

- Ce înseamnă literele și cifrele de la finalul fiecărui bilețel, m-a întrebat ea.

- Vei afla la momentul potrivit, îi spun eu cu calm.

S-a năpustit asupra pernei, a luat și ultima bucățică de hârtie, iar, în momentul în care a citit-o, ochii i s-au umezit un pic și un zâmbet ce ascundea secrete care ar fi trecut orice test cu poligraful, i-a inundat chipul. Ea m-a luat puternic în brațe și m-a sărutat, lăsând din mână hârtiuța pe care scria:

"De ți-ar fi zâmbetul poem, ar fi luceafăr, dar o știi. De ce n-auzi când eu te chem? De ce nu vii, de ce nu vii? 7A. Și acum citește de pe fiecare bilețel, doar literele de la final, vei vedea că formează un cuvânt. Mulțumesc pentru tot."

P.S.- Nu e niciun "SUGE-O, RAMONA" în capitolul ăsta, cui îi mai pasă de Ramona?

Partea II

Am trântit-o pe pat. Inimile noastre băteau mai tare decât aveau să o facă vecinii în țeavă, în scurt timp. Era ultima noastră noapte împreună, iar după aia urma să ne întoarcem fiecare la viețile noastre de până atunci. Era ultimul lucru pe care mi-l doream, dar nu exista altă soluție. După ce am avut de tras cu Ramona, flacăra mea începea ușor să se stingă, dar ea a venit în momentul perfect cu bricheta. Am sărit direct între coapsele ei atât de moi, atât de subțiri, atât de frumoase și, la un moment dat, au început să-mi strângă urechile. Respirația o trăda, nu mai putea. Știa că mâine va pleca, iar dorința-i avea să-i devină moment.

Cadrul era prielnic, era romantic, dar nu mai era loc și nici timp de jocuri erotice. Prefer să fac sex dement într-o atmosferă romantică, decât dragoste într-o budă.

Pune căștile în ureche și dă play să țipe melodia asta:

MARIO WINANS FT. P. DIDDY - I DON'T WANNA KNOW

Peste ceva timp, amândoi eram epuizați și trăgeam fără sens dintr-o țigară. Anemona s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Andrei, e ceva ce trebuie să-ți spun.

- Spune, draga mea.

- Să știi că m-am simțit minunat zilele astea și nu regret absolut nimic.

- Și eu la fel. Adică nici eu. Căcat. Și eu m-am simțit bine și nici eu nu regret nimic, îi spun eu derutat.

- Da, dar trebuie să înțelegi că eu am viața mea la Constanța și că este imposibil să fie vreodată ceva între noi.

- Te rog, nu spune asta! Facem cumva.

- Nu, Andrei. Nu avem ce să facem, ar fi prea mare bătaie de cap.

Brusc, începeam să mă simt ca un copil care află că nu există Moș Crăciun.

- Știi foarte bine că eu am o relație cu un băiat, de câțiva ani. Și pe el îl iubesc, dar și-am spus asta de la început.

- Nu, Anemona, nu vreau să știu. Nu vreau să aud lucrurile astea.

Dintr-o dată, am realizat că eu sunt "celălalt". Până atunci nu mă gândisem niciodată la chestia asta. Acum însă, imagini cu el sărutând-o, cu ea mângâindu-l, cu ei îmbrățișându-se, îmi inundau imaginația mai tare decât o fac apele în Moldova. Poate că și atunci când era cu mine, se gândea la el. Poate și atunci când mă ținea pe mine de mână, își imagina atingerea lui. Poate și atunci când eram eu în ea, îl simțea pe el. Era foarte ciudat, dar eu eram cel care se simțea „înșelat".

- De ce te-ai întristat, Andrei? Doar nu afli lucrurile astea pentru prima dată, nu ți-am spus nimic nou ce tu nu știai, încearcă ea să mă consoleze.

- Știu, îi spun eu suspinând, dar nu știu dacă pot face asta.

- Andrei, nu e o alegere. Așa e situația. Te rog să mă lași să-mi șterg numărul din telefonul tău ca să fim siguri că nu o să ai momente de slăbiciune și hai să rămânem cu o amintire pe care să o prețuim.

Cuvintele ei mă loveau mai tare decât l-a lovit Froch pe Bute. Eram ca o fetiță de 8 anișori căreia tocmai i-a murit peștișorul și se târguiește cu părinții, în fața wc-ului, dacă să-l arunce sau nu. Și-ar mai dori încă o clipă. Mi-aș mai dori încă o clipă.

- A fost frumos ce a fost între noi, dar toate lucrurile frumoase se termină la un moment dat. Am vrut să avem discuția asta acum și nu mâine în autogară, continuă ea tranșantă.

Ce puteam să mai spun? Ce mai era de spus? Ea vedea că nu mă pot împăca cu ideea și încerca să mă consoleze în continuare. Era de parcă tocmai mă dezvirginase și încerca să mă convingă că va fi mai bine, cu timpul.

- Degeaba încerci să schimbi cursul firesc al lucrurilor. Dacă ceva trebuie să se întâmple, se va întâmpla, indiferent cât de mult te împotrivești. Mai devreme sau mai târziu, tot vei ajunge acolo unde trebuie să fii. Așa că, Îți spun acum ce ți-am zis și acum câteva luni. If it's meant to be, then it's meant to be. Poate ne vom mai vedea cândva, cine știe? Nici data trecută nu am crezut că ne vom reîntâlni. Nu-ți pierde speranța, suflet frumos ce ești.

Vorbea de parcă încerca să mă convingă să merg în vizită la bunici, nu de parcă era vorba de ceea ce simțeam noi. Fusesem violat anal de doi negri, fără lubrifiant.

- Hai să ne punem la somn, mâine ne trezim devreme, spune ea ușurată, cumva.

M-a sărutat ușor pe obraz și s-a întors cu spatele la mine. Eu am luat-o în brațe și o țineam strâns, aproape de corpul meu. Aveam ochii roșii, mă simțeam trădat, simțeam că nu e corect, dar, până la urmă, ce-i corect în lumea asta? Nu am putut să dorm în noaptea aia.

Dintr-o dată, eram în autogară și fumam. Eram amândoi înghețați de frig și ne evitam reciproc privirile. Fulgii se fereau să apară, nici ei nu voiau să fie martorii momentului în care Anemona urma să plece înapoi în Constanța. Ne-am luat câte un ceai și sorbeam amândoi fără să ne spunem vreun cuvânt. Era cu adevărat trist. Mai erau douăzeci de minute și pleca autocarul. În mintea mea încă se derulau lucrurile pe care le-am făcut în cele două zile cât a stat surba mea Anemona la mine. Dar, din păcate, se derulau și cuvintele pe care mi le-a spus aseară. Obsesiv, ca de pe un disc zgâriat al unui pick-up vechi: "pe el îl iubesc", "pe el îl iubesc"...

P.S.- "SUGE-O, ANDREI!"

Partea III

Dă play la această melodie:

EAMON - FUCK IT

"De ți-ar fi zâmbetul poem, eu m-aș pișa numai pe el. Ți-as da c-o rangă doar în dinți, c-o fi de fier sau de oțel". În asta s-au transformat versurile pe care i le dădusem cu o seară înainte. E incredibil cum poți să placi enorm o persoană pentru mult timp și, la un moment dat, să spună sau să facă ceva și să simți că-ți dorești să plouă cu benzină pe ea și să ia foc. E oribil.

Am condus-o până la locul ei din autocar, i-am așezat bagajele și mă stăpâneam cu greu să-mi țin în frâu mâhnirea. Eram și trist, dar mai mult decât atât, eram ofticat. Eram nervos pe ea, pe ce mi-a zis, pe situație și, mai mult decât atât, mă scotea din minți faptul că avea dreptate. Era enorm de greu pentru mine să o văd cum pleacă și să accept că s-a terminat.

Eram frustrat și mă durea. Era ca și cum cineva îmi strângea sufletul de gât și apoi, înainte să-și dea ultima suflare, îl obliga să asculte Mirabela Dauer pe repeat până se sinucide.

Ea se uita la mine și nu-mi spunea nimic. Eu mă uitam la ea și îmi venea să o înjur, să-i fut una, să o iau în brațe, să o sărut. Nu știam cum trebuie să reacționez, cum e normal să o fac. Șoferul a anunțat că într-un minut va porni și era timpul să mă dau jos. Încă speram să-mi spună ceva. Și eu eram orgolios, nu voiam să-i spun eu nimic. M-am întors cu spatele și am plecat. Am coborât, autocarul a pornit și ea se uita la mine de după geam. În momentul ăla a spus ceva, dar nu am reușit să-mi dau seama exact ce. "Oare ce mi-a spus", mă întrebam obsesiv. În timp ce pleca, ultima imagine pe care am văzut-o, a fost cu ea, izbucnind în plâns. Și-a pus mâinile la ochi, a devenit roșie la față și apoi a dispărut. Am rămas în autogară cu aurolacii și florăresele, mi-am aprins o țigară și am pornit spre casă (dacă spun ăia care mai erau prin autogară că m-au văzut fugind un pic după autocar, mint). Afară a început să plouă (nu știu cum dracu', dar în povestea mea, în toate scenele triste ploua :D). Am făcut doi pași și eram, pe undeva, mulțumit să văd că și pe ea o doare. Dintr-o dată, mi s-au udat obrajii (ai dracului stropi de ploaie, numai pe obrajii mei picau) și o stare de căldură, neputință și dezamăgire mi-a cuprins corpul. Efectiv, mă durea carnea de pe mine. Mă simțeam ca după un gang-bang într-un Tico.

Ramona mă ura, Anemona nu mai exista, iar eu nu știam în ce direcție să mă duc. Sincer să fiu, cel mai greu treceau nopțile. Ziua mai mergeam la școală, mai ieșeam cu prietenii, mai una-alta. Noaptea, însă, era cutremurător. Ascultam la infinit "O-zone - Oriunde ai fi" pentru a-mi aduce aminte de prima noastră seară împreună. Aveam poza ei pe telefon și mă uitam la ea, letargic, de 48 de ori pe minut. Eu înțelegeam că nu exista alt final la povestea dintre mine și Anemona, dar nu puteam să accept nicidecum. Mă simțeam pedepsit, nu vorbeam cu nimeni, nu îmi plăcea de mine, de cum am ajuns, iar maică-mea m-a dus la preot. Că la noi, psihologii adevărați sunt preoții și taximetriștii. Eram în depresie, nu mai mâncam, nu mă spălam, voiam doar să stau în pat și să mă gândesc la Anemona.

Am început să beau la un moment dat, știind că asta trebuie să fac atunci când sufăr, ca să pot să uit. Și știi ceva? Eu mă piș pe toți ăia care zic că băutura te face să uiți, că eu când beam, mai degrabă îmi aduceam aminte. În fine, mi-am dereglat viața, sufletul și programul. Ziua mea se împărțea în două momente: "momentul de înainte de culcare, când mă pot gândi la ea" și "momentul de după trezire, când mă pot gândi la ea".

Prietenii meu au vrut într-o zi să mă ducă la o târfă, credeau că așa o să-mi revin. Cu greu m-au convins să ies din casă și cu mult mai greu m-au convins să fac un duș. A fost amuzant că am ajuns până la urmă acolo, aia a încercat să-mi facă tot felul de căcaturi ca să-mi ridice moralul, dar moralul meu nu voia să se scoale. Când am intrat la ea în cameră, plângeam numai eu, iar când am ieșit, plângeam amândoi.

Atunci am început să mă uit la stand-up comedy. Era singura chestie care putea să mă facă să mă deconectez puțin. Atunci am învățat că, dacă trece destul timp, poți să vezi lucrurile într-un mod amuzant și înveți să te autoironizezi. Comedia oricum se face din frustrare, crede-mă și dacă nu aș fi pățit chestiile astea pe vremea aia, ce căcat vă mai povesteam eu acum?

Într-o zi, însă, cum stăteam eu plângând prin casă și cu mânecile pline de muci, am primit un mesaj care avea să schimbe puțin lucrurile.

"Andrei, e totul în regulă? Dacă ai nevoie vreodată să vorbești cu cineva, nu ezita să mă suni."

P.S.- judecând acum, din punctul de vedere al unui om matur, realizez că nu s-ar fi putut întâmpla nimic mai mult între mine și Anemona și că, oricât de dificl mi-ar fi să recunosc, a procedat corect. Dar asta nu mă împiedică să mă gândesc "cum ar fi fost dacă..."

P.P.S.- "SUGE-O, ANEMONA!"

CAPITOLUL III

Prolog: După plecarea Anemonei, am trecut printr-o perioadă destul de nasoală în care am făcut mai multe lucruri dubioase, printre care și ăsta.

Trecură deja săptămâni bune de când inima mi-a fost smulsă din piept și aruncată sub picioarele unui rus care dansează Cazacioc. A trecut și Crăciunul, am făcut bani de la neamuri pe care nu le suportam și am început să fac lucruri de care nu sunt mândru neapărat. Îmi formasem un cârd de gagici care veneau cu mine peste tot prin oraș pentru că le plăteam de fiecare dată consumația și singurul efort din partea lor, era că trebuie să-mi asculte la nesfârșit amintirile despre Anemona. Printre ele, însă, se afla și o tipă Carla. Femeia asta era, cum să îți explic eu, genul ăla de persoană care mănâncă shaorma ca și garnitură la kebab. Era femeia aia care nu ar fi putut niciodată să călătorească în timp pentru simplul fapt că nu încăpea în timp. Băi, era grasă, ce să mai. Era prietena aia urâtă și grasă de care are nevoie orice fată ok, ca să pară bună. Toată pielea atârna pe ea și i se umezeau ochii de fiecare dată când se mai prăjea un rând de cartofi la McDonald's. Și, funny story, acest suflet plăpând începea să se îndrăgostească de mine.

Dacă mergeam eu la o terasă, hop și grasa. Dacă mergeam eu la Kaufland, Carla grohăia în spatele meu la casă, dacă mergeam la un bar, ateriza și ea. Altundeva nu prea mai mergeam că nu aveam unde, că Suceava nu e așa mare. Ar fi vrut ăștia să deschidă și un Carrefour pe vremea aia, dar nu au avut loc de Carla. A trebuit să aștepte să plece ea la facultate și abia după aia să-l construiască.

În fine. Într-o seară, însă, am fost noi la băut și la depănat amintiri și m-am amețit. Deja se făcuse târziu și aș fi vrut să plec acasă. Auzind acestea, Carla s-a oferit să mă ducă cu mașina. Eu nu bănuiam ce avea să mi se întâmple, așa că am acceptat. Am ieșit afară și am

mers spre mașină. Acuma, nu știu exact ce marcă de mașină avea, dar sigur era una americană, fiindcă doar americanii ar fi capabili să construiască un autoturism în care să încapă o persoană atât de grasă, ei fiind majoritatea obezi. Ne-am urcat în vehicul și Carla mi-a spus:

- Nu vrei să dăm o tură prin oraș mai întâi și apoi să te las acasă? Că ai mei sunt plecați și nu vreau să ajung acasă și să stau singurică.

Băi, la cât de mare era, ea niciodată nu stătea singurică. Și cum să folosească diminutive când se referea la propria-i persoană? Ea nu avea cum să fie niciodată "singurică", poate doar "singuroaie". Dar nu am văzut nicio problemă în propunerea ei și am acceptat.

La un moment dat, observ că ieșim din oraș și încet-încet ne îndreptăm spre Fălticeni. Nu am obiectat, nici atunci. Însă, după un timp, ea oprește mașina pe un drum lăturalnic și îmi zice:

- Ooo, nu! Nu pot să cred. Andrei, am rămas fără benzină.

- Băi, ești dementă? Cum să rămâi fără benzină, ce căcat facem?

- Aș suna pe cineva, dar nu avem semnal aici. Offf!

- Ce? Nu avem semnal??

- Nu te panica, nu-i o problemă, îmi zice ea. Știu eu o pensiune în apropiere, mergem pe jos până acolo și sunăm pe cineva să vină să ne ia.

Era deja 1 noaptea într-o miercuri. Cine căcat mai era treaz la ora aia? Dar altă soluție nu aveam, așa că am acceptat. Am ajuns la pensiune, am intrat în recepție și am fost direcționat de către domnul de acolo spre un telefon. Ea mi-a zis să caut eu pe cineva pentru că oamenii pe care îi știe ea, sigur dorm. Carla a rămas la barul din recepție. După ce m-am întors eu, nevictorios, ea avea o sticlă de vin pe masă și sugea dintr-un pahar.

- Carla, tu ești retardă? Dacă tu bei, cine căcat mai conduce înapoi?

- Aa, păi să știi că eu m-am gândit așa: pentru că mi-e frig și nu mă simt chiar bine, mi-am luat o cameră și rămân aici în seara asta. Tu ce faci, vine cineva după tine? mă întreabă ea, pătându-se cu un pic de vin pe la bot.

- Nu vine nici naiba că toată lumea doarme. Eu ce dracu' fac?

- Păi poți să îți iei și tu o cameră, deși s-ar putea să nu mai aibă sau poți să dormi cu mine și aia e. Plecăm mâine la prima oră.

Era evident că nu am ce să fac, trebuia să rămân acolo. Urcăm sus, intrăm în cameră și observ că are pat matrimonial. Lucrul ăsta m-a întristat pentru că ea nu încăpea nici

singură pe un pat matrimonial. Mă resemnasem. I-am spus că merg să fac un duș și apoi să ne culcăm.

Și de aici, începe nebunia.

Dă play la această melodie:

DAVID GUETTA - MEMORIES

Cum stăteam eu și mă spălam de jeg și de păcate, la un moment dat, mă pomenesc cu ea în baie. Era îmbrăcată în ceea ce-mi părea a fi un cort sexy. Eu nu știam dacă să-mi acopăr părțile intime ca să nu mi le vadă, sau să-mi acopăr ochii pentru a nu vedea așa o abominație. Ea se stropea cu apă, și-a băgat un deget în gură, încercând să pară senzuală. Era jucăușă nevoie-mare. Se leorpăia pe acolo, fâlfâia din gene și mișca din rândurile de grăsime, cu privirea pofticioasă. În clipa aia mi-am dat seama că sunt în siguranță fiindcă nu avea cum să intre în cabina de duș. Că nu încăpea.

Dar a băgat o mână și m-a scos de acolo ca pe un pui de Gostat, gol-goluț și dezorientat. Mi-a zis că vrea să mă fută. Sincer să fiu, îmi era frică. Femeia aia putea să mă ucidă dintr-o simplă mișcare. Sau să mă mănânce. Plus că eu auzisem că grasele știu să se fută. Nu de alta, dar la ele, fiecare partidă de sex s-ar putea să fie ultima. Nu au o garanție clară că vor mai găsi unul atât de disperat care să le accepte. Așa că, mi-am zis "Ce căcat? Trebuie să o fac și pe asta!". Am vrut să o iau și să o trântesc pe pat, dar nu am putut să o mișc de pe picioare. Plus că oricum s-ar fi rupt și patul și podeaua camerei dacă aș fi făcut asta. Așa că, m-a trântit ea pe mine pe pat, s-a așezat peste mine și pur și simplu și-a luat tot ce a avut nevoie. Făceam sex cu lubrifiant din lacrimi. Eu pur și simplu stăteam și îmi priveam sufletul cum se înalță în afara corpului meu și râde de mine. Nici măcar nu cred că o aveam sculată, nici nu știu dacă eram în ea, dar ea părea să aibă parte de partida vieții ei. Încercam să mă gândesc la Anemona. La o triplă Anemona. Mă lingea pe piept de zici că eram uns cu sos tzatziki. Rândurile de șunci de pe burta ei îmi zâmbeau și îmi făceau cu ochiul. Aveau o personalitate proprie. Uneori, sânii, îi mai săreau peste umăr și trebuia să-i mai așeze din când în când. Ea încerca să se lingă singură pe țâțe și mie-mi era teamă că i s-a făcut foame și trebuie să mănânce. Și era ori țâța, ori eu. De fiecare dată când se mișca ea, un mic cutremur avea loc în Vrancea.

Clar voi avea nevoie de vizite la psiholog după seara asta. Cu fiecare minut care trecea, Carla îmi sugea câte un an din viață. Și, ca să fie totul complet, după ce și-a satisfăcut nevoile cu mine pe post de vibrator și a început să facă un dans al victoriei prin cameră, ținând într-o mână un copan de găină și în cealaltă mână o un porc la proțap, mi-a zis:

- Eu mă duc să mă cac!

Am rămas tremurând și, dezbrăcat fiind, m-am încolăcit pe pat, am luat perna în brațe și am început să plâng. Nu știu dacă am făcut-o de frică sau din cauză că sufeream după

Anemona și nu mă mai interesa nimic altceva, cert este că am făcut-o. Din clipa aia însă, am știut să nu mai fac sex niciodată cu o femeie de care nu îmi place cu adevărat. Până să iasă ea din baie, m-am îmbrăcat și am fugit din pensiunea aia și am stat în șosea, făcând autostopul.

P.S.- Da, am futut o grasă! Și ce? Și ele sunt oameni, plus că abia ce trecuse postul Crăciunului, am făcut și eu o faptă bună!

P.P.S.- SUGE-O, ANEMONA! E doar vina ta!!!

CAPITOLUL IV

Dă play la această melodie:

ANER - REMEMBER

După ce am făcut sex cu bizonul, nu putea să se mai putea întâmpla nimic surprinzător. De fapt, dacă ești o persoană care crede în karma, trebuia, pentru a se echilibra lucrurile în univers, ca la un moment dat să merg pe stradă, o rafală de vânt să mă izbească jos, niște câini să muște hainele de pe mine și Monica Bellucci să cadă din cer, direct în poalele mele. Încă aștept momentul ăsta.

Se spune că un corp este un templu. Ei bine, dacă asta e adevărat, al meu devenise un templu păgân, după ce s-a pișat Carla direct pe el, cu jet puternic și călduț (la figurat, desigur). Mi-a luat ceva timp să o sun. Chiar dacă mi-a trimis mesajul acela, am ezitat să-i răspund, pentru o vreme. Însă după ce s-a întâmplat în viața mea și cu Anemona și cu grasa, am făcut-o la un moment dat.

- Bună, mai e valabil mesajul ăla pe care mi l-ai trimis acum ceva timp?

- Hey! Ți-a luat ceva să mă suni. Sigur că mai e valabil, vrei să ne vedem la un ceai?

- Da, zic eu. Peste-o oră la barul de peste drum de tine?

- Perfect, ne vedem acolo! îmi spune ea și închide.

Când am ajuns, ea era deja acolo. M-am dus către masa ei și m-am așezat. Aveam oarecum emoții. O vedeam din nou și nu știu de ce era surprinzător să observ cât de bine arăta. Dar mai mult decât atât, cât de bine mirosea. Uneori îmi mai era dor de parfumul ei, însă se întâmplaseră prea multe între noi ca să fie mereu o amintire plăcută.

- Ce faci, ești bine? îmi spune ea.

- Am avut și zile mai bune, răspund.

- Păi văd, ți-a crescut și barba, o arzi foarte rock star, așa.

- Da? Nu mi-am dat seama, îi spun eu defensiv.

- Băi, dar umblă vorba prin sat că te-ai apucat să faci sex în grup, să te fuți shaorme, cum ar veni.

- Serios? Cine zice asta?

- Nu știu am auzit și eu. Știi că veștile mari... imense, ca să zic așa, circulă foarte repede.

- Eh, am mai făcut și prostii, ca toată lumea.

Mă uitam direct în ochii ei superbi și la chipul ăla ghiduș care făcea mișto de mine. Îmi era dor de asta. Câte amintiri îmi trezea. Trăiam din nou în trecut, dar nu era un sentiment neplăcut. Știi momentele alea de regret de moment, când încerci să-ți amintești lucrurile urâte pe care le-a făcut o persoană și, oricât de mult te-ai chinui, nu reușești să ți le amintești decât pe cele frumoase? În clipa în care ai ținut la cineva, nu ai nevoie de împăcare după ce v-ați despărțit. Ai nevoie de un moment, după un timp, în care să poți să te uiți în ochii lui și să înțelegi din privirea sa că nu te învinuiește pentru ce s-a întâmplat. Că e ok, că e totul în regulă și că știe că aia a fost decizia cea mai bună. Asta primeam noi acum, era consolarea că, poate în circumstanțe diferite, totul ar fi fost bine pentru ceea ce ar fi putut să însemne "noi".

Am râs, am povestit, am bârfit și după amiaza a trecut pe nesimțite. Eu i-am povestit de Anemona, ea mi-a povestit de ce a mai făcut ea în ultimile luni, ne-am încurajat unul pe celălalt, ne-am ridicat moralul (mai mult ea mie) și ne-am promis reciproc că totul va fi bine.

- Ce faci sâmbătă? mă întreabă

- Plâng prin casă, probabil.

- Haha! Nu! Vii cu mine și cu niște prieteni la o petrecere. Nu accept un refuz, măcar de dragul a ceea ce ai simțit cândva pentru mine.

Oare deveneam prieteni sau doar mi se părea mie? Era posibil să ne înțelegem din nou, să facem lucruri împreună și poate, cândva, să mai existe speranță pentru noi? Aceste întrebări îmi invadau mintea și nu aveam răspuns pentru niciuna dintre ele. Important era că nu m-am gândit la Anemona măcar pentru câteva ore. Pentru mine însemna mult lucrul ăsta, era ceva nou.

Chiar, oare ce mai face Anemona? Oare o fi în brațele iubitului ei? Poate s-o fi despărțit, off, dac-aș avea numărul ei de telefon.. Deja începea inevitabilul. Așa că am intrat iarăși în discuție, asta ca să nu intru iarăși în depresie.

- Ok, am să vin la petrecere, îi spun eu.

- Perfect, o să ne simțim bine, vei vedea.

Când era timpul să plecăm, am condus-o până în fața blocului ei, ne-am luat rămas-bun și m-a pupat pe obraz. Am îmbrățișat-o și apoi am plecat. Nu m-aş fi gândit că se va mai întâmpla asta, credeam că între noi nu mai există nicio șansă de niciun fel de relație care să nu implice ură, înjurături sau zgârieturi. Dar iată că deseori, e bine să fii imprevizibil. Când nu te aştepţi să se întâmple un lucru, iar acesta are loc, te bucuri mai mult de el pentru că te-a luat prin surprindere. Surprizele sunt frumoase, de cele mai multe ori Iar faptul că m-am reîntâlnit cu Alina, chiar că a fost o surpriză minunată.

P.S.- "SUGE-O, CITITORULE" care ai crezut că era vorba despre Ramona.

CAPITOLUL V

Prolog: În acest capitol apare un nou personaj. Pentru o introducere exact așa cum merită, dă play şi savurează:

AKON - I WANNA FUCK YOU

Carmina era genul de femeie care călca pe sufletele bărbaților purtând tocuri cui. Era, totodată și cel mai frumos vis, dar și coşmarul persoanei de lângă ea. Era superficială într-un sens profund, îi plăceau jocurile și avea mereu nevoie de atenție. Astăzi îți dădea impresia că ești cel mai important lucru din viața ei, iar a doua zi nu te cunoștea. Credeai că Anemona era de vis? Asta pentru că încă nu am scris despre Carmina. O atrăgea indiferența și orgoliul ei se simțea abuzat de fiecare dată când nu i se răspundea la SMS. Lângă ea, orice altă femeie părea ștearsă, în ochii ei, nicio sclipire nu era suficientă, se hrănea cu inimi frânte și sugea fanteziile din fiecare bărbat, cu zâmbetul pe buze, le ridica în aer și le izbea de pământ.

Orice bărbat și-ar fi vândut un rinichi pentru o noapte cu ea. Bine, poate mai puţin Arşinel. Ea își dorea o relație, însă. Se săturase de toate complimentele pe care le-a auzit de nenumărate ori și nu își dorea un tip pe care să-l poată intimida. Pe cât de mult o deranja să fie dominată, la fel de tare o și atrăgea chestia asta. Simțea un sentiment ciudat dacă se întâmpla așa ceva, nu știa cum poate să fie și excitată și ofticată în același timp.

Bărbații se îmbulzeau în jurul ei ca bătrânii în fața standului cu Adevărul de seară. Toți bărbații și-ar fi desșurubat coaiele și i le-ar fi făcut cadou, alături de respectul lor de sine, demnitatea și pin-ul de la card.

Șatenă, înaltă, bine-articulată, erotică, dar și romantică, avea nevoie de cineva care să o futǎ așa cum își dorea ea. Să o facă să-și muște limba de plăcere și să urle de nervi. Toți retarzii cu care fusese ea până acum erau pachete de mușchi și bani, însă știm cu toții că ăia care se duc la sală obsesiv simt nevoia să compenseze pentru alte lipsuri. Se simțea pofticioasă, nu a mai avut un orgasm din septembrie anul trecut și credea că niciunul nu este demn de ea. Demn de a pune mâna pe așa o bucată.

Eu, pe de altă parte, încă îmi doream să mă spăl cu sodă caustică să pot să dau jos rușinea din suflet după episodul cu vaca aia bipedă, de-o futusem. Urma să mă întâlnesc cu Alina și să mergem la petrecere și să vedem ce va fi acolo. Bănuiam că poate urmează să ne împăcăm și nu-mi displăcea deloc ideea. M-a sunat să cobor că venise să mă ia cu taxi-ul. Și când am intrat în mașină, am văzut o față necunoscută. Nu știam cine e, până să îmi spună Alina:

- Bună, Andrei. Fă cunoștință cu Mirel, iubitul meu. Mirel, el e Andrei.

- Prietenul cui? zic eu.

- Al meu, cum al cui? zice Alina, puțin derutată.

Femeia asta e cretină oare? Cum să vină să mă ia la o petrecere și să-l aducă și pe noul ei iubit și să mi-l frece mie de față? Nu înțelegeam ce căcat se petrecea.

- Să vezi ce o să ne distrăm diseară, Andrei, îmi spune necunoscutul de lângă mine pe care-mi doream să-l sugrum cu șireturile. Chiar mă gândeam cât de mișto ar fi dacă ne-ar izbi un tir, pe drum, din partea în care stătea Mirel. Auzi la el, Mirel.. ce nume de căcat mai e și ăsta? Nu te apuca să sari de cur în sus dacă te numești așa, e un nume absolut încântător, să-ți trăiască familia. Eu doar eram ofticat pe ăla.

Am ajuns la petrecere și ăia doi au dispărut. S-o fi dus să se futá prin baie, ce știam eu?! Speram să se rupă prezervativul și să facă amândoi herpes. Și nu orice fel de herpes, ci unul special al cărui unic leac să se găsească în saliva mea și astfel, să mă implore să le fut câte o flegmă în ochi.

La un moment dat, Alina vine spre mine și mă ia să fac cunoștință cu niște prietene de-ale ei. Și până în ziua de azi, nereținându-le numele, așa mi le amintesc: e grasă, am mai futut din astea; ce căcat e cu negul ăla imens pe fața ta?; wow! chelești. Minunat; Carmina; sper că ești dependentă de heroină, altfel nu ai cum să fii așa slabă; îmi aduci aminte de Laurențiu Duță, adică pari moartă de câțiva ani; Anca? Mai degrabă dolofANCA; stai o clipă, Carmina? Și am început să salivez pe tricou.

P.S. - Nu trebuie să te simți nasol că am zis că Mirel e un nume de căcat. E în regulă, poate părinții tăi nu te-au vrut și ăsta a fost modul lor de a se răzbuna.

P.P.S.- după câteva capitole în care nu ai avut parte, ia de-aici, să fie cu noroc: SUGE-O RAMONA.

CAPITOLUL VI

Dă play la melodia asta:

FAYDEE - CAN'T LET GO

Dădea viață gândurilor cele mai pure ale oricărui bărbat. Schia cu lejeritate printre sentimente, făcea slalom printre priviri pofticioase și înfigea bețele de schi în sufletele celor care îndrăzneau să o abordeze. Era clar că fusese rănită la un moment dat, dar nu voia să se vadă asta cu ochiul liber. Avea impresia că se află într-o mare plină de rechini, care la orice urmă de rană sângerândă, ar încolți-o și ar distruge tot ce a mai rămas neatins în inima ei. A învățat să nu aibă încredere în nimeni pentru că în momentul în care posezi așa o frumusețe, cele mai neortodoxe ființe, nu vor ezita să-și facă apariția. Toți diavolii pozează în îngeri pentru că, până la urmă, din Rai au fost alungați. Carmina avea capacitatea de a-ți lua cel mai pur sentiment pe care ai putea să i-l oferi și să-l mânjească cu sânge și să-l târâie prin ghinion. Inspira dorințe și expira veacuri de suferință.

Cum abordezi o astfel de femeie? Eu eram în cel mai josnic punct al vieții mele în care nimic nu mergea cum trebuie, însă Carmina putea să fie doar o parte dintr-un vis neînceput. Era genul ăla de femeie care te face să simți un gust de inferioritate în gură.

"Ca să poți să fii observat de o astfel de femeie, trebuie să fii ceva nou. Ea a auzit toate replicile de agățat, este sătulă de bulangii care se bagă în seamă la ea, știe că arată bine, își conștientizează avantajele, așa că, trebuie să faci ceva ce nu ar mai face nimeni, ceva ce nu a mai văzut. Trebuie să riști, dar fără risc, nu câștigi niciodată" îmi spunea mie cândva Anemona. Și câtă dreptate putea să aibă. Eu oricum nu eram cel mai frumos, bine îmbrăcat sau sclipitor personaj de acolo. Însă existau șanse să fi fost cel mai isteț. Pentru că, după ce am stat de vorbă cu două beri și mi-am stors creierii, mi-a venit o idee. Toți tipii care mergeau spre ea să se bage-n seamă, când se întorceau, se simțeau mai proști decât erau cu 5 minute înainte de momentul ăla.

Așa că, trebuia să ies din tipare, trebuia să fie ceva oarecum șocant, semi-amuzant și să reușesc să o fac să se simtă și jignită și complimentată în același timp. Așadar, am făcut în felul următor: m-am dus spre ea cu o atitudine de taximetrist de București, adică nesimțit și fără să știu ruta cea mai scurtă, am invitat-o la dans pe fata de lângă ea, am ridicat-o, am dus-o până mai departe de canapea și apoi i-am spus că mi-a căzut telefonul. M-am întors și m-am așezat pe locul ei, lângă Carmina. Aveam cu mine o doză de bere, pe care o acidulasem în prealabil, iar când m-am văzut lângă ea, tot ce puteam să sper, era să meargă planul meu. Oricum, nu e ca și cum aveam ceva de pierdut. Problema era că i-am simțit mirosul. Am avut o senzație de amorțeală în piept și nu-mi mai simțeam creierul. Era fascinant, avea o alură de pericol, combinat cu viață eternă. Am pus mâna pe cheița de la bere, sperând că astfel o să pun mâna pe cheița de la sufletul ei prăfuit. Am tras de ea și dintr-o dată, berea a început să țâșnească în toate direcțiile: pe mine, pe ea și pe canapea. Ea s-a ridicat în picioare, s-a uitat la mine și a țipat:

- Băăăăăăi!!! Ce căcat faci, ești prost?

Iar în momentul ăla eu i-am spus:

- Lăsând la o parte evidentul, știi care e partea amuzantă? Peste jumate din masculii de aici te-au abordat, iar restul și-ar fi dorit, dar nu au avut curaj. Iar eu am reușit să te ud fără să vorbesc cu tine, măcar.

Liniște totală. Nu a plecat de acolo, se vedea că este iritată, iar asta însemna că planul meu mergea excelent. Am mai prins curaj și m-am uitat din nou la ea și i-am spus:

- Oricum erai în centrul atenției și până acum, nu s-a schimbat nimic după ce te-am stropit eu cu bere. Și cred că dacă le-aș cere, toți mi-ar da niște bani în momentul ăsta pentru că le-am oferit o astfel de priveliște. Ca și cum aș fi peștele tău, știi cum zic?

- Adică mă faci curvă? îmi zice ea având deja venele umflate pe gât.

Iar momentul meu de glorie a fost această replică. M-am uitat fix în ochii ei și i-am spus:

- Nu! Tu nu cred că ai putea vreodată să fii curvă! Scuză-mă că te-am stropit.

Și am plecat. Băi, ești prost? Devenisem idolul încăperii, doi tipi au început să facă mătănii în spatele meu și jur că am auzit focuri de armă în spatele meu. Tu îți dai seama că i-am spus un lucru care nu o să știe ce înseamnă? Că poate fi și un compliment, dar și o jignire în același timp.

M-am îmbrăcat și am plecat dracului de la petrecere vieții. Măcar am mai simțit și eu puțină adrenalină, chiar dacă nu avea să-mi ajute la nimic pe viitor. Ieșisem un pic din conul de umbră (pe care-l forma umbra Carlei deasupra mea, probabil) în care mă aflam. Am decis să mă plimb până acasă, eram dement în seara aia, lumea era a mea și doar noaptea mă putea stăpâni. Eram Batman, practic.

Când am ajuns prin apropiere de casă, speram că Alfred (cum îi mai spun eu lui maică-mea) mi-a lăsat mâncare pe birou. Am băgat cheia în ușă și mi-a sunat telefonul. Aveam un mesaj de la un număr pe care nu îl cunoșteam:

"Îmi ești dator cu o rochie nouă. Carmina"

P.S.- am început să râd ca Mendark din Dexter's Laboratory. Asta până s-a trezit Alfred și mi-a zis că îmi mută gura la spate dacă nu o las să se odihnească.

P.P.S.- "SUGE-O, RAMONA", se pare că am intrat din nou în joc, dar acum, cu povațele Anemonei în minte.

CAPITOLUL VII

Dă play la melodia următoare:

NANE - CA O STEA

Avea pretenția să fie înțeleasă fără fie auzită, observată fără să fie văzută, iertată fără să merite și iubită fără să fie acolo. Știa că poate să aibă totul, dar credea că nu i se cuvine nimic. Primea propuneri, dar avea nevoie de mângâieri, vedea cadouri scumpe, dar avea nevoie de sentimente și i se dădeau suflete pe tavă, dar ea avea nevoie de personalitate. Zâmbetul ei, mereu acolo, ascundea neliniște și dorință. Cel mai mare atu al ei, era totodată și cel mai greu defect și, din acest motiv, vedea frumusețea ca pe o povară. A petrecut multe nopți gândindu-se că dacă nu ar fi fost atât de frumoasă, poate bărbații ar fi putut să vadă și puțin mai departe de asta. Să o aprecieze pentru ceea ce este, nu pentru ceea ce pare a fi. Visa măcar o dată să poarte o conversație cu un bărbat care s-ar uita în ochii ei, nu în decolteu. Era mai mult decât o simplă bucată de carne și conștientiza asta. Păcat că nu și alții. Să nu te gândești nicio clipă că dacă nu arăți chiar ca un fotomodel ai cele mai mari probleme de pe Pământ. Și oamenii ăia superbi, pe care ai tu ciudă, au probleme la fel de mari ca și tine, doar că sunt altele. De obicei, pe femeia cea mai frumoasă dintr-o încăpere, nu are nimeni curaj să o invite la o cafea pentru că pornește din start cu gândul că nu are nicio șansă.

Carmina era de multe ori cea mai frumoasă femeie dintr-o încăpere chiar dacă nu se afla acolo. Era de ajuns să fi trecut măcar o dată printr-un loc și deja barmanii îi compuneau poezii și chelnerii, sonate. Sufletul îi era otrăvit de replici proaste, gândul îi era resemnat că nu are dreptul să fie fericită și privirea îi era îndoliată după ceva ce credea ea că a murit în interiorul ei. Fizic zâmbea, dar psihic striga după ajutor. Își dorea să fie salvată, mai mult decât orice.

Îi era greu să-și facă o prietenă adevărată pentru că femeile erau invidioase pe ea. Mereu când ieșea în club cu fetele, toate o urau pentru că indiferent pe cine puneau ele ochii, ăla tot cu Carmina se băga în seamă. Era înconjurată de oameni, dar Doamne, cât de singură era. Iubea noaptea fiindcă abia atunci se făcea liniște. În clipa în care trăgea cu suspans din țigară, privea cerul și știa că doar stelele nu o mint. Ea își dorea un iubit care să fie total diferit de toată lumea, dar să-i ofere cele mai comune lucruri: înțelegere și dragoste.

"Nu avea cum să-i placă de mine" îmi tot repetam obsesiv în gând. Mă gândeam că poate chiar mă pune să îi plătesc rochia sau ceva. Important era că i-am atras atenția într-un fel sau altul. Din clipa aia, a devenit mutarea ei. Știam că, deși mă furnicau degetele pentru a-i răspunde la mesaj, cel mai bun lucru era să nu o las să vadă asta. Nu trebuia să simtă că deja m-a cucerit pentru că s-ar fi plictisit. Trebuia să fiu cât mai indiferent posibil, chiar dacă în realitate eu m-aș fi apucat să-i recit Luceafărul în timp ce o urmăream până acasă, aș fi condus-o în fiecare dimineață cu autobuzul la școală și i-aș fi scris pe cer, din porumbei roz și rândunici zglobii că este cea mai mișto femeie din lume.

Atunci am realizat cât de multe m-a învățat Anemona. Știam să gestionez situația, nu acționam impulsiv și judecam fiecare pas pe care urma să îl fac. Drumul spre Carmina era cel mai greu pe care aveam să-l parcurg vreodată, era cel mai lung și totodată, eram nevoit

să-l fac cu pași mici. Era de parcă mergeam pe gheață foarte subțire, în orice punct exista șansa să pic în apa înghețată. Nu trebuia să o sperii apropiindu-mă prea mult, ci să reușesc să apreciez exact care este distanța perfectă în care să mă plasez și să reușesc să nu fiu nici prea aproape, nici prea departe. Cred că există chirurgi care au efectuat operații pe creier mai puțin complicate decât personalitatea Carminei.

După câteva zile, i-am răspuns la mesaj. Trebuia să o ard cool și să fiu pe cât de indiferent posibil, așa că i-am scris:

"Nu pot să-ți iau altă rochie pentru că eu nu obișnuiesc nici să vorbesc cu necunoscuți, darămite să le mai cumpăr și cadouri. Așa că, poți să-mi dai id-ul tău de messenger ca să ne mai cunoaștem și poate apoi am să-ți iau și o rochie, cine știe!?"

Deci am început cu o glumiță, apoi i-am dat de ales, nu i-am impus și la final am încheiat cu o întrebare retorică. Hai că am fost bun, dă-mă dracu'. Eram mulțumit de ceea ce am scris, speram că era ceea ce trebuia. Eram totuși conștient că dacă urma să mi-l dea și să vorbim, abia de aici începea greul. Cu timp de gândire în prealabil, era ușor să știu cum să procedez. Dar într-o discuție spontană... asta era cu totul altceva.

În seara aia, când am deschis calculatorul aveam o persoană nouă în lista de mess. Am dat accept. Mi-a adus mai multă bucurie în suflet acest lucru decât luminițele de Crăciun. Dar m-a și blocat un pic, la fel ca și traficul din aceeași perioadă.

P.S.- Anemona mi-a spus cândva că "nu trebuie niciodată să-ți impui limite apropiate de realitate. Trebuie să-ți formezi un vis, indiferent cât de imposibil pare și să-l urmezi până îl prinzi de un picior. Apoi trage-l cu toată forța spre tine și adu-l în viața ta. Iar după ce ai făcut asta, treci la următorul. Cum ar mai fi viața dacă nu am visa?". Eu îl prinsesem pe al meu din perioada aia, dar oare aveam forța necesară să îl trag spre mine?

P.P.S.- dacă Ramona o tot suge de vreo 30 de capitole încoace, oare n-or ustura-o buzele? Cred că îi vine greu să mai mănânce semințe.

CAPITOLUL VIII

ED SHEERAN - I SEE FIRE KYGO REMIX

Vorbeam în fiecare zi pe net, nici nu conștientizam când se făcea noapte și, cu atât mai puțin când se făcea dimineață din nou. Mă hrăneam cu cuvinte frumoase și cu emoticoane. Mi-a povestit totul despre ea și eu, deși auzeam lucrurile acelea pentru prima oară, aveam impresia că le știam deja. Când vorbeam cu ea, nu mai era deloc femeia aia fatală care pășea zâmbind pe inimi fericite. Era o fetiță care tot ce își dorea, era să se simtă în siguranță. Nu știam exact cine sau ce a rănit-o atât de tare la un moment dat, dar era clar că ceva se întâmplase. Îi plăceau toate filmele mele preferate, ba mai mult decât atât, îi plăceau din aceleași motive pentru care au devenit filmele alea filmele mele preferate. Oare era posibil să îmi placă atât de mult de o persoană pe care, practic, nu o cunosc? De

fiecare dată când îi spuneam ceva drăguț, răspundea mai greu. Era de parcă avea nevoie de o pauză pentru a savura și conștientiza ce s-a întâmplat. Stăteam cu un zâmbet cretin în fața monitorului și băleam pe tastatură de fiecare dată când propoziția ei se termina cu ":*". Eram ca un student care tocmai a primit subvenție la gaze, adică începeam să conștientizez că iarna va fi mai ușoară decât mi-am imaginat eu.

Cu fiecare clipă care trecea, cu fiecare țigară pe care o stingeam și cu fiecare melodie pe care mi-o dădea, începeam să mă afund tot mai tare într-o situație pe care nu știam dacă pot să o controlez. La un moment dat, am început să vorbim la telefon. Nici nu mi-am dat seama când s-a făcut tranziția de la a citi ce-mi zice, la a auzi ce-mi spune. Vorbeam câte cel puțin 4 ore pe noapte și mereu ne era greu să ne luăm rămas bun. De fiecare dată făceam căcatul ăla cu "închide tu", "ba nu, închide tu" în ultimile 5 minute ale conversației, după care mai vorbeam o oră. Adora să râdă, iar eu adoram să o aud râzând. De fiecare dată când Carmina zâmbea, trei diavoli se sinucideau, atât de pur îi era surâsul. Nu puteam să cred că există cineva care să mă audă înainte să-i vorbesc și să mă simtă înainte să o ating. O simțeam tremurând de fiecare dată când îi spuneam la ce se gândește înainte să o facă și ăsta devenise "our thing". Nici măcar nu mai eram șocați de toate coincidențele pe care le descopeream împreună, nu ne mai deranja că venim din lumi cu totul și cu totul diferite și ne detașam de trecut. Cel puțin unii dintre noi. De fiecare dată când adormea cu gândul la mine, își promitea că asta a fost ultima noastră conversație, iar în fiecare dimineață se ura și iubea, în același timp, pentru că mă căuta. Nu-și putea explica ce simțea și asta o speria. Era ca un pui de căprioară și nu voia să înțeleagă că eu nu eram nicidecum vânătorul.

Am întrebat-o dacă vrea să fim prieteni, mi-a spus că nu și că ar trebui să-i ofer prietenia mea cuiva care are nevoie de ea, nu ei.

A sunat oribil de superb.

Pare minunat, nu? Ei bine, partea negativă era că ea nu voia o relație, credea că toți bărbații vor numai să o fută și că orice lucru frumos se sfârșește cu suferință groaznică, chinuri inimaginabile și durere incredibilă (cam ca orice meci al lui Dinamo). Și fiindcă orice acțiune are și o consecință, bărbații care privesc femeia ca pe un spațiu de depozitare trebuie să înțeleagă că astfel, ceilalți, trebuie să curețe mizeria din urma lor, futu-vă-n gură de maimuțe. Nu zice nimeni că e greșit stilul tău de viață, dar dacă vrei s-o fuți și s-o lași, măcar fute-o bine și dă-ți un pic interesul să nu-și piardă încrederea în regnul masculin, gândeam eu atunci.

În fine, ideea este că de fiecare dată când băteam un apropo ca să ne vedem, să ieșim la un suc, să ne plimbăm în parc sau să stam unul lângă altul la un film, Carmina se făcea că nu înțelege și schimba subiectul. Până într-o zi, când am discutat fără jocuri, fără glume și fără zâmbete. Am încercat să o fac să-mi explice de ce face asta, de ce nu se lasă purtată

de val și de ce se gândește doar la ce poate fi mai rău. Ea, după vreo 20 de minute de tăcere mi-a spus:

"Să știi că nu vreau să te pierd".

Lucru care pentru mine a sunat bine, mi s-a părut pozitiv. În esență, nu a fost, de fapt. Pentru că, într-un fel sau altul, mi-a spus că nu este dispusă să riște și că nu vrea să piardă controlul asupra ei. Nu avea puterea să o ia iarăși de la capăt. Nu acum. Era egoistă.

P.S.- nici până atunci nu am reușit foarte mult să înțeleg femeia, dar nici Carmina nu mi-a făcut misiunea mai ușoară. Unde era oare Anemona când aveam nevoie de un sfat?

P.P.S.- "SUGE-O, RAMONA!" Nu știu cum sau de ce, dar cumva e vina ta.

CAPITOLUL IX

Prolog: Dacă încă aștepți o scenă de sex, țin să-ți spun că te voi dezamăgi episodul ăsta. Acest capitol va fi unul dintre cele mai triste din toată povestea. Dă play la melodia următoare şi începe să-ţi rozi unghiile:

PABLO ALBORAN - PERDONAME

Nu era posibil așa ceva. Cum să mă alungi? A fost pentru prima oară în viața mea când m-am simțit cu totul și cu totul neputincios. Nu era absolut niciun lucru pe care să-l fi putut face și să nu îl fi făcut. Nu voiam să accept că totul s-a terminat fără măcar să înceapă. Poate știi momentul ăla când stai la o bucată de noapte și știi sigur că singura persoană care-ți inundă mintea face exact același lucru, că nu poate dormi, că se regăsește în fiecare melodie pe care o ascultă, că îi este imposibil să nu-și simtă pleoapele greoaie și că se uită obsesiv la telefon să vadă dacă nu ai trimis cumva vreun mesaj. Totul era ca o partitură divină pe care nu a apucat nimeni să o asculte și să o aprecieze.

Cel mai dureros lucru nu mi se pare că este atunci când ești părăsit, atunci când ești înșelat sau atunci când ești mințit. Cred că cel mai urât sentiment este atunci când nu știi ce se întâmplă, nu-ți dai seama dacă este sau nu vina ta și nu mai are cine să-ți ofere nici măcar un răspuns.

Îmi mai doream un cuvânt, ea își mai dorea un glas, eu îmi mai doream o secundă, ea își mai dorea un ceas. Îmi mai doream un zâmbet, ea își mai dorea un surâs, eu îmi mai doream o rază, ea mai voia un apus. Îmi mai doream o frază, ea își mai dorea o poveste, nu mai era loc de regrete, nici de păreri sau proteste.

S-a rupt totul dintr-o dată. Mă simțeam de parcă am fost dezbrăcat, legat și pus într-o cușcă și plimbat apoi prin tot orașul ca să mă vadă toată lumea și să-mi învăț lecția. Să nu-mi mai dau voie niciodată să fiu vulnerabil. Faptul că eu puteam să văd lucrurile cum nimeni altcineva nu mai putea, felul în care funcționa creierul meu, era lucrul pe care îl adora la mine. Ei bine, ăsta era lucrul pe care îl uram cel mai mult în clipa aia. De asta

aveam nevoie de răspunsuri, de asta îmi era greu să înțeleg, de asta rațiunea și logica se pișa cu jet înalt pe toată situația care avea loc. Cu cât căutam mai mult, nu găseam un motiv și cu cât încercam mai mult să înțeleg, mai mult mă enervam.

Cum rămâne cu "nu vreau să te pierd", "nu pot să nu mă gândesc la tine", "nu vom puteam niciodată să fim prieteni"? Acestea erau cuvintele care îmi zgâriau amintirile. Îmi spui toate astea și apoi pleci? Ca și cum ce, ca și cum nimic? Ce om normal la cap face asta? Aveam impresia că cineva mă pedepsea pentru ceva și nu înțelegeam de ce. Până la urmă făcusem sex cu o grasă, lucrurile trebuiau să fie bune pentru mine. Fuck you, karma! Sau Carla.

Oare era adevărat ceva din tot ceea ce mi-a zis? Oare se gândește la mine? Oare nu îi este greu să adoarmă? Oare tresare când sună telefonul? Toate astea erau întrebări care nu mă lăsau să mă concentrez la nimic altceva.

Era frustrat și nervos, dar nu știam pe cine. Pe de-o parte pe mine pentru că m-am lăsat luat de val, pe de altă parte pe ea pentru că a decis să renunțe. Nu înțelegeam când sau cum am reușit să o dezamăgesc, să o fac să-și dea seama că nu asta își dorește. Voia să pară o femeie puternică și independentă, dar eu puteam să văd că pe interior, încă este o fetiță care vrea să se îmbrace în rochie de prințesă, să stea în fața oglinzii și să își pieptăne părul timp de câteva ore. Să fie ținută în brațe, alintată și să se simtă în siguranță. Niciodată nu lăsase garda total în jos, dar când a mai făcut-o, am știut să o privesc în suflet. Era mult praf acolo și nu voiam să se mai depună. Voiam să mă lase să suflu și să dau cu Pronto.

Nu vreau să te iert, vezi dacă poți tu să o faci. Este numai vina ta și a nimănui altcuiva pentru că ești o lașă, pentru că nu ai avut curaj să faci nimic în afară de a fugi. Și să fii foarte conștientă că a fost cea mai proastă decizie pe care ai luat-o în ultimul timp. Nu-ți dau voie să te consolezi cu ideea că se va dovedi la un moment dat că ai procedat bine. Nu! Ești o fricoasă și ai făcut alegerea greșită. Și trebuie să ți-o asumi și să trăiești cu asta. Dar adu-ți aminte ce vorbeam referitor la "cum ar fi fost dacă" și știu că o vei face în fiecare zi când nu mă vei auzi, în fiecare seară când voi fi online și nu vei avea curaj să-mi spui nimic și de fiecare dată când o nouă maimuță se va da la tine, ai să știi că "Andrei nu ar fi zis asta, Andrei ar fi înțeles ce am vrut să zic" și abia atunci o să realizezi niște lucruri. Și dacă tot ți-e frică de faptul că toți bărbații vor să te fută și atât, data viitoare când pățești asta cu cineva, amintește-ți că eu te-aș fi sărutat pe frunte. Și când se întâmplă asta, pune-ți mâna dreaptă pe umărul strâng și știi tu mai departe.

P.S. - "Suge-o, Andrei, o scenă de sex nu mai scrii și tu?" Nu mai fi superficial, o să vină și astea. Sunt sigur că găsești tone de porno pe net la care să te masturbezi până am să scriu eu o treaba de genul.

P.P.S. - mă simțeam de parcă tocmai îmi epilasem sufletul cu ceară.

CAPITOLUL X

Ramona a auzit de la mai multe persoane de isprava mea de la petrecerea unde am cucerit-o pe Carmina și nu îi venea să creadă cât de mult a crescut și cât s-a maturizat colegul ei lingău, colegul ei care, în opinia ei, a murdărit WC-ul la cabană acum câțiva ani, băiatul care saliva pe manualul de română când o vedea, băiatul care ar fi făcut orice pentru ea. A devenit bărbat, unul care știe să manipuleze pe toată lumea pentru a-și atinge scopul, unul care știe să-și folosească atuurile și să-și mascheze defectele pentru a obține ceea ce vrea. Știa că nu mai este de mult timp ceea ce contează pentru mine și ea nu era nicidecum mai frumoasă decât Carmina sau mai bună decât Anemona. Și începea să-și dea seama de chestia asta și realiza cât e de periculos pentru ea. Roata se întoarce de fiecare dată și karma te plesnește cu penisul peste nas exact atunci când crezi că nu ți se poate întâmpla nimic și că totul este bine pentru tine.

Dă play la melodia asta:

TAYLOR SWIFT - I KNEW YOU WERE TROUBLE

Întâmplarea a făcut ca Ramona să fie cu o prietenă de-a ei, la un suc, într-un bar din Suceava și eu să fiu prin preajmă. Ce-i drept, aveam și o zi foarte bună atunci, nu știu ce căcat se întâmplase, dar eram tuns, frezat, aranjat, parfumat, spălat etc. Băi, eram incredibil, chiar și eu m-aș fi futut în momentul ăla. Am intrat în barul respectiv și Ramona nu că m-a observat, m-a simțit. A ridicat privirea și se uita spre mine exact ca în filme. Scena s-a derulat în slow motion, femeile pe lângă care treceam leșinau ușor în urma mea, muzica s-a oprit cu un sunet de disc zgâriat, chelnerițele s-au udat instant și toate femeile pe lângă care nu am apucat să trec, au început să-și dorească să-și bea băutura cu paiul.

Ramona a scăpat paharul din mână și acesta s-a făcut țăndări pe podea, exact ca și inima mea în urmă cu ceva timp. Îi vedeam dorința reflectată în fiecare ciob de sticlă de pe jos, și-a mușcat suav buza de jos, a zâmbit timid și mi-a făcut din mână. Hai să-ți spun un lucru. Eu nu eram nicidecum atât de schimbat sau atât de minunat, însă nu e important cum ești tu, ci cum te percep ceilalți. Dacă ai atitudinea corectă și știi să fii încrezător, arogant și sigur pe tine, nu ai cum să nu atragi atenția. Plus că, dacă am reușit să cuceresc o fată precum Carmina, clar trebuia să am ceva deosebit că ea nu s-ar uita la oricine. Deci repet, nu este important ce este adevărat, important este că alegi tu să lași să se vadă. Trebuie să stârnești curiozitate și intrigă în sufletul ei, așa cucerești o femeie. Nu cu sucuri, cadouri scumpe sau portofele pline. Fute-i mintea și cu siguranță o să o fuți și pe ea. Începe preludiul de sus în jos, nu invers. Începe să te joci cu mintea ei, nu cu clitorisul și abia atunci o vei face să te dorească, să te vrea și să aibă nevoie de tine.

Eu am văzut-o, am ridicat privirea spre ea și i-am făcut semn să vină spre mine. Era de parcă stăteam în intersecție cu vesta reflectorizantă pe mine și am atenționat-o să tragă pe dreapta. Venind spre mine, știa că urmează să rămână fără permis, dar nu se putea abține.

Știa tot ce mi-a făcut, știa că nu are cum să se termine bine această parte a vieții ei, dar pericolul o atrăgea. Voia să își confirme într-un mod sadic că într-adevăr avea dreptate și nu mai eram bărbatul de care nu s-a îndrăgostit la un moment dat.

Deși eram mai emoționat decât Brenciu la finala Vocea României, încercam să par cât mai stăpân pe situație. Eu eram cel care deținea controlul, ea venea spre mine ca un cățeluș spre mirosul de mâncare. Aveam de ales, puteam să fiu băiat bun și să o salut, să o întreb ce mai face, care mai e viața ei, să o pup prietenește și să-mi văd de treabă. Sau, puteam să profit de situația în care mă aflam, să folosesc avantajele astea în beneficiul meu și împotriva ei și să dau voie regizorului vieților noastre să inverseze rolurile între mine și Ramona. Era o decizie dificilă, însă mi-am adus aminte de toate chestiile pe care mi le-a făcut ea. Mi-am amintit cum nu a vrut să fie cu mine, cum mi s-a oferit pe tavă când eram la cabană, după ce mi-a îmbătat iubita, cum s-a cuplat cu Silviu doar ca să mă oftice, cum a dat vina pe mine și voia să mă acuze că am bătut-o, cum a încercat să mă despartă de Alina și toate celelalte lucruri minunate pe care le-a făcut. Așa că, în momentul ăla, mi s-au aprins flăcări în ochi, fața mi s-a întunecat și pe frunte mi-a apărut scris cu verde fosforescent "Welcome to the Dark Side, we have cookies".

A ajuns în fața mea și a apucat să spună:

- Bună, Andrei, ce f.....

până să-i pun un deget pe buze. M-am uitat la ea și i-am zis:

- Shhh! Nu spune nimic. Lasă-mă doar să te privesc zece secunde.

Și mă uitam fix în ochii ei fără să scot vreun sunet, ea mă privea îndelung, vizibil emoționată, eu aveam o expresie periculoasă pe față, iar ea a luminat încăperea în clipa în care mi-a zâmbit.

- Da, spun eu după acea pauză, ai rămas la fel de superbă. Credeam că am învățat să înot, dar tot m-am înecat în privirea ta. Mi-a fost dor de tine, Ramona!

Moment în care îți dai seama că i s-a udat și sufletul. Nu știa ce să-mi spună. Cu greu a reușit să bolborosească câteva cuvinte:

- Ești schimbat, îmi place ce văd.

- Așa e, nici nu avea cum să nu-ți placă.

- Cam arogant, nu crezi?

- Nu e aroganță dacă e adevărat. Și știm amândoi că e.

S-a înroșit.

- Ascultă, îi spun grăbit, eu nu stau prea mult aici, dar mă gândeam că poate vii mâine seară pe la mine să ne uităm la un film. Așa, de dragul vremurilor de demult. Cum sună asta?

- Ăăă... nu știu ce să zic, mă voi gândi.

- Așa să faci. Dar nu prea mult pentru că oferta are termen de valabilitate până mâine. Deci vezi cum faci.

Am prins-o cu ambele mâini de cap, am tras-o către mine și am sărutat-o puternic. Se simțea de parcă a lovit-o trenul după o noapte de beție, îi bubuia capul.

- Hai, te-am pupat, vorbim mai târziu.

M-am întors și am plecat.

P.S.- toată faza asta a fost ca un gol cu călcâiul din afara careului. Nu puteam să cred că am reușit, fusesem căcat pe mine de frică în timp ce am vorbit cu ea, dar din nou, nu e important adevărul, important e ce am lăsat-o pe ea să vadă. Și ea a văzut un bărbat sigur pe el care știe ce vrea și știe cum să obțină ceea ce vrea.

P.P.S.- "SUGE-O, RAMONA!", nici nu îți poți imagina ce îți pregătesc. Asta așa, de dragul vremurilor de demult, dar nu alea la care te gândești tu.

CAPITOLUL XI

Partea I

Planul meu malefic în legătură cu Ramona era pus la punct. Știam tot ce trebuie să fac, situația era sub control și locul era perfect. Urma să merg la o petrecere la casa bunicilor unui prieten de-al nostru. Stai liniștit, pe bunici nu îi deranja chestia asta fiindcă noi eram destul de liniștiți, nu beam foarte mult și plus că ei erau și morți de vreo 10 ani. Deci era totul în regulă. Am invitat-o și pe Ramona, ea a acceptat și asta mă bucura foarte mult. Mă simțeam exact cum se simțea Hitler pe 1 septembrie 1945 și Ramona era la fel de neajutorată precum Polonia.

Ideea este că noi aveam un amic care ar fi vrut și el să vină cu noi acolo, dar, pentru că eram deja destul de mulți dârlăi, i-am spus că poate să vină și el dacă aduce niște fete. Zis și făcut, omul ne-a spus că nu e nicio problemă și că are el două tipe perfecte pentru așa ceva. Și asta era o chestie bună pentru că mai aveam și niște prieteni virgini. Nu că ar fi o rușine, dar... Ba da, este, nu am niciun argument aici. Costi și Nicu s-au bucurat foarte tare când au aflat că aduce ăsta căprioare proaspete. Costi era de-o seamă cu mine, iar Nicu era mai mic decât mine cu vreo doi ani. Costi era disperat după pizdă, voia neapărat să futǎ și să nu mai fie virgin, el credea în orice clipă că dacă nu face sex fix atunci, el nu va mai face asta niciodată. Un grup de extratereștri, cu pătrățele și mirosind a Axe, va veni pe Pământ, va răpi toate femeile și el va ajunge să-și petreacă noapte nunții fie cu un alt

bărbat, fie cu o oaie. Cam ca Ghiță Ciobanul. Problema era că fetele, în general, îl considerau oarecum dezgustător și faptul că vorbea și numai tâmpenii, nu îl ajuta foarte mult. Nicu, pe de altă parte, era un băiat ok, de treabă și amuzant, dar era ieșit din comun de timid. Nu avea curaj să vorbească cu o fată niciodată, dacă vreuna se uita la el sau îl pupa pe obraz de ziua lui, făcea o criză și cădea pe jos cu spume pe la gură. Însă ăsta avea să fie momentul lor. Acum urma să devină bărbați. În același timp.

Dă play la melodia aceasta:

KARDINAL OFFISHALL DANGEROUS REMIX FEAT SEAN PAUL

Totul era minunat, am ajuns noi la casa respectivă, iar Nicu al meu venise cu freza făcută, mirosind a parfum, cu gumă în gură, cu un ceas de buzunar în mână și trăgea cu spor dintr-o țigară din aia cu gust de cireșe. O ardea elitist că doar urmau evenimente importante pentru el. Nu putea să lase impresie proastă la domnișoara care urma să-i ia fecioria. Noi îți dai seama că ne-am pișat pe noi de râs când l-am văzut pentru că ne dădusem seama de ce s-a îmbrăcat așa. Omul nu urma să futã o curvă, el urma să facă dragoste cu o parteneră cu moravuri ușoare.

Costi, pe de altă parte, era excitat din toți porii și aștepta cu nerăbdare să o vadă pe minunata femeie care urma să-l defloreze. La fiecare pahar de bere se uita la noi și urla "Astăzi fuuuuuut" de parcă vestea nașterea Domnului sau ceva.

Tipul respectiv și-a făcut apariția exact așa cum a promis, însoțit de două gazele. Una dintre ele era a lui și cealaltă a tuturor. Însă dragilor, tipa care urma să fie savurată de băieții mei arăta cam așa: era mai slabă decât Dinamo în Cupele Europene, avea o pereche de ochelari mari pe ochi și ce bine că-i avea că dacă te uitai direct în ochii ei, ți se topea creierul. Avea un păr cleios și nespălat și nu stătea dreaptă niciodată. Nu era gheboasă, era ca turnul din Pisa. Era genul de femeie care nu avea nicio șansă în viață, nu cu fața aia. Mi se pare că avea și aparat dentar din ăla vechi pe dinți, sigur avea păr subraț și nici nu vreau să mă gândesc ce era pe la ea prin budigăi. Fata asta putea să fie dusă la oamenii depresivi și sinucigași pentru a le ridica moralul. Să o vadă și să se bucure că se poate și mai rău. Băi, era urâtă, era strâmbă, era de la țară și, ceea ce era cel mai grav, e că nu era nici curvă. Fata venise acolo pentru că îi plăcea de tipul care a adus-o și ar fi vrut să se futã cu el. Doar că acest om minunat, nu ne-a spus nouă acest amănunt.

Așadar, doi bărbați excitați care priveau spre strâmba aia de parcă era pizda făgăduinței, așteptau să-și pună penisurile lor neatinse în puța ei la fel de sfioasă.

Ăsta care a adus-o i-a avertizat pe băieți că ar fi bine să-i dea ceva de băut înainte și, când se amețește, să o ducă într-o cameră și să o posede pasional. Fata asta era, săraca, de la țară, vai de capul ei, era mică, slabă și abia îi apăruse părul pubian. Ea știa că a fost chemată la o petrecere de către bărbatul pe care îl dorea. Noi, însă, știam că e o curvă penală care are nevoie de penis ca să supraviețuiască.

Mă rog, au luat-o băieții la dans, i-au dat de băut, i-au explicat cât e de frumoasă (deși era un sacrilegiu să spui așa ceva) și ea mai zâmbea din când în când. Și știu exact când zâmbea fiindcă de fiecare dată când o făcea, devenea frig în cameră și mi se strângea sfincterul. La un moment dat, Costi i-a făcut un semn subtil lui Nicu, mimând o labă imaginară în aer, că a sosit momentul. S-a dus la Ana (că așa a decis mă-sa să o boteze) și i-a spus:

- Frumusețe mică, hai cu noi să-ți arătăm și restul casei.

Frumusețea mică a acceptat pentru că nimeni niciodată nu i-a mai făcut așa un compliment. Era udă toată-n chiloți de la așa un apelativ. Băieții au luat fata și au plecat glorioși din cameră. Tipul care a adus-o le-a făcut semn că e ok și le-a urat noroc. Noi am rămas acolo și ascultam muzică și beam ca disperații. Eu comemoram răzbunarea pe care i-o pregătisem Ramonei și credeam că se apropie momentul. Dumnezeu însă a avut alte planuri pentru seara aia. Pentru că în continuare s-a întâmplat cam așa:

P.S.- pentru cine e incult, pe 1 septembrie 1945, Germania lui Hitler a invadat Polonia. Sper că nu ai căutat pe google, nu-i nimic dacă nu știai. Ne și culturalizăm citind povești erotice pe facebook.

P.P.S.- "SUGE-O, tipule care ne-ai spus că Ana era curvă și ea de fapt nu era curvă, era o fată simplă de la țară care credea că iubește!". Pentru că din cauza lui nu am putut să-mi fac eu planul măreț și diabolic.

Partea II

Dă play la asta:

SKIZZO SKILLS - TU AI PE CINEVA

Băieții s-au dus în cameră cu femeia fatală, noi ne vedeam de treaba noastră. La un moment dat, parcă ni se părea nouă că cineva urlă pe-acolo, dar credeam că o fi băut cineva prea mult. Fiecare își vedea de treaba lui și toți eram mândri de prietenii noștri care la ora aia probabil erau proptiți din două capete în aceeași femeie.

La un moment dat, Nicu vine în cameră, un pic zgâriat pe față și cu pantalonii descheiați și se duce direct la tipul ăla care o adusese pe Ana, s-a pus în fața lui și i-a zis:

- Bă, pulă, asta nu prea vrea pulă. Și pe mine nu mă interesează, eu fut în seara asta. Dacă nu o fut pe ea, te fut pe tine, dar eu nu plec virgin de aici.

La care tipul ăla se uită la Nicu și îi spune fix așa:

- Stai liniștit, bro, ei îi place mai dur. Vrea să pară că se lasă greu, dar vrea pulă, ascultă-mă pe mine. De fiecare dată când zice să o lași în pace, fute-i una peste meclă și ai să vezi că se excită. Așa îi place ei, crede-mă.

Noi nu am băgat prea mult în seamă dialogul lor fiindcă aveam fiecare alte treburi în seara aia. La un moment dat însă, cum stăteam noi și dansam și beam ca niște nenorociți, am auzit vag, pe fundal, un sunet care părea să fie de ajutor. Cineva țipa, era clar. Dar cine și mai ales de ce căcat țipa?

- Tu-ți dai seama cum o fut ăia pe Ana dacă urlă în halul ăsta? Ei acum recuperează ultimii 17 ani din viață, cred că o să-i fractureze coloana vertebrală ăleia. N-o să mai poată merge o săptămână.

Țipetele se intensificau și când s-a terminat melodia, s-a făcut liniște timp de 3 secunde. Și toți ne-am căcat pe noi instant când am auzit o voce dintr-o altă cameră:

- AAAAAAAAAAAAAAAHHHHH!!! Lasă-mă în pace! Chem poliția! Ajutooooor!

În clipa aia noi toți speram ca strigătul să fie al lui Costi și să vrea să cheme poliția fiindcă i-a furat aia inima sau ceva.

- Frateee! Ia stai puțin, zice un prieten de-al nostru. Oare există vreo șansă ca aia să nu vrea să se fută cu ăia?

Și în momentul ăla am zburat toți spre camera lor să vedem ce se întâmplă acolo. Și era exact ca în filmele cu proști, 12 oameni încercau să iasă pe ușă în același timp și se împingeau unii pe alții. Într-un final am ajuns noi în camera unde avea loc acțiunea, am deschis ușa și am văzut asta:

Nicu încerca să-i dea ăleia blugii jos și să o țină să nu dea din picioare, iar Costi o ținea cu capul în poalele lui și îi dădea câte o palmă peste cap de fiecare dată când țipa. Și fiecare palmă era însoțită de vorbele "îți place, târfă mică, nu? Îți place, îți place". Știu că e un moment trist și că nu e ok, dar dacă erai acolo și le vedeai fețele la toți 3, te pișai pe tine de râs. Asta urla că sună la poliție, Costi o pleznea și Nicu încerca să o dezbrace.

Noi am sărit toți să îi luăm pe ăia de pe ea și Nicu dădea din mâini și din picioare și urla "Nuuuuuu!!! Așa-i place ei. Mi-a zis ăla. Hai, fă, să te fut, unde pleci?". Iar apoi a venit momentul îmblânzirii scorpiei. Nu voiam să cheme poliția sau ceva, oricum nu era vina lor și era să-i rupem capul ăluia care a adus-o pentru că ne-a mințit. În fine, ne dădeam toți pe lângă ea, îi dădeam de băut, o luam la dans, o strângeam în brațe, îi povesteam cât de frumoasă e și tot felul de căcaturi din astea. Cred că a fost cea mai frumoasă noapte din viața ei, până la urmă. Nimeni nu s-a mai purtat așa frumos cu ea niciodată. Frica de poliție te poate obliga să faci chestii de genul ăsta.

Însă la final, s-a întâmplat cel mai tare lucru ever. Nicu și Costi și-au cerut scuze, au stat toată noaptea cu ea ca să o împace, au dansat-o, au mângâiat-o, au alintat-o, au făcut tot ce puteau să facă pentru a o face să se simtă bine. Și spre dimineață, Ana l-a luat pe Nicu deoparte și i-a spus:

- Nicu, și tu și Costi sunteți doi băieți minunați și știu că ce s-a întâmplat nu a fost vina voastră. Mai mult decât atât, v-ați purtat foarte frumos cu mine după acel incident și, dacă vreți, eu fac sex cu voi. Însă nu deodată. Vorbiți voi între voi și decideți care o să mă aibă acum, iar celălalt va avea ocazia următoarea dată când vin la o petrecere pe aici. Eu mă duc în cameră și aștept să luați o decizie.

Nicu, drăcușorul, s-a dus la Costi și i-a zis așa:

- Băi, fii atent, mi-a zis Ana că vrea să se fută cu noi, dar pe rând. Mă duc eu primul și după ce termin intri tu. Ok? Stai aici, te chem eu imediat.

Și uite-așa, dragilor, s-a dovedit că minunata de Ana era curvă până la urmă, Nicu și-a pierdut, în sfârșit, virginitatea, Costi a stat degeaba jumate de oră privindu-i pe ăștia de pe geam cum se fut și întărindu-și falusul, noi era să fim martorii unui viol și Ramona a scăpat de răzbunarea mea. Pentru moment.

P.S. 01.09.1939 a constituit începutul celui de-al doilea Război Mondial, nu 1.09.1945. Am scris greșit (de două ori, nu o dată) pentru că mi-ar plăcea să cred că mă citesc niște oameni cât de cât culți, nu niște cretini. M-am convins, bravo!

P.P.S.- SUGE-O, RAMONA! Ai scăpat de data asta, dar ceasul tot îți ticăie. Îți vine și ție rândul. Apropo, Nicu și Costi nu au mai vorbit niciodată despre seara aia și Costi s-a răzbunat pe Nicu făcând sex cu soră-sa (a lui Nicu, nu propria-i soră), dar asta e o altă poveste, pentru un alt capitol.

CAPITOLUL XII

E un lucru bun că nu mi-a ieșit planul pe care îl aveam la petrecerea unde am cunoscut-o pe Ana, fata despre care credeam că era curvă, dar de fapt nu era curvă, însă până la urmă s-a dovedit că era curvă. Și spun asta pentru că, uneori, viața îți dă niște ocazii pe care, dacă ești băiat deștept, nu le ratezi. Așa că, se făcea că într-o zi a trebuit să merg la un control la dentist. Oricum eram căcat pe mine pentru că mi-e mai frică de dentist decât îi este lui Ruby de cântări live. Pana mea, mă duc la unul care îmi spune să nu mai fumez și să nu mai beau alcool, de parcă aș fi la spovedanie. Și după aia îmi mai umblă și prin gură, mă jefuiește de măsele și mă trimite cu vată-n gură acasă. Mă rog, am intrat în cabinetul doctorului, pardon, al dentistului. Adică, așa am crezut eu, că aparent eram în sala de așteptare și, deși aveam programare, mai erau niște oameni înaintea mea. Și nu poți să faci scandal pentru asta că după aia, omul ăla cu mască, o să-ți facă rău și o să-ți provoace durere.

M-am așezat eu pe un scaun acolo și, dintr-o dată, mi-a apărut răsăritul în ochi. Vai, dar ce-avem noi aicea, ar fi spus CRBL în situația mea. În fața mea, așteptând, era nimeni altcineva decât persoana care i-a dat viață Ramonei, doamnelor și domnilor, mă-sa. O femeie cochetă de vreo 38 de ani, bine-sculptată, cu părul roșcat, trecută vizibil de prima

tinerețe și multilateral dezvoltată. Era frumoasă la față, părea o femeie ok, de treabă și era îmbrăcată bine. Abia atunci am înțeles mai bine cu cine seamănă Ramona. Cu taică-său, care probabil era diavolul. Era perfect (momentul, nu taică-său), cineva în ceruri clar mă iubea. Iar în clipa aia, mi-a venit o idee minunată. Știam ce trebuie să fac. Și nu, nu am decis să încerc să o fut pe mă-sa. Nu era stilul meu. Am hotărât să intru în discuție cu ea pentru că prietene, nu știu dacă știi, dar de obicei, când ești cu o tipă sunt 2 opțiuni: ori te dai bine pe lângă prietena ei grasă, ori o impresionezi pe mă-sa. Ei bine, eu am împușcat doi iepuri dintr-o lovitură.

Dă play la melodia asta:

ANDREA BOCELLI - VIVO PER LEI

- Săru'mâna, distinsă doamnă, îi spun. Dumneavoastră sunteți mama Ramonei, nu-i așa?

- Salut, îmi spune surprinsă. Da, eu sunt. De unde mă cunoști?

- Acum înțeleg cu cine seamănă Ramona de-i atât de frumoasă. Eu sunt coleg cu ea și vă știu din vedere. Mă intitulez Andrei.

Și i-am sărutat mâna când i-am zis asta.

- Vai, dar ce galant, îmi spune ea impresionată.

- Să știți că mi-a părut rău când am auzit că Ramona va rămâne corigentă la matematică. Vă spun sincer, mi s-a rupt sufletul. Adevărul e că și profesorul ăla e prea exigent cu ea.

- Poftim? Corigentă la ce? îmi zice maică-sa cu pupilele dilatate.

- Da, de când l-a părăsit, domnul profesor se poartă foarte glacial cu Ramona. Abia își mai vorbesc acum, iar la ore ea nu mai stă pe catedră cum stătea cândva.

- Ce făcea?? Tu vorbești serios?

- Aa, nu știați. Vai, ce nătâng sunt, îmi cer scuze. Probabil că nu a găsit Ramona momentul potrivit să vă spună despre asta. Îmi cer scuze, încă o dată. Știți cum sunt adolescentele, mai secretoase.

- Stai liniștit, știam, mințindu-mă ea în mod evident și stângaci. Și știu că mințea pentru că Ramona nu rămânea nicidecum corigentă la vreun obiect.

- Și? S-a hotărât unde se duce la facultate? Că știți că ne tot freacă profesorii la cap că trebuie să ne hotărâm. Pe unii ne freacă la cap, pe alții în alte părți, dar cine sunt eu să judec?

- Nu prea, nu am discutat despre asta. Tu te-ai hotărât?

- Eu da, am să mă duc să studiez medicina la București. Știu că salariile sunt mici și este mult de muncă, dar pe mine mă mulțumește doar dacă știu că pot să fac un bine altor oameni. Nu banii sunt cei mai importanți în viață, ci sufletul.

- Aa, la medicină. Și eu am făcut medicina, 6 ani la Iași. În ce arie vrei să te specializezi?

Am privit-o în ochi, dându-mi seama că s-ar putea să mă fac de căcat pentru că eu habar nu aveam că sunt mai multe medicini și, s-ar putea să fi lăcrimat un pic atunci când i-am zis:

- În aria care îmi permite să ajut cât mai mulți oameni.

- Vai! Uite-așa un băiat i-ar trebui fiicei mele, îmi spune ea aproape plângând.

- Ah, nu știu ce să spun despre asta. În primul rând, nu prea am eu timp de relații. Am școală în fiecare zi, iar după ore, dau meditații copiilor defavorizați din cartier. Nu le iau bani pentru că știu că nu au, săracii. Iar după astea două, abia îmi găsesc timp de maxim 3 ori pe săptămână să-i vizitez pe micuții cu probleme locomotorii de la un orfelinat și să mă joc cu ei.

- Tu chiar vorbești serios? noroc că eram la dentist pentru că în clipa aia deja-i picase fața cu tot cu gură și plombe.

- Sincer să fiu, mai mult mă ajută ei pe mine, decât invers. Așa pot să înțeleg cum se simte pacea interioară adevărată. Iar seara, când ajung acasă, abia apuc să citesc câteva zeci de pagini din manualul de medicină generală.

- Doamne, Dumnezeule! Trebuie neapărat să treci o dată pe la noi, poate mai învață și Ramona ceva de la tine.

- Eh, nu știu ce să zic, doamnă. Cuvintele dumneavoastră îmi hrănesc sufletul, dar nu prea îi place Ramonei de mine. Știu că a suferit mult de când s-a despărțit de profesorul de matematică și cel de franceză a refuzat-o. Plus că ea și fumează.

- Ce? Fumează?

"Serios? Asta ți-a atras atenția din tot ce ți-am zis?" mă gândeam eu.

CIOBANU! CIOBANU! se aude din cabinetul dentistului.

- E rândul meu, doamnă să intru, dar deja s-a făcut târziu și micuții mă așteaptă. Vă rog, intrați dumneavoastră în locul meu. Eu o să vin altă dată. Mi-a părut bine să vă cunosc, multă sănătate!

Și am plecat de acolo gândindu-mă că dacă nu o spintecă mă-sa din bătaie pentru că s-a combinat cu proful de mate, o să o fută la cap întruna să se cupleze cu mine pentru că sunt

singurul care o poate salva pe săraca depravată. Ha-Ha-HA!!! So, that's how you do it, bitches.

P.S.- noroc că mâncasem niște banane când m-am întâlnit cu maică-sa și am devenit foarte creativ.

P.P.S.- SUGE-O, RAMONA! am dat-o pe spate pe soră-ta, am dat-o pe spate pe mă-ta, tu cât o să mai stai în picioare?

CAPITOLUL XIII

Partea I

Trecură două săptămâni și Ramona nu menționase încă nimic de dialogul meu cu maică-sa. Cine știe, poate nu i-o fi zis nimic femeia, poate doar s-a supărat că fiică-sa e depravată și, la un moment dat va intra în depresie și va începe să mai guste din când în când din sticla aia de coniac pe care o ține pentru ocazii speciale, iar pasul următor după coniac, evident, este să mai ciugulească un pahar, după fiecare masă. Iar de aici până la prenandez, mai sunt doar doi pași. Dar aveam deja o grasă pe conștiință ca să mă gândesc și la ea.

Ceea ce se schimbase, însă, era atitudinea Ramonei față de mine. Se agăța de orice pretext ca să iasă cu mine la fumat în pauze, mă pupa pe obraz de fiecare dată când treceam unul pe lângă celălalt (și devenise destul de penibil pentru că eram totuși în aceeași școală) și era super friendly când ne vedeam prin oraș.

Așa că, într-o seară, eu am decis să ies cu vreo doi prieteni în una dintre cele 2 cafenele care erau deschise la ora aia în Suceava (nu te agita, că existau mai multe, dar erau deschise pe rând pentru că nu aveam destul curent în oraș ca să poată funcționa toate în același timp). Am ajuns acolo, ne-am comandat câte o Cuba Libre (știu, eram boem, dar știam de la Anemona că nicio femeie nu se udă dacă vede un flăcău care bea Golden Brau) și am început să povestim căcaturi. La un moment dat, când mă întorc să-mi mai torn niște pălincă în paharul meu de Cuba Libre care nu se mai termina niciodată, nu știu cum căcat, pe cine văd eu hilizindu-se ca trei babe scăpate la moaște? Ramona și două alte exponate feminine. Și-atunci, cu greu mi-am zis "ok, amân cu 24 de ore laba pe care mi-o programasem (oricum, mă plictisisem de aceeași revistă de două săptămâni încoace și știam că dacă pornesc calculatorul, o să sară siguranțele într-o cafenea) și o să o fac pe Ramona să îi pară rău că a ieșit din casă în seara aia".

Așa că, m-am adunat de pe masă, am luat o gumă în gură (aceeași gumă pe care o lipisem de pahar ca să nu o pierd) și m-am afișat în fața lor. Secretul când vrei să combini o tipă, este să o ignori total în prima oră și să le bagi în seamă doar pe prietenele ei. Cu cât sunt mai urâte, cu atât o faci mai geloasă și, dacă reziști destul de mult timp să înfrunți dragonul, cu atât ai șanse mai mari să o fuți pe Khaleesi. Lângă Ramona erau două tipe: genul ăla de femeie suficient de banală pe care reușești să o uiți în timp ce o privești, dar

atracția macabră a serii, era Paula, prietena cea mai bună a Ramonei, a cărei sluțenie, era depășită doar de numărul de kilograme. Însă ceea ce era cu adevărat impresionant, era faptul că la 17 ani avea o mustață mai deasă decât majoritatea băieților de la mine din clasă, inclusiv decât a mea. Mie nu-mi creștea atât de mult păr pe față. Mă intimida. Practic, femeia asta era mai bărbat decât mine.

Așa că, în clipa aia, am știut că dacă am să adorm bestia, voi fute frumoasa. După ce am salutat-o glacial pe Ramona și am ignorat-o total pe fata aia gri din marginea ochilor mei, m-am băgat în seamă agresiv cu Paula. Știam că Ramona se uită la noi, așa că trebuia să mă dau în spectacol. Am făcut-o pe Paula să i se umezească mustața, am ignorat-o total pe Ramona, am discutat tehnici de bărbierit corect, i-am dat din pălinca mea și când o fată pune botul la pălincă știi că mai încolo o să pună botul și la altceva. În tot timpul ăsta, eu îi mai aruncam câte o privire seacă și indiferentă Ramonei, care pur și simplu fierbea. Avea flăcări în ochi, era ca și cum Khaleesi l-ar fi văzut pe Khal Drogo combinând calul, în loc să se dea la ea (asta e pentru connoisseuri).

După un timp, Paula mi-a șoptit la ureche că îi este rău. Așa că, eu ca un adevărat gentilman, i-am spus că o duc la baie, realizând exact ce trebuie să fac. Deja Ramona nu mai bea de plăcere, ci de nervi. Știam că am adus-o unde trebuia, așa că am profitat de ocazie. Ramona probabil credea inițial că Paula a mers la baie să-și pudreze solzii sau ceva. Dar imediat m-am ridicat și eu de la masă, i-am făcut din ochi Ramonei, am cerut un prezervativ de la prietenii mei și dus am fost. Sămânța era plantată în capul ei, era clar că am mers să ne futem, mai ales că eu mai aveam antecedente cu băile.

În baie, dezastru: dinozaurul vomita și plângea. Era prima oară în viața ei când se îmbătase. Eu, ținându-i părul, am ajutat-o să vomite cei trei elfi pe care-i mâncase la prânz și, după ce a terminat i-am spus:

- Hei, e ok, dar este foarte important să nu mai afle nimeni ce am făcut noi doi aici. Ai putea avea probleme. Du-te tu și o să ies și eu după aia.

Așa că, după 20 de minute, Ramona a văzut-o pe Paula venind înapoi spre masă, cu părul răvășit, pupilele dilatate, gâfâind și aranjându-se rușinată. Iar după alte trei minute am ieșit și eu, total degajat, băgându-mi cămașa în pantaloni și, ocolind masa lor, m-am așezat la masă cu prietenii mei și am bătut palma. Îți dai seama ce era în capul Ramonei: că eu am evitat-o pe ea toată seara și, mai mult decât atât, i-am și futut prietena cea urâtă în baie.

P.S.- stând de vorbă toată seara cu Paula, a ieșit și ceva bun din treaba asta, pentru în sfârșit mi-am învins frica de mistreți.

P.P.S.- "SUGE-O, RAMONA!", că asta nu e tot ce s-a întâmplat în seara aia.

Partea II

Dă play la asta:

3SE - TE PLAC

Mă uitam de la masa mea spre masa lor și vedeam cum Ramona are o discuție aprinsă cu Paula și era clar că eu eram mărul discordiei lor. Și așa Ramona de multe ori se credea buricul pământului, eu am ajutat-o să se trezească puțin la realitate și să vadă că nu e chiar așa. În fine, după vreo zece minute, Paula s-a ridicat de la masă și a plecat scuipând flăcări pe nări. Ramona mai avea puțin și mă mușca de gât (și nu în sensul ăla în care îmi place să fiu mușcat de gât). Îi captasem atenția. Deci fii atent, dacă nici după povestea asta nu fuți, e clar ceva în neregulă cu tine. Îți mai explic o dată: cauți ținta, o localizezi și apoi te duci la ea, îi dai puțină atenție făcând-o să se simtă importantă, după care o ignori o vreme și te concentrezi pe prietena ei, aia mai urâtă decât ea, destabilizându-i astfel tot universul și ambii poli magnetici. După ce vezi că e intrigată, te întorci la ea și pula mea, de acolo te descurci. Doar nu vrei să-ți spun și cum să îi deschei și sutienul.

Așadar, eu o intrigasem pe Ramona, era pe jumătate beată și nu știa de ce și-ar dori să mor și să mă fută în același timp. Era momentul pentru ridicarea prăzii. M-am dus la ea și i-am zis:

- A dracu' femeie Paula asta, nu? Nu vrei să mergem în club?

- Tu ești retardat? îmi zice ea nervoasă. Îmi fuți prietena în baie, mă faci să stau aici ca o proastă și după aia vii la mine? Eu nu sunt proasta ta, marș de aici!

- Hei, hei, hei! Cine a futut pe cine în care baie? Eu m-am dus cu ea la baie pentru că îi era rău și am stat cu ea cât a vomitat. De ce crezi că era atât de răvășită când a ieșit?

- Poftim? Adică voi doi nu v-ați...

- Normal că nu. Doar știi că numai tu contezi în ecuația mea.

- Fii serios, cine face așa ceva? Cine are grijă de o tipă de la care nu-și dorește nimic, cât vomită?

- Același om care te invită acum în club. Știi foarte bine că nu sunt ca ceilalți băieți. Hai să mergem!

Așa că ne-am îmbrăcat și am zbughit-o către un taxi. Îmi tot povestea că nu știe care e faza, dar de la o vreme încoace maică-sa o tot freacă la cap să se întâlnească cu mine și că nu știe de unde și până unde știe ea despre povestea noastră.

- Un băiat ca Andrei să-mi aduci și mie acasă, așa mi-a zis, dacă-ți vine să crezi. Femeie nebună! îmi mărturisește Ramona.

Deci planul meu nu a fost în zadar și a funcționat exact cum a trebuit. Am ajuns în club și am mers direct la bar, am băut câteva shot-uri (deja îmi aduceam aminte de experiența pe care am trăit-o alături de Anemona, speram doar să nu mă pună și asta să-i cânt manele). Era minunat ce se întâmpla, era exact ceea ce-mi doream din clasa a 7-a când mă masturbam cu gândul la Ramona și adormeam plângând. A fost nevoie de atâția ani, de atâtea întâmplări, de Silviu, de Anemona și de tot ce s-a întâmplat până acum, ca noi să ajungem să cedăm unul în fața celuilalt. Dansam unul cu celălalt, râdeam, ne atingeam, ne simțeam inimile bătând cu putere și dintr-o dată redevenisem doi copii de clasa a 7-a care vor să se țină de mână și să se joace în fața blocului. Nu îmi venea să cred în ce femeie superbă s-a transformat fetița de care mă îndrăgostisem în urmă cu mulți ani. Ochii ei albaștri mă fermecau așa cum au mai făcut-o de mii de ori până acum și fața i se lumina de fiecare dată când își trecea degetele prin părul meu. Cât de mult am visat la acest moment și în sfârșit avea să se întâmple: nu erau alte pretexte, alte motive, alte interese ascunse sau alte persoane între noi. În sfârșit eram noi pentru noi și atât. Ea era deja destul de amețită, eu începeam să mă amețesc și muzica ne bubuia în urechi. Am început să ne sărutăm. Deși am mai făcut lucrul ăsta de câteva ori până acum, cred că era pentru prima oară când simțeam pasiunea adevărată și dorința care ne mistuia pe amândoi pe interior. Ăsta avea să rămână în istorie ca fiind primul sărut dintre mine și Ramona, copiii voștri o să învețe despre el la școală. Cred că în clipa aia imposibilul s-a produs, Dinamo a luat campionatul în anul ăla, musulmanii și creștinii s-au împăcat, veniturile Bisericii au început să fie impozitate, Ruby a realizat că are voce și Bianca Drăgușanu a decis că nu va face sex înainte de căsătorie. Nu a fost un sărut pur, nu a fost nimic sfânt la mijloc și "inocent" este opusul la ceea ce se întâmpla la noi în gură și la mine în minte. Era exact așa cum trebuie să fie un prim sărut, adică animalic, ciudat și să-ți provoace mâncărime și în creier și în pantaloni. Fluturașii din stomacurile noastre coborâseră un pic mai jos și trebuia să ne frecăm unul de celălalt ca să îi alungăm. Pur și simplu ne lingeam. La un moment dat când rochița ei devenise un surplus și blugii mei stăteau în calea fericirii noastre, am decis să-mi fac mișcarea. Așa că m-am apropiat de ea, am început să o sărut pe gât și urcam ușor spre ureche, i-am supt un pic lobul urechii și apoi i-am spus:

- Nu vrei să plecăm de aici?

În acel moment ea a dat din cap că "da" și am ieșit afară. Înainte să ne urcăm taxi am întrebat-o:

- Vrei să mergem la tine?

Clipă în care ea s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Da, mergem. Pentru că până la urmă, oricum știu că asta vreți toți.

Noi toți? De parcă ea nu voia. Adică mă pui la un loc cu toată lumea? Futu-ți gura mă-tii, VOI TOȚI, serios?? M-am ofticat instant. Și nu mă înțelege greșit, ea avea dreptate. Eu nu

m-am ofticat fiindcă avea dreptate și că într-adevăr, eu voiam să ne futem în seara aia. Pe mine m-a ofticat că m-a pus la un loc cu toată lumea și noi, absolut fiecare dintre noi, considerăm că nu suntem ca ceilalți și că suntem total deosebiți. Deși, de cele mai multe ori, nu e așa.

- Nu-i adevărat. Știi bine că eu nu sunt ca toată lumea, vei vedea. Mergem la tine și stăm de vorbă, croșetăm, citim sau facem orice vrei tu să facem, i-am spus eu.

Dar m-a deranjat enorm ceea ce mi-a spus și oricum nu mai puteam să merg la ea și să o fut pentru că dacă aș fi făcut asta, i-aș fi dat dreptate. Și deși, pentru situația în sine, avea dreptate, eu nu am vrut să o las să aibă. Deci, fetelor, ca să nu fiți supărate că le-am zis băieților cum să vă agațe, vă spun și vouă cum să aflați dacă tot ce vrea de la voi este să v-o tragă: puneți-l la un loc cu ceilalți și spuneți-i asta. Doar ca să nu aveți voi dreptate și să confirme el că este fix ca toți ceilalți porci, o să se combine cu voi, o să vă ia de nevastă, o să vă viziteze bunicii, o să facă alături de voi o familie, copii, rate și grătare în week-end. Numai ca să vă demonstreze că el e deosebit.

Ne-am urcat în taxi și mergeam către casa ei. Îmi venise o idee, știam că noaptea se va termina apoteotic.

P.S.- da, da, da, după 39 de capitole de "SUGE-O, RAMONA!", eu m-am sărutat cu ea. Dar practic tot eu îi uram să o sugă, așa că, m-am pupat doar pe mine în penis. Și până la urmă, dacă tu nu-ți săruți iubita după ce îți face sex oral pentru că ți-e scârbă, ești un imbecil și sper să te calce autobuzul.

P.P.S.- de dragul vostru, să mai fie un "SUGE-O, RAMONA!"

Partea III

Dă play la această melodie:

T.I. - WHATEVER YOU LIKE

"Știu că asta vreți toți", "știu că asta vreți toți". Mă obsedau cuvintele astea și nu mi se părea corect să creadă despre mine, după atâta timp cât am considerat-o cea mai frumoasă fată, sufletul meu pereche, Dani al Răzvan-ului meu, jumătatea mea mai bună și toate astea, că tot ce-mi doresc de la ea este să o fut. Deși recunosc că îmi doream foarte mult acest lucru, nu era tot ceea ce îmi doream. Trecusem prin prea multe chestii, separat sau împreună până atunci, ca să fie vorba doar despre o partidă de sex. Adică în urmă cu ceva ani când mi se oferea pe tavă atunci când eram la cabană și îmi spunea că dacă îmi doresc să ne futem, ea e de acord, dar nu își dorește o relație cu mine, era ok. Însă acum, dacă aș vrea eu asta, aș fi ca ceilalți. Și nu suportam să mă considere comun, să mă considere ca toată lumea. Nu avea voie, nu după toate lucrurile care ni s-au întâmplat.

Nu am scos un sunet tot drumul. Am ajuns, am plătit taxi-ul și îmi doream să plec acasă. Însă muncisem prea mult până atunci ca să ratez această șansă. Așa că am urcat la ea. Părinții ei nu erau acasă (mulțumiri divinității pentru asta) și noi am mers direct în camera ei. Nu știam ce vrea să facem, dar știam ce am eu de făcut. Mi-a trecut și beție și tot de la nervi, dar ea încă era amețită bine. Așa că am început să o sărut. Știam că nimeni nu o futuse în viața ei așa cum puteam eu să o fac, nimeni nu a dorit-o atât de mult niciodată și eram hotărât să îi arăt acest lucru. După cum spuneam și în capitolele anterioare, în pat toți suntem curve și psihopați. Ei bine, eu eram o curvă psihopată în seara aia. Stăteam pe marginea patului și am tras-o pe Ramona în brațe la mine, cu spatele. Am început să o sărut ușor pe gât și coboram cu lejeritate pe spate, dându-i părul la o parte. Îi țineam mâinile strâns în mâinile mele și le-am ridicat la nivelul pieptului ei, strângând-o cu putere, provocându-i un început de atac de cord. O doream prea mult, trecuse mult prea mult timp. Toate femeile din viața mea fuseseră doar antrenamente pentru meciul cel mare și în acest moment, arbitrul fluiera începutul acestuia. I-am eliberat mâinile pentru câteva secunde și am început să o mângâi intens pe coapse. Trăgeam atât de tare de hainele ei, încât am crezut că am să i le smulg cu tot cu piele, efectiv. I se îngreuna respirația și vedeam dorința în privirea ei atunci când am întors-o, dintr-o mișcare de contorsionist, cu fața la mine. Îi sărutam gâtul cu putere și o mușcam de claviculă. Gemea și Doamne, cât de frumos o făcea. Ea și-a băgat unghiile atât de tare în scalpul meu, că am simțit cum îmi mai creează câteva circumvoluțiuni pe creier. Îmi plimbam și eu agresiv unghiile peste spatele ei și când am ajuns mai sus, am prins-o de păr și am tras-o puternic. Un țipăt de plăcere a tulburat liniștea nopții, și-a dat ochii peste cap și m-a împins pe pat. Dar nu era momentul să mă las dominat. Am știut din prima zi că îi place să fie tratată așa pentru că nu există nicio femeie care să nu se excite atunci când pierde controlul. Așaz-o cum vrei tu, dezbrac-o când vrei tu, atinge-o unde simți tu, dar fute-o cum vrea ea. E cel mai simplu sfat pe care pot să ți-l dau. Nu o trata ca pe o târfă, dar domin-o din toate punctele de vedere și fă din partida de sex o luptă pentru putere. Folosește-ți forța și transpiră pentru ea, muncește pentru plăcerea voastră și las-o să vadă că te chinui pentru ea. Dar tu chinuie-te pentru tine, o să-i placă doar ideea în sine.

Am întors-o și am trântit-o pe spate, mi-am dat tricoul jos și i-am tras capul către pieptul meu ca să mă sărute. Apoi am împins-o înapoi pe spate și m-am năpustit peste ea. O sărutam pe șolduri, o zgâriam cu dinții pe coaste și îmi treceam degetele peste buzele ei între-deschise. Am coborât ușor mâna spre gâtul ei și am început să o strâng cu putere. Știam că îi place, iar ea nu-mi spunea să mă opresc. Pur și simplu, mai aveam puțin și o înecam. Simțea cum se sufocă în mâna mea, dar nici nu-mi făcea semn că nu vrea. Nu a fost în viața ei atât de excitată, îi răpisem toate amintirile și se simțea din nou virgină. Știa că va fi cea mai frumoasă noapte din viața ei, mă dorea în ea, se excita numai la acest gând și nu mai rezista. Eu i-am dat jos hainele și a rămas doar în sutien și lenjerie. Ambele erau albe și se asortau de minune cu pielea ei deschisă la culoare, cu părul ei blond și cu ochii ei

albaștri că nu degeaba am comparat-o cu Khaleesi. Era ca un diavol curățat de păcate. Poate că îmi doream ce își doresc toți, dar realiza că nu o fac așa cum o face toată lumea.

Când deja am văzut că nu mai putea și orice sărutare se transformase în durere și chin pentru ea, am luat-o în brațe, am strâns-o puternic de fund și, când s-a uitat în ochii mei, i-am spus:

- Îți place, te simți bine?

- Daaaa, îmi răspunde ea răgușit.

- Mai reziști? întreb eu.

- Nu, hai odată! Nu mai pot!

Clipă în care eu am izbit-o din nou pe pat, m-am dat în cealaltă parte și i-am spus:

- Eu o să mă pun să dorm. Ți-am promis că nu o să se întâmple nimic și m-am ținut de cuvânt. Te-am avertizat că nu sunt ca ceilalți. Noapte bună!

M-am întors cu spatele către ea, mi-am tras pătura peste mine și am închis ochii.

P.S.- cu siguranță nu a uitat nici până în ziua de azi că eu nu sunt ca ceilalți și eu am avut grijă să mă asigur de asta. Îmi doream enorm de mult să mă culc cu ea, dar mi-am dorit mai mult să nu aibă dreptate. Sau cel puțin să nu știe că avea dreptate.

P.P.S.- un călduros "SUGE-O, RAMONA!"

SEZONUL IV

CAPITOLUL I

Dă play la asta să intri în atmosferă:

ELLIE GOULDING - HIGH FOR THIS

Hainele erau împrăștiate pe covor precum stelele pe cer. Se făcuse deja ziua afară, dar jaluzelele împiedicau soarele să intre și țineau întunericul ostatic. Miroseam amândoi a alcool și scrumiera era plină. Ea era cu spatele la mine și îi vedeam doar părul. M-am apropiat și l-am mirosit, strângându-l puternic între degete. Am tras cearceaful de deasupra ei și am privit-o. Nu știam dacă a trecut o secundă sau un an. Îmi veneau în memorie secvențe care se întâmplaseră mai devreme în acea noapte. Îmi era greu să sărut pielea aia atât de fermă, atât de bine așezată pe ea, fără să mă droghez cu aroma ei. Cum se putea să o doresc în timp ce o aveam? Era ca un copil care strănuta pentru prima oară și se bucura de senzația aia ciudată din corp. Zâmbetul ei îmi lumina sufletul și rădea de pe el toate

bucățile negre de frustrare și inteligență supraestimată. Eram gol în fața ei, deși eram îmbrăcat. Îmi era frică să o mușc pentru a nu o răni, aș fi putut să stau acolo și doar să o mângâi în timp ce doarme. Desigur, nu am făcut asta, dar jur că aș fi putut. Îi priveam direct în ochi și îi vedeam sufletul în calitate HD. Era curat, spre deosebire de al meu. Îmi plimbam ușor limba pe piciorul ei, jucându-mă cu degetele ei și savurând fiecare tresărire a corpului ei.

Îmi era frică să o trezesc pentru că știam că va trebui să plece. Așa că doar o priveam. O priveam și mă retrăsesem în amintirea nopții ce a trecut. Dacă Anemona dădea viață celor mai obscure gânduri pe care le aveam, ea le ucidea unul câte unul. Sânii ei parcă erau construiți după forma mâinilor mele și emanau dorință. Am încercat pe cât posibil să nu o sărut pe sâni și să nu-i ating cât mai mult timp posibil. Anemona mă învățase că aici greșesc mulți dintre bărbați, pentru că în timpul preludiului sar direct pe țâțe și între picioare și se concentrează doar acolo. Într-adevăr, sunt niște zone erogene foarte puternice, dar nu sunt singurele. Încearcă să o săruți peste tot corpul, în afară de aceste două locuri și ai să vezi cum se scurge nebunie din toți porii ei. Am atins-o peste tot, de la degetele de la picioare, șiroind cu limba în sus spre gambe, în spatele genunchiului, iar apoi pe coapse. Dintr-o mișcare, am sărit direct pe abdomenul ei, mă jucam cu cercelul din buricul ei, apoi am mușcat-o ușor de șold și, într-o secundă, m-am înfipt direct în gâtul ei ca un vampir, însă eu nu eram însetat de sânge, ci de pasiune. Mi-am ridicat privirea și am văzut-o. Zâmbea. Când i-am văzut surâsul, iar sângele mi-a paralizat în vene. S-a lăsat o liniște incredibilă în interiorul meu, inima îmi bătea cu putere și mă durea. Era de parcă îmi creștea măseaua de minte direct în mijlocul sufletului. Totul era firesc și mi-aș fi dorit ca noaptea aia să nu se fi terminat niciodată. Pusese stăpânire pe mine în totalitate. Buzele ei aveau gust de zmeură proaspătă, culeasă dimineața de călugărițe pure. A fost pentru prima oară după mult timp când aveam emoții, când nu știam dacă pot face asta. Nu e important să fuți bine în general. Important este să o fuți bine pe EA. Din acest motiv nu poți să spui că ești bun la pat ca un adevăr general valabil. Dacă ai impresia asta, înseamnă doar că niciodată nu ai fost cu o tipă care să-ți placă atât de mult încât să devii nesigur. E paradoxal, dar cu cât o dorești mai mult pe femeia pe care o ai dezbrăcată în fața ta, cu atât cresc șansele să nu poți să fii exact ce are nevoie, chiar dacă în mintea ta acest moment s-a desfășurat de sute de ori până atunci și, teoretic, știai tot ce ai de făcut. Și voi credeți că voi sunteți complicate, fetelor? Iar eu o doream enorm de mult, la ea nu puteam să văd urâtul în frumos. Nu-mi dădeam voie, nu trebuia să mă sabotez singur ca în alte dăți.

Dintr-o dată a trebuit să-mi pun pe pauză amintirea pentru că a început să se foiască. S-a întors cu fața spre mine și, somnoroasă, mi-a zâmbit și mi-a spus:

- Hei, baby! Bună dimineața!

Chiar că era bună. S-a trezit așa cum s-a culcat, adică perfectă: ei nu-i mirosea din gură dimineața, nu avea nevoie de machiaj pentru a-și contura frumusețea și de fiecare dată când ea se trezea, pentru mine începea un nou vis.

- Ai dormit bine? o întreb eu nesigur.

- Da, nici nu știu când am ațipit. Dar tu?

- Da! Și eu am dormit foarte bine. Dar, din păcate, trebuie să plec.

S-a apropiat de mine și m-a sărutat. Eu m-am ridicat din pat, m-am îmbrăcat și m-am pregătit să plec. Mai voiam ceva, nu mă puteam abține, așa că m-am dus din nou către ea, am sărutat-o pe frunte și i-am spus:

- Ne vedem în curând!

Am închis ușa în spatele meu și am ieșit. Aveam un sentiment ciudat. Pe de-o parte eram fericit, dar pe de altă parte mă simțeam un pic mai sărac atunci când am ieșit pe ușă. Însă cu siguranță, nu voi uita această noapte prea curând, pentru că a fost pentru prima oară în viața mea când am mers la curve. Ce experiență, domn'le.

P.S.- am început în forță, gata, nu mai râde. Că nici eu nu am râs după noaptea aia cu Ramona, o să-ți povestesc în curând ce s-a întâmplat în dimineața aia.

P.P.S.- și pentru prima oară pe sezonul ăsta, un exploziv "SUGE-O, RAMONA!"

CAPITOLUL II

- Când îmi povestești? mă întreba ea ținând mâna pe volan și privirea atentă în față.

- Ce să-ți povestesc? îi răspund zâmbind.

- Hai, nu mă mai enerva, știi foarte bine. Ce s-a întâmplat în dimineața aia după ce ai rămas la Ramona? îmi spune ea alintându-se.

- De ce ești așa curioasă? continui eu în aceeași manieră.

- Păi cum de ce? Că vreau să știu. Sunt o grămadă de oameni care așteaptă să afle. Nu ne mai ține pe jar, te rog! Dacă nu, am să mă supăr pe tine, mă amenință ea jucăuș.

- Da? Și ce faci tu când te superi?

- Ai să vezi tu. Numai să îndrăznești să mă superi și ai să vezi. Hai sune-mi că mor de nerăbdare.

- Bine, fie. Nu aș vrea să te superi pe mine din cauza poveștii. Dă play la melodia următoare și fii atentă. O să-ți spun.

MAROON 5 - ONE MORE NIGHT

S-a făcut dimineața. Probabil că nu a închis un ochi toată noaptea. Avea cearcăne și se vedea că a plâns. Trăgea agresiv dintr-o țigară și stătea în fund, cu genunchii la piept, rezemată de pernă. Era o minune că m-am trezit viu și că nu m-a sufocat prin somn. Am deschis ochii și am văzut-o. Era pentru prima oară când mă trezeam și o vedeam pe Ramona. În mod normal ar fi trebuit să mă bucure, însă lucrurile nu erau chiar așa roz. Nu am crezut că ar putea să o afecteze atât de tare și să însemne atât de mult pentru ea.

- Bună dimineața, mi-a spus. Vrei să mâncăm ceva?

Clar vrea să îmi pună otravă de șoareci în omletă și apoi să mă filmeze în timp ce mi se scurge viața din corp și să pună pe youtube, mă gândeam eu.

- Nu pot mânca atunci când mă trezesc. Dar poți să-mi dai o țigară, dacă vrei.

A luat pachetul de pe noptieră, a scos o țigară, a aprins-o și mi-a dat-o. Nu înțelegeam exact ce se întâmplă. Nu pricepeam de ce nu țipă la mine, de ce nu mă înjură sau de ce nu încearcă să mă sufoce.

- Știu că am meritat ce s-a întâmplat aseară, îmi spune ea dregându-și glasul. M-am purtat foarte urât cu tine pentru multă vreme și știam că roata se va întoarce. Mereu se întoarce.

- Nu e vorba de asta, Ramona. Pur și simplu...

- Lasă-mă să termin, te rog. Știu că nimeni nu a ținut la mine așa cum ai făcut-o tu, sunt conștientă de asta acum. Îmi dau seama că am greșit de multe ori în ceea ce te privește și tot ce pot să-ți spun este că îmi pare rău. Vreau să mă ierți și știu că nu vrei să mai fii cu mine, dar tot ce îți cer este să-mi dai o șansă. Dă-mi șansa să te recuceresc.

Trebuie să înțelegi că eu îmi doream să fiu cu ea. Pentru că nu puteam să o uit atât de ușor și plus că mereu m-aș fi întrebat "cum ar fi fost dacă". Însă asta era slăbiciunea mea pe care ea nu trebuia să o știe. Așa că am lăsat-o să creadă că eu nu vreau să fiu cu ea. Și nu te căca pe tine că și tu ai fi făcut la fel. Într-o relație unul iubește mai mult decât celălalt. Și cel care iubește mai mult, de obicei, este cel slab. Iar celălalt va profita de chestia asta de fiecare dată când va avea ocazia. Așa e natura umană. Așadar, am luat-o de mână, m-am uitat direct în ochii ei și i-am spus:

- Bine, Ramona. De dragul vremurilor ce au trecut, îți dau o șansă. Sper să poți să mă faci să îmi doresc iarăși să fiu cu tine.

Așa e, am fost muist, dar era pentru prima oară când dețineam, în totalitate, controlul în fața ei. M-am dus în baie, m-am spălat și m-am îmbrăcat. Era foarte ciudată senzația pe care o simțeam pentru că nu voiam să renunț la ea, dar pe de altă parte, știam că nu o vreau atât de mult încât să las la o parte orgoliile și să accept să fim împreună așa cum trebuie, de această dată. Ea m-a condus către ușă și, pe hol, am dat nas în nas cu maică-sa. "Great, exact ce aveam nevoie" mi-am spus eu în gând.

- Bună, Andrei! Ce mă bucur să te văd pe la noi, îmi spune ea schițând un zâmbet cât Casa Poporului.

- Sărut mâna, îi răspund eu.

- Ce faci, pleci? Nu rămâi să mănânci cu noi? mă întreabă ea încântată

- Aa, nu, mulțumesc. Trebuie să plec, sunt în întârziere.

- Vai, nu e nicio problemă. Nu aș vrea să-i fac pe copiii de la orfelinat să te aștepte. Sau te duci la meditații? Aa, nu, știu! Mergi să citești pentru admiterea la medicină.

Ramona se uita la maică-sa de parcă era retardată și îmi cerea mie explicații din priviri. Băga-mi-aș picioarele! S-a trezit și vita asta să vorbească fix acum. Adică, scuze, totuși vorbeam despre maică-sa, nu pot să-i spun vită. Doamna vită, atunci. Nu știam cum să ies din acest căcat. Ramona știa că eu nu am nici cel mai mic gând să dau la medicină, știa că eu în timpul liber singurele meditații pe care le dau sunt la băut bere direct din pet și singurii orfani din viața mea erau prietenii care, atunci când se îmbătau, într-adevăr, nu mai aveau nici mamă nici tată.

- Nuu, mă așteaptă mama mea pentru că mergem în vizită la bunici și deja am întârziat.

- Și cum, Andrei? Lași tu învățatul la biologie pentru a vizita niște bătrâni? mă întreabă Ramona sarcastică.

- Hei, fetițo, nu fi neastâmpărată! îi spune maică-sa. Tu de când nu ți-ai mai vizitat bunicii? Ar trebui să iei exemplu de la el. Hai, Andrei, te-am pupat, să mai vii pe la noi.

Ramona se uită la mine și bufnește în râs. Eu mă uit către ea încercând să-i explic.

- Nici nu vreau să știu. Nu vreau să mă oftic pe tine, las-o așa. Am vorbit ceva și ne ținem de treaba asta. Vorbim mai târziu!

Nu îmi venea să cred că nu s-a supărat pe mine nici acum. Ceva părea putred și eu, fiind paranoic, parcă nu puteam să cred că după ce a auzit acum și, mai mult decât atât, după ce i-am făcut cu o seară înainte, ea o arde foarte cool și culmea, îmi cere încă o șansă. Totuși vorbim despre aceeași femeie care voia să mă denunțe pe nedrept la poliție pentru că aș fi bătut-o. Dar i-am făcut jocul, m-am apropiat de ea, i-am luat chipul între palme (la modul romantic, nu am pălmuit-o sau ceva) și am sărutat-o pe frunte.

- Vorbim mai târziu, i-am spus. Și am ieșit pe ușă.

Până la urmă orice relație este, de fapt, un joc. Un joc al puterii, al dominației și al psihologiei. Fiecare mutare pe care o faci, va avea o consecință. Însă datorită curiozității și faptul că suntem atrași de necunoscut și de pericol, îl jucăm de fiecare dată. Sigur, unii dintre noi sunt mai buni la el, iar alții mai puțin buni, dar toți îl jucăm. Să faci pe cineva să

te vrea, să faci pe cineva să te dorească, să faci pe cineva să se simtă dependent de tine, atunci ești câștigător. Dacă tu simți toate chestiile astea, pierzi jocul. De asta trebuie să fii echilibrat și să știi exact când să o tragi de păr și când să o săruți pe frunte, să știi când să-i spui că greșește, dar și când să o ții în brațe fără să-i vorbești. Relația e un joc, iar jocul e o artă. Iar printr-un silogism logic, putem afirma că relația e o artă. Tu cât de artist ești? Eu eram dispus să fiu personaj în jocul Ramonei, indiferent care ar fi fost acela, chiar dacă exista posibilitatea să-l pierd. Simțeam însă pericolul și probabil de asta m-am hotărât să joc. "The game is on", cum ar spune Sherlock (ăla de pe BBC, nu din căcaturile alea americane).

Cum plecam eu confuz spre casă, la un moment dat îmi sună telefonul. Mă uit pe display, nu cunoșteam numărul. Am răspuns și pur și simplu mi s-a oprit sângele în corp și saliva în gât.

- Bună, suflet frumos! Anemona sunt...

P.S. - eu știu că dacă o femeie vrea să te fută și tu te tragi pe cur și faci cumva și o refuzi, la un moment dat o să-ți facă rău în viață și te va face să suferi mai rău decât Iisus pe cruce. Așa că, "SUGE-O, RAMONA" dacă ăsta e planul tău.

P.P.S.

- Hey, nu poți să mă lași așa. Păi cu cât aflu mai multe, cu atât îmi doresc să știu mai multe, îmi spune ea îmbufnată. Ce ți-a zis Anemona? Spune-mi, te rog! Vreau să știu!

- Știu că vrei să știi, dar o să afli când va fi momentul. Nu fi nerăbdătoare, misterul e un lucru încântător. Descoperă-mi povestea așa cum te descopăr eu pe tine, fără să forțez lucrurile.

Și-a pus mâna pe mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Mi-a zâmbit.

CAPITOLUL III

- Off, de ce a trebuit să mă pomenești în poveste? mă întreabă ea bosumflată.

- Păi ce are, pisi? i-am răspuns amuzat.

- Cum ce are? Acum oamenii vor să știe cine sunt, crezi că eu nu citesc comentariile? continuă ea.

- Și de ce te deranjează asta?

- Dar nu mă deranjează.

- Și atunci? o întreb eu zâmbind. Nici măcar nu ți-am zis numele.

- Știu, dar...

- Dar ce? îi spun eu întrerupând-o.

- Taci în puii mei și spune-mi ce ți-a zis Anemona!

- Păi vrei să tac sau să-ți spun? îi zic eu, jucându-mă cu nervii ei.

- Offff, ce mă enervezi! Taci în general, dar spune-mi cu Anemona.

- Ok, lasă să cânte următoarea melodie și fii atentă.

SKYLAR GREY - COMING HOME A.N.O. REMIX

Nu îmi venea să cred că o aud. Trecuse atâta timp încât nu știam ce să-i spun. Ce mai era de zis? Oare ce voia? Devenisem neliniștit.

- Andrei, mai ești acolo? mă întreabă vocea din telefon.

- Da, aici sunt. Mereu sunt aici, îi răspund eu emoționat.

"Mereu sunt aici?" Ce căcat a fost asta, ești prost la cap?

- Fii atent, am ceva să-ți spun.

Și eu am atâtea să-ți spun, gândeam eu.

- Da, spune-mi. Despre ce e vorba?

- Ok! Nu există niciun mod ușor pentru a-ți spune asta, așa că am să o fac din prima (cam ca la prima noastră întâlnire). Sunt însărcinată și cred că e al tău.

- Poftim?

- Sunt însărcinată.

- Ești ce?

- Însărcinată. Gata, am spus-o, nu știu cum să-ți simplific mai mult de atât. Știi când doi oameni fac sex și el se termină...

- Știu ce înseamnă însărcinată, îi spun eu pe ton autoritar. Doar că nu pot să cred!

- Uite ce e, nu vreau să-ți asumi niciun fel de răspundere, am vrut doar să-ți spun. O să-l cresc eu, e ok.

- Băi, ești dementă? Tu vorbești serios? Dar cum e posibil așa ceva? Doamne, nu pot să cred.

Anemona începe să râdă. Dintr-o dată am simțit cum mi-au coborât coaiele din gât și s-au repoziționat la locul lor. Și oricât de stupid ar suna, pe de-o parte eram un pic dezamăgit

pentru că dacă ar fi fost să avem un copil împreună, trebuia să fim un cuplu. Dar totuși, mai aveam lucruri de făcut în viață, nu era chiar visul meu să devin tată înainte să fac 20 de ani.

- Deci efectiv m-am căcat pe mine. Astea-s glume?

Anemona continua să râdă. Îi plăcea să facă mișto de mine, știam asta.

- Incredibil, continui eu. Tu-ți dai seama prin ce spaimă am trecut? Ce mă făceam eu cu încă un copil la vârsta asta?

- Cum adică încă un copil? mă întreabă ea oprindu-se din hohote.

- Păi s-au întâmplat lucruri de când ai plecat tu de aici. Am fost cu o tipă care m-a păcălit că ia pastile și nah, din una în alta, e gravidă. Adică nu din una în alta, doar în ea, dar ai înțeles ideea.

- Fugi, mă, de-aici! Vrei și tu să mă sperii pe mine, dar nu merge. Las-o așa, e 1-0 pentru mine. Plus că te-am învățat mai bine de atât. Oricum, era într-adevăr ceva ce voiam să-ți spun. Voiam să știi că îmi este dor de tine.

În momentul ăla era să scap telefonul jos. Ce dracu' se întâmplă? Toate femeile din viața mea se întorc la mine dintr-o dată? Să-i dau un telefon Alinei sau Carminei, zic. Știu că am mai dat eu bani pe la cerșetori pe lângă biserici, dar chiar așa bine să-mi meargă dintr-o dată? Oricum, auzind cuvintele alea, în ordinea aia, venind din gura Anemonei era pur și simplu nepământean. Nu-mi dădeam seama dacă am emoții sau dacă m-am stricat la burtă. Însă tot ce m-a învățat ea, culmea, aveam să folosesc acum împotriva ei. Nu puteam să-i spun că și eu mă gândesc la ea înainte să adorm, că am căutat o curvă care seamănă cu ea doar pentru a retrăi niște momente din trecut sau că uneori, eram pe cale de a le spune altor tipe "Anemona".

- A, da? Păi cum rămâne cu iubitul tău? Știi tu, bărbatul pe care îl iubești și care e totul pentru tine și bla bla bla?

- Nu mai suntem împreună de ceva timp. Am greșit, îmi asum asta. Dar ție nu îți este dor de mine deloc? mă întreabă ea schimbându-și tonul vocii.

"BA DA!! Mor de dorul tău, îmi zbierau mie creierii. Pur și simplu îmi vine greu să respir uneori și mi-aș dona un rinichi pentru a mai avea o noapte cu tine."

- Hmm, nu m-am mai gândit la tine de ceva timp, îi spun eu, auzind efectiv cum mi se rupe inima și cum se umflă orgoliul în locul ei.

- Nu pot să cred, e imposibil. A fost prea intens totul între noi, îmi zice ea cu vocea pătată de dezamăgire.

- Da, ai dreptate, dar nu tu îmi spuneai că nu e bine să trăim în trecut? A fost frumos, așa e, dar am mers mai departe. Plus că așa m-ai sfătuit.. Nu, nu! Obligat tu.

- Aș vrea să te văd, Andrei! Știu că și tu vrei.

- Vreau, nu vreau, nu are nicio importanță. Sunt 500 de km între noi și asta nu se schimbă doar pentru că îmi doresc eu să ne vedem sau nu, i-o tai eu tranșant.

A avut un moment de pauză. Nu a spus nimic preț de câteva secunde.

- Da, dar distanța nu a fost la noi o problemă. Plus că nu vreau să te cer în căsătorie sau ceva, vreau pur și simplu să te văd. Și știu că și tu vrei asta, pe mine nu poți să mă minți.

- .....

- Să-ții ții telefonul la îndemână fiindcă o să te mai caut. Nu te schimba, rămâi un suflet frumos.

Și mi-a închis. Mi-a făcut o enormă plăcere să o aud din nou, dar pe de altă parte, abia am reușit să o îndepărtez un pic de sufletul meu și ea se întoarce? Pe bune? Who the fuck does that? Oh, wait... they're called women.

Fiecare discuție dintre două persoane are un scop, fie el mai mic sau mai mare. Ideea este că în orice fel de relație inter-umană, cei doi se folosesc unul de celălalt pentru câștiguri diferite. În sensul că nimeni nu face un lucru total dezinteresat și, la o privire mai atentă, are ceva de câștigat: poate fi încredere în sine, alimentarea orgoliului sau a ego-ului, plăcere carnală sau alte chestii. Întrebarea era însă, ce ar putea avea Anemona de câștigat din toată treaba asta. Putea fi vorba despre propria ei validare în fața ei, simțindu-se poate părăsită și nedorită, așa cum vă simțiți toate când terminați o relație, putea fi vorba despre detașare și schimbare a peisajului, așa cum vă doriți toate când terminați o relație sau putea fi vorba pur și simplu de o partidă de sex ruptă din rai (sau din iad, în ceea ce ne privea pe noi doi), așa cum vă doriți toate când terminați o relație.

Nu aveam însă timp să mă gândesc foarte mult la chestia asta pentru că aveam deja o nebună care voia să mă recucerească în viața mea și asta era mai aproape. A fost o zi plină de evenimente, era deja prea mult. Trebuia să mă odihnesc. Cred că am dormit 14 ore în noaptea aia.

A doua zi, când m-am trezit, aveam un mesaj de la Ramona care îmi spunea să nu-mi fac planuri pentru după-amiază pentru că mă scoate ea să luăm prânzul împreună. Probabil ăsta era primul pas spre marea recucerire. Ramona era ca Imperiul Otoman în timpul Crizei Orientale și voia să-și redobândească ținuturile pe care ea le considera ale ei. Sau ca Dinamo care se chinuia să-l readucă pe Mutu la echipă, diferența fiind că pe mine Negoiță al Ramonei (adică mă-sa), mă voia la ei în curte.

În fine, m-am văzut cu Ramona câteva ore mai târziu și stăteam la o masă așteptând mâncarea. "Sper că ea ştie că atunci când inviţi pe cineva în oraş, se presupune că faci cinste. Oricum nu aş lăsa-o, dar măcar aşa, ca idee. Sper că nu se așteaptă să plătesc eu toată nota că ăsta ar fi un pas în spate în tot planul ei", mă gândeam eu. Nu mă înțelege greșit, nu am o problema în a plăti nota, dar mă omoară când văd că femeia cu care sunt la masă nici măcar nu are decenţa de a se preface că ar avea o intenție undeva ascunsă în suflet de a-și plăti partea ei. Lasă-mă pe mine să spun "nu, e ok, lasă că plătesc eu", nu te comporta de parcă ți-aș fi dator cu ceva. E foarte enervant și dacă faci căcatul ăsta, sper să te împiedici de cablul de la laptop și să-ți julești nasul de covor.

Mă rog, aveam niște probleme foarte importante de dezbătut cu mine însumi în momentul ăla. Ramona mă umplea de complimente, mă ținea de mână și vedeam început de sentiment în ochii ei. Era o după-amiază plăcută, lucrurile mergeau bine. Eram cu o persoană de care îmi plăcea, mâncarea era bună, localul era liniștit (eram la Latino, pentru fanii mei din Suceava), totul era așa cum trebuia să fie.

- Știi, îmi spune Ramona, mă bucur enorm că ai decis să-mi dai această șansă. Chiar îmi doresc să fac chestia asta să meargă, am un feeling bun în legătură cu ea. Și știu că o să fie...

- Scuză-mă o secundă, îi spun eu în timp ce îmi scoteam telefonul din buzunar.

Îl deblochez și observ că am primit un mesaj. Îl deschid și era să scap telefonul jos când am citit "Autocarul meu ajunge cam într-o oră în Suceava. Sper că m-aștepți în autogară. Crinii sunt florile mele preferate. Vreau cafea. Anemona"

P.S.- eu nu țineam neapărat, dar se pare că o cam sugi, Ramona. N-avem ce face, e mâna destinului. "SUGE-I-O" lui, nu mie.

P.P.S.

- Vai, te urăăăăăsc!!! Nu poți să mă lași așa! Mereu faci la fel, ce naiba? îmi zice ea oarecum ofticată.

- Nu cred că mă urăști, nu ai cum. Mă placi prea mult, îi răspund eu, cu un calm ecuatorial.

- Nici nu știu de ce mă mai obosesc, de fiecare dată faci așa. Sper că nu te comporți la fel și în pat că te strâng de gât.

CAPITOLUL IV

- Nu cred că trebuia să-i vorbești atât de rece la telefon Anemonei. Pe bune, crede-mă că ea știa că nu aveai cum să o uiți atât de repede, îmi spune ea, certându-mă, oarecum.

- Nu sunt de acord cu tine, o contrez eu, pentru că ea m-a învățat că așa e cel mai bine. Sunt sigur că dacă nu o intrigam, nu mă pomeneam cu ea la Suceava.

- Ba nu! Ai încredere în mine când îți spun că era decisă să vină indiferent de ce-i spuneai tu la telefon, continuă ea decisă.

- Bine, pisi, dacă spui tu înseamnă că așa e. Oricum tu știi asta mai bine decât mine.

- Păi vezi? Doamne, ce mult îmi place când am dreptate, îmi spune ea umflându-se în pene.

- Normal, doar ești femeie, îi zic eu amuzat.

- Hai, lasă ironiile și spune-le oamenilor ce s-a întâmplat după ce ai primit mesajul.

Eram pe punctul de a scăpa telefonul în ciorbă. O parte din mine credea că e totuși o glumă și că nu a traversat jumătate de țară doar ca să mă vadă. Dar pe de altă parte, mi se părea incredibil dacă a făcut acest lucru. Într-adevăr, am vorbit foarte glacial cu ea, însă într-o relație, orice urmă de dragoste este, de fapt, un semn de slăbiciune. Nu voiam să știe că este iubirea vieții mele, nu avea niciun sens. Mai ales că în clipa aia eram la masă cu cealaltă iubire a vieții mele. Ramona vorbea, dar eu nu auzeam nimic. Cuvintele se scurgeau din gura ei și mă ocoleau cu seninătate. Sunt sigur că erau lucruri foarte interesante și frumoase, dar eu nu mă puteam gândi decât la cum căcat o trimit eu pe maică-mea iarăși de acasă pentru a putea fi singur cu Anemona. Și mai mult decât atât, trebuia să fac cumva să se termine prânzul mai repede ca să pot pleca spre autogară fără să mă vadă Ramona. Așa că, am intrat în modul de țăran, am luat castronul de ciorbă în mână și am început să sorb din el. Ramona se uita la mine ca mâța-n lemne și nu știa cum să reacționeze.

- Să-nțeleg că îți place ciorba, mi-a spus oarecum rușinată.

- Da, e foarte bună. Îmi aduce aminte ce borșul bunicii mele de la țară, plus că mi-e și foarte foame. Ar trebui să încerci și tu.

- Nu, mulțumesc. Eu am și timp. Și bun-simț, mi-a zis deranjată.

Oricum nu conta, probabil că se va supăra pe mine, dar era total irelevant. Eu urma să mă văd cu Anemona, cu tsunami-ul meu de la Marea Neagră. Era femeia pe care știam sigur că nu o să o pot uita niciodată și singura cu care puteam să fiu eu însumi.

- Andrei, ești bine? m-a întrebat Ramona îngrijorată.

- Minunat. De ce întrebi?

- Pentru că ai transpirat, ce se întâmplă cu tine? Ce mesaj ai primit?

- Aa, nu, ăla... adică a fost un prieten. Bine, este, că nu a murit. Mă chema la o bere mai diseară, nu e nimic important, stai liniștită, am încercat eu să mă scot cumva.

- Am înțeles, mi-a spus ea.

Era clar că nu m-a crezut, dar eu nu aveam timp să mai stau să-i explic care e treaba, de ce Pământul e rotund, cum nu câștigă niciodată Dinamo campionatul sau alte chestii evidente.

- Ramona, eu trebuie să plec. Îmi pare rău, dar mi-am amintit că am ceva de făcut. Ne auzim la telefon. Uite, ai aici banii pentru consumație. Te pup!

Și, fără să aștept să îmi mai spună ceva, m-am ridicat și am plecat.

Acum, poți să dai play la melodia pe care o ascult eu în timp ce scriu scena asta:

LEGEND - ALL OF ME

Nu mai aveam timp să merg să mai cumpăr flori și cafea găseam în autogară. Nu era cea mai minunată cafea, dar oricum era mai bună decât aia de la McDonald's. Mai aveam un sfert de oră să ajung în autogară, noroc că eram destul de aproape. Inima-mi se lupta cu mine pentru a ieși din piept, eram transpirat tot (de la ciorba fierbinte, nu de la emoții) și îmi simțeam tot sângele cum se mișca în corpul meu. Dar a fost pentru prima oară când mi-am zărit sufletul zâmbind. Și ce zâmbet pur, ce zâmbet curat. Exact așa cum nu era Anemona. Eram ca un copil din Moldova care așteaptă să-și revadă mama care a plecat la muncă în Italia, eram ca un corporatist care aștepta să-și primească prima de Crăciun sau ca un pensionar care aștepta noul episod din Suleyman.

Stăteam în autogară și trăgeam cu patos (nu Capatos) dintr-o țigară când am observat că intră un autocar în incintă: Constanța-Suceava, asta scria sub parbrizul lui. Nu știam care ar putea fi primele cuvinte pe care să i le spun, oare să o strâng în brațe sau să mă comport mai detașat, să-i spun cât de dor îmi este de ea în orice clipă sau să o las pe ea să-mi spună? Aveam atâtea nelămuriri și întrebări, încât nu am conștientizat când a oprit mașina. S-au deschis ușile. A coborât o babă cu părul mov prima oară. "Wow, te-ai schimbat în câteva luni", mă gândeam eu și mă amuzam. Au mai coborât câțiva oameni și deja luam în calcul posibilitatea să fi fost o glumă proastă. Abia atunci realizam cât de dor îmi era de ea, atunci când simțeam că s-ar putea să fie tot departe și să-mi ucidă speranța de a o vedea. Când, la un moment dat, am văzut o pereche de UGG-uri timide pășind pe scările autocarului. Era EA. Era mai frumoasă ca niciodată, era persoana de care eram îndrăgostit.

Zâmbea și diamantul din dintele ei pur și simplu a luminat autogara. Avea un troller în mâna dreaptă, care devenea din ce în ce mai ușor cu fiecare treaptă pe care o cobora. Nu mai suporta să fie departe de mine, chiar dacă era vorba de câțiva metri, așa că a început să alerge. Și, exact ca într-un film romantic la care femeile se uită ca să se ude, iar bărbații... fix din același motiv, am început să alerg și eu spre ea. Ne-am întâlnit la jumătatea drumului și ne-am strâns în brațe. Eram în mijlocul autogării, autocarele ne claxonau și șoferii ne înjurau, dar pentru noi niciodată nu a fost mai liniște. M-a sărutat cu pasiune și cu lacrimi în ochi.

- Nu-mi vine să cred că ești aici, i-am spus eu emoționat.

- Aici este locul meu, în brațele tale.

Apoi ne-am sărutat din nou. Toate microbuzele ne înconjurau, practic devenisem al treilea sens giratoriu din Suceava (glumesc, îți dai seama că nu e un oraș atât de mic. Avem 2 mall-uri, taci dracu').

Ceea ce era interesant, era faptul că deși fiecare dintre noi avea viața lui și propriile probleme, nu am putut să ne distanțăm unul de celălalt. De fiecare dată când ne întâlneam, nu că se reaprindea scânteia, mai degrabă lua foc pădurea. Era atât de caldă, era atât de frumoasă, era atât de perfectă (și crede-mă, în cazul ei, nu e pleonasm).

- Nu mi-ai luat crini, mi-a spus ea zâmbind.

- Nu ți-am luat, așa e. Urcă-te înapoi în autocar și pleacă în Constanța, i-am răspuns încercând să fiu amuzant.

Probabil că nu era momentul, dar umorul este mecanismul meu de apărare atunci când am emoții. Dar ea nu s-a supărat, ba chiar și-a păstrat zâmbetul pe față și tocmai din acest motiv ea nu era ca celelalte. Ea era totul. Pentru că mă înțelegea și, deși am stat destul de puțin timp împreună, mă cunoștea mai bine decât oricine.

Cu greu ne-am dezlipit unul de celălalt și am pornit spre un taxi. Nici nu apucasem să le spun alor mei să pregătească așternuturile alea bune, fiindcă avem oaspeți.

- Vreau să te simt în mine, mi-a șoptit ea în taxi.

- ....

Tipic Anemona. Ce altă femeie mi-ar fi spus atât de direct chestia asta? Mă ținea de mână și îmi dădea fiori. Aceiași fiori pe care mi i-a dat și în holul hotelului atunci când m-a mângâiat pe gât. Era un moment incredibil și simțeam chestii pe care nu le cunoșteam.

- Să mă duci să mă cazez la un hotel frumos, da? mi-a spus.

- Cum să dai banii pe hotel? Stai la mine, i-am răspuns eu.

- Nu vreau să te încurc sau să-i deranjez pe ai tăi.

- Nu deranjezi pe nimeni, stai fără grijă.

- Ok, dar măcar în seara asta vreau să stau la un hotel. După aia, vedem noi ce facem.

Da, eram total de acord. Știam, așa cum știi și tu, de ce voia să stea la hotel în seara asta. I-am spus taximetristului că mergem în altă parte, nu mai mergeam la mine acasă. Bine că nu am apucat să o anunț pe maică-mea că avea ce "porni furnalele" (așa cum spune ea atunci când gătește mult) degeaba. Era timp.

Am ajuns la hotel, s-a cazat și am urcat în cameră. Mă simțeam extraordinar de bine că fusesem inspirat cu o seară înainte să mă rad peste tot. S-a dovedit a fi o decizie bună, până la urmă. Și dușul la fel. Miroseam fantastic, ce-i drept.

Am urcat în cameră și nici nu i-am pus bine trollerul jos, că a și început să mă sărute, trântindu-mă pe pat. Ne devoram unul pe celălalt, dar nu ne dezbrăcam. Pur și simplu savuram momentul, nu avea niciun rost să-l grăbim. Cu cât întârzii mai mult sexul propriu-zis, cu atât va fi mai mișto. Ea știa asta și eu știam de la ea. Încă îmi venea greu să cred că se întâmplă chestia asta. Pe Anemona mi-o imaginam și o retrăiam în fiecare seară, dar nu credeam că se va mai întâmpla vreodată ceva între noi. Redevenise apusul și răsăritul zilei mele și mă simțeam complet, în sfârșit. Își plimba unghiile ușor pe gâtul meu și îmi zâmbea. Nu cred că exista nimic mai frumos pe planetă în clipa aia. Orice bărbat, indiferent de cât de dur sau macho este, o are pe "Anemona" lui. Și, la rândul ei, fiecare femeie devine "Anemona" pentru un anumit bărbat. Trebuie doar să vă găsiți, iar asta ține doar de voi. Uită-te la colega ta de grupă, la femeia care vinde la magazinul din colț sau la tipa care stă lângă tine în autobuz, poate fi chiar ea. Și dacă simți că te gâdilă sufletul când o privești, du-te la ea. Zâmbește-i. Salut-o. Nu o lăsa să treacă fără să te observe, s-ar putea să pierdeți amândoi.

Ne țineam mâinile strânse în jurul gâtului celuilalt și ne sărutam. Ne comportam ca într-un clip al lui Enrique Iglesias. La un moment dat, m-am ridicat și am început să-mi plimb dinții peste umerii ei, care se dezgoleau încet-încet. I-am pus mâna pe piept și i-am simțit inima bătând așa cum bat jandarmii protestatari, adică neregulat. I-am tras ușor maioul de pe ea și am lăsat-o în sutien. O sărutam pe spate și o țineam de mâini. "Je ne regrette rien" vedeam iarăși în fața ochilor. Ce dor îmi fusese să nu regret nimic și să trăiesc un moment ca și cum nu s-ar mai termina niciodată. Telefonul îmi vibra cu putere în buzunar, dar îl ignoram. I-am dat părul într-o parte și am început să-mi plimb limba peste ceafa ei. I s-a îngroșat respirația și a început să se foiască. Mi-am scos telefonul din buzunar pentru că deja devenise enervant și am observat că am vreo 4 apeluri pierdute și un mesaj. Fără să mă opresc din a o săruta pe Anemona, fiind în spatele ei, m-am uitat să văd cine a murit sau ce căcat era așa important. Apelurile și mesajul erau de la Ramona.

"Te-am urmărit. Ți-a venit târfa de la Constanța, deci. Minunat, ce pot să zic!"

Am aruncat telefonul pe covor, am întors-o pe Anemona cu fața la mine și i-am desfăcut sutienul și, cu fiecare sărut pe care i-l dădeam, cu fiecare atingere și cu fiecare mângâiere, mă cufundam și mai mult în fericire.

P.S:- "Ceva cu Ramona", nu mai știu exact. Eu eram cu Anemona în momentul ăla, restul nu conta.

P.P.S.

- Să mori tu că mă lași așa! Vai, ești total insuportabil! îmi spune ea nervoasă.

- Îmi pare rău, ce pot să zic, îi răspund eu râzând.

- Nu vreau să mai vorbesc cu tine niciodată!! Jur că mă scoți din sărite!

- Da, știu. Asta până o să-ți povestesc ce s-a întâmplat în continuare. Dar nu o voi face tot în mașină, e un lucru prea frumos ca să ți-l spun într-o mașină.

- Sinceră să fiu, abia aștept să aud scena asta. Îmi place să te ascult, îmi spune ea liniștindu-se.

- Și mie îmi place să-ți vorbesc. Doar tu mă auzi cu adevărat.

Dintr-o dată, i s-a înseninat privirea. Știa că am dreptate. Și-a așezat mâna peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Mi-a zâmbit.

CAPITOLUL V

- Sper să-ți placă vinul ăsta pe care l-am pregătit. Stai să aprind lumânările de pe masă și să mă așez confortabil, îmi spune ea entuziasmată.

- Oricum, țin să-ți spun că pe canapeaua asta stau mult mai bine decât pe scaunul din mașina ta.

Era de parcă nu mă asculta deloc, ea știa ce voia să audă de la mine.

- Gata! Uite, ăsta e paharul tău, acum povestește-mi. Să nu omiți niciun detaliu, da?

- Ha ha! Am să încerc, îi răspund eu amuzat.

- Deci? Ai aruncat telefonul jos și ce s-a întâmplat după aia? Chiar vreau să văd cum sună scena asta din gura ta, îmi spune ea zâmbind șmecherește. Ți-am pregătit și o melodie ca să fie totul perfect.

- Ok, dă play atunci și fii atentă. Foarte atentă, chiar.

ARCTIC MONKEYS - DO I WANNA KNOW

Nici nu știu unde am aruncat sutienul, tot ce știam era că nu aveam nevoie de el. Nici eu, dar nici ea. Își ținea mâinile adânc scufundate în părul meu și își închisese ochii spre visare. Îmi ținea capul într-o poziție fixă de parcă nu voia să mai plec de la pieptul ei niciodată. Mirosul ei îmi zgâria simțurile și mă făcea să plutesc ușor cu gura peste tot corpul ei. Folosea Gucci- Rush pe vremea aia și sincer, nu știu dacă parfumul îi înmiresma ei pielea sau dacă era invers. Și în ziua de azi dacă trec pe lângă cineva pe stradă și simt miros de Gucci- Rush, îmi sare inima din piept. Mi-a dat tricoul jos de pe mine și m-a împins cu capul pe pernă. S-a așezat peste mine și mi-a luat ambele mâini și le-a așezat atentă deasupra sânilor ei și a început să mă strângă. Era de parcă și ea se dorea pe ea în momentul ăla, parcă voia să facă dragoste cu propria-i persoană prin intermediul meu.

Când a deschis ochii, m-a privit și a încercat să zâmbească. Dar suflul greu o împiedica să facă asta până la capăt. Gata, până aici mi-a fost. Știam că se va dezlănțui ca o leoaică într-un cârd de căprioare. A început să mă sărute sălbatic pe gât, mă simțeam de parcă eram în Counter Stike și cu fiecare sărut, îmi mai scădea câte un pic la viață. M-a mușcat de ureche și înainte să urlu de durere, m-a apucat de blugi și m-a strâns puternic.

- Eu te fut pe tine, nu tu pe mine, mi-a spus, strângând un pic mai tare.

Nu eram în poziția din care puteam să fac figuri. Și la propriu și la figurat. Fraza asta pe care mi-a spus-o scotea în evidență niște "daddy issues", dar ăsta era un avantaj pentru mine. Știm cu toții că femeile de genul ăsta se fut și din frustrare, nu doar din dragoste și s-ar putea să fie mai bune la pat decât celelalte. Am zis "s-ar putea", nu mă înjura acum. Persoanele de față se exclud, știi doar.

Îmi plăcea la nebunie cum îi simțeam părul atingându-mi corpul în timp ce ea mă săruta. S-a dat jos de pe mine și m-a tras de picioare până la marginea patului. Mi-a deschis cureaua printr-o mișcare de jujitsu brazilian, atât de repede încât începusem să mă întreb dacă a fost vreodată închisă sau nu. Stătea în genunchi în fața mea, mâinile ei erau pe coapsele mele, iar mâinile mele erau în părul ei. Voiam să văd ce se întâmplă, nu doar să simt. Because that's how you fucking do this. Degetele ei de pianistă știau exact unde să mă atingă, iar unghiile ei cu siguranță aveau să-mi rămână sub formă de zgârieturi pe picioare. Nu știu care dintre noi se simțea mai bine în momentul ăla, la câtă poftă se citea în mișcările ei. Era de parcă făcea sex pentru a 3-a oară în viață (că știi că femeile nu au o experiență atât de minunată când fac sex, primele două ori. Prima dată e dureros, a doua oară e ciudat, iar de la a treia oară încolo, e necesar).

După câteva minute, s-a ridicat în picioare și s-a așezat peste mine ca ultima piesă dintr-un puzzle de 1000 de piese. Știi că locul ei este acolo și intră cu mare ușurință pentru a completa peisajul firesc. Își mișca bazinul într-un mod nepământean și când și-a ridicat mâinile în sus, pentru a-și strânge părul, sânii ei mi-au inundat chipul și am început să-i mușc ușor. Ea m-a prins de ceafă și m-a împins în ei, scufundându-mă și mai tare în extaz. La un moment dat, din poziția asta, m-am ridicat în picioare și o țineam de fese, strângându-le de parcă-mi erau dușmani. Norocul meu că am făcut sport de performanță, că altfel nu mă țineau genunchii și s-ar fi stricat un moment divin. Anemona gemea din toate corzile vocale, iar eu transpiram din toți porii. Stăteam în mijlocul camerei și vedeam ce se întâmplă în oglinda din ușa dulapului. Eu aveam blugii în vine și adidașii în picioare, iar ea abia își dăduse un pic la o parte bikinii. Parcă ne futeam în pauza mare, nu într-o cameră de hotel, dar atât de normală și de reciprocă era dorința. Simțeam că nu mai pot și, mișcându-mă prin cameră, m-am împiedicat în blugi și am căzut pe spate, pe pat. În clipa aia, am penetrat-o și mai adânc și efectiv a urlat de plăcere.

- Acolo! Da, mai repede! Acolo! mi-a poruncit.

Băieții știu despre ce e vorba în momentul ăla. E clipa în care știi că ești exact unde trebuie și este locul pe care mereu vrei să-l memorezi, dar întotdeauna îl uiți. Și când îți spune "acolo", toți mușchii tăi se blochează, de parcă urmează să tragi cu sniperul. Nu miști nici măcar degetul mare de la picior, poziția mâinilor sau ritmul respirației, pentru că știi că dacă te muți, fie chiar și un centimetru, femeia aia te va ucide într-un mod dureros. Așa eram și eu, stăteam fără să clipesc și fără să-mi treacă gânduri prin cap pentru că nu știam ce ar putea să o deranjeze și să o scoată din filmul ei. Am menținut aceeași intensitate în mișcări, doar că am început să o fac din ce în ce mai repede până în clipa în care și-a încolăcit picioarele în jurul meu, m-a strâns puternic în brațe, și-a dat ochii peste cap și a mușcat o bucată de aer, ca și cum ar fi încercat să rupă o bucată imaginară de șorici. S-a oprit în poziția aia preț de câteva secunde, iar apoi s-a ridicat pe călcâie și a început să se miște regulat și rapid. Știam că nu trebuie să-i spun cum să o facă pentru că ea știa exact modul meu preferat.

- Nu mai pot, i-am spus eu ostenit.

- Hai! Iau pastile, hai! Vreau să te simt în mine!

Nici nu a apucat bine să termine propoziția că eu am ridicat-o ușor de coapse și am simțit cum fiecare mușchi din corpul meu se desprinde de cel de lângă el, iese din mine, se duce să-și ia o bere din frigider și apoi se întoarce, contopindu-se iarăși înăuntrul meu făcându-mă să-mi dau seama că sexul nu are cum să fie un păcat. Acea senzație de câteva secunde nu are cum să vină decât de la Dumnezeu. E momentul în care ți se golește creierul de iluzii, de amintiri, de probleme, de griji sau de gânduri murdare și ai sufletul dezbrăcat.

Am căzut pe spate, mi s-a relaxat fiecare mușchi și mă uitam la Anemona. Ea s-a aplecat către mine și m-a sărutat pasional și nu mai aveam nevoie de țigara de după. De fapt, ba da, voiam să fumez o țigară ca să fac perfecțiunea momentului și mai perfectă (hiperbolă, nu pleonasm, în caz că deja tastai comentariul în care voiai să mă corectezi că am mâncat o literă nu știu unde sau că am uitat o diacritică la al 18-lea cuvânt din a 4-a propoziție).

- A meritat să vin 500 de km să te văd, mi-a spus ea, ciufulită și extenuată.

- Adică m-ai folosit, nu? Ai venit doar pentru sex, aaa? i-am răspuns, zâmbindu-i.

- Da, Andrei. Că îmi era infinit mai dificil să găsesc în Constanța pe unul care să mă fută, îți imaginezi doar. Și erai ori tu, ori un câine, ceva. Și am zis că nah, nu prea am ce face, mi-a tăiat-o ea sarcastică.

- M-am gândit eu. Ai dreptate, ai luat decizia corectă. Dar promit că data viitoare o să te pun și doggystyle, dacă ții neapărat.

- Ha Ha! Amuzantule!

Ne țineam de mână și fumam. Cred că e unul dintre cele mai liniștitoare clipe când faci sex cu o persoană care știe exact cum să te futa încât să-ți încurce gândurile, se termină toată lumea din ecuație, iar apoi, amândoi fumează câte o țigară, vorbind nimicuri și respirând zâmbete.

Însă eu aveam o mică problemă totuși. Pentru că Anemona a venit, dar va pleca la un moment dat. Ramona va rămâne, însă. Și mă văzuse, știa ce s-a întâmplat și nu cred că i-a picat bine. Mai ales că eu îi spusesem că o las să încerce să mă recucerească. Dar totuși, Anemona e Anemona, ea mereu are întâietate față de toate celelalte. Celelalte nu erau decât copii proaste după un exemplar perfect. Și Nike-urile de la ruși arată bine, dar nu se simt la fel la atingere.

- Nimeni nu mă fute așa cum o faci tu, i-am spus.

- Știu. Și totuși, eu sunt cea care a traversat jumătate de țară ca să te mai simt de câteva ori, deci... Sentimentul este reciproc.

- "Dacă nu eu atunci cine", doar ți-am cântat asta. Am vorbit serios atunci.

Și am început amândoi să fredonăm maneaua pe care i-am cântat-o în clubul de lăutari din Constanța. Am început să râdem și să ne sărutăm din nou. Doamne, cât de bine era, mă simțeam mai bucuros decât Khaleesi când i s-au născut dragonii. Plus că și eu eram tot ars.

P.S.- la cât eram de obosit și de fericit, îmi pare rău, în episodul ăsta nu prea ai ce "suge, Ramona". Poate doar tocul Anemonei.

P.P.S.

- Vai! Ori am băut eu prea mult vin, ori povestea asta m-a excitat, îmi spune ea derutată.

- Fii serioasă, nu te pot excita doar din vorbe, îi răspund eu.

- Ba da, poți. Tu mă poți excita oricum, știi doar. Măcar bine că în capitolul ăsta nu m-ai lăsat neterminată, ca în celelalte patru.

- Ei, stai! Noaptea e încă tânără, nu se știe cum se va termina, îi spun eu amuzat.

A început să râdă și zâmbetul îi strălucea. La propriu. Și atunci îmi amintisem din nou de ce m-am îndrăgostit de ea. Mi-am așezat mâna peste mâna ei și am început să o mângâi ușor cu vârfurile degetelor. I-am zâmbit.

CAPITOLUL VI

- Cred că era și timpul să-mi povestești ce s-a întâmplat în continuare. Te-au bombardat oamenii cu mesaje și cu întrebări, îmi spune ea certându-mă ușor.

- Da, știu. Dar nu am cum să scriu de fiecare dată la fel de des, plus că nu vreau să postez fără să fie scris așa cum trebuie.

- Asta așa e, dar hai, povestește-mi mie și sunt sigur că-ți vor veni cuvintele. Pofta vine mâncând, doar știi, îmi zice ea aprinzându-și o țigară.

- Ai dreptate. Ok, fii atentă.

Anemona era din nou în brațele mele și totul era bine. Nu mai vorbisem cu Ramona de vreo două zile și chiar mi-ar fi plăcut să știu ce face. Eram totuși conștient că Anemona va pleca la un moment dat, iar eu clar nu am să mă duc să fac facultatea la Constanța ca să fim noi împreună. Deci șansele ca între noi să se întâmple ceva mai mult decât sex celest și dement, nu prea erau. Însă eram tânăr, voiam să mă bucur de fiecare clipă și să rețin fiecare detaliu, ca să am ce povesti câțiva ani mai târziu pe net și să primesc like-uri pentru asta

După o noapte minunată pe care am petrecut-o la hotel, am luat-o pe Anemona și am dus-o la mine. Surprinzător, maică-mea s-a bucurat când a văzut-o și a luat-o în brațe și a pupat-o din clipa în care a pășit în casă.

- Ce mai faci, Anemona? Nu mă așteptam să te văd, i-a spus, afișând un zâmbet mai larg decât interiorul Lisei Ann.

- Sărut mâna! Da, nici eu nu mă gândeam că o să ajung iarăși în Suceava, dar ce să fac dacă aveți un fiu irezistibil care a știut cum să mă convingă să vin? i-a spus mamei mele, fixându-și privirea încărcată de remarci sarcastice la adresa mea direct în ochii mei.

Pe mine m-a bușit râsul și am încercat să nu las să se vadă. Noi știam amândoi cum au stat lucrurile, de fapt. Dar ea mă transformase într-un nenorocit arogant și sigur pe el, era de așteptat ca asta să se întoarcă și împotriva ei la un moment dat. Nicio faptă bună nu rămâne nepedepsită și așa era și în cazul ăsta. Ea m-a învățat cum trebuie futută o femeie, cum trebuie să te comporți ca să îi furi privirea sau cum să o faci să înțeleagă că ea are mai multă nevoie de tine decât ai tu de ea. Majoritatea femeilor realizează la un moment dat în viață, unele mai devreme, altele mai târziu, că degeaba sunt cu un tip pe care toate prietenele ei grase și frustrate ar vrea să-l fută, dacă același lucru simte și ea pentru altul care le-a udat din două cuvinte și un zâmbet cu subînțeles. Și de asta vezi toate cuplurile alea formate dintr-o femeie extraordinar de frumoasă și un tip absolut comun. Pentru că ăla știe cum să fie cu ea, știe cum să-i dea ce are nevoie, exact în clipa în care are nevoie. Eu nu sunt un bărbat frumos, dar am fost cu tipe dacă nu minunate, cel puțin superbe până acum. Și asta nu pentru că știu eu super-tehnici de agățat sau trucuri magice, ci pentru că sunt foarte multe femei frumoase care vor să fie dominate intelectual și caută pe cineva care să le mai spună și "taci în pula mea că vorbești prostii" din când în când. Bine, nu cu cuvintele astea, dar ai înțeles ideea. Tuturor femeilor le place să aibă mereu dreptate, dar paradoxal, niciuneia nu-i place ca cineva să le dea mereu dreptate. Nu, ele vor o luptă, ele

vor să-ți demonstreze că e cum spun ele după ce tu le contrazici de 10 ori, nu din prima. Dacă ea-ți spune că "cerul e verde" și tu, crezând că dacă îi faci pe plac s-ar putea să te lase să o atingi cu penisul și îi dai dreptate, în clipa aia femeia aia s-a plictisit de tine. Luptă-te cu ea, explică-i că nu e așa de inteligentă cum au făcut-o să creadă toți libidinoșii din jurul ei care erau de acord cu ea indiferent ce ar fi scos pe gură. Nu o face să se simtă proastă, iar dacă într-adevăr este, ferește-te de ea. O femeie deșteaptă știe ce vrea, știe ce trebuie să aprecieze la tine și știe să ajungă și la orgasm, deci aia îți trebuie ție. Nu-i așa, fetelor? Mănânc eu căcat? Întreb retoric, știm cu toții că așa e.

După ce ne-a pus maică-mea la masă și ne-a dat să mâncăm de parcă tot ce gătise expira a doua zi și trebuia consumat, am ieșit cu toții la o țigară pe balcon la mine (că da, maică-mea e așa cool încât puteam să fumez de față cu ea). Bineînțeles că a început să-i povestească din nou Anemonei chestii rușinoase de când eram eu mic. Cel mai tare a amuzat-o când a auzit cum m-a scos într-o zi taică-meu să mă plimbe. Era ziua mamei mele și l-a rugat pe minunatul meu tată să mă ducă prin oraș ca să aibă ea timp să gătească pentru viitorii invitați ce urmau să ne invadeze casa și să mă facă pe mine să mă simt important, că doar ce pana mea, eram mic și gras, știam să recit "Mama lui Ștefan cel Mare" și știam să cânt. Eram de-a dreptul adorabil. Zis și făcut. Eu aveam vreo 4 ani și taică-meu vreo 4 beri băute. Și cum mergeam noi pe poteci prin oraș, la un moment dat, eu nu am vrut să mă mai țină de mână fiindcă eram bărbat, ce căcat? Și uite așa, el admira funduri de femei care treceau pe lângă noi sau nu știu ce mama dracului urmărea cu privirea, dar cert era că nu pe mine. Fiindcă eu, ca un adevărat bărbat ce eram, la un moment dat, am căzut fix într-un canal. Și ceea ce e cu adevărat amuzant, este că tatăl meu nu a observat că nu mai sunt lângă el până când nu a văzut că niște oameni s-au strâns în jurul unei guri de canal și nu știa ce se petrece acolo, deci s-a dus să vadă. El nu m-a găsit din grijă imensă, ci din curiozitate. E de prisos să-ți spun ce față a făcut maică-mea când m-a văzut înglodat din cap până în picioare, vânăt și zgâriat tot și ud leoarcă. Ea ne povestea, iar la un moment dat, Anemona și-a pus mâna peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Mi-a zâmbit și atunci am înțeles că eu s-ar putea să am sentimente prea puternice pentru ea. Și lucrul ăsta nu era deloc bun pentru mine.

- Off, Doamne, sărăcuțul de tine. Cum să cazi tu în canal? Sper că acum nu ai de gând să-mi faci și mie surprize din astea, nu? Eu o să te țin tot timpul de mână, mi-a spus ea, ținându-i isonul mamei mele și amuzându-se amândouă pe seama mea.

Deși eram vizibil rușinat, îmi plăcea ce se întâmpla acolo. Astea erau discuțiile compromițătoare dintre soacră și noră, cam așa vedeam eu momentul și nu mă săturam deloc de el. Aparent, cele mai importante femei din viața mea se înțelegeau. Mai ales că amândouă sunt în zodia rac, era clar că se completau în bârfă.

După ce s-au terminat dezvăluirile, eu am plecat cu Anemona în camera mea și am început să stăm de vorbă.

- Și? Nu vrei să ieșim în seara asta? Să ne distrăm un pic, bem ceva, poate denigrăm vreo baie, chestii de genul ăsta, mi-a spus ea înțepătoare.

- Ba da, putem face asta. De ce nu?

Și de ce să nu ieșim? Până la urmă eram tineri, frumoși și, cred eu, îndrăgostiți. Puteam să ies numai ca să mă vadă muritorii de rând de mână cu așa o femeie. Oricum ar fi fost cea mai frumoasă femeie de oriunde. Așa că, după ce am așteptat două ore să se pregătească (era perfectă, dar era totuși femeie) am luat-o pe Anemona de mână și am ieșit să cutreierăm toate cele două cluburi existente în Suceava pe vremea aia.

Purta o rochie neagră și strâmtă care stătea pe ea cum stau blugii pe un hipster, doar că pe ea arăta bine. Tocurile erau în picioare, rujul pe buze și diamantul în dinte și parcă-parcă deja îmi doream să nu mai plecăm și să rămânem acasă să ne futem. Însă puteam face asta și când ne întorceam. Am ajuns în unul din cluburi și am început să ne facem ritualul, așadar ne-am dus direct la bar să ne încălzim cu niște shot-uri. Ea defila, iar eu mergeam în urma ei anunțându-i pe toți cei care se uitau, că e cu mine. "Da, eu o fut pe fata asta", șoptea zâmbetul meu mândru și tâmpit pe care mi-l afișasem pe față. Ne-am amețit un pic și am început să dansăm (și când zic "dansăm", mă refer că ea a început să danseze și eu să-mi bâțâi paharul din mână pe ritmul muzicii). Noi ne simțeam bine, rujul ei era deja întins pe buzele mele și eram în lumea noastră. La un moment dat, eu m-am dus până la baie. Am sărutat-o pe Anemona și am plecat. În timp ce-mi ușuram corpul de anumite lichide pentru a face loc pentru alte lichide, pur și simplu vorbeam cu puța mea de mărime medie și încercam să o fac conștientă de faptul că suntem extrem de norocoși amândoi că o asemenea fată ne dă voie nu doar să stăm în preajma ei, ci să o și atingem. Vorbeam în gând, că mai erau oameni în toaletă, nu voiam să creadă că sunt nebun și, mai ales, nu voiam să-i deranjez din discuțiile lor cu puțele lor.

Mă rog, după ce am terminat, am plecat înapoi spre Anemona. Adică m-am spălat pe mâini și apoi am plecat spre Anemona pentru că igiena e importantă, copii. Dar când am ajuns, am văzut că nu mai era singură. Era un tip în fața ei cu care părea să discute. Observam că se simte oarecum incomod, dar nu știam ce se întâmplă. Dar am înțeles în clipa în care m-am apropiat. Se băgase în seamă la ea un bine-cunoscut șmecheraș al Sucevei, din vremea aia, al cărui nume nu am să îl dau pentru că mi-ar plăcea să mai pot merge pe acasă din când în când.

- Uite, el e iubitul meu, despre care îți spuneam, i-a spus Anemona vizibil deranjată. Ți-am spus că am prieten.

- Cine, mă? Lăchiosul ăsta e prietenul tău? îi spune el, luându-mă pe mine de după cap.

M-a strâns cu atâta forță, încât cred că am făcut spondiloză în clipa aia.

- Stai liniștită că el nu se supără dacă bei un pahar de vin cu mine. Nu-i așa, prietene? continuă el, fixându-mă cu privirea.

P.S. Pumnii mei minte nu are, sparge tot ce-i stă în cale, capete și maxilare, "SUGE-O-Andrei", cât poți de tare.

P.P.S.

- O să te înjure iarăși oamenii că îi lași exact atunci când începe să devină interesant. Dar mi-a plăcut poezioara, ai făcut-o pe loc? mă întreabă ea cu voce ghidușă.

- Da, atât de talentat sunt, ce pot să zic. Dar să știi că ce urmează să se întâmple, nu e deloc amuzant, din păcate.

- Știu că nu e. Nici nu are cum să fie, îmi zice ea coborându-și privirea.

Pentru câteva secunde s-a lăsat tăcerea în cameră. Ne asurzea pe amândoi. Și-a așezat mâna peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Dar de data asta, nu mi-a mai zâmbit.

CAPITOLUL VII

- Nici nu știu dacă vreau să-mi povestești ce s-a întâmplat în continuare, îmi spune ea privindu-mă temătoare.

- De ce nu? Nu putem schimba cursul acțiunilor din trecut, putem doar să le regretăm sau să le apreciem.

- Da, ai dreptate. În altă ordine de idei, mi se pare amuzant că o grămadă dintre cititorii tăi cred că eu sunt Anemona. Ai de gând să le spui?

- Neah. Misterul e frumos, nu am să le confirm și nici nu am să le infirm nimic. Deocamdată.

- Ce-ți mai place să-i ții ca pe jar, îmi zice ea amuzată. Păi dă-le ce vor atunci, spune-le ce s-a întâmplat mai departe.

- Normal. Că ce altceva mai bun puteam să fac eu sâmbătă noapte decât să scriu?

- Ha Ha! Lasă că după ce termini capitolul ăsta, o să devină și noaptea ta frumoasă. Îți promit!

- Aa, da? Păi să-l scriu repede atunci.

Dă play la asta:

50 CENT AND DMX - READY FOR WAR

Era îmbrăcat cu o maletă neagră, strânsă pe corp, care-i scotea în evidență lanțul de aur, mai gros decât buzunarul lui Florin Salam după o cântare, scos peste bluză, evident. Se spune că de pe lună, poți să vezi Casa Poporului. Eu cred că, dacă te uitai atent, tot de pe lună, puteai să vezi și că maleta cocalarului era Nike, atât de mare era scris pe ea. Cred că singurul lucru mai mare decât brandul lui, cu care mă sugruma pe mine încet-încet, era brandul Nike, scris peste tot pe hainele lui. Că pula mea, ce rost are să-ți cumperi haine de firmă dacă nu vede sclavii? Altfel cum o să știe toată lumea cât ești tu de boss? Mi se pare normal. Ca orice șmecher care se respectă cu adevărat, bineînțeles că mai era cu niște lingăi pe după el. Ăștia se puseseră în jurul meu și al Anemonei și se uitau, zâmbind printre dinți și idolatrizându-și căpitanul. În primul rând, un șmecher adevărat, nu se ia niciodată de un băiat dacă este cu prietena. E un fel de "bro code" printre șmecheri. Dacă are de-a te bate, așteaptă să te prindă singur, niciodată nu te face de căcat în fața femeii, e un fel de zonă demilitarizată dacă ești cu ea. Pentru că toți știu că și ei se mai plimbă cu iubitele lor prin oraș și nici lui nu i-ar plăcea să vină unul din senin și să-i fută un levier în cap și apoi femeia (care, în capul lor, e oarecum inferioară bărbatului) să poată să râdă de el și să-l considere pe ăla mai șmecher decât el. La bază ideea e bună, motivele sunt greșite, dar până la urmă, la fel a fost și nazismul. Deci era clar că ăsta nu era un șmecher adevărat, era doar un papagal care credea că știe să dea cu pumnul și avea alți libidinoși lângă el care îl asigurau că victima lui nu va riposta. Anemona și-a dat seama că lucrurile nu stau tocmai cum trebuie și i-a zis melteanului că îi mulțumește pentru invitație, dar este nevoită să o refuze pentru că nu e vorba dacă mă supăr eu sau nu, ci pur și simplu nu vrea ea să bea un pahar de vin cu el. Ea a încercat să vorbească frumos cu el, să-l facă să rezoneze și să înțeleagă că nu e firesc sau frumos să te dai la o fată care are iubit, cu atât mai puțin dacă iubitul ei este fix lângă ea în clipa aia. Dar să-l faci pe unul ca ăsta să asculte niște argumente logice, să le asimileze, să le judece și apoi să le înțeleagă, era de parcă ai fi încercat să porți o discuție despre "Dialogurile" lui Platon cu un scaun.

- Stai, păpușe, că nu te mușc. Bem un pahar de vin și atât. Fac io cinste, stai liniștită. Are băiatu' cașcaval, i-a spus el, începând să râdă de această glumă cu adevărat genială pe care a spus-o.

- Băi, pe bune. Nu vreau, nu mai insista. Eu am ieșit să mă distrez cu iubitul meu și atât. Dar uite, noi o să plecăm și gata, nu vrem probleme.

- Lasă că pleacă amicul tău, tu mai stai cu noi, i-a spus el încrezător.

- În primul rând nu e amicul meu, e iubitul meu. Și în al doilea rând, nu aș bea nimic cu tine nici dacă aș fi fost singură. Ba mai mult, nici dacă viața mea ar depinde de asta și pula ta ar fi singurul antidot.

Anemona se comporta ca și cum nu ar fi văzut niciodată știrile de la ora 5 și parcă nu știa că în Moldova nu e un obicei chiar atât de ieșit din comun să mai bați câte o femeie din când în când. Și probabil nu prea își dădea seama că făcându-l pe ăla de căcat, mai ales în

fața lacheilor lui, nu este chiar cea mai deșteaptă mișcare pentru că, șansele erau ca eu să fiu bătut din cauza asta. M-a luat de mână și, trăgându-mă efectiv după ea, a început să meargă spre ieșirea clubului. Însă, cu toții știm că de cele mai multe ori, lucrurile nu sunt chiar atât de simple pe cum ne-am dori. Așa că, nici bine nu am ieșit afară că ne-am pomeni cu gașca cangrenă după noi.

- Prietene, dar unde te grăbești așa? s-a auzit o voce din spatele meu.

M-am întors exact așa cum s-a întors Rihanna la Chris Brown, gen cu frică să nu fiu bătut. Când m-a văzut unul dintre oștenii cocalarului, l-am auzit spunându-i:

- Băi, dar eu îl știu, mă pe ăsta. Ăsta nu-i ăla de a prezentat balul la Peda?

În clipa aia mi-a venit un pic inima la loc pentru că m-am gândit că știe ăla cine sunt și știe că mai cunosc și eu pe unu-altul și că nu e o idee atât de bună să mă bată pentru că s-ar putea să adun și eu niște băjeți și să-i caut după aia. Așa că i-am confirmat:

- Ba da, eu sunt! crezând că asta e portița mea de scăpare.

La care ăla spune:

- Da, mă, știam eu. Am fost și eu la bal și băga-mi-aș pula în inima lui, tu știi ce urât se uita la mine de pe scenă?

What? Cum căcat să mă uit urât la cineva când eu aveam reflectoarele în ochi și nu vedeam pe nimeni în sală? You have to be fucking kidding me. Gata, era clar. Urma să-mi iau bătaie în seara aia, dar nu ar fi fost pentru prima oară când s-ar fi întâmplat așa ceva din cauza Anemonei. Deja îmi făceam planul în cap: trebuia să mă sprijin cu spatele de un perete ca să nu reușească maimuțele să mă dea jos. Că dacă aș fi picat la pământ, mă lua dracu' la câte tălpi de Nike-uri aveam să îmbrățișez. Deja mă gândeam că dacă o să vină ăia pe rând spre mine, ar trebui să încerc să dau și eu vreo doi pumni în stânga și în dreapta, măcar să învinețesc și eu un ochi sau doi. Acuma, când se întâmplă o situație de genul ăsta, ai trei soluții din care poți să alegi:

1. să fii umil și să încerci să-l convingi pe ăla că nu este etic să te bată și că tu nu reprezinți o amenințare pentru el, iar un comportament atât de arhaic este nedemn de o persoană atât de introvertită cum e el. Făcând asta o să te bată sigur pentru că o să-l doară creierul de la atâtea cuvinte pe care nu le înțelege.

2. să urli ca o fetiță și să începi să plângi și să speri că o să i se facă milă de tine și o să te lase să pleci nebătut.

Doar că alegând-o pe asta, o să te faci de căcat. Și dacă vede iubita ta o astfel de abordare din partea ta o să fie foarte bucuroasă pentru că o să-și dea seama că dacă veți fi mult timp împreună, la un moment dat, o să vi se sincronizeze menstruațiile.

3. (sau opțiunea Vadim, cum îmi place mie să-i spun), adică opțiunea pe care am ales-o eu, să pari încrezător și să ai o atitudine plină de tupeu, și să faci cumva să pari nebun. Trebuie să-i faci să creadă că ești total psihopat. Că un om normal la cap, nu se apucă să comenteze în fața unuia care e clar că poate să-i rupă capul de pe umeri doar ridicând un pic vocea și, mai ales, dacă ăla mai are și vreo 5 prieteni cu el. Dar dacă faci ăsta, exista o mică șansă ca maimuțele să creadă că știi tu ceva ce ei nu știu. Că nu te apuci tu de nebun să te bați cu 6 oameni decât dacă ești un pic sărit de pe fix. Și în clipa aia, creierul lui mic și singur, îi va trimite semnale și-i va spune că poate nu ar trebui să se ia de unul care este dispus să intre într-o bătaie cu 6 inși. Și s-ar putea să te lase în pace. Fie asta, fie o să te bată toți de o să te caci pe tine. Dar dacă ai noroc ca ăia care vor să-ți rupă mufa să nu știe neapărat să se bată, ci doar să amenințe, ca orice cocalar, de altfel, s-ar putea să meargă.

Așa că, eu i-am spus:

- Băi, ia gata, hai că m-am săturat. Vrei să ne batem? Hai în pula mea să ne batem!

Aveam o bere în mână, am spart-o de o bordură și am rămas în mână cu bucata de sus. Deja urlam la ei:

- Hai în morții mă-tii, vino-ncoa! Care-i primul? Te omor, mă doare-n pulă!

Și dădeam ca un disperat cu bucata de sticlă prin aer. Îmi era frică și mie să nu cumva să vină unul dintre ei spre mine și chiar să-l ating cu căcatul ăla, că asta-mi mai lipsea.

- Băi, ăsta-i nebun! își ziceau lacheii, unul altuia.

Șeful lor, s-a dat un pas în spate și mi-a zis:

- Stai, frățioare, nu te enerva că o să-ți pleznească o venă. Glumeam și noi, ca băieții.

- Băăăăăă!! Te omooooor! urlam eu din toate încheieturile.

- Coițe, stai liniștit. Du fata acasă și potolește-te, n-avem noi nimic cu tine. Ne-a rugat și pe noi Lia să te speriem puțin, n-avem noi treabă.

"Lia? Futu-ți gura mă-tii, din astea faci, fă?" mă gândeam eu când am auzit. La asta chiar nu mă așteptam. Nu aveam timp să mă concentrez la asta în acel moment, însă. M-am uitat la Anemona și i-am zis:

- Plecăm! Hai, ia-o în stânga că mergem acasă. Mi-a ajuns pe seara asta. Fă semn la un taxi. Mai repede!

Și mă îndepărtam încet, mergând cu spatele ca să pot rămâne cu ochii pe cocalari. Anemona a oprit un taxi, eu am aruncat sticla și am urcat amândoi în mașină. Cum stăteam noi pe bancheta din spate, Anemona s-a uitat la mine și mi-a zis:

- Tu nu ești sănătos, îți jur. Dar ce pot eu să-ți spun, este că nu cred că am fost în viața mea atât de excitată cum sunt acum. Te-aș fute aici, în taxi.

P.S.- probabil te întrebi cine e Lia, nu? Ei bine, dacă citești povestea asta de la început, sigur îți aduci aminte că Ramona avea o soră. Deci, da. Ea în loc să aibă grijă de fi-sa, punea interlopi să-i bată pe colegii lui soră-sa. "SUGE-O, Ramona" prin gura surorii tale. Dar stai, de fapt sor-ta mi-a supt-o deja.

P.P.S.

- Gata, mă opresc că deja am povestit mai mult decât trebuia, pentru o singură seară, îi spun eu, în timp ce-mi aprind o țigară.

- Știi ce e ironic? Că ai condamnat cocalarii în tot capitolul ăsta, dar ai pus ca și coloană sonoră o melodie pe care toți cocalarii au avut-o ca ringtone, îmi spune ea râzând.

- Ha ha! Ce să-ți povestesc. După ce că am scris un capitol lung, te mai și iei de mine.

- Stai liniștit, nu cred că o să se supere nimeni, mi-a zis ea, venind lângă mine. Eu una, nu mă supăr.

- Eu mi-a respectat partea mea de înțelegere și am scris capitolul. Acum e rândul tău!

- Așa e. Un pact trebuie respectat, nu avem ce face. Cuvântul e cuvânt, îmi spune ea, luându-mi țigara din mână.

A mai tras un fum și apoi a stins-o superficial. Eu m-am uitat adânc în ochii ei și apoi mi-am așezat mâna peste mâna ei și am început să o mângâi ușor cu vârfurile degetelor. Ea și-a tras mâna. S-a ridicat în picioare, și-a scos sutienul, l-a aruncat în jurul gâtului meu și m-a tras către ea.

CAPITOLUL VIII

- Să știi că are dreptate fata aia care a zis că arăți mult mai bine în realitate decât în pozele de pe-aici, îmi spune ea mușcându-și buza de jos.

- Păi vezi? Dacă nu veneai la spectacol, nu aflai asta. Și da, știu că nu sunt fotogenic deloc, dar asta e. Important e că tu mă vezi în realitate în momentul ăsta, nu în poze, îi spun eu simțindu-mă un pic mândru.

- Așa e. Dar uite, nu prea a ghicit nimeni ce o să se întâmple în capitolul ăsta, din păcate. Asta e, o să plătească bilet dacă o să vrea să te vadă. Și eu am plătit la un moment dat și uite unde am ajuns acum, îmi șoptește ea la ureche, din spatele meu.

- Da, fix la asta mă gândeam eu acum. Când ți-am simțit buzele pe spatele meu chiar mă întrebam dacă o fi ghicit cineva sau nu ce urmează să scriu eu în poveste, îi răspund eu zâmbind.

- Vreau să-mi povestești mai departe, spune-mi ce s-a întâmplat după aia și eu o să am grijă să te motivez pentru efort, ok?

- Serios? Mi-ai aruncat sutienul în față și vrei să gândesc cu creierul în momentul ăsta?

- Sigur! Mai am o grămadă de haine pe mine. Hai, ăsta este preludiul meu și eu o să mă asigur să-l primești și tu pe al tău. Deci erați în taxi...

- Așa. În taxi eram, așa e, ai dreptate, îi spun eu, înghițind în sec.

Părea atât de tare, era incredibil. Mâna-i umbla cu dibăcie pe el, manevrându-l de parcă s-a născut pentru asta. În mâna ei, părea că se simte cel mai confortabil și, datorită faptului că avea palma un pic transpirată de la căldura din mașină, reușea să-și facă treaba doar cu podul palmei. Ea avea unghiile mari și date cu ojă roșie, dar în clipa în care s-a simțit piele peste piele, au devenit un întreg, nu mai erau două chestii separate. Era prima femeie taximetrist pe care o vedeam și cam atât de bine manevra schimbătorul de viteze. Că despre asta era vorba, nebunatico. La ce te gândeai?

Eu și Anemona am decis să mergem în alt club, că îi spusesem eu că în partea cealaltă, după 00:00, se pun și manele. Așa că, pentru a ne aminti de seara aia frumoasă din Constanța, am decis să ne mai distrăm puțin, că doar eram tineri și frumoși. Și după aia, bineînțeles, să ne futem ca chiorii, că doar eram tineri și frumoși. Am coborât din taxi, am intrat în club, eu am plătit intrarea, iar ea nu. Pentru că ea e femeie și femeile nu plătesc intrare la discotecă și cu toții știm că acolo unde sunt femei, o să fie și bărbați excitați care speră să aibă bani s-o îmbete pe una pe banii lui și s-o ducă la el acasă, chiar dacă plătește 20 de lei doar ca să i se dea voie să intre în locul ăla. Dar da, fetelor, trăiți într-o lume misogină și nedreaptă.

- Stai să pun o melodie, să-ți pun coloană sonoră și pentru poveste și pentru ce vezi tu în momentul ăsta, îmi spune ea, trăgându-și fusta ușor în jos, eliberându-și coapsele.

KERI HILSON - TURN MY SWAG ON

Am intrat înăuntru. Ne-am făcut și acolo ritualul bine-cunoscut, adică am mers spre bar să consumăm responsabil câteva shot-uri de tequila (sau cum îmi place mie să-i spun, aia de-o beam când au început să-mi sară amintirile pe urechi). Băi, era superbă femeia asta. Urmăream fiecare picătură din zeama de lămâie care îi rămânea pe buze și abia așteptam momentul când își plimba limba peste buze de la stânga la dreapta, ca apoi să o tragă ușor cu dinții spre interior. Era senzuală în tot ce făcea, cred că și dacă râgâia, m-aș fi excitat instant. A venit ușor spre mine și a început să danseze în fața mea. Mi-a luat mâinile și le-a așezat strategic pe corpul ei, cât să nu ating nimic compromițător care să ne excite pe amândoi și să începem să ne futem acolo, să fim dați afară din club și a doua zi să apară poze cu noi pe Hi5 (că ăsta era facebook-ul nostru pe atunci) și în Monitorul de Suceava, dar totuși destul de aproape de toate zonele importante și moi ale corpului ei, încât să știu

ce urmează să se întâmple la un moment dat în noaptea aia. Era ca un trailer la un film bun, mă lăsa să simt că s-ar putea să fie excepțional, dar știam că încă nu a apărut pe filelist și că trebuie să mai aștept câteva ore pentru a-l vedea.

M-a rugat să mă duc să mai iau niște shot-uri de la bar. Îmi făcea plăcere să-i fac poftele pentru că știam că și ea mi le face pe ale mele, era ca și cum ne completam lipsurile unul altuia. Apropo, nu căuta persoana căreia să poți să-i spui "dorința ta e poruncă pentru mine", caut-o pe aia care să te facă să simți că porunca ei e dorință pentru tine. Abia atunci ai să înțelegi despre ce vorbesc eu aici.

Cum îmi făceam eu loc printre alți masculi care cumpărau băutură pentru femeile lor de la bar, la un moment dat în club se oprește muzica și se aude o voce care spune: "Următoarea melodie este o dedicație de la Anemona pentru iubitul ei, Andrei, cu mesajul «ești un suflet frumos, dragul meu!»". În clipa aia, tequila a încetat să mai curgă în pahar, lămâia s-a îndulcit și ben LaDen a anulat un atentat pe care-l plănuia. Lumea a devenit mai bună, iar din boxe s-a auzit, bineînțeles "Aș renunța, la viață și la mine, aș renunța la tot doar pentru tine, aș renunța la tot ce-i omenesc, lasă-mă să te iubesc". Era melodia pe care am dansat noi doi la Constanța până am atras atenția formației și a interlopilor de acolo. Ea venea spre mine, fredonând versurile și îmi făcea semn să dansez cu ea. Eu am lăsat shot-urile pe bar (era clar că nu o să le mai găsesc acolo, dar acel moment pe care l-a creat această ființă minunată, merita să pierd eu 12 lei pentru el. Era 5 lei shot-ul pe vremea aia și 2 lei bacșișul barmanului pentru efortul deosebit pe care l-a făcut turnând niște lichid în două păhărele. Că ei, săracii, nu sunt plătiți acolo, stau de bună-voie și din când în când trebuie să le mai lași o atenție pentru că și-au făcut treaba. Să se simtă și ei parte din societate). Am ajuns lângă ea și am luat-o în brațe, iar ea mi-a șoptit:

- Am cerut "Dacă nu eu, atunci cine" inițial, dar mi-a spus că nu poate să o pună fiindcă e prea lentă. Așa că am ales the next best thing.

- Băi, ești nebună? Aici nu se dau dedicații, cum naiba ai făcut asta? am întrebat-o eu, șocat.

- Nu știu, i-am zâmbit frumos și l-am rugat. Nu a fost mare lucru, mi-a răspuns ea confuză.

Femeia asta putea să obțină orice voia cu un simplu zâmbet. Dacă zâmbetele ar fi devenit monedă națională în România, era l-ar fi înlocuit pe Mugur Isărescu. Era un zâmbet atât de curat și de sincer, încât nimeni nu putea să o refuze și i se făceau toate poftele. De fiecare dată când zâmbea, undeva în lume se năștea un copil sănătos care aducea fericire într-o familie. Ne țineam de mână și dansam, cântându-ne unul altuia, exact ca la Constanța.

La un moment dat însă, într-un colț al clubului (adică nu cred că era chiar colțul, dar așa părea pe lângă ea) stătea o femeie care arăta ca și cum 5 femei ar sta îmbrățișate, una lângă alta. Când am văzut-o, mi-a fugit sufletul din piept și a fugit direct în iad. Era Carla, draga de ea, a venit și ea să-și miște slănina pe ritmuri orientale, în speranța că se va transforma

în șuncă. M-a văzut, și-a dat seama că sunt eu și a început să vină spre noi. Eu nu am observat, dar din moment ce a început să se crape podeaua și să se miște pupitrul DJ-ului, asta era singura explicație viabilă. Acuma pune-te, Andrei, să-i explici Anemonei cum ai avut tu un moment de slăbiciune cu o grasă (pun intended). Explică-i cum tu, după ce ai avut șansa de a face dragoste cu un înger, cu o nimfă sau cu un trandafir chinezesc, așa cum era ea, ai mers și ți-ai clătit faptele frumoase în răul dintre picioarele Carlei. Anemona era cu spatele la ea și cu fața cufundată în gâtul meu, iar viitura se îndrepta spre noi. Ochii îi sclipeau de parcă ar fi văzut șaorma proaspătă în fața ochilor, iar plăcile tectonice din interiorul Pământului, se simțeau din ce în ce mai presate, cu fiecare pas apăsat pe care îl făcea Carla.

"Cu cocalarul m-am descurcat eu cum m-am descurcat, dar asta dacă-mi fute una, ajung și eu și Anemona direct în Constanța", mă gândeam eu. Bizonul se oprește în fața mea și în spatele Anemonei și începe să zâmbească a pierzanie și a foame.

- Bună, Andrei, mi-a spus. Cine-i fătuca (și bine zis "fătuca" pentru că în comparație cu ea, era o școlăriță anemică ce nu și-a luat vitaminele la timp) asta, e iubita ta?

Anemona s-a întors dintr-o dată, dar ea habar nu avea despre ce e vorba. Mie mi se citea frica pe față și ea nu înțelegea cine este persoana aia și de ce m-a speriat în halul ăsta. Ceea ce a fost amuzant, a fost că Anemona s-a uitat la Carla și, întinzându-i mâna spre a face cunoștință, i-a spus:

- Sărut mâna, doamnă. Eu sunt Anemona! Îmi pare bine să vă cunosc.

"Gata! Clar o mănâncă, până aici ne-a fost", gândeam eu când am auzit ce i-a zis. Carlei i-a ieșit pe frunte o venă de mărimea unui hot-dog, de nervi.

- Eu sunt Carla și poți să mă tutuiești că nu cred că suntem așa diferite. Ca vârstă, a continuat ea imediat, realizând cum a sunat propoziția aia din gura ei, în fața unei femei ca Anemona.

Pe mine m-a bufnit un pic râsul, dar nu aveam curaj să fac așa o greșeală. Mi se părea fascinant însă că vrea totuși să și vorbească, pentru că vorbele îți ies din gură, or ei nu-i plăceau decât chestiile care îți intră în gură și se opresc direct în stomac. Și pe șolduri. Cu iute.

- Aa, scuză-mă, Carla, i-a spus Anemona diplomată. Nu e vorba de asta, doar că mie îmi place să fiu respectuoasă cu persoanele pe care nu le cunosc.

- Spune-mi, Carla, ce vânt te-aduce pe aici (tornada, probabil, că altul n-ar avea forță să te care, îmi răspund eu în gând)?

- Ei, uite, am venit și eu să mă distrez un pic. Și te-am văzut și am venit să te salut. Mă rog, să vă salut, mi-a răspuns ea, vizibil deranjată. Tu? Adică voi, scuze.

- Aa, noi tot așa, i-am răspuns eu. Am ieșit să ne relaxăm un pic, nimic special.

- Foarte frumos, a concluzionat ea. Hai că vă las, porumbeilor, mă duc la fetele mele. Distracție faină vă doresc!

- Merci, la fel și ție! i-am spus eu, crezând că am scăpat de nebuna la lipie.

Dar înainte să-și răsucească gleznele și să plece, Carla a ținut morțiș să își ia rămas-bun și de la Anemona:

- Mi-a părut bine să te cunosc, Amandino, sau cum îți zice (normal că a confundat un nume de floare cu unul de prăjitură). Te felicit că ai pus mâna pe așa un bărbat, că e frumușel, îl duce și capul și, fie vorba între noi, e și bun la pat. Adică, eu ar trebui să știu, hihihihi.

Și a plecat. Anemona s-a uitat la mine cu o față care sugera că urma să mă calce trenul în următoarele 10 secunde.

P.S.- "SUGE-O, Carla!". Cu garnitură de cartofi prăjiți și sos de usturoi de la KFC. Hihihi pe mă-ta, futu-ți kebab-ul mă-tii.

P.P.S.

- Îmi imaginez că te-ai udat toată după așa o poveste, îi spun eu un pic ofticat.

- Ha Ha! Nu e vorba despre ce îmi povestești, ci despre felul în care o faci și modul în care mă faci să simt și să trăiesc povestea. E de parcă aș fi acolo în fiecare frază, îmi răspunde ea, ridicându-și tricoul.

- Ok, accept. Și eu vreau să fiu acolo. Da, exact acolo.

- Cât despre udat, nu știu ce să zic, ia vezi, îmi spune ea, trăgându-mi mâna și direcționând-o între picioarele ei.

Mi-am așezat mâna peste lenjeria ei și am început să o mângâi ușor cu vârfurile degetelor. I-am zâmbit.

P.P.S.- Aia cu barmanii a fost doar o glumă, nu te ataca. Să lași bacșiș mereu când ieși în oraș, pentru că oamenii ăia chiar trăiesc din bacșișul clientului și nu din salariu. Măcar 10% să lași. Între 5 și 13 februarie ajung cu spectacolele în Sibiu, Oradea, Satu-Mare, Reșița, Lugoj, Arad și Timișoara. Vă aștept!

CAPITOLUL IX

M-am dat la o parte de pe ea și m-am întins cu fața în sus, istovit și transpirat. Întunericul era pătruns doar de lumina ledului de la plasmă, insuficient de puternic ca să-i văd ochii, dar suficient de puternic pentru a-i vedea formele.

- Dă-mi și tu o țigară, îi spun eu.

- Vezi că asta nu e țigara de după, îmi spune ea jucăușă, e țigara din pauză, să fim bine înțeleși.

- Da, să trăiți! Lasă-mă un pic să-mi revin și după aia vedem ce mai facem.

- Da, normal. Și știi ce putem face până atunci?

- Dă-mi voie să ghicesc, vrei să-ți povestesc continuarea, îi spun eu plictisit.

- Exact! Cum ai ghicit? Hai bagă!

- Nu am băgat destul?

- Hai lasă glumele proaste și spune-mi ce s-a întâmplat mai departe, îmi zice ea pe un ton mai serios.

- Ok îi răspund, cedând mai repede decât Bianca Drăgușanu în fața unei bancnote de 500 de euro.

Deci eu mă uitam la Anemona ca și cum m-ar fi prins în pat cu soră-sa, iar ea se uita la mine ca și cum m-ar fi prins în pat cu frate-său. Cașalotul de Carla plecase lăsând o dâră de răutate în spatele ei. Răutate sau sos de maioneză cu usturoi, una din astea două. Habar nu aveam cum să-i explic și cum să mă justific pentru că, practic, ea și Carla deveniseră mai mult sau mai puțin șogorițe, cu ajutorul meu. Anemona a venit mai aproape de mine, s-a uitat serios în ochii mei și mi-a zis:

- E adevărat ce a zis tipa aia?

Pff, ce căcat îi spun eu acum? Aveam trei soluții:

1. să o mint și să risc să-și dea seama de asta și automat să fie dezamăgită de mine și să nu mă mai lase să o ating. Nicăieri. Niciodată. Clar nu era o opțiune.

2. să-i spun adevărul și să mă fac de rușine pentru că ar afla că am făcut sex cu un continent și că am atins-o pe tipa aia prin strâmtoarea Bosfor.

3. sau să-i spun că "No hablo español" și să schimb subiectul.

Însă am ales să fiu sincer că cică femeile apreciază căcatul ăsta. Și i-am spus:

- Da, este. Dar înainte să te superi pe mine, dă-mi voie să-ți explic.

- Ce să-mi explici? Ce mai e de explicat? mi-a spus ea ușor nervoasă.

- Păi da. Mai este. Trebuie să înțelegi că eram deprimat și practic...să-ți povestesc... m-a păcălit, cumva. De fapt, pot să zic că m-a cam violat, dacă e să fiu sincer. Fii atentă, eram într-o zi...

În clipa aia Anemona nu s-a mai putut abține și a început să râdă în hohote.

- Ce-ai făcut, măăă?

Ea râdea, eu nu înțelegeam, iar machiajul de pe ochii ei se prelingea ușor pe obraji. S-a înroșit la față și abia mai respira. Se ținea de burtă, mă rog, de abdomen că asta zicea ea că are. Nu mai pățisem niciodată să râdă cineva de mine în halul ăsta și eu să nu mă oftic, ba chiar să mă amuz și eu.

- Cum să fuți malul Dunării, mă? Doamne, nu pot să cred! scrâșnea ea printre hohote.

- Să știi că nu era chiar atât de grasă când s-a întâmplat, încercam eu să mă scot. Dar adevărul este că era. Era foarte grasă și atunci. Imaginează-ți cea mai grasă femeie pe care o cunoști. Gata? Ți-ai imaginat-o? Ok, acum adaugă China și ai să înțelegi cam cât de multă era această Carla. Orice partidă de sex cu ea, era practic menage-a-trois.

- Și ea cumva credea că eu o să mă oftic dacă-mi spune asta? m-a întrebat Anemona, liniștindu-se un pic.

- Habar n-am. Ce știu eu la ce s-a gândit ea, cred că are creierul îmbibat în ketchup, dracu' știe ce-a vrut să demonstreze.

Carla se uita la noi și nu înțelegea de ce nu ne certăm. Sugea dintr-un pai (de fapt, cred că sugea dintr-un burlan, dar în comparație cu gabaritul ei, părea a fi un pai) și se încrunta.

Anemona m-a tras de mână spre centrul clubului, asigurându-se că ne-am apropiat mai mult de calul troian și, a început să danseze. Exact cum o făcea la Constanța, exact așa cum știa doar ea. Era imposibil să nu atragă atenția, iar eu stăteam în fața ei ca un accesoriu inutil de care se freca ea și care se ruga să nu aibă erecție. Mi-a luat mâinile și le-a așezat cu tact pe fundul ei și îl mișca de parcă venise din alt univers. Și ea și fundul. Știi cum erau pedepsele alea la jocurile de cărți când eram mai mici? Aia când trebuia să-ți scrii numele cu fundul pe un perete? Ei bine, Anemona cred că scria "SUGE-O, CARLA!" cu tot cu cratimă și cu semnul exclamării, iar eu eram peretele. Bineînțeles că ne-a văzut și DJ-ul și, așa cum era normal, ne-a pus o melodie. Melodia era asta și oricât de manea era ea, era de parcă spunea povestea noastră: Danezu - De la pământ până la cer.

Și uite așa, Anemona și-a început recitalul și în Suceava. Chelnerii au scăpat tavele din mână, ospătărițele au uitat ce e ăla bacșiș și un tip de afară, s-a oprit din a viola o babă numai ca să poată să vadă și el cum se mișcă femeia asta. În jurul meu se auzea numai "ia uiti, uăi, la fimeia aia" sau "uă, ești prost? Cum câcat sî si miști așa di bini?". Eram din nou mândru că Anemona urma să plece acasă cu mine.

Și-a aruncat brațele după gâtul meu, s-a apropiat, mi-a dat un sărut plin de dorință și alcool și, urmând partea lentă din melodie, conducea dansul într-un mod stilat și plin de pasiune, cântându-mi:

"Spune-mi, tu, iubire, până unde m-ai urma? Spune-mi numai mie, dacă plec, te vei schimba?". Chiar dacă mi-am amintit că ea va și pleca de la mine la un moment dat din păcate, nu am putut să nu savurez din plin acest moment. În capul meu era doar "băi, dacă pleci nu știu dacă mă voi schimba sau nu, dar ce știu sigur este că după ce pleci, nu am să mai fut nicio grasă niciodată".

"Te chem lângă mine, oriunde aș fi în lume, te cheamă inima, oriunde eu m-aș afla" mi-a pus capac total. Exact asta se întâmplase între mine și minunata-mi Anemona. Că era a mea. În momentul ăsta era mai a mea decât fusese vreodată. Carla se uita la noi ca la o salată de legume, murea inima-n ea și îi scădea ușor-ușor colesterolul. Iar în clipa aia, s-a întâmplat cel mai amuzant lucru din lume. S-a ridicat de pe scaun, și-a aranjat colanții (că degeaba ești cât două vaci siameze dacă nu porți colanți) și a venit și ea să danseze. L-a luat pe unul de pe-acolo de mână (și când zic l-a luat, păi l-a luat, băi băiatule. Pentru el, nu a fost o opțiune. Era ori dans cu grasa, ori moarte sigură) și a început să danseze și ea. Și în momentul ăla, avea loc cu battle între ea și Anemona. Dacă până atunci poate nu erau chiar toate privirile ațintite către noi, când a început și Carla să-și unuduiască kilogramele și să ne pribegească nouă sufletele, absolut fiecare pereche de ochi s-a oprit din orice altceva și a început să privească nebunia. Partea mișto era că Anemona i-a făcut jocul și a început să danseze și mai provocator. Eu băteam din palme pe ritm, partenerul Carlei se ruga la Dumnezeu, iar fetele dansau. Toate patru. Husa de tir pe care Carla o purta drept maiou, era deja toată transpirată și deja fondul de ten i se ducea de pe față.

Anemona dansa pe marginea unui basm și încropea fantezia în fiecare mișcare a corpului ei. Oamenii aplaudau și asta o făcea să se simtă minunat. Îi plăcea atenția și asta o făcea să continue spectacolul pe care îl oferea în clipa aia. La un moment dat, DJ-ul a spus la microfon:

- Oameni buni, se pare că avem un concurs de dans în seara asta. Patronii au hotărât că voi o să alegeți câștigătoarea prin aplauzele voastre și noi oferim o sticlă de șampanie celei care va învinge. Să cânte muzica!!

Chiuielile au astupat pentru o clipă difuzoarele și la un moment dat, maneaua a dispărut din urechile noastre pentru că DJ-ul a decis să schimbe ritmul pentru a spori plăcerea clienților. Și astfel, a dat play la melodia Flo Rida ft. T-Pain - Low.

Și uite așa a început dansul lasciv pe de-o parte și filmul horror pe de altă parte. Băi, uite care-i faza. Pe mine mă enervează femeile care sunt grase și se plâng toată ziua că-s grase în timp ce bagă în ele Snickers. Însă Carla, oricât de comică ar fi fost, ea știa că e grasă, dar nu lăsa asta să o oprească din a se simți bine. Și se simțea bine în pielea ei, nu se văita toată ziua că ea nu știe cum să slăbească și se comporta ca și cum era cea mai sexy femeie de acolo. Așa că, era de aplaudat ce făcea ea în momentul ăla și, deși știa că Anemona îi dă clasă în orice moment, a decis să dea o palmă tuturor celor de acolo și să le demonstreze că nu trebuie să fii frumoasă și suplă pentru a te face remarcată. Așa că a început să își

mişte fundul ăla mare pe ritmul melodiei, se lăsa în jos (ţinându-se de tipul ăla ca să nu se dezechilibreze şi să cadă, că mai aveam nevoie de podea în discotecă) şi râdea cu gura până la urechi. Anemona s-a oprit la un moment dat, ne-am retras şi noi în mulţime şi ne bucuram de show. Carla a dansat toată melodia, absolut toată lumea bătea din palme şi la final, când s-a terminat melodia, i-a şi băgat o limbă pe gât tipului ăluia, de i-a făcut endoscopie instant. Toată sala a explodat când a văzut. Asta a încununat toată experienţa spre deliciul tuturor celor de acolo. Un chelner a venit cu o găleată plină cu gheaţă şi cu o sticlă de vodcă în ea, i-a dat-o Carlei şi clubul a izbucnit încă o dată. Era clar că era câştigătoarea acelei seri şi merita toată atenţia pe care o primea.

Ea le-a făcut semn oamenilor de pe-acolo că va împărţi premiul cu ei, ţipând:

- Eu nu beau că-s la regim!! Hahahaha! şi a început să râdă frenetic.

Prima oară a turnat vodcă în paharul meu şi al Anemonei. Anemona a luat-o în braţe, s-au pupat, s-au complimentat reciproc (cum fac femeile de obicei) şi după aia şi-au văzut fiecare de treburile lor. Carla a mai umplut câte pahare a apucat, după care a continuat să danseze. Ceea ce e interesant este că ea a plecat acasă cu tipul ăla în seara aia şi astăzi sunt căsătoriţi şi au şi o fetiţă. Aşa că, dacă aş fi egocentrist, aş putea să spun că datorită mie şi Anemonei, s-a întemeiat o familie. Dar n-am s-o fac.

Febleţea mea s-a întors la mine, am ciocnit paharele şi le-am dat peste cap.

- Doamne, ce m-am distrat, mi-a spus ea.

- Aşa e, a fost distractiv. Da, distractiv, să spunem că ăsta e cuvântul, i-am răspuns eu sarcastic.

- Mai stăm un pic şi mergem, da? Ca trebuie să ne mai distrăm în seara asta, mi-a zis ea uitându-se pervers spre mine.

- Sunt total de acord, i-am răspuns eu, după care am sărutat-o.

Însă, cum ştim că socotelile de acasă nu se potrivesc cu cele din târg, am văzut cum a intrat în club sora Ramonei, cu vreo trei băieţi după ea.

P.S.- "SUGE-O ....", de fapt, căcat, nu are cine să o sugă în capitolul ăsta. A fost o seară chiar distractivă până la urmă şi o să facem un episod fără supt. Dar episodul următor sigur o să o sugă cineva, if you know what I mean.

P.P.S.

- Şi cum, mă, au rămas împreună cei doi? mă întreabă ea sensibilizată.

- Da, pisi, atunci s-au cunoscut şi acum sunt o familie.

- Doamne, ce frumos. Chiar mă bucur pentru ei.

- Da! Și eu mă bucur, chiar le stă bine împreună. Chiar dacă nu încap în același timp în pozele de familie. Dar să știi că a mai slăbit Carla. Ori asta, ori s-a îngrășat el, nu-mi dau seama.

- Ha ha! Ia spune-mi, te-ai odihnit destul? îmi spune ea în timp ce-și plimbă unghiile pe pieptul meu.

- Păi nu știu, verifică, îi răspund eu.

Și-a așezat mâna pe corpul meu, pe sub pătură și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Mi-a zâmbit.

CAPITOLUL X

- Doamne, ce dor mi-a fost de tine, îmi spune ea, făcându-mi semn să intru.

- Și mie mi-a fost, dar am fost plecat în turneu și am și răcit și nu aveam chef de nimic. Mă simt destul de rău, dar am venit totuși.

- Lasă că o să te simți mai bine, ai să vezi, mă asigură ea din vorbe și din priviri obraznice.

- Să știi că mi-a lipsit să-ți vorbesc, să mă asculți și să mă înțelegi așa cum numai tu poți să o faci, îi spun eu, luând-o puțin prin surprindere.

- Un timing mai bun decât în noaptea de Valentine's Day nici că se putea, îmi zice ea, luându-mă de mână.

Era într-un halat de baie și avea în picioare niște papucei pufoși de-a dreptul adorabili. O priveam de jos în sus și știam că nu există un alt loc în care mi-aș dori să fiu în momentul ăla. Abia așteptam să-i urmăresc privirea în timp ce-mi sorbea fiecare cuvânt și să o urmăresc cum zâmbește la fiecare glumiță pe care o adaug poveștii.

- Hai, dragule, aprinde-ți o țigară și fă-mă fericită. Desprinde-ți cuvintele de corp și leagă-le de imaginația mea. Spune-mi, ce s-a întâmplat mai departe?

Ei bine, stăteam în club și mă uitam la sora Ramonei cum coboară scările. Încercam să-i spun Anemonei că s-ar putea ca distracția noastră să nu se fi încheiat pe seara aia. Nu înțelegeam de ce ține neapărat să se bage în seama și vita aia de soră a Ramonei, ea în loc să-și crească odrasla, umbla cu amenințări și cu mafioți prin cluburi. Era tânără și deja avea un copil, practic, la deschiderea anului școlar pe când era ea în clasa a 12-a, când directorul lua cuvântul și spunea "Dragi elevi și distinși părinți", iar ea se încadra în ambele categorii. Și-a lăsat gorilele la bar și s-a îndreptat spre mine, traversând clubul și penetrând distracția oamenilor de acolo. Se uita la mine mai atent decât o pensionară la Super Bingo și mă amenința din priviri. Eu i-am spus Anemonei că am văzut-o pe o tipă din liceu la mine și că mă duc să o salut. Am vrut să evit o scenă penibilă între sora

Ramonei și Anemona, așa că asta mi s-a părut cea mai bună soluție. Am luat-o pe Lia de braț și am tras-o lângă bar.

- Ce pana mea vrei de la mine, femeie? Lasă-mă dracului în pace, ce se întâmplă între mine și Ramona nu este problema ta, i-am spus.

- Uuu, cineva a căpătat tupeu. Când n-aveai curaj să o inviți în oraș și plângeai pe la ușă pe la noi, nu mai aveai așa un glas de puternic. Sau ai uitat asta? mi-a răspuns ea agresiv.

- Aaa, te referi la vremea când mi-o sugeai de parcă era îmbibată în bifidus essensis, nu? Da, îmi amintesc ceva, i-am tăiat-o eu pe aceeași notă. Pe vremea aia nu-ți păsa de soră-ta, iar acum s-a trezit instinctul matern din tine, ce să-ți spun.

- Auzi, ce-a fost a fost. Toți facem greșeli. Eu nu am venit să mă cert cu tine. Și nici nu i-am pus pe ăia să te bată, pe cum crezi tu. L-am rugat pe tipul ăla să se dea un pic la noua ta iubită ca să văd și eu dacă e ceva serios între voi sau nu.

- Și te-ai convins acum? Poți să ne lași naibii în pace?

- Eu nu am treabă cu voi. Însă voiam doar să-ți spun că nu trebuia să-i dai speranțe surorii mele dacă știai că nu vrei să fii cu ea. Pentru că sincer îți spun, mi se rupe inima să o văd cum plânge și cum nu doarme nopțile din cauza ta. Puteai să fii corect cu ea și în același timp cu tine. Dar până la urmă, cine sunt eu să-ți dau ție sfaturi, nu?

Și s-a ridicat de pe scaun și a plecat. În momentul ăla, chiar am stat o secundă să mă gândesc la Ramona. Îmi părea rău că suferă, dar pe de altă parte și eu am suferit ca Iisus pe cruce din cauza ei, așa că mai dă-o dracului. Cel puțin așa încercam eu să mă îmbărbătez. M-am ridicat și eu și m-am pornit înapoi spre Anemona. M-am dus în locul în care am lăsat-o, dar nu era acolo. Am crezut că poate s-o fi dus la toaletă. Am așteptat cuminte vreo zece minute, sperând că o să revină. Sorbeam dintr-o sticlă cu apă și ascultam cum îmi răsună cuvintele Liei în creier. Ideea este că eu renunțasem la Ramona, la fata pe care o adoram încă din clasa a 7-a, pentru a mă bucura de câteva zile alături de o tipă extraordinară, dar cu care nu puteam fi niciodată în adevăratul sens al cuvântului. Dacă e să vorbim în clișee, da, probabil că era femeia vieții mele, se prea poate ca ea să fi fost jumătatea mea, într-adevăr, nicio altă femeie nu mă făcuse să mă simt așa cum știuse ea să o facă, dar, în definitiv, ea tot urma să plece. Ea avea viața ei acolo, era o femeie în toată firea. Pe de altă parte, eu eram încă un puști. Eram un copil care trebuia să termine liceul, să se ducă la o facultate și să-și găsească un rost în viață. Nu puteam să știu eu încă de atunci ce se va întâmpla și nu puteam să afirm că Anemona este tot ceea ce-mi doresc în materie de iubire. Acum însă, la cei 24 de ani pe care-i am, pot să-ți spun că e destul de greu să uiți o persoană care te-a marcat și care a trezit în tine niște simțăminte greu de descris cu ajutorul tastaturii. Nu ai idee cât de legat poți să rămâi de o anumită persoană, indiferent câți ani trec de la o revedere la alta, de la o vorbă la alta sau de la o atingere la alta.

Trecuse deja destul de mult timp și Anemona nu se întorcea, așa că am decis să merg să o caut. Bineînțeles că primul gând a fost să merg spre toalete. Însă aici intervenea un set întreg de probleme pentru că nu puteam să intru în baia fetelor și să mă apuc să mă uit pe acolo, sub pretextul că îmi caut iubita. Chiar dacă era adevărat, nu puteam să fac asta și mai mult decât atât, nu voiam să văd cumva o femeie care stă pe WC și să-mi distrug toată viața sexuală din punctul ăla înainte.

Stăteam ca un imbecil în fața băii și suportam toate privirile în greață pe care mi le aruncau toate femeile care treceau pe acolo. Tu îți dai seama că eu eram un vlăjgan de aproape doi metri care stătea proptit fix în fața ușii de la toaleta fetelor de zici că percepeam taxă pe urină. Una chiar a crezut că e WC cu plată și a dat să-mi întindă un leu ca să poată intra să se pișe. Nici dacă stăteam cu o acadea în mână în fața unei grădinițe de fete, nu aș fi părut mai dubios în clipa aia. Văzând că Anemona nu iese și abandonând gândul că "poate-o fi constipată", am rugat-o pe o tipă să se uite prin baie și să strige după ea ca să știu măcar dacă e acolo sau nu. Însă nu era și în clipa aia am început să mă panichez. Am ieșit afară să o caut, dar nu era. Am întrebat body-guarzii dacă nu au văzut-o, dar răspunsul lor a fost negativ (legat, bineînțeles de "marș în pula mea de aici că te bat, să mor io"). Am încercat să o sun, dar nu mi-a răspuns. În clipa aia chiar am început să mă panichez.

Cum stăteam eu în fața clubului, un tip a venit la mine și mi-a zis:

- Tu ești Andrei?

- Da! i-am răspuns eu.

- Ia! mi-a zis, întinzându-mi o hârtie împăturită pe jumătate.

Am desfăcut-o și m-am uitat. Pe ea, scria cu litere decupate din ziare și reviste, textul ăsta "Anemona este la noi. Dacă vrei să o mai vezi vreodată, du-te la Ramona și suge-i degetul mare de la picior. Serios! Asta nu e o glumă! Alegerea e a ta, ai timp până mâine seară".

Efectiv m-am căcat pe mine de frică. Nu știam ce să fac și cum să reacționez. Încercam să nu mă gândesc la lucruri nașpa, dar îmi era foarte greu. Nu știam cine ar putea să facă așa ceva, mă simțeam de parcă trăiam în vestul sălbatic. Sau în Vaslui.

De fapt, partea asta nu s-a întâmplat, dar mi se pare amuzant că deja te apucai să te gândești că "s-a stricat povestea", "că o dau în SF-uri" sau că "mai du-te, mă, în pana mea cu minciunile tale". Deci, suge-o! Adică, mă rog, partea cu bilețelul nu s-a întâmplat, dar eu tot nu o găseam pe Anemona.

Trecuse deja cam jumătate de oră și ea tot nu era nicăieri. Nu știam ce să fac, am intrat iarăși în club și am început să o caut din nou. Unde puii mei ar fi putut să meargă? Doar la asta mă puteam gândi. Deveneam disperat cu fiecare minut care trecea. Într-un final, primesc un mesaj pe telefon cu textul "hei, eu mă plictisisem să te aștept și am luat un taxi

spre casă. Sunt în pat și sunt foarte udă. Te mai aștept mult?". Era de la Anemona. Îmi venea să o înjur de toți sfinții, în momentul ăla. Dar pe de altă parte, m-am liniștit instant, la gândul că este în siguranță. Problema mea era că nu știam cum a intrat în casă și mă rugam să nu-i fi trezit pe ai mei că dacă a făcut asta, cineva avea să fie înmuit a doua zi dimineață. Și nu este vorba despre Anemona. Cel puțin nu dimineață.

Am zburat către un taxi mai repede decât Bendeac de la iComedy și mergeam spre casă. Fusese o seară plină de evenimente și nu se putea termina în niciun alt fel decât cu o partidă dementă de sex psihopat, cum îți mai vine să faci din când în când. Sau doar eu am problema asta? Mă rog, să trecem peste.

Deși era destul de scurt, drumul cu taxi-ul mi s-a părut mai lung decât "Tânăr și neliniștit". De obicei, la noi, la băieți, când știm sigur că vom face sex, timpul tinde să se scurgă foarte încet până în punctul ăla. Fiindcă doar acolo ne stă capul, la acel moment magic de trăire planificată, iar celelalte lucruri din viața noastră care se întâmplă din punctul în care știm că vom face sex, până în punctul efectiv al contactului dintre puțe, nu le trăim, ci le tolerăm. Gândurile îmi explodau în dorințe și nu puteam să mă gândesc decât la căldura pe care o simțeam când eram lângă Anemona. Și acum cu atât mai mult pentru că știam că mă aștepta acasă cu brațele deschise. Sau cu picioarele. Taximetristul încerca să dialogheze cu mine și să-mi explice cât de prost conduc botoșănenii, ce regim politic ar trebui să adoptăm pentru a scoate țara din căcat și ce s-a întâmplat, de fapt, în '89. Cine dracu' mai are nevoie de psihologi dacă avem taximetriști? Eu încercam să zâmbesc politicos și să mă prefac că-mi pasă (exact ca la o primă întâlnire cu o femeie proastă) și număram stâlpii pe lângă care treceam cu mașina. După un drum de 7 minute în care efectiv am îmbătrânit 3 ani, am ajuns și eu acasă. I-am plătit cursa, i-am lăsat și bacșiș (nu a fost de fapt o alegere, dar nu avea rest la 10 lei. Ca și cum wow, nu mă așteptam la asta). Cobor din mașină un pic mai nesigur pe umanitate, trântesc ușa și îmi scot cartela din buzunar (că aveam și interfon, bă, că o ardeam burghez). Când ridic ochii, în fața scării mele, provocându-mi un deja-vu, vedeam o siluetă care trăgea cu patos dintr-o țigară (sau "țigare", dacă ești analfabet). Pe mine mă aștepta sus o femeie goală, într-un pat care scârțâie și destinul s-a gândit să pună un obstacol între mine și acea femeie, să se mai distreze și el. M-am apropiat și am recunoscut-o. Era Ramona.

P.S.- hei, Ramona, ai apărut în capitol exact când urma să o sugi. Deci, "SUGE-O, RAMONA". Dar aruncă țigara mai întâi. Sau de fapt, nu. Poţi să o ţii. E mai senzual aşa.

P.P.S.

- Doamne, serios? Fata asta chiar nu putea să te lase în pace? Deja mă enervează, voiam să-mi povestești scena de sex, îmi spune bosumflată.

- Decât să ți-o povestesc, nu mai bine ți-o arăt? îi zic eu, așezându-mi mâna strategic pe coapsa ei.

- Așa deci. Păi se pare că nu prea am de ales. Până la urmă, eu sunt aia curioasă, nu-i așa? îmi spune ea, scăpând de halatul care-i acoperea inocent trupul. Sau trupul inocent.

- La cât ești de frumoasă, crede-mă, eu sunt cel care nu are de ales.

A râs. Din nou. Și-a așezat mâna peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. I-am zâmbit. Iar apoi am sărutat-o cu drag, dor, pasiune și tot amalgamul de dorințe care s-a acumulat de ultima oara de când ne-am văzut.

CAPITOLUL XI

- Eu nu înțeleg de ce nu vrei să o publici. Sunt sigură că ar fi mulți dintre cititori care și-ar dori să o cumpere, îmi spune ea pe un ton autoritar.

- Nu știu, nu cred că ar fi prea mulți care chiar ar da bani ca să o citească. Plus că eu nu sunt scriitor, ar fi ciudat să scot o carte.

- Ei, da. Fii serios! Ai dreptate, nu ești scriitor. Ești enervant. Niciodată nu vrei să mă asculți, îmi spune ea, iritată.

- Poate am să o public, nu am zis niciodată "nu" vehement. Să vedem, nu știu ce va fi în viitor, i-am răspuns eu, încercând să o îmbunez un pic.

- Bine. Nu mai insist. Spune-mi ce s-a întâmplat mai departe, te rog. Deci erai în fața blocului...

Stăteam și mă uitam la ea și îmi era frică să mai pășesc. Niciodată nu mi-a plăcut să dau explicații și știam că acum voi avea de dat una. Afară ploua, ca să dramatizăm un pic scena, iar Ramona stătea nemișcată și mă fixa din priviri. Am simțit neputința în ochii ei și era pentru prima oară când îmi dădeam seama că îi pare rău cu adevărat. Ce faci când știi că o femeie te vrea cu fiecare părticică a sufletului ei? Când știi că ar face absolut orice, că s-ar umili în orice fel și că ar fi gata să renunțe la orice, doar pentru tine? Exact, îți pierzi interesul. Nu e vina ta, e doar condiția umană. Tu ești bărbat, ai nevoie de sentimentul de cucerire, tu trebuie să crezi că ai fost atât de bun și atât de original, încât ai făcut-o să îi placă de tine. Nu vrei să simți că o atragi deja și că nu trebuie să mai faci nimic pentru a-i câștiga afecțiunea. Mai întâi vrei să depui efortul și abia apoi să culegi laurii victoriei. Ca să-nțelegi, este exact ca și cum ai fi fotbalist și ai da un gol, din penalty, împotriva unei echipe care are un portar orb și legat de bara din stânga. Nu te poți bucura de golul ăla, tu vrei să-i dai gol lui Buffon, nu unui bufon. Cu cât ai muncit mai mult pentru a o cuceri pe o tipă, cu atât o vei fute mai bine când va veni momentul. Bine, dacă vezi că durează prea mult, există șansa să nu-i placă de tine, deci las-o în pace. E un pas mic de la "hard to get" la "viol", rămâi realist.

Mă rog. Revenind, îmi era teamă să mă apropii de ea. Îmi construisem un mecanism de apărare împotriva Ramonei și eram cumva resemnat în ceea ce o privește. Când nu îți

creezi așteptări, nu ai cum să suferi dezamăgiri. Așadar, dacă eu porneam de la premisa că nu îmi doream să mai fiu cu ea, nu aveam cum să mă confrunt cu un refuz. E pe sistemul dacă nu încerc, nu am cum să pierd. Corect. Dar nu ai cum nici să câștigi și ai să mori înecat în propria monotonie, îmbibat de regrete. În 9 cazuri din 10, o să regreți mai mult un lucru pe care nu l-ai făcut, decât unul pe care l-ai făcut. Pentru că ocazia nu o să revină niciodată. Dacă ai pierdut momentul, o să plece exact așa cum a venit. Eu nu cred că anii ne îmbătrânesc, ci regretele. Toți facem multe alegeri greșite în anumite momente din viața noastră, iar apoi ne dorim să dăm timpul înapoi și să procedăm altfel. Și începe să ne obsedeze acel lucru și încercăm să ne imaginăm ce s-ar fi întâmplat dacă am fi luat decizia corectă, ne facem filmul vieții noastre din punctul ăla până în prezent și mereu va fi mai bun decât cel al realității. Și regretele nu vor pleca, se vor așeza pe părul tău sub forma firelor albe, pe fruntea ta sub forma ridurilor și o să-ți amintească de lucrurile pe care îți dorești să le fi schimbat, de fiecare dată când te uiți în oglindă. Cine nu și-a dorit măcar o dată să se întoarcă în timp? Să fim serioși!

Dă play la melodia asta:

TEASTA FEAT. SIMONA - SUNT DEPENDENTA

În timp ce o priveam cu sinapsele transpirate, mi-am adus aminte de o întâmplare drăguță. Eram în clasa a 7-a și trăiam prima mea iubire adolescentină. Fetița asta drăguță care stătea în prima bancă de la geam, mă făcea să-mi doresc să-mi împart sandwich-ul cu ea în fiecare pauză. Era tot timpul cu mâna ridicată pentru că mereu știa lecția, era preferata tuturor profesorilor și avea mereu cămașa călcată și, deși erau toate la fel, parcă uniforma ei era cea mai frumoasă. Mama ei nu o lăsa încă să se machieze, dar ăsta nu era un impediment în calea frumuseții ei. Nici nu îndrăzneam să mă gândesc la ea atunci când mă masturbam (hey! Abia descoperisem și eu laba și nu aveam acces la atâtea filme porno pe vremea aia), mi se părea prea pură și aveam impresia că aș denigra-o dacă aș aduce-o în fanteziile mele bolnave. Eu mereu am împărțit femeile în "tipe pe care le-aș fute" și "tipe pe care le-aș săruta pe frunte", iar Ramona era în capul listei din cea de-a doua categorie.

Niciodată nu aș fi avut curaj să îi spun că pentru mine, ea aduce soarele în fiecare dimineață și că mi-ar plăcea să mă lase să o țin de mână când ieșim de la școală, până ajunge în stația de autobuz. Nu, nu aș fi putut să fac asta niciodată. Așa că, știind că vine ziua de 8 martie, am decis să-mi strâng banii de mâncare (forțând astfel un început de ulcer, dar pana mea, iubire și inimioare) și să îi cumpăr un buchet de flori de Ziua Femeii. Sper să înțelegi că a fost un efort destul de mare pentru mine pe vremea aia. Eu primeam 10.000 (1 leu) pe zi la școală, iar un covrig era 2000 de lei. Un buchet de flori mai de Doamne-ajută, era vreo 150.000 de lei. Deci eu nu am mâncat 2 săptămâni și o zi la școală, doar ca să pot să îi fac un cadou Ramonei. Însă nu aveam de gând să-i spun că e de la mine, nicidecum. Urma să mă mulțumesc privindu-i zâmbetul acela plin de inocență din momentul în care o să găsească buchetul de flori pe bancă. Zis și făcut. Am strâns banii,

m-am trezit dimineață în ziua respectivă, am mers la o florărie și am cumpărat cel mai frumos buchet de crini imperiali pe care a putut să-l aleagă un suflet de copil de 12-13 ani. Mi l-a ornat tanti florăreasa cu tot felul de alte frunze și nebunii și arăta absolut minunat. Am atașat cu grijă un bilețel pe care îl pregătisem cu o seară înainte și am plecat spre școală. Noi aveam ore de la 8, dar eu la 7 și 15 intram pe ușă. Nu am vrut să mă vadă nimeni și am plănuit totul astfel încât să intru în timpul orelor. Doar body-guard-ul m-a văzut, dar i-am explicat care e treaba și cum inimioara mea de copil îndrăgostit s-a strofocat din toate puterile ca să născocească acest plan (care oricum nu m-ar fi ajutat pe mine cu nimic, practic, pentru că nu voiam să mă semnez pe bilețel. Dar nu conta, eu aș fi știut adevărul și eu aș fi știut că am putut să o fac fericită, chiar și pentru o zi). Am mers în clasă, am așezat cu atenție buchetul de flori pe banca ei și am plecat de acolo cu un surâs de învingător pe față.

După 40 de minute, am revenit în clasă, purtându-mă absolut normal și m-am poziționat într-un loc de unde puteam să văd perfect reacția Ramonei. "Ce-o fi cu florile alea?", îmi întrebam eu colegii pentru a nu părea suspicios. La un moment dat a intrat și Ramona în clasă, s-a îndreptat spre banca ei și a văzut florile. În clasă s-a lăsat o pătură de tăcere și toată lumea devenise curioasă. Ea le-a luat în mână și a întrebat-o pe colega ei de bancă ce e cu florile astea. Aceasta a dat din umeri și i-a spus să se uite pe bilețel. Ramona l-a luat în mână, l-a citit și a început să zâmbească.

- Ok, de la cine sunt florile astea? a întrebat ea.

Nimeni nu i-a răspuns. Colega ei de bancă a luat bilețelul în mână și a citit cu voce tare:

"Pentru mine, soarele nu răsare niciodată fără ajutorul tău. Eu te-am găsit deja, sper să mă găsești și tu cândva. La mulți ani!"

- De la cine e? o întreabă ea pe Ramona.

- Nu știu, nu s-a semnat. Doamne, ce frumos. Și nici nu știu cui să-i mulțumesc. Off! a spus ea, roșie la față și vizibil rușinată pentru că toți colegii se uitau la ea.

Eu stăteam și mă bucuram de primăvara pe care mi-a adus-o subit în suflet reacția ei. Toată lumea era curioasă cine era admiratorul secret al Ramonei și toată ziua colegii noștri au încercat să dezlege misterul. Până când, în ultima pauză, colega ei de bancă a chemat-o pe Ramona până afară, un pic entuziasmată. Au ieșit amândouă pe hol și acolo le-am văzut stând de vorbă cu un tip dintr-o clasă vecină. După vreo câteva minute, Ramona l-a pupat pe ăla pe obraz și s-a întors să meargă înapoi spre clasa noastră. Pe drum, am oprit-o pe prietena ei și am întrebat-o de ce părea Ramona atât de fericită.

- Pentru că a recunoscut Bogdan că el i-a luat florile. Și ei îi plăcea de el de ceva vreme. Doamne, ce romantic!

Deci planul meu de a o face fericită pe Ramona nu numai că a funcționat, dar a reușit să-mi sodomizeze și mie sufletul. Anal. Excelent, mă simțeam minunat. De parcă Bogdan ăla ar fi știut să pună cratima în "te-am", pe bilețel. Nu-i nimic, după ce am ieșit de la școală am plâns pe umărul body-guardului. Măcar mi-am făcut un nou prieten. Un prieten care avea mustață, 8 clase și 45 de ani.

Iar acum, după mulți ani de zile, aceeași fetiță care stătea în prima bancă de la geam, mă aștepta în fața scării mele, privindu-mă în ochi, cu părul ud și cu sufletul greu.

M-am apropiat de ea, dar nimeni nu spunea nimic. Sufletele noastre parcă stăteau mai aproape decât o făceau corpurile noastre. Mă privea, dar nu spunea nimic. Nici nu era nevoie, îi înțelegeam tăcerea. Anemona mă aștepta sus, dar eu nu puteam să-mi mișc picioarele. Ne uitam în continuare unul la celălalt. Ce aș fi putut să-i zic? Ce ar fi putut să-mi zică? Parcă eram un patinator care tocmai a căzut pe gheață, deși era favorit pentru titlul mondial. Toți oamenii îl priveau dezamăgiți și el se scufunda în rușine.

- Mi s-a făcut dor de tine. Poate e o greșeală, dar am vrut să te văd, mi-a spus ea aproape plângând.

- .....

- Știi cu cine m-am întâlnit zilele astea? Cu tipul ăla cu mustață care era body-guard la noi la școală. Și m-a întrebat ce mai fac și dacă până la urmă s-a mai întâmplat ceva între mine și tine. Nu am înțeles de unde știa el despre noi și l-am întrebat care e faza. Și mi-a spus că s-a gândit că până la urmă a ieșit ceva între noi, mai ales că tu ai fost cel care mi-a pus florile în bancă în clasa a 7-a. Ai fost tu! mi-a spus ea, pe un ton acuzator. Tu! Mereu ai fost tu! Numai tu! De ce nu mai ești tu? mi-a spus și a izbucnit în lacrimi.

P.S.- era totul foarte dubios pentru că ăsta era unul din momentele alea în care, indiferent ce decizi să faci sau să nu faci, tot vei rămâne cu un regret după aia. Tot ce poți să-ți dorești este să îmbrățișezi alegerea pe care o vei regreta cel mai puțin.

P.P.S.

- Off, parcă-mi pare rău totuși pentru ea. Oricât de mult am urât-o până acum, nu pot să mă bucur de suferința altei persoane, îmi spune ea, întristându-se.

- Așa e. Dar și eu am suferit mult pentru ea, nu e ca și cum nu a avut atâtea ocazii să se îndrăgostească de mine, îi răspund eu ferm pe poziție.

- Da, Andrei, dar tu uiți un lucru: tu ai fost îndrăgostit de ea atâta timp, dar practic, nu i-ai spus niciodată ce simți. Nu putea să ghicească în stele asta, deci e mai mult vina ta decât a ei. Știu că îți era frică de un refuz, dar dacă nu încerci, nu ai cum să afli ce se poate întâmpla.

- Nici ție nu ți-am spus, dar te-ai prins singurică, îi zic eu, încercând să dreg busuiocul.

- Awww, ce copil ești. Da, dragul meu, dar în primul rând noi nu mai avem 15 ani. Și în al doilea rând, eu te-am sărutat pe tine, nu invers. Eu am fost până la urmă cea cu inițiativa. Însă cine știe cum ar fi decurs povestea voastră dacă ți-ai fi făcut curaj să-i spui că îți place de ea. Nu e doar vina ei, dragule, e și vina ta.

- Chiar așa... cine știe ce ar fi fost?

S-a apropiat de mine, și-a așezat mâna peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. I-am zâmbit.

CAPITOLUL XII

- Ăsta e penultimul capitol din sezon, nu? mă întreabă ea.

- Cam așa s-ar părea, îi răspund eu.

- Și? Cum o să fie? Tot romantic, la fel ca ultimul? îmi spune ea zâmbind.

- Nu știu dacă o să fie romantic. Cred că o să fie și un pic romantic, habar nu am. Eu scriu așa cum s-a întâmplat, îmi spui tu după aia dacă a fost și romantic sau nu. Pot să-ți spun doar că va fi mai lung decât de obicei.

- Aaa! Ce mișto! Păi atunci hai să vedem! Că mai avem lucruri de făcut în noaptea asta, îmi zice ea jucăușă.

- Stai să-ți mai spun o chestie. Melodia pe care o să o pun aici, este melodia pe care a defilat Ramona la proba de seară atunci când a participat la Miss Boboc. Iar de când am văzut-o în rochia aia neagră superbă, pe scenă și a început să cânte melodia asta, mereu îmi amintește de ea când aud acest cântec.

- Hmmm, ia să vedem despre ce e vorba.

Nu eram obișnuit cu ea în ipostaza asta. Nu știam exact cum trebuie să mă comport și ce să-i spun. Ideea este că orice femeie, oricât de bine arată sau oricât de inabordabilă îți poate părea ție, în fața altuia se fâstâcește și se pierde, la fel ca celelalte. Nu trebuie să crezi că ea e mai puternică decât tine doar pentru că e frumoasă. Și ea devine foarte nesigură, neîndemânatică, speriată și vulnerabilă, doar că nu în fața ta. Pe tine nu te vede ca pe un posibil inamic în ceea ce privește siguranța ei de sine, deciziile ei raționale și starea ei de liniște interioară, adică mai pe scurt, știe că nu se poate îndrăgosti de tine. Și atunci își permite să nu-și controleze cuvintele sau gesturile în fața ta pentru că nu o interesezi și chiar dacă tu îți faci o altă părere despre ea decât aia pe care și-ar dori ea să ți-o faci, nu prea o interesează fiindcă nu are nimic de pierdut în ceea ce te privește. Așa că, de fiecare dată când o tipă te face să te simți cumva inferior și ai impresia că te-a călcat cu piciorul ca pe un muc de țigară, nu dispera. Ține minte că la fel de mic și de neînsemnat cum te simți tu în clipa aia, probabil așa se simte și ea în fața unuia care:

1. nu o bagă în seamă niciodată și vede că e disperată și se dă la cea mai bună prietenă a ei. Sau la soră-sa. Și ea plânge ca proasta acasă.

2. este cuplat cu ea, dar nu-și dorește o relație, așa că: fute tot ce mișcă prin jurul lui, se vede cu ea o dată pe săptămână, nu îi răspunde la telefon decât când are el chef și mai mereu este plecat "cu băieții". Și ea plânge ca proasta acasă.

3. are bani și ea stă cu el doar pentru asta. Și el are ceafa groasă, o fute prost, e gras cât o vacă și de fiecare dată când o pune capră, aproape că îi fracturează coloana vertebrală, sprijinindu-și burdihanul pe spatele ei. Dar ea când iese în oraș, își poate etala pantofii Jimmy Choo și poșeta Louis Vuitton. Iar când se întoarce și e singură, plânge ca proasta acasă.

Plus că dacă ești o femeie frumoasă tu nu prea ai vreun merit pentru asta. Pur și simplu ai moștenit niște gene bune și aia e. Nu trebuie să te piși pe ceilalți doar pentru că la un moment dat, doi oameni s-au îmbătat la o petrecere, s-au futut într-un lift, el și-a dat drumul în ea, ea nu a vrut să facă avort și peste 9 luni te-ai născut tu. Dar întâmplarea a făcut ca ăia doi să arate bine și uite acum, hop și tu, ești frumoasă. Deci vreau să zic așa: dacă tu ești femeie și ești un 8, să zicem și vine să se bage în vorbă cu tine un băiat care e maxim un 6 jumate, iar asta într-o zi bună, nu trebuie să te comporți urât cu el și să-l refuzi cu un ton superior (gen "Marș, mă!","sunt prea bună pentru tine, mori!" sau alte din astea).

Poți să-i spui frumos că nu ești interesată, dar ține minte: ăla își dorește să te fută mai mult decât își dorește să câștige Steaua campionatul și o să-și dea tot interesul din lume, dacă te aduce în pat la el. Cu siguranță o să ai orgasm multiplu (la început se poate să nu i se scoale, din cauza emoțiilor, dar dacă treci de hopul ăsta, după aia o să strigi toți sfinții din calendar). Ăla o să-și dea viața pentru tine în clipele alea pentru că el știe că nu o să mai prindă prea curând așa o femeie și, dacă tu l-ai lăsat o dată și el te fute de-ți uiți seria de la buletin, poate o să-l mai lași cândva.

Ramona se uita la mine și părea că nu a mai dormit de pe vremea în care Mihai Călin avea emisiune la ProTv. Avea cearcăne la ochi și privirea îi era obosită. Se săturase să-mi reproșeze tot felul de lucruri și se săturase de expresia mea confuză:

- E vina ta!! Nu ai înțeles nimic niciodată! De ce ai fost atât de laș? m-a întrebat, strângându-mă de bluză.

- Cum adică? La ce te referi?

- Cum căcat să nu-ți dai seama? Cum să fii atât de prost? Explică-mi și mie cum!!

- Ramona, ai înnebunit? Ce vrei de la mine? am întrebat-o neînțelegând absolut nimic.

Ea țipa din ce în ce mai tare.

- Andrei, tu mai ții minte când am început noi să ne apropiem tot mai mult? m-a întrebat.

- Normal că țin minte! Era de Crăciun, în clasa a 9-a, cum să nu țin minte?

În clipa aia mi-am dat seama ce îmi reproșează. Când eram noi în clasa a 9-a, la un moment dat se făcuse decembrie, exact ca în fiecare an, de altfel. Și cum se făcea decembrie afară, gen, noi căutam cu toții să ne facem planuri pentru Crăciun. Și cum fiecare povestea ce vrea să facă de sărbători, hop și eu. Și le-am povestit colegilor că, împreună cu prietenii mei, urmează să facem o petrecere monstruoasă la casa bunicilor unui amic de-al meu (da, aceeași casă unde era să fiu martor la un viol mai târziu). Și i-am zis Ramonei că dacă nu are altceva mai bun de făcut, mi-ar plăcea să treacă pe acolo. Și asta după ce mi-am strâns tot curajul pe care puteam să îl fabric în corp. Ea a spus că nu știe încă ce va face, dar o să vadă ea și aia a fost. În ziua de Ajun, mi-a dat mesaj întrebându-mă dacă mai e valabilă invitația, eu i-am răspuns că da și ea mi-a zis că s-ar putea să vină, răsfățându-mi sufletul și bucurându-mi Crăciunul.

Le-am spus prietenilor mei că s-ar putea să vină și iubirea vieții mele și le-am zis să nu se dea la ea că eu sunt cel care o să facă, la un moment dat, copii cu femeia aia și, mai important decât atât, să nu mă facă de rușine și neapărat să mă pună într-o lumină bună. Eu stăteam emoționat și așteptam să mă sune ca să-i deschid poarta și eram ca o călugăriță într-un film porno, nu-mi găseam nicicum locul. Manelele cântau emoționant, băutura se consuma nonșalant și eu așteptam exuberant. La un moment dat mi-a dat mesaj și mi-a spus că a ajuns, iar eu m-am dus către ea, să o întâmpin.

Dă play la asta:

CHRIS NORMAN - MIDNIGHT LADY

Țin minte și acum că avea pe ea o geacă albă de fâș și niște blugi albaștri-verzui, cumva. Era foarte simpatică, draga de ea.

În jurul ei era zăpadă, fulgii cădeau din cer pe capul ei descoperit și eu îmi doream să pot să o protejez de zăpadă, de frig, de viață, de oameni, de rău, de bine, de orice. Voiam doar să o strâng în brațe și să o sărut. Dar bineînțeles că nu am făcut asta că doar nu era ca și cum aș fi putut să am și eu tupeu sau ceva.

- Bună, Ramona, i-am spus. Hai să mergem înăuntru.

Am condus-o în casa respectivă încercând să îi explic că știu că arată oribil, dar de fapt acum arată extraordinar față de cum arăta acum câteva luni. Casa, nu Ramona. Era destul de dărăpănată, dar noi chiar ne dădusem interesul să o facem să arate cât de cât ok. Am dus-o pe Ramona să le fac cunoștință și celorlalți băieți cu ea. Dar în momentul ăla erau doar băieți acolo, ea era singura femeie din încăpere și bineînțeles că toată lumea se uita la ea precum Carla la o șaorma. Am luat-o de mână și i-am zis să vină să-i arăt și restul casei. Am dus-o în ultima cameră (acolo unde câțiva ani mai târziu avea să aibă loc aproape-violul Anei) și am stat acolo și am povestit până pe la 3 dimineața. Dar eu nu am avut

curaj să-i spun că îmi place de ea sau să încerc să o sărut sau altceva de genul. Că eu doar o respectam, nu puteam să fac așa o treabă necurată și să o pângăresc pe Ramona, ca apoi să devină bârfa satului. Mă comportam de parcă nu trăiam în Suceava, ci în 1905.

- Ce femeie normală ar veni de Crăciun, în clasa a 9-a, când părinții abia te lasă să te duci după pâine, cu un tip, într-un loc dubios, dacă nu i-ar plăcea de el? Spune-mi și tu! Cine ar face asta, idiotule ce ești?

Parcă dintr-o dată a început să plouă mai tare peste mine.

- Adică tu vrei să îmi spui că și ție... adică și tu... nu se poate așa ceva!

- DA! Normal că da! mi-a răspuns ea răspicat.

În clipa aia am simțit cum îmi fuge pământul de sub picioare și m-a luat amețeala instant. Nu era momentul ca eu să aflu așa ceva, nu voiam să știu asta. Nu acum. De fapt, ce îmi spunea Ramona era că și ei i-a plăcut de mine și că și-a dorit să fim împreună, dar dacă eu nu am avut niciodată curaj să îi spun ceva, să o sărut, să o iau în brațe, efectiv să fac primul pas așa cum e firesc, normal că s-a plictisit la un moment dat să mă tot aștepte.

- Câți ani trebuie să mai treacă, Andrei? Câți? Când o să accepți că noi trebuie să fim împreună? a țipat ea, plângând și lovindu-mă cu palmele peste piept.

I-am luat brusc mâinile în mâinile mele, le-am trântit în jos, m-am apropiat de ea și m-am oprit. Mă uitam direct în ochii ei albaștri și parcă îi auzeam inima bătând. Ori asta ori erau tunetele de afară. De dragul poveștii o să presupunem că era inima ei. Mă privea și ea. Ajunsese la capătul puterilor și se simțea deznădăjduită. Vedeam că era tristă și pur și simplu obosită. I s-a acrit de atâtea jocuri, de atâtea întâmplări și de nenumărate decizii proaste. Știa că ăsta e momentul zero, dacă nu se întâmpla nimic nici acum, probabil nu s-ar mai fi întâmplat niciodată. Au trecut câteva minute bune și noi doar ne priveam. Ea a făcut un pas spre mine, de parcă metaforic, voia să-mi arate că și ea mă vrea pe mine și că nu sunt singur în toată treaba asta. Dacă atunci când a trebuit, nu mi-a arătat ce simte, de data asta nu voia să mai facă aceeași greșeală. Sau poate a făcut pur și simplu un pas în față, dar eu l-am văzut ca pe un semn. Fără să-mi dau seama, am făcut și eu același lucru. Era ca și cum corpurile noastre discutau între ele fără ca noi să spunem ceva. A fost ca o confirmare pentru ea. Și cred că și pentru mine la fel. Ne apropiam din ce în ce mai tare, până când am ajuns la câțiva centimetri unul față de celălalt. Buzele noastre urlau să le lăsăm să se atingă. I-am luat chipul între palme și m-am apropiat și mai tare. Ea a închis ochii și și-a așezat mâinile pe ale mele și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Eu mi-am dat capul într-o parte, am deschis gura și mă potriveam spre frumusețea buzelor ei. Doamne, cât de aproape eram. Am început să tremur și nu din cauza frigului de afară. Emoția mi-a luat sufletul în mână și îl mângâia cu tandrețe. Urma să aibă loc sărutul ultimilor patru ani, tot ce s-a pierdut în acea perioadă, tot ce trebuia să spun, dar nu am spus. Tot ce trebuia să fac, dar nu am făcut. Tot ce trebuia să știu, dar nu

am știut. Iar în clipa aia, prin geamul ușii de la scară, am văzut-o pe Anemona coborând scările și, dintr-o dată, oprindu-se și fixându-și ochii direct pe noi.

P.S.- "SUGE-O, Andrei!" Atât.

P.P.S.

- Vai!! Asta da! Se pare că ai avut o alegere foarte grea de făcut în momentul ăla, îmi spune ea, cu ochii mari și curioși.

- Cam așa ceva. Și nu eram pregătit pentru o decizie atât de dificilă. De fapt, nici acum nu cred că aș fi, cu atât mai puțin la vârsta aia.

- Sinceră să fiu, cred că ai făcut alegerea potrivită, îmi spune ea, zâmbind pe sub mustăți (nu, nu are mustață, e doar o expresie).

- Nu știu ce să zic! Pentru că nu știu ce s-ar fi întâmplat dacă aș fi făcut altă alegere, așa că... și eu îmi doresc să cred că am luat decizia corectă.

- Eu așa zic, mă liniștește ea. Și eu mereu am dreptate, doar știi.

M-a sărutat pe frunte, iar apoi și-a pus mână peste mâna mea și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. I-am zâmbit.

CAPITOLUL XIII

Partea I

- De ce, voi, bărbații, dați cu piciorul la un lucru frumos, pe care v-ați străduit din greu să-l obțineți, imediat după ce v-a ieșit ? mă întreabă ea, răutăcioasă.

- Păi e simplu. Oricâte prăjituri ai mânca în viața ta, mereu vei trage cu ochiul la cele din galantar, întrebându-te dacă n-or fi mai bune, i-am răspuns eu, sigur pe mine.

- Dar dacă prăjitura din galantar are gust mai rău decât cea din farfurie?

- Nu contează, i-am răspuns. Eu trebuie să aflu și nu pot să fac asta, decât gustând.

- Și ce-o să faci în viață cu mentalitatea asta? Mă întreabă ea, iritată.

- Diabet. Dar și mult sex, îi răspund eu, zâmbind.

- Nu fi ca toți ceilalți!

- Nu sunt, știi asta doar. Pe mine o să mă ții minte.

- Hai că mă enervezi, mai bine spune-mi ce s-a întâmplat mai departe, îmi zice ea, botoasă.

Eram prea aproape de buzele Ramonei ca să mă opresc acum. Chiar dacă am văzut-o pe Anemona prin geamul scării, după ce am aflat toate lucrurile alea de la Ramona, nu aveam

cum să nu o sărut. Ar fi fost ca și cum nu aș fi vrut să văd prima ninsoare dintr-o iarnă. Chiar dacă nu ar fi fost pentru prima oară când ne-am fi sărutat, acesta urma să fie primul care avea să conteze cu adevărat. Nu doar eu am fost nebun după ea timp de atâția ani, dar ea tocmai îmi mărturisise că și ea a simțit ceva pentru mine la un moment dat. Ramona. În mod surprinzător, chiar Ramona însăși. Aveam în față și trecutul și viitorul, în același timp. Buzele mele le-au atins ușor pe ale ei și am realizat că eu o sărutam pe fata care mi-a stârpit adolescența, în timp ce o priveam în ochi pe Anemona, fata care mi-a dăruit inocența sălbatică a diavolului. Ea m-a luat stricat, m-a acceptat și mai mult decât atât, mi-a înapoiat încrederea în mine și a știut să mă ajute să devin bărbatul de care avea să se reîndrăgostească tot Ramona. Ironic, nu-i așa?

Când ne-a văzut, Anemona s-a uitat la noi timp de câteva secunde și apoi a făcut cale întoarsă și a urcat înapoi în casă. Eu am continuat sărutul cu Ramona, am închis ochii și m-am lăsat purtat de sentimente. Se vedea după felul în care își ținea mâinile lipite de obrajii mei, cât de mult și-a dorit să se întâmple asta. Era pentru prima oară când simțeam că și-a imaginat acest sărut în retrospectivă și că îl savurează mai mult decât mine. M-a mușcat ușor de buza de jos, s-a uitat în ochii mei și a început să-mi zâmbească. Era ostenită, dar fericită. Vedeam asta. Și-a aruncat brațele în jurul gâtului meu și efectiv s-a prins de mine într-o îmbrățișare perpetuă de care se ruga să nu se termine prea curând (așa cum te rogi și tu, atunci când faci sex cu iubitul tău).

În mintea mea însă era doar reacția Anemonei. Sau mai bine zis, lipsa ei. Mă așteptam ca în orice moment să o văd ieșind din scară, cu bagajele făcute, plecând furioasă spre gară sau spre un hotel și chiar nu voiam ca asta să fie ultima mea amintire cu ea. Însă nu s-a întâmplat acest lucru și îmi era greu să pricep situația. Acest lucru m-a impresionat total fiindcă ceea ce tocmai se întâmplase, era peste puterea mea de înțelegere. Oare să fi ajuns să mă iubească atât de mult încât să accepte așa ceva sau aștepta să urc în casă pentru a-mi suci gâtul prin somn, mă întrebam eu.

Nici nu voiam să-mi imaginez ce o să se întâmple când o să ajung acasă. Dar până să fac asta, trebuia să o dezlipesc pe Ramona de mine.

- Hey, i-am spus. Ești ok?

- Sunt fericită. În sfârșit pot să spun asta, mi-a răspuns ea zâmbind.

M-a sărutat din nou.

- Toate chestiile astea care s-au întâmplat în seara asta... incredibil! i-am zis.

- Așa este, dar ceea ce e menit să se întâmple, mai devreme sau mai târziu, se va întâmpla. Era un proverb vechi ce spunea că "Dumnezeu râde cel mai tare atunci când îl vede pe om că-și face planuri". Se pare că oricât de mult ne-am chinui noi să ne împotrivim unui anumit lucru, tot nu avem ultimul cuvânt.

- Probabil că așa e, doar viitorul ne va putea lămuri. Ascultă, i-am spus, seara asta deja a fost pentru mine mai mult decât pot duce, prea multe căcaturi s-au întâmplat. Tot ce îmi doresc este să dorm. Te superi dacă ne vedem mâine?

- Nu, dragule, cum aș putea să mă supăr? mi-a răspuns. Dar vreau să mă conduci la un taxi și să mă ții de mână până acolo.

Vreau să mă simt în siguranță, vreau să mă simt a ta.

Cât de îndrăgostită părea, nu-mi venea să cred. Am luat-o de mână și am dus-o până în stația de taxi. Eram noi doi, Andrei și Ramona, în sfârșit. O vedeam cu zâmbetul până la urechi și îmi dădeam seama că acest lucru s-ar fi putut întâmpla cu câțiva ani mai repede, dacă aș fi avut curaj la momentul potrivit. Cine știe cum ar fi fost viața noastră acum dacă s-ar fi întâmplat asta mai devreme? Dar regretele nu prea contează, ele doar te macină și îți otrăvesc sufletul, încet-încet. Înainte să se urce în mașină, Ramona m-a mai sărutat o dată, nimicindu-mi orice urmă de respect de sine pe care o mai aveam în acel moment.

- Îți mulțumesc, Andrei! Sunt cea mai fericită persoană în momentul ăsta! Abia aștept să ne revedem mâine: fără trecut, însă. Să privim doar în față! Noapte bună!

- Te pup, i-am răspuns eu. Nu aveam să o mai văd mult timp după seara asta.

Și uite-așa, am început să pășesc ușor spre casă, loc unde mă aștepta Anemona și nici dracu' nu știa ce avea să se întâmple. Mergeam foarte încet pentru că încercam să găsesc o explicație viabilă pentru ea.

Am intrat în scară și nu aveam nici cea mai vagă idee despre ce aș putea să-i spun Anemonei. Nu prea aveam vreo scuză sau vreo metodă prin care să o fac să înțeleagă că, de fapt, ce am făcut eu a fost total corect și că a fost un lucru bun. Cum căcat să faci asta? Însă nu puteam să înțeleg de ce nu a zis nimic, de ce nu a ieșit din scară să urle ca o descreierată la mine sau la Ramona sau să facă ceva până la urmă, absolut uman. În fine, eram deja în fața ușii, probabil aveam să aflu în curând răspunsul la toate întrebările pe care le aveam. Am băgat cheia în ușă mai greu decât bagă atacanții dinamoviști mingea în poartă. Pe de-o parte nu voiam să-mi asum responsabilitatea pentru acțiunile mele, dar nu mă puteam preface că nu s-a întâmplat nimic și să intru zâmbitor în casă, spunându-i că mi-a fost dor de ea sau ceva. Nu mai eram un copil. Mâinile mi s-au răcit instant, emoțiile mi-au năpustit corpul și astfel, am intrat în cameră ca o actriță de filme porno la prima ei scenă de sex anal.

Am găsit-o pe Anemona stând în capul patului. Se uita la mine cu ochii triști și privirea înghețată. Știi cum se zice că într-o situație de genul ăsta, simți cum ți se rupe inima? Ei bine, mie mi se rupea cutia toracică, nu doar inima. O vedeam stând acolo și simțindu-se trădată și adevărul este că avea dreptate. Ea venise până la Suceava pentru mine, m-a învățat să văd frumusețea lucrurilor din jurul meu și m-a salvat de la cinism și frustrare

eternă. Tocmai te-a văzut persoana care îți era iubită cum sărutai o altă fată. Ce faci? Îți spun eu, ai trei soluții:

1. Minți. Și s-ar putea să-ți fută o palmă.

2. Recunoști. SIGUR îți fute o palmă.

3. Îi ceri să-ți fută o palmă. După aia vezi tu ce zici.

Eu am ales opțiunea 3. Note to self: opțiunea 3 nu se aplică dacă poartă și inel pe deget. Mi-a futut un pumn direct în meclă, de i s-a transferat aurul de pe inel, pe plomba de pe premolarul meu de sus. Nu am mai simțit atâta durere de când s-a așezat Carla peste mine. Nu știu eu ce îi învață pe constănțeni la liceu, dar sigur e ceva dubios la mijloc. Cred că pe băieți îi învață să facă noduri pescărești și pe femei să dea cu pumnul, altfel nu puteam să-mi explic cum a reușit să-mi altoiască așa un pumn. Dacă Bute știa să lovească așa, încă ar fi avut centura. La Constanța am luat un pumn în gură din cauza ei, în Suceava era să pățesc același lucru, dar nu mă gândeam că ea o să fie cea care o să-mi spargă buza în seara asta.

Abia acum era dispusă să mă asculte. Păcat că eu nu prea mai puteam vorbi. Se uita la mine furioasă și mi-a spus atât:

- De ce?

- Anemona, stai să-ți explic... am încercat eu să îi zic, printre bale și sânge.

Îmi venea să-i fut și eu una, eram un pachet de nervi. Dar am meritat-o și oricum, nu aș fi lovit o femeie în nicio circumstanță. Dar eu îți spun sincer ce simțeam.

- Andrei? Atât vreau să îmi spui. Nu vreau să mă minți, să încerci să mă vrăjești sau să-mi spui căcaturi de care sunt sătulă.

Fii sincer! DE CE?

- Nu e așa cum crezi. Dacă mi-ai da voie să....

- ANDREI!!! a țipat dintr-o dată. DE CE???

- Pentru că trebuia să mă conving în pula mea! am izbucnit și eu.

- Ce să te convingi? Ce să te mai convingi?

- Că toți anii ăștia nu au fost în zadar și că ea este ce-mi trebuie mie.

S-a făcut liniște în cameră. Am fost sincer cu ea, ăsta era adevărul. Nu puteam să-mi dau voie și în acest ultim ceas să rămân cu întrebări fără răspunsuri. Nu din nou.

- Aha. Și te-ai convins, mi-a spus ea.

- Da, m-am convins. Nu este!

Nu a schițat niciun gest. Nici de bucurie, nici de tristețe. Pur și simplu și-a fixat ochii pe ochii mei, a respirat adânc și mi-a spus.

- Andrei, adevăr sau provocare?

- Ce? Cum adică? i-am zis eu.

- Vom juca un joc. Deci adevăr sau provocare?

- Ce legătură are asta cu tot ce s-a întâmplat?

- Niciuna. Adevăr sau provocare?

- Adevăr!

- Ce îți dorești tu cel mai mult în momentul ăsta?

- ...

- Deci? E o întrebare simplă, mi-a spus ea, insistentă.

- Ce îmi doresc eu cel mai mult în clipa asta?

- Da!

- Să nu se facă dimineața!

Mi-a zâmbit.

- Eu zic tot adevăr, mi-a zis Anemona.

- Tu ai chef de jocuri? Chiar nu ești ofticată pe mine?

- Eram. Dar nu mai sunt. Pentru că ai dreptate, aveai nevoie de o certitudine, acum o ai. Dar din clipa asta înainte, nu mai ai scuză. Am să consider că asta a fost întrebarea ta. Ok, e rândul meu acum. Adevăr sau provocare?

- Provocare, i-am răspuns, mărind un pic miza și tensiunea.

- Provocare, aa? Bineee. Fii atent. Te provoc să îndrăznești să faci ceea ce știm amândoi că îți dorești în acest moment.

- Ești sigură că vrei să fac asta?

Și m-a privit în ochi, sfidându-mă. Mi-a zis:

- Da, sunt sigură.

Iar eu, în clipa aia, mi-am băgat mâna în părul ei și am tras-o cu putere. La asta, chiar nu se aștepta. Apoi, cu forță, am izbit-o pe pat.

P.S.- "Suge-o, Andrei" că până la urmă tot nu ai scăpat nebătut după seara asta.

P.P.S.

- Nu pot să cred că ăsta e ultimul capitol, îmi spune ea, cu privirea blajină.

- Păi mai este și partea a doua, deci cumva e penultimul capitol, i-am răspuns, încercând să aduc o parte pozitivă conversației.

- Ai dreptate. În fine, trebuia să se termine la un moment dat, așa este. Și mai ales că te-ai decis să o publici, eu cred că e un lucru bun. Dar sunt prea puține 50 de exemplare, cel puțin asta e părerea mea. Și a mai multora dintre cititori, după cum am văzut eu. Dar tu faci cum vrei tu, îmi zice ea, sarcastică.

- Auzi, în loc să vorbești prostii, nu mai bine îmi faci tu un masaj? Am stat mult pe scaunul din mașină cât am fost plecat și chiar mă doare spatele. Ce zici tu de asta? i-am răspuns eu, în aceeași notă.

- Păi dacă tot ești aici, ce-aș putea să mai zic? Nu e ca și cum te-am chemat să jucăm șah. Dă-ți și tu tricoul ăla jos!

M-am întins pe pat, la bustul gol, iar ea și-a așezat mâinile pe spatele meu și a început să mă mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Am zâmbit.

Partea II

Cu toții ne dorim lucruri pe care nu le putem obține pentru că, în viață, avem nevoie de țeluri și de visuri. Unele se pierd pe parcurs, altele par imposibil de atins, iar altele se pierd o dată cu trecerea nopții. De multe ori ni se întâmplă să auzim o melodie și gândul să ne zboare la o anumită persoană și să zâmbim. De multe ori facem anumite lucruri pentru a bucura pe alții sau pentru a ne simți mai apreciați în ochii unor persoane care contează pentru noi, fie pe plan sentimental, fie nu. Femeile se machiază pentru ele și nu pentru altcineva în aceeași măsură în care bărbații merg la sală strict pentru a avea o imagine frumoasă atunci când se uită în oglindă. Știm cu toții că nu e așa. Ăsta e un boost de imagine, îți place de cineva și îți dai seama că nu ai nicio șansă și încerci să faci niște chestii ca să arăți mai bine și să te simți mai bine în pielea ta, ca să capeți încredere. Pentru că vrei să faci o impresie bună când te întâlnești cu o anumită persoană, normal că încerci să te îmbraci cât mai bine, să îț aranjezi părul într-un anumit fel sau să-ți stropești pielea cu mai mult parfum decât de obicei. Nu ne place să ne simțim descoperiți și vrem să simțim mereu că avem o armură, o urmă de protecție pentru că, în definitiv, nimeni nu își dorește să fie rănit. Bărbații se ascund după mușchi și femeile după farduri.

Dar până la urmă, în viață totul se rezumă la decizii. Uneori le iei pe cele bune, iar alteori nu. Însă oricum ar fi, trebuie să ți le asumi pentru că, mai devreme sau mai târziu, va veni clipa în care te vei scufunda în regrete. Și acestea, crede-mă, nu vor conta niciodată pentru nimeni. Nu există vreo rețetă a succesului sau vreun tutorial despre ce e bine să faci sau ce nu e bine să faci. Diferența se cunoaște la detalii, un om prost face aceeași greșeală de zece ori, iar unul deștept face de 10 ori, 10 greșeli diferite. Eu am povestit aici deciziile pe care le-am luat în anumite momente ale vieții mele, atât m-a dus capul în clipa aia. N-au fost mereu cele mai bune, dar ăsta este un fapt cu care eu sunt nevoit să trăiesc. Unii le-au înțeles, alți le-au condamnat, dar în final asta este total irelevant. Am avut o adolescență frumoasă și nu cred că aș schimba nimic. Poate doar episodul cu Carla, dar până și ăla face parte din farmecul poveștii pe care am scris-o. Dacă nu era ea, cum aș fi fost 100% sigur că nu-mi plac grasele? Fiecare lucru poate fi o învățătură dacă știi din ce unghi să îl privești. Important este să ai răbdare și, cu timpul, rușinea și frustrarea dau naștere înțelepciunii. Și abia atunci începi să te îmbogățești cu adevărat...

11 martie 2014. Eu am 24 de ani în acest moment, merci la fel! După multă muncă, am ajuns să fiu un stand-up comediant apreciat în România. Viața mea se desfășoară prin cluburi și baruri, oamenii dau bani ca să mă vadă și să mă audă vorbind, se pozează cu mine și se laudă pe facebook după aia. În mare, mă trezesc la ce oră vreau dimineața, mă joc pe x-box aproape în fiecare noapte, mă relaxez mâncând banane când vreau eu, nu am șef și pot să beau la muncă fără să am probleme. Am filmat un stand-up comedy special pentru Pro Tv, apar pe la televizor și oamenii mă recunosc pe stradă și îmi zâmbesc fără motiv. Pe de altă parte e și dificil să fii comediant pentru că tu trebuie să reușești să vezi mereu urâtul în frumos. Nimeni nu vrea să audă ce viață fericită ai tu și ce bine îți merge pentru că astfel, nu mai ești amuzant, ci doar lăudăros. Merg mii de kilometri cu mașina, mănânc mai mult prin benzinării decât acasă și mereu trebuie să fiu amuzant pentru că toată lumea așteaptă asta de la mine, într-un fel sau altul. Sunt și lucruri plăcute și lucruri mai puțin plăcute, exact ca în orice altă meserie. Însă fac ceea ce îmi place, am reușit să îmi transform idolii în rivali și nu știu câte persoane se pot lăuda cu acest lucru. Sunt exact acolo unde trebuie să fiu în acest punct al vieții mele. Nu mă văd încă așezat la casa mea și nu îmi doresc o viață plictisitoare și monotonă. Pentru că deocamdată, din fericire, am de ales.

Anemona, în prezent, lucrează la o casă de avocatură. Chiar a și apărut la televizor de câteva ori, poate ai văzut-o și tu.

Nu este căsătorită și nu are iubit pentru că o femeie ca ea, nu poate fi cu orice idiot. Plus că, este destul de greu pentru un bărbat să urmeze după mine în viața Anemonei, nu pentru că am fost eu cine știe ce deosebit, ci fiindcă ceea ce am trăit noi doi, a fost unic. Mă mai vizitează din când în când la București și petrecem clipe deosebite împreună. Simt că încă ne potrivim din toate punctele de vedere, suntem soul-mates. Anul ăsta și-a dat jos diamantul din dinte, dar este la fel de frumoasă și fără el. Fiecare bărbat visează la o astfel

de femeie și bine face. Mi-aș dori ca fiecare cititor să poată să cunoască o femeie ca Anemona și să petreacă măcar o noapte cu ea. Ca Anemona, nu fix Anemona, pentru că ea este doar a mea.

O astfel de experiență nu se uită niciodată. Uită-te la mine, am scris și o carte despre asta. Știu că sunt norocos că am aceste amintiri cu o astfel de femeie și pentru că știu că "mă" citești, aș vrea să-ți mulțumesc pe această cale pentru că ești prezentă în viața mea. Ești un suflet frumos, Anemona!

În schimb Ramona, este tot ce nu mi-aș dori la o iubită. Ea când se implică într-o relație, o face ca un lunetist, adică nu o face cu pasiune, ci cu o precizie chirurgicală. Își gândește fiecare pas, anticipează două mișcări înainte, ca la șah și este mereu foarte calculată. Este pragmatică și vede dragostea ca pe un business: pierderi vs câștiguri sau efort vs rezultat. Trebuie mereu să iasă pe plus sau pe 0 în cel mai rău caz. De fiecare dată vrea să câștige mai mult decât investește și să-și asume riscuri cât mai mici. Matematic vorbind, pentru ea iubirea este o simplă formulă: diferența dintre rezultatul obținut și efortul investit. Dragostea la Ramona este ceea ce-ți arată ea după ce și-a atins toate obiectivele principale. Dacă mai are timp și pentru tine și te mai bagă în seamă, trebuie să fii fericit și să înțelegi că rămășița aia este egală cu dragostea, pentru ea. Ea nu este niciodată îndrăgostită, ea este îndrăgostită de ideea de a fi îndrăgostită. Pentru că trebuie să fie bună la absolut tot, e evident că trebuie să fie bună și la a iubi. De ce? E simplu, pentru că mereu trebuie să câștige. Este atât de infatuată de propria imagine, încât nu-și permite să nu facă tot ceea ce se cere de la o iubită perfectă, chiar dacă ei nu-i provoacă nicio plăcere naturală. Este un pic sociopată și are niște probleme care pot fi rezolvate cu ajutorul unui psiholog. Exact ca și mine.

Pe de altă parte, Anemona este o fată incredibilă care vede tot ce-i mai bun într-un om și care s-ar sacrifica doar ca să îi facă fericiți pe cei de lângă ea. Este genul de persoană care îți poate reda încrederea în umanitate. Ea când iubește, este foarte pasională și total devotată. Știe să te facă să te simți cel mai important om din univers și știe să se muleze pe personalitatea ta (și nu doar acolo) exact cum este nevoie. Ea știe cum să procedeze ca să te facă să simți că strălucești. Are grijă de tine, te mângâie când ai nevoie, te ține în brațe când te pui la somn și te fute din temelii când este excitată.

Ea știe cum să te facă să devii un suflet frumos. Într-o relație, mereu dă mai mult decât cere și nu așteaptă să primească ceva la schimb pentru toate lucrurile pe care le face. Se îndrăgostește greu, dar atunci când o face, începe să plouă în iad și Raiul își deschide larg porțile ca să îi poți auzi pe îngerii care cântă suav la harpă. Exact ca și mine.

Ea poate avea totul fără să ceară nimic. Anemona nu avea nevoie de un bărbat ca mine, dar eu nici n-aș fi visat vreodată la o fată ca ea. Ea a avut încredere în mine când nici eu nu aveam. Mereu cât am fost cu ea, îmi era frică să nu o stric și simțeam că nu sunt destul de bun pentru ea, dar a știut cum să mă învețe sa mă iubesc și, mai important decât atât, să mă

respect. Să am grijă de mine și de sufletul meu mai întâi și abia apoi să mă gândesc la alții. Ăsta era un sfat pe care ea mi-l dădea teoretic pentru că niciodată nu a putut și ea să-l pună în aplicare. Însă, în ceea ce o privește, mereu mi-a fost frică de un singur lucru: să nu devin eu pentru Anemona, ceea ce a fost Ramona pentru mine.

Ramona, după cum bine știi, e logodită în acest moment. Pe tipul ăla îl iubește în măsura în care e un băiat cuminte, cu o situație financiară moderată, care poate să-i ofere o existență normală și o oarecare stabilitate. Putea să fie el sau putea să fie unul de două ori mai înalt și mai chipeș, asta e total irelevant. Ramona poate fi o iubită perfectă și pentru un tip superb și musculos, dar și pentru un gras mic, roșu în obraji, la fel de frumos ca o pungă de la Kaufland, atâta timp cât este capabil să plătească rata la mașină și să-i dea bani de shopping. Logodnicul ei este un samsar de mașini, un pic meltean, cu un liceu abia terminat, genul de bărbat care ține cu Steaua când câștigă și cu Dinamo când pierde Steaua, probabil îi mai scapă și câte o palmă din când în când și se crede regele universului atunci când îi mai iese și lui câte o combinație. Este genul de persoană care vorbește numai despre mașini și își rezolvă problemele dând cu cioata, nu cu vorba.

Viața lor este deja planificată: pe la 27 de ani o să facă un copil, o să-și petreacă vacanțele în Bulgaria la all inclusive și o să-și pozeze mâncarea și o să o pună pe facebook. La un moment dat o să facă rată împreună ca să-și pună centrală, o să se uite amândoi la Românii au Talent în fiecare vineri seară, în timp ce stau în pat cât mai departe unul de celălalt, iar ea, o să-i facă și lui un sex oral în fiecare an, de ziua lui. În fiecare duminică o să meargă în vizită pe la părinți și o să mănânce împreună și se vor preface că încă se suportă, iar apoi el o să se ducă la băut cu prietenii lui și ea va veni acasă și își va petrece timpul cu copilul lor, singurul lucru care îi va mai mișca sentimentele și îi va mai face inima să tresară.

Îmi imaginez că este și nesatisfăcută pentru că ăla, probabil o fute exact așa cum se îmbracă: BANAL. Pesemne că o să înceapă să o și înșele la un moment dat și ea, deși va afla, nu va fi deranjată de asta. O va bucura gândul că măcar nu trebuie să-l mai suporte deasupra ei și că nu va mai fi nevoită să-l simtă în ea la fel de des, fiindcă începe să o dezguste. Fiecare partidă de sex cu el, va deveni un chin din ce în ce mai mare pentru ea.

Dă play la această melodie:

JOHN LEGEND - TONIGHT

Anemona este tot ce și-ar putea dori orice bărbat vreodată, dar eu nu sunt orice bărbat. Nu vreau să-i fac rău, nu merită asta, așa că prefer să se bucure alt bărbat de ea, care o merită și pe care îl merită. Cât despre Ramona, noi nu vom putea fi împreună niciodată. Ne-am zis prea multe chestii nasoale, există prea multe frustrări și reproșuri între noi ca să ne mai putem iubi sau respecta vreodată. Cel mult un respect rece. S-au petrecut prea multe lucruri între mine și ea ca să o mai putem lua vreodată de la capăt. Niciodată nu a fost

momentul pentru noi doi, deși a început ca o joacă de liceeni, cu timpul, s-a transformat în mai mult de atât. Toate rănile și toate frustrările sunt încă acolo, deși nu vrem să recunoaștem, nici eu, nici ea. Pentru noi, nu a fost să fie. Păcat. Dar cine s-ar fi gândit că o iubire nevinovată de liceu se va transforma ușor-ușor într-o obsesie? Ea își dorește un soț, o casă, o mașină și un copil. Asta o face pe ea fericită, iar eu nu am nevoie de chestiile astea în viața mea. Nu mă impresionează, nu îmi trebuie și nu le vreau. EU VREAU DOAR S-O FUT.

În 20 de minute îmi vine taxi-ul. Logodnicul ei este plecat după o mașină în Germania, așa că eu în seara asta o să merg la ea și o să o fut în baie. În baia plătită de el. Da, ai înțeles bine: mă fut cu Ramona. De câteva ori pe lună, uneori săptămânal. Nu fi surprins! Cine credeai că e fata care mă atingea pe mână și mă mângâia ușor cu vârfurile degetelor? Ramona!

Cu ea mi-am amintit și am scris fiecare capitol din povestea asta.

Ca o morală, cred că ar trebui să te sfătuiesc să nu renunți niciodată la visurile tale, oricât de improbabile ar putea să pară, pentru că în viață, nu poți să știi niciodată ce se va întâmpla. Povestea dintre mine și Ramona nu a început când eram în clasa a 7-a, eram prea mici atunci. Povestea abia acum începe...

Când o să ajung la ea, o să bat la ușă și ea îmi va deschide. O să fie îmbrăcată într-un halat alb, aproape descheiat, care îți dă voie să îi vezi picioarele-i lungi ca fluviul Volga, în toată splendoarea lor. Părul ei blond ca razele soarelui atunci când răsare în Maldive, îmi va zâmbi atunci când voi intra în casă, iar gura ei îmi va tăia respirația cu un sărut puternic și pasional, așa cum a fost de fiecare dată. "Îmi era dor să mă fuți. Vreau să te simt din nou în mine", îmi va șopti. Și atunci eu o să o pun în genunchi, o să-mi bag mână în părul ei, o să o strâng cât voi putea de tare și am să-i zic:

- SUGE-O, RAMONA!!!

SEZONUL V

CAPITOLUL I

- Ce căcat facem week-end-ul ăsta? m-a întrebat Cătălin, noul meu prieten în ale beției, curviei și spovedaniei absolut necesare de după plecarea Anemonei înapoi la Constanța.

- Nu știu, frate. Eu nu vreau să merg la ziua Adelei, o să fie toate pițipoancele pe care le numește ea prietene. N-am chef să le văd cu rochiile alea mulate de parcă au fost create special după forma corpului lor și cu țâțele alea ridicate până-n gât, mai sus de amigdale și

cu părul lor corect aranjat de vreun hair-stylist homosexual și cu dinții lor perfect de albi, lucrați cu migală și cu mult anestezic de către un arab care a făcut stomatologia în România pentru că era mai ieftin și să mă gândesc "hei, uite câte femei pe care eu n-o să le fut niciodată, adunate fix în aceeași încăpere exact în același timp".

Eu încercam să par foarte relaxat și să o ard așa cum a eliminat-o din cupă Steaua pe echipa cealaltă, nu-i rețin numele... aia, "indo-europenii" sau "geto-dacii" sau cum își zic ei, adică fără niciun stres. Realitatea nu era însă chiar așa de clară pentru mine. Renunțasem la Anemona după ce m-a văzut sărutându-mă cu Ramona în fața blocului și mi-am dat seama că nici pe sugătoare n-o vreau, de fapt. Lumea mea înceta să fie împărțită în alb și negru, iar eu trebuia să încep să văd și nuanțele de gri. Renunțasem la fata care mi-a dat atât de multe într-un timp atât de scurt și nu eram sigur că fusese cea mai bună decizie. Numai eu știam cum mă osteneau nopțile prea dese în care nu reușeam să închid ochii și să pic în visare fără să fredonez obsesiv "dacă nu eu, atunci cine și-ar da viața pentru tine, cred că aș muri de n-ai fi tu".

Însă, nu trebuia să știe nimeni ce se întâmpla în profunzimea sufletului. Oamenii sunt ca rechinii: dacă văd urme de răni sângerânde, sar pe tine, deci e mai bine să le ții doar pentru tine. Plângi, suferă, fii trist, dar la tine în cameră. Când ieși în oraș, nu lăsa pe nimeni să vadă ce se petrece cu adevărat în inima ta.

La suprafață trebuia să pară că am trecut peste și că sunt pregătit să încep o perioadă cu multă băutură, multe femei și mult mai multe banane.

- Hai, frate, fii serios. Mergem și noi să bem moca la ziua ăleia, punem un douăj' de bețe fiecare, luăm o sticlă de vin și-o pungă de cadouri și facem pagubă de câteva milioane. Și după aia, când mergi acasă mort de beat, faci și tu o labă în baie și te gândești la una din țâțoasele alea și te culci fericit, mi-a spus Cătălin hotărât.

- Băi, nu știu ce să zic. Poate dacă vii tu să-mi faci laba aia de care ziceai, poate mergem, i-am răspuns eu sarcastic.

- Suge-o, Andrei! mi-a spus el, râzând. Vin să te iau cu taxi-ul la 9.

Acestea fiind stabilite, mi-au mai rămas vreo două ore să mă îmbrac, să mă aranjez și să plâng sub duș după Anemona mea dragă, până să vină ăsta să mă ia la ziua unei fete pe care abia o cunoșteam și la care nu prea voiam să merg. Dar totodată eram conștient că nu pot să stau în casă așteptând să mă ofilesc, așa că trebuia să mă prefac că am și eu viață socială. Mă simțeam ca Batman cumva, că trebuia să pozez într-o persoană acceptată de societate ca să nu trezesc bănuieli. Batman, mai puțin partea cu milioanele de dolari sau cea cu pătrățele pe abdomen. Dar îl aveam pe Alfred, măcar.

Timpul a trecut pe nesimțite și uite-așa am ajuns și la marea petrecere de care-ți ziceam. M-am uitat în jur și nu am putut să nu observ că încăperea respectivă era plină de fițe, de

copii de bani gata și de viitoare anorexice. Totul strălucea, toată lumea se poza cu toată lumea și imediat după aia se bârfeau fiecare pe fiecare, totul părea foarte scump și, bineînțeles că sărbătorita primise cadou o mașină de ziua ei. Cum primim toți, de altfel, știi ce zic. Cred că numai căcatul ăla de tiară pe care-l purta pe cap, era mai scumpă decât toate hainele mele și ale lui Cătălin la un loc. M-am uitat pe masă ca să văd cu ce pot să mă ghiftuiesc și am rămas șocat. Jumătate din chestiile de acolo păreau a fi calamar în crustă de delfin cu garnitură de bancnote de 500 de euro și cealaltă jumătate habar nu aveam ce reprezintă. Se vedea clar că nu sunt din peisajul ăla. Mă potriveam acolo exact ca o pată de sânge pe cearceaful unei mirese din anul 2014, după noaptea nunții.

Toată târășenia avea loc în restaurantul părinților Adelei. Cătălin s-a pierdut prin mulțime, savura o halbă de whiskey și încerca să o combine pe una. Văzând că am rămas de capul meu, m-am dus să-mi pun și eu ceva de mâncare. Mi-am umplut o farfurie cu tot ce era pe masă și m-am dus la bar să cer chelnerului ceva de băut, pentru a-mi aluneca mai bine hrana.

- Ți-e un pic foame, nu? mi-a spus căcatul ăla de la bar, văzând cât am în farfurie.

Coaie, ești un chelner, taci în pula mea că n-a plătit mă-ta pentru mâncare, gândeam eu.

- Da, să știi că îmi este, i-am răspuns calm, fiindcă nu voiam să creez o scenă neplăcută.

- Ce vrei de băut? m-a întrebat arogant.

"Aaa, da? Așa o ardem?", mi-am spuns. "Bine, fraiere, să fie cum vrei tu".

- 15 sucuri, te rog. Două cola, unul cu gheață și altul fără, dar în ăla fără gheață să pui și două feliuțe de lămâie, te rog. 4 Fanta, unul de portocale, unul de lămâie, unul de struguri și unul de fructe de pădure. Aș vrea și 3 Sprite, 2 Seven Up, 3 Schweppes și un Santal, că-mi face rău acidul la stomac. Că na, la atâta mâncare, sigur o să-mi fie sete.

Omul mi le-a pus pe toate pe o tavă pentru că nu avea de ales, dar sigur în gândul lui m-a înjurat coborând toți sfinții din calendar. Însă, până la urmă, eu aveam statutul mai mare acolo că eu eram invitat, el era un fel de sclav. Hai, nu chiar sclav, că era plătit pentru servicii. Servitor.

Oamenii din jurul meu făceau toți absolut nimic interesant. Eu nu știu cum se distrează ăștia bogați, dar mie nu mi se părea că cineva se simte bine acolo. Cred că Cina cea de Taină a fost un pic mai veselă decât ce se întâmpla acolo. Mă rog, s-au desfăcut cadourile, s-a băut, s-a dansat un pic, iar eu în tot timpul ăsta am mâncat. Măcar să merite ăia douăzeci de lei pe care i-am investit în cadou.

Oamenii au început să se îmbete, aruncau cu bani pe acolo, își măsurau mușchii și-și comparau BMW-urile. "Ce oameni triști", îmi ziceam eu. Eu îi consideram pe ăia triști, dar eu vorbeam cu mine însumi. Ironic.

Și atunci, un gând divin m-a îndemnat să ies până afară ca să iau o gură de aer. Am ieșit din focarul ăla de distracție maximă și am ajuns afară. Mi-am aprins o țigară și mă uitam în jurul meu. Când, la un moment dat, urechile îmi trimit către creier un sunet suav care zicea:

- Nu te supăra, ai un foc?

M-am uitat în stânga și am văzut o femeie în jur de vreo 35 de ani, un pic beată, care stătea sprijinită de noua mașină a Adelei.

- Sigur că da, am răspuns. Poftim! și m-am dus către ea să-i aprind țigara.

- Tu de unde ai mai ieșit? m-a întrebat cu o atitudine superioară.

- Din restaurant, zic.

- Și? Te distrezi? m-a întrebat ea.

- Sincer să fiu, am fost la petreceri mai bune, i-am răspuns încrezător.

- Să mor eu, așa e, m-a aprobat ea. Când mă uit la toți puțoii ăia cu haine scumpe și fără pic de creier, îmi vine să plâng. Pe vremea mea, știam să ne distrăm. Dansam întruna, ne îmbătam, făceam prostii, ne futeam care cum apucam. Ce căcat e asta? Zici că e o întâlnire în Consiliul European, nu o petrecere.

Mi-am dat seama că era amețită. Nu era beată, dar era pe aproape.

- Să știi că oamenii care nu trăiesc în lux știu să se distreze cu adevărat, nu ăștia bogați. Ăștia-s toți niște căcăcioși. Apropos, eu sunt Elvira, mama Adelei.

Am rămas blocat pentru câteva secunde.

- Andrei, i-am zis emoționat.

- Ce nume simplu. Noi i-am pus Adela, că așa a vrut imbecilul ăla de taică-său care crede că dacă-i dă bani să-și facă ziua, e ok să nu fie aici de ziua lu' fii-sa. Dracu' să-l ia și pe ăla! Eu am crescut săracă, dar îți spun sincer, știam să mă simt bine și să mă distrez.

Încercând să detensionez un pic atmosfera, i-am povestit cum am băut eu 15 sucuri doar ca să-l oftic pe chelner pentru că mi-a vorbit urât.

- HaHaHa! Despre asta vorbesc, asta e distracție, asta e caterincă, nu ce fac ăia înăuntru, mi-a spus ea, în timp ce a scos din poșetă o sticlă de Jack, dând pe gât o gură zdravănă.

- Da, aveți dreptate. Și pe mine mă enervează că nu știu ăștia să se distreze, am aprobat-o eu, ținându-i isonul.

Adevărul e că arăta într-un fel femeia asta. Nici nu se chinuise să se aranjeze. Era îmbrăcată cu niște blugi care îi trântise pe ea, avea un maiou negru care-i acoperi sânii ăia mari de MILF obraznic și o pereche de balerini.

- Ia, hai cu mine înăuntru, mi-a poruncit, practic.

- Sigur că da, i-am zis.

A făcut câțiva pași și și-a pierdut echilibrul, împiedicându-se. Noroc că am fost pe fază și am prins-o, înainte să cadă. A început să râdă isteric și am început să râd și eu.

- Hai că-mi ești simpatic, mi-a zis. Ia o gură de whiskey! și mi-a înmânat sticla.

Am băut o gură zdravănă și i-am înapoiat-o. A făcut și ea același lucru și a pornit din nou la drum spre restaurant. O priveam din spate cum își mișca fesele când mergea, în timp ce-și trecea o mână prin păr. Ea mai mult defila, decât mergea. Avea niște picioare ca paragrafele lui Radu F. Constantinescu despre iubirea sinceră și adevărată, adică de-a dreptul interminabile și acestea se uneau creând un fund care te ademenea mai tare decât îl ademeneau sirenele pe Ulise în "Odiseea" lui Homer.

Am intrat înapoi în restaurant și mi-a făcut semn să o urmez. Ceea ce, bineînțeles, am și făcut. Am trecut după bar, prin bucătărie, până într-o cameră care era un fel de debara.

În clipa aia, în cap, a început să-mi cânte instant melodia asta:

JEREMIH - FUCK YOU ALL THE TIME (SHLOMO REMIX)

Acolo era întuneric total. Din câte am putut să-mi dau seama, erau câteva frigidere, unde era ținută mâncarea pentru invitați, câteva scaune, farfurii și alte elemente de veselă.

- Așa, mult mai bine aici. Și mai liniște, mi-a spus ea. Putem să stăm de vorbă fără să ne deranjeze nimeni.

- Da, dar dacă vine cineva? am întrebat-o eu confuz.

- Stai liniștit, restaurantul este al nostru și am cheie de la camera asta. Am încuiat, nu vine nimeni. Stai jos! mi-a spus, bâjbâind după un scaun.

Pe pipăite, am reușit să nimeresc scaunul și să mă așez pe el. La un moment dat, am simțit o mână direct pe piciorul meu. M-am gândit că din cauză că era întuneric, a vrut să-și așeze mâna în altă parte și, din greșeală, a nimerit piciorul meu. Dar în clipa în care a început să urce din ce în ce mai sus, mi-am dat seama că nu e vorba de nicio greșeală. Era vorba de o combinație între dezamăgirea pe care o simțea din cauza soțului ei, cumulată cu mult alcool, iar eu, ca orice bărbat care se respectă, nu aveam voie să nu profit de treaba asta. Era un MILF, fii serios, nu puteam să ratez ocazia asta.

- Dă-ți jos pantalonii, mi-a spus dintr-o dată, fără niciun fel de avertisment inițial.

Nici nu am stat pe gânduri și am executat comanda. În clipa aia s-a năpustit către mine ca o leoaică pe un pui de căprioară, s-a așezat în genunchi în fața mea și a început să-mi demonstreze ce înseamnă o partidă adevărată de sex oral. Problema e că nu vedeam absolut nimic. Simțeam, ce-i drept, i-am băgat mâna în păr, dar tot nu era bine. Voiam să o văd, voiam să trăiesc sentimentul de învingător și să imortalizez momentul cu privirea. Așa că, ce mi-a venit mie în cap: am deschis ușa de la unul din frigidere și dintr-o dată s-a luminat un pic încăperea și o vedeam pe tanti Elvira în toată splendoarea. Și da, am dat o muie la lumina frigiderului. Dă-mă în judecată!

Ceea ce este cu adevărat amuzant, este faptul că (și în apărarea mea, eram și eu un pic beat în punctul ăla al serii) la un moment dat, în timp ce mă chinuiam să-mi rețin numele, am observat ceva. Din nou, nu sunt mândru de ceea ce am făcut, dar asta e situația. Se mai întâmplă. Pentru că, așa cum stăteam pe scaun și ea stătea în genunchi în fața mea, la un moment dat am început să îi bag mâna pe sub bluză, ca să-i simt sânii ăia mai mari decât ego-ul lui Mircea Badea. După aia am început să o zgârii pe spate și m-am chinuit să ajung cu mâna și în blugii ei, din spate. Voiam să ating tot ce puteam cât aveam ocazia. Și cum mă aplecam eu și mă chinuiam să-i înving bata de la blugi, la un moment dat, am observat cum din buzunarul ei de la spate, ieșea pe jumătate, o bancnotă de un milion. Să ne-nțelegem, s-a dus o luptă foarte puternică în interiorul meu în clipa aia: pe de-o parte era vocea luminii, care îmi spunea să nu fiu nesimțit și să mă bucur de partida de sex oral și să prețuiesc fiecare moment pentru că n-o să mai pup prea curând așa ceva și, pe de altă parte, vocea moldoveanului din mine, care-mi zicea "hai, coaie, nu fi prost. 15 sucuri, o grămadă de mâncare, o muie și 1 milion? Asta e ziua ta norocoasă". Așa că, bineînțeles că am sustras ușor bancnota din buzunar, mi-am tras mâna până la buzunarul cămășii pe care o purtam și am introdus-o acolo, cu atenție. Acum era momentul să mă concentrez pe cealaltă treabă pe care o aveam introdusă cu atenție. Deja simțeam că nu mai puteam pentru că nu știu cum să-ți zic, dar tanti Elvira știa ce făcea acolo. Clar nu era la prima pulă pe care o sugea și cu siguranță nici la ultima.

- Da! Da! gâfâiam eu.

- Ai grijă, să nu-ți dai drumul pe mine că nu am cu ce să mă șterg, m-a avertizat ea.

- Nu mai pot, am zis eu.

Clipă în care, această făptură minunată, a luat un platou din frigider, l-a așezat strategic fix unde trebuia și a început procesul de terminare a masculului adolescent din fața ei (fața ei, la propriu). Îți jur că nici eu nu știu să-mi fac așa o labă cum mi-a făcut-o ea. A fost ceva incredibil și m-am și terminat pe un platou cu mâncare.

- Da!!! a țipat ea. Aveam nevoie de așa ceva în viața mea!

Eu nu am mai spus nimic fiindcă efectiv nu mai cunoșteam cuvintele limbii române în clipa aia.

Deci, recapitulând, sex oral la lumina frigiderului, investit 20 de lei, câștigat 100, prima experiență MILF din viața mea, terminat pe platoul cu mâncare. Da, asta este o experiență pe care nu trebuie să o ții numai pentru tine.

- Am să ies eu prima, tu mai stai 5 minute și vino și tu după aia, m-a instruit tanti Elvira. Să nu spui la nimeni ce s-a întâmplat în seara asta! Te pup!

Și a plecat.

Eu am mai rămas câteva minute și apoi am ieșit și eu. Am mers direct în restaurant și m-am oprit la bar. Acolo, îl căutam din priviri pe chelnerul cu care am avut acea problemă mai devreme pentru că nu voiam să las lucrurile așa. I-am făcut semn să se apropie și i-am zis:

- Băi, uite, îmi pare rău pentru că am fost de căcat mai devreme. Chiar nu am vrut. Fii atent, ca să mă revanșez față de tine, am furat un platou cu mâncare din asta scumpă din spate. Ia-o, ascunde-o și tu după bar și servește-te și tu, că e păcat să nu simți și tu asemenea bunătăți în gură. Suntem ok?

El s-a uitat la mine preț de câteva secunde, după care a luat platoul și l-a pitit dibace în bar.

- Da, frate, suntem ok, mi-a zis.

P.S. - Știu la ce te gândești și răspunsul este "DA". Platoul pe care i l-am dat chelnerului, era fix platoul ăla. Mă doare-n pix, cu siguranță mi-ai scuipat în suc înainte să mi-l dai. Suntem chit acum. Suge-o!

CAPITOLUL II

"Băga-mi-aș picioarele în ăla care s-a gândit la un moment dat că nu îi mai place telefonul fix și că ar trebui să inventeze unul mobil, pe care să și-l cumpere oamenii, să scrie mesaje, să-și pună Guță la ringtone și să aibă opțiunea de a pune alarmă care să mă trezească pe mine în această dimineață", blahosloveam eu într-un somn semi-amorțit, în timp ce îmi adunam forțele ca să mă ridic și să mă duc până la birou ca să opresc alarma care-mi suna deșteptător. De ce era pe birou, mă întrebi? Pentru că știm cu toții că dacă vrei să nu te păcălești singur cu butonul de "snooze", nu-ți pui telefonul prea aproape de pat. Dacă trebuie să te trezești neapărat, îți pui telefonul la o distanță de câtiva metri de pat și astfel te vei obliga tu pe tine să te ridici din pat, înjurând, ca să oprești alarma și așa te asiguri că nu te culci la loc.

Mă rog, am reușit să-mi păcălesc somnul și m-am ridicat din pat, sărac de haine, dar bogat de amintirile serii precedente. Trebuia să mă duc, să servesc micul dejun, să mă comport ca și cum totul ar fi normal și să pară că nu-mi este dor de Anemona, deși îi simțeam lipsa mai des decât le lipsește agramaților din lista ta de facebook al doilea "i" din "să fii". Dacă nu înțelegi comparația asta, evită pe cât posibil să-ți manifești gândurile în scris pe site-uri

de socializare. Prietenii tăi virtuali o să dea like la absența ta din newsfeed-ul lor. În fine, trebuia să mă comport normal și să nu dau curs hazardului pe care mi l-a lăsat în suflet draga mea Anemona, după ce a plecat. Nu puteam să nu mă întreb ce face, dacă e bine sau nu. Încă aveam tricoul în care dormise ea cât timp a stat la mine și îmi era extrem de dificil să nu-i caut parfumul de fiecare dată când mă simțeam neputincios. Eram conștient că se va risipi și ăla, la fel ca amintirea ei. Dar până la urmă, decizia a fost a mea. Eu am ales să o îndepărtez și trebuia să trăiesc cu asta.

Sunetul unui SMS primit m-a salvat din căderea liberă printre pereții groși ai sufletului meu înmărmurit și am luat telefonul în mână pentru a-l verifica.

"M-am îmbătat și nu am mai venit să-ți fac laba aia aseară, dar sunt convins că te-ai descurcat și singurel. Vezi că diseară am nevoie de ajutorul tău, trec mai târziu pe la tine să-ți spun despre ce e vorba. Hai, ti pup". Mesajul era de la dragul meu prieten, Cătălin. "Of, Cătăline, dac-ai ști tu cine mi-a făcut mie laba aia aseară", mă gândeam eu zâmbind. Dar nu puteam să nu mă întreb oare ce puii mei o vrea ăsta de la mine și mai ales cu ce să-l ajut. I-am răspuns însă la SMS: "Îmi imaginez cu ce vrei să te ajut. Trebuie să te vezi cu o tipă și după ce o combini tu și o rogi să te lase să o sexezi, tu, fiind impotent, ai nevoie de cineva care să satisfacă fata. Sigur că da, te ajut, dar numai dacă e frumoasă. Sau dacă-i soră-ta. Sau mă-ta, nu-s pretențios."

Așa era relația dintre noi, făceam tot felul de glume nesărate și de prost-gust, dar nouă ni se păreau amuzante. Petreceam destul de mult timp împreună, ne uitam la toate filmele din lume și o seară dormeam eu la el, o seară el la mine. Beam bere în continuu, mâncam banane și fumam o tonă de țigări. La un moment dat, chiar ne-am gândit noi că ar fi o treabă foarte drăguță să ne apucăm să fumăm Ronson, fiindcă erau mai ieftine. Și de banii de care îți luai un pachet de Kent, de exemplu, îți luai două din celelalte. Dar prietene, nu pot să-ți explic în destule cuvinte cam cum erau țigările alea. Din ele nu trăgeai fumuri, trăgeai direct cancer. Știi cum mai pățești uneori când ești sărac și chitros și fumezi țigara până efectiv îți arde unghiile, te frigi la mână și ai gust de arsură în gură? Îl știi? Păi la țigările astea, simțeai toate lucrurile alea de la al doilea fum. Așa că trebuia să prețuiești cu adevărat prima inhalare și să ți-o amintești până termini țigara. Bine, e mult spus țigara, mai degrabă căcatul ăla de-l băgai în gură și îi dădeai foc la un capăt. Puteai la fel de bine să sugi dintr-un chibrit aprins, tot aia era.

Ideea e că noi petreceam foarte mult timp împreună. Și când am anunțat-o pe maică-mea că plec la Cătălin și că rămân peste noapte la el, Alfred s-a uitat cu suspiciune la mine:

- Măi, Andrei, stai puțin să vorbim ceva, mi-a spus ea. serioasă.

- Hai, spune-mi repede, că mă grăbesc, i-am răspuns eu.

- Măi, dar tu în loc să te duci cu fetele în oraș sau în cluburi, tu toată ziua ești bot în bot cu Cătălin. Știi că eu te iubesc indiferent de ce alegi să faci și poate nu e treaba mea, dar trebuie să știu. Andrei, tu ești homosexual?

Ai încredere în mine când îți spun că asta nu este o întrebare pe care vrei să o auzi din gura mamei tale în niciun punct al vieții tale. Trebuia să răspund imediat, fără nicio pauză, fără să ezit, fiindcă orice moment de respiro ar fi plantat urme de îndoială în sufletul femeii care mi-a dat viață și valoare, adevărat!

- Serios? Măi femeie, uită-te în istoricul browserului meu de net să vezi la câte filme porno m-am uitat. Cu MILF-uri, negrese sau minione, sex în trei (dar cu un bărbat și două femei, numai așa!!!), călugărițe, studente sau profesoare, asiatice, maseuze, bunicuțe, sau mătuși, sex normal, sex oral, sex anal, nu, nu anal, fără anal, deloc! 2 girls one cup, sado-masochiste sau gimnaste și crede-mă, în niciunul dintre ele, nu exista mai mult decât un penis. Și oricum nu acolo mă uitam eu.

Ce-i drept, pe măsură ce enumeram, am realizat că s-ar putea totuși să știu cam multe genuri de filme porno și probabil, în ochii mamei mele, din homosexual am devenit labagiu.

- Na, mă gândeam și eu. Că la cât timp petreci cu Cătălin, ba tu la el, ba el la noi, am zis să te întreb. De când a plecat Anemona de la tine nu știu ce-i cu tine, completează ea, răsucind efectiv cuțitul în rană.

Mi-am amintit din nou de ea. Totul, orice cuvânt, orice acțiune îmi amintea de ea. Dacă strănutam, mă întrebam dacă și ea a strănutat, dacă mergeam la fotbal, constatam că mingea cu care jucăm noi este din piele. Și știi cine mai avea piele? Exact, Anemona. La un moment dat am văzut o reclamă care mi-a plăcut la televizor. Și mi-am dat seama că reclama aia a pornit de la ideea pe care a avut-o cândva un copywritter care a reușit să aibă acea idee pentru că a fost trimis la o facultate de părinții lui, care au făcut sex neprotejat pentru a-l avea pe el și dacă au făcut sex, înseamnă că s-au iubit la un moment dat și băga-mi-aș picioarele în reclama mă-tii, că iubita mea a plecat de la mine și nu se știe dacă o să o mai văd vreodată. Dar nu aveam timp să mă împiedic din nou de ideea de Anemona pentru că nu avea să se întâmple nimic bun din toată treaba asta. Așa că am zbughit-o spre Cătălin mai repede decât fugea Lovin de pe teren atunci când a fost lovit arbitrul cu bricheta în cap de către galeria Rapidului (na, mă, disperaților și o glumă despre Steaua :D). Când am ajuns la el, mi-a deschis ușa și m-a poftit în casă sora lui. A, nu ți-am spus că el avea o soră? Avea o soră și încă ce soră. Era genul ăla de soră care ți-ai dori să nu-ți fie soră ca să nu ai vreun prieten care s-o rătăci prin viața ta doar ca să o pândească pe soră-ta prin gaura cheii atunci când face duș și ca să insinueze că vrea să meargă la baie când iese ea de acolo, doar ca să-i miroase prosopul și să-i fie impregnat în gând mirosul viitoarei lui labe. Ea era mai mare decât el cu doi ani și efectiv era bună în draci. Era bună cu crengi. Serios, nu știu cum să-ți explic, era o minunăție. Era brunetă, avea ochii verzi, era micuță

de statură (ceea ce e un lucru minunat pentru că eu ador minionele. Deși nu ar trebui să-mi placă fiindcă eu am 1.95 înălțime. Și dacă fac sex cu o minionă și stau deasupra ei, fără să exagerez, eu îi stau cu pieptul pe față. Dispare un pic romantismul, nu consideri?) Ideea e că toți prietenii noștri și-ar fi dat viața ca să fie băgați în seamă de Florina, că așa o chema. Sunt sigur că și ea a fost pentru altcineva, la un moment dat un fel de Anemona. Și uite-așa, tot la Anemona îmi zboară gândul.

Îmi aminteam mereu de ultima seară pe care am petrecut-o împreună. Chiar, nu ți-am zis ce s-a întâmplat atunci. Fii atent, după ce m-a văzut sărutându-mă cu Ramona și mi-a zis să jucăm "Adevăr sau provocare" și eu i-am băgat mâna în păr și am trântit-o pe pat. Stăteam amândoi unul lângă celălalt, în cameră era întuneric și singurul lucru care bruia liniștea totală a încăperii era televizorul care era dat pe un post de muzică. Știam amândoi că sunt mari șanse ca asta să fie ultima noastră noapte împreună. Nu era ușor de acceptat, dar era lucrul cel mai corect pe care trebuia să îl facem. Pielea îi mirosea uluitor și îi emana parfumul deasupra sufletului meu, făcându-mă să am, după atât de mult timp, emoții. Îi puteam vedea zâmbetul chiar și pe întuneric. Era o trăire extraordinară între ceea ce reprezentam fiecare dintre noi în momentul respectiv. Nu știam dacă e bine să o sărut, nu știam dacă își mai dorește asta. Așa că, pur și simplu stăteam.

Era ceva extraordinar, era vorba de ceva mai mult decât simpla dorință. Nu mai era nimic sexual acolo pentru că sexul nu e cu nimic deosebit. Toată lumea face sex și nu este ceva ce doar tu poți să experimentezi, nu e o acțiune cu niște trăiri care vor rămâne doar ale tale și ale partenerului. Nu! Este o acțiune pe care o fac toți oamenii, ba chiar și părinții tăi au făcut-o. Da, da, nu are sens să te minți singur. Și bunica ta, la fel. S-ar putea să fi făcut și sex oral, n-ai de unde să știi. Dacă ai imaginația bogată și tinzi să pictezi în creier ceea ce auzi sau citești, îmi pare rău că te-am făcut să ți-o imaginezi pe mamaia ta, goală, în pat cu un bărbat, cu mâna alunecându-i pe sub pătură, strângând între degete un penis erect și apoi, conducându-și buzele ușor spre el. Ok, mă opresc.

Dar ai prins ideea. Erau niște clipe pe cât de triste, pe atât de frumoase. Era uluitor cât de tare ne doream reciproc, dar totuși, ne stăpâneam pofta. Nu prea aveam ce să ne mai spunem, dar, poate neintenționat, ne retrăiam prima întâlnire. Stăteam întinși unul lângă altul, măsurându-ne respirația, fiecare dintre noi dorindu-și ca celălalt să-l sărute. Eu o urmăream cum se tot apropie de mine și nu eram sigur dacă o face intenționat, așteptându-mi buzele să le năpustească pe ale ei sau doar vrea să-mi privească în suflet. Ea se întreba de ce o las să se chinuie, de ce nu o strâng în brațe, de ce nu-i trag bretelele de la maiou, lăsând-o să devină liberă de haine. M-am apropiat de ea și i-am spus că nu vreau să se întâmple nimic în seara asta. Știam că nu o să ne revedem prea curând și nu voiam ca ultima amintire dintre noi doi să fie un lucru atât de banal precum sexul. Nu, dragostea dintre noi a fost mai frumoasă de atât. Merită mai mult. Am simțit că ea s-a supărat puțin pe mine, dar și-a dat seama probabil până acum, când pun eu pe hârtie întâmplările astea,

că eu nu pot să fiu comun. Și emoția dintre mine și ea era cu mult mai intensă decât puteam noi să fim vreodată luați separat.

Primul sărut a fost cu nesiguranță. Nu știam dacă își mai dorește să mă atingă, să mă simtă. Ni se potriveau buzele într-un mod celest, era incredibil. Mă simțeam ca într-un joc de tetris în care toate piesele se anticipau una pe cealaltă și se așezau cu precizie chirurgicală. Știam că voi trece prin chinuri mai mari decât a trecut galeria dinamovistă la ultimile meciuri cu Steaua (nu m-am putut abține, asta-i treaba) în clipa în care va pleca. Pe de-o parte eram conștient că va trebui să o uit, dar pe de altă parte mi-aș fi dorit ca noaptea aia să nu se mai termine niciodată. Se vedea pe ea că nu mai poate de somn, dar se chinuia să nu adoarmă. Fiecare clipă pe care o petrecea alături de mine, o făcea să-i pară rău că s-a terminat. În adâncul sufletului, știa și ea asta. "Cum se poate ca un puștan să mă fi înnebunit în halul ăsta?", părea să se întrebe. Dar nu mai era loc de incertitudini, trăirile viscerale pe care le-am avut împreună meritau să fie prețuite, nu dezbătute.

În acea ultimă seară, eu îmi cream o amintire, nu o întâmplare, îmi doresc să mă fi înțeles până acum. Știu că mă citești, voiam să-ți dau un cadou care să-ți amintească de mine, dar nu aveam ce. Nimic nu era destul, dar totul era prea mult. Tu nu știi că din momentul în care am petrecut primele clipe alături de tine pe malul mării, mereu când ajung pe plajă, valurile parcă-mi strigă numele tău. Probabil nu o să știi niciodată cum mi-ai redat încrederea în mine și în ce moduri m-ai ajutat să devin ceea ce sunt astăzi. Să fii mândră, eu sunt ceea ce tu m-ai făcut să devin. M-am sfâșiat de dor de nenumărate ori gândindu-mă la tine, iar tu ai dormit neliniștită fără să știi de ce. A trebuit să învăț să te uit, să mi-o impun și crede-mă, nu a fost deloc ușor.

Însă cred că ți-am oferit cel mai de preț dar dintre toate: Te-am scris. Ți-am dat viață și nemurire în povestea mea. Sute de mii de oameni au citit despre tine și și-au dorit să te cunoască, mulți ar vrea să te vadă, ar vrea să te asculte, ar vrea să ți-o tragă, să te mângâie, să te atingă, să te audă, să-ți vadă diamantul din dinte sau să te mângâie ușor cu vârfurile degetelor. Timpul va trece, noi vom îmbătrâni, la un moment dat vom pieri, dar "Anemona", niciodată. Ideea de tine va dăinui mereu pentru fiecare pereche de ochi care va citi povestea asta. Și lucrul ăsta nu ți-l va putea lua nimeni, niciodată. Și nu uita, ăsta este cadoul meu pentru tine. Pentru noi, indiferent ce a însemnat asta pentru existența ta.

Probabil nimeni nu va mai face asta pentru tine. Nu în viața asta, cel puțin. Mi-ai fost concept, mi-ai fost inspirație și mi-ai fost muză. Câte femei se pot lăuda în ziua de azi cu asta?

La un moment dat mi-a sunat telefonul și m-a scos din filmul meu sentimental. Era un SMS de la Cătălin în care îmi zicea "vezi că eu ajung cam într-o oră. Dacă te-ai pornit spre mine, stai și tu la o țigară cu soră-mea până mă întorc eu. Dar vezi să nu vadă cum îți curg balele, e de prost gust, lol"

Deci dragul meu Cătălin voia ca eu să stau o oră cu bunăciunea aia de soră a lui, doar noi doi, într-un apartament gol și avea pretenția ca eu să mă comport decent? Pff!! S-avem pardon, nu era stilul meu. Era ca și cum i-ai cere Loredanei Chivu să stea într-o cameră cu un chirurg plastician și să nu-și mărească nicio parte a corpului. E practic imposibil.

- Hai în bucătărie, Andrei, mi-a spus Florina, poftindu-mă în casă. Avea pe ea un maiouaș negru aproape transparent și niște pantaloni mai scurți decât un joc de Flappy Bird. .

- Eu tocmai îmi făceam exercițiile de dimineață, te deranjează dacă stai cu mine până termin?

"Asta dacă nu termin eu primul", mi-am spus, am zâmbit suav și am intrat în casă.

P.S.- Hey! Bună! Te cheamă Ramona? Da? SUGE-O!

CAPITOLUL III

Stăteam pe scaunul strâmt de la masa din bucătărie, savuram o țigară și încercam să par mai interesat de ceea ce avea de zis Florina, decât de sânii ei. Știi că este foarte greu pentru un bărbat să vorbească cu o femeie care arată foarte bine pentru că indiferent cât de interesantă ar fi tipa, tot mai mișto va fi decolteul. Și nu poți să te abții din a te gândi cum arată dezbrăcată, dacă e sau nu bună la pat, care-o fi poziția ei preferată sau care e expresia feței sale în timp ce are orgasm. Adică eu nu prea pot, voi nu știu. Mi se pare că te poți considera o femeie împlinită când, presupunând că nu ești urâtă ca un mixer, reușești să devii mai interesantă decât decolteul pe care-l ai.

Florina nu prea reușea lucrul ăsta, dar nu o deranja prea mult. Știa că nu este vreo eminență cenușie sau vreo părere validată de toată lumea, însă nici nu-și propunea lucrul acesta. Își lua mult mai în serios statutul de "pizdă bună". Nu era ca toate proastele alea din ziua de azi care cred că dacă arată bine, au și păreri pertinente. Bine, lucrul ăsta se întâmplă din cauza dârlăilor obosiți care, pentru a intra în chiloții unei mediocre, o mint că este cea mai frumoasă, cea mai deșteaptă, cea mai minunată și că tot ce gândește ea este adevărul pur și incontestabil. Și atunci, aia la un moment dat crede că are mereu dreptate și că este un deschizător de drumuri pentru alții și începe să-și manifeste opiniile și să posteze pe facebook căcaturi precum "eu cred că unele lucruri pot fi înlocuite de alte lucruri, atâta timp cât viața e scurtă și pietrele rămân" sau "două suflete pereche nu le desparte nici distanța nici dușmanii. Decât neîncrederea. Părerea mea". Și vin libidinoșii și sar cu like-urile la inepțiile astea și ele brusc se cred formatori de opinie. Dar ele nu-și dau seama că fiecare like din ăla înseamnă"în ciuda faptului că ești imbecilă, eu te-aș fute". Și uite așa, toate cretinele ajung să se creadă deștepte. Într-o lume ideală, când ajunge ăla să-și plimbe mâna cu care a schimbat toată ziua vitezele la tir peste pieptul ei, ea ar trebui să își dea seama că dacă nu chiulea la școală ca să fumeze în baie, poate ar fi avut o șansă în viață. Și ar ajunge să-și urască părinții pentru că nu au știu să-i ghideze adolescența și s-ar

apuca să-și facă ordine în viață. Ori s-ar sinucide. Dar nu trăim într-o utopie, așa că nu se întâmplă asta.

Florina știa să profite de sexualitatea ei pentru a-și atinge scopuri și pentru a-și oferi mici plăceri. Era genul de femeie care nu știa că la concerte se plătește bilet, shot-urile de la bar au un preț sau că nu toată lumea primește prioritate pentru a intra pe interzis. De la o mașină de poliție. Și era decisă să se bucure de toate chestiile astea atâta timp cât look-ul îi va permite, iar apoi urma să se mărite cu un tip cu bani care să-i asigure un trai liniștit și de lux pentru restul vieții ei. Dar ce era de apreciat la ea, era faptul că nu încerca să pară ceea ce nu este. Un tip normal, care nu ieșea în evidență prin nimic deosebit, avea la fel de multe șanse să fie cu Florina precum Ser Jorah cu Khaleesi.

- Și vă-nțelegeți bine, nu? Tu și frate-meu, zic, m-a întrebat ea, luându-și o țigară din pachetul de Kent 4 cu care se juca.

- Păi na, ne-nțelegem și noi ca băieții. Dar să știi că nu ne și futem, dacă te gândești la asta.

A avut un moment de pauză până să răspundă. A fost un pic luată pe nepregătite și nu era obișnuită cu lucrul ăsta. A zâmbit apoi și a spus:

- Cine se scuză, se acuză. Știi asta, nu? Plus că, de ce aș fi gândit eu chestia asta?

- Eh, așa mi-a zis mie maică-mea înainte să vin încoace. Credeam că e o chestier tipic feminină.

A râs. Și-a îngropat privirea în cana de cafea, ferindu-și ochii de ai mei.

- Păi poate ar trebui.

Nu am avut replică pentru asta. Mi-am mutat privirea în covor.

- Dar spune-mi, a continuat ea, ce căcat tot faceți voi la casa aia părăsită la care tot mergeți voi și petreceți?

"Aproape că violăm femei", ar fi fost răspunsul corect. "Bem până ne pișăm pe noi, ne fumăm plămânii, mâncăm cele mai ieftine și cele mai proaste banane și uneori ne batem. Sau, mai scurt, ne bucurăm de tinerețe." Ăsta ar fi fost răspunsul corect. Pentru că asta făceam. Mergeam acolo și ziua jucam tarnib (e un joc de cărți), iar noaptea ne beam viitoarele amintiri. Și era frumos și nu aș face-o în niciun alt mod, dacă mi s-ar da șansa să o iau de la capăt. Deja devenisem imun la bere. Noi nu ne cumpăram fiecare câte o doză sau două de bere, noi deja eram fiecare cu pet-ul lui. Pana mea, eram și-n Moldova, ce-i drept. Apa era un compromis.

- Păi ne distrăm. Dăm petreceri, ne întâlnim cu toții acolo și profităm de tinerețe, i-am spus. Noi nu mergem în Shock (pe vremea aia, ăsta era cumva un club de fițe din

Suceava), n-o ardem cu bășini și cu figuri. Noi suntem simpli și pun pariu că ne distrăm de 10 ori mai bine în casa noastră dărăpănată, decât o faci tu cu fițoșii tăi în clubul vieții.

- Serios? mi-a spus ea, zâmbind. Dar ce crezi tu că facem noi, fițoșii, acolo?

- Florina, nu e despre ce faceți. Că și noi tot muzică ascultăm, tot alcool bem, tot banane mâncăm. Diferența dintre noi și voi este că noi o facem sincer, cu țigări Ronson, cu bere la 3 litri (că apăruse Noroc la 3 litri și ne aducea alcool în stomac și bucurie în suflet). Tu dai o sută de mii pe un cocktail. Adică, scuze, tu nu dai, că tu ești femeie mișto. Ție-ți iau libidinoșii care vor să te combine.

A amuzat-o ce a auzit. Știa că e adevărat și că am dreptate, dar nu era obișnuită ca oamenii să-i spună lucrurile astea, chiar dacă erau evidente.

- Fii atent, mi-a spus. Eu vin o dată cu voi la un show "la casă" (așa numeam noi locul unde era să fie violată Ana, sigur îți amintești), iar tu vii o dată cu mine în Shock. Și vedem cine se distrează mai bine, tu în lumea mea sau eu în lumea ta.

- Pffff! am spus, reacționând ca un retardat. Și care e miza? Ce-mi dai dacă te simți tu mai bine în lumea mea?

- Întrebarea e ce mi-aș putea dori eu de la tine, fiindcă e clar cine va câștiga acest pariu, a răspuns ea încrezătoare. Îți spun eu cum facem. Dacă voi câștiga eu, toată vara o să faci meditații cu frate-meu la română. Că normal ar trebui eu să fac asta, dar eu doresc să plec la mare. Așa că, vei face tu asta în locul meu. Și dacă o să câștigi tu, fac eu ce vrei tu. Ok?

"Ai grijă cu acel >>fac eu ce vrei tu<< că e cam periculos să-mi spui asta", gândeam eu. Hai să-ți spun un lucru: dacă ești femeie și îi spui unui tip că faci orice vrea el și el nu alege sexul, ești urâtă. Însă Florina nu se încadra în această categorie, dar pe de altă parte, era destul de clar că asta ar putea fi o capcană. Voia să vadă dacă sunt ca ceilalți 99% dintre bărbați care probabil ar fi ales asta. Să-ți explic: și eu în mod clar m-am gândit la asta și instinctul meu de maimuțoi excitat era să-i spun "ăăă, da. Știu ce faci tu: o muie. Hă hă hă hă". Însă am realizat că mă pune la încercare, dorindu-și să vadă dacă pic în plasă.

- Eh, lasă că văd eu ce aleg dacă voi câștiga. Faci cinste cu o pizza sau ceva, vedem noi, i-am răspuns. "N-am fost ca restu', am trecut testu'- și continuarea o știi tu"

Deja o rotiță s-a oprit în capul ei. Pentru că hai să-ți explic cum a funcționat creierul ei. Deci ea a considerat că dacă-mi spune mie că face orice aleg eu, clar voi alege ceva sexual, ca un bădăran ordinar ce sunt. Și deși spera, ca de fiecare dată, ca eu să nu aleg asta, faptul că într-adevăr nu am făcut-o, i-a blocat un pic ideile. Și atunci, se uita ca studentul la controlorul din autobuz, fără să schițeze niciun gest și fără să știe cum să reacționeze.

- Ăăă, sigur că da. Vedem, mi-a spus ea, înghițind în sec.

Îmi atinsesem scopul. Am reușit să o fac să se simtă un pic nesigură. Ideea e că era clar că nu aveam nicio șansă cu ea și, atunci când ești 100% sigur că nu ai cum să o faci pe o anumită fată să te placă, sfatul meu ar fi să spui tot ce-ți trece prin cap și să faci tot ce nu ai avea curaj în fața uneia care îți place cu adevărat. Ce se poate întâmpla? Să nu te placă? Oo, nu! Păi asta e premisa de la care pornești. Cât de ireverențios crezi că poți să mai pari? Cât de neinteresant? Mai rău decât să nu te placă, stare care oricum se desfășoară deja, ceva mai grav nu are cum să se întâmple. Deci orice cuvânt sau orice acțiune ai alege să zici sau să faci din punctul ăla încolo, lucrurile nu pot să meargă decât în sus. Graficul va merge doar crescendo.

Dacă au fost prea multe cuvinte pentru tine, îmi cer scuze. Dă-mi voie să-ți traduc printr-un clișeu simplu: nu ai nimic de pierdut, bă!

Totul era stbilit. Acum urma doar să vedem cine are dreptate dintre mine și ea. Eram un pic panicat. Nu mă înțelege greșit, eu știam că noi ne distrăm "la casă" foarte mișto și că lucrurile care se întâmplă acolo sunt cel puțin memorabile, dar noi nici nu aveam alternativă. La noi nu era o alegere. Nu era ca și cum noi alegeam să ne petrecem vremea pe-acolo. O făceam pentru că nu aveam bani s-o ardem prin cluburi. Noi puneam câte o sută de mii fiecare, făceam acolo chetă pentru bere sau pentru semințe și ne împărțeam task-urile pentru a putea asculta muzică: în sensul că unul aducea o unitate centrală, unul un monitor, altul mouse, boxe, cabluri etc și încropeam până la urmă un calculator și un sistem audio. Dar dacă am fi fost copii de bani gata, care au majordom în casă și care au supt de la dădacă, nu de la mamă, probabil că am fi mers și noi prin cluburi. Așa că, asta era problema: Florina avea de ales, deci se putea să nu-i placă la noi. Pentru noi, aia era singura opțiune, așa că trebuia să ne placă.

A mai trecut cam o săptămână din viețile noastre pline de evenimente și se apropia din nou weeknd-ul. Veneam de la școală și m-am întâlnit cu Florina în fața blocului.

- Ce faci, petrecărețule? m-a întrebat.

- Hei! Bine fac, mă întorc de la școală și abia aștept să mănânc ceva. Sunt mort de foame.

- Păi du-te repejor și mănâncă și dormi un pic la amiază fiindcă diseară vii cu mine în club. Și-am să-ți arăt eu ce înseamnă adevărata distracție.

- Aa, da? Așa să fie oare? am întrebat eu, zâmbăreț.

- Sigur că da. De la 10 seara până la cel puțin 4 dimineața, al meu ești, mi-a spus, trăgând puternic din țigară.

- Trebuie să recunosc că nu sună deloc rău ce spui tu acolo, i-am răspuns vizibil interesat.

- O să am eu grijă de tine. Și cu ocazia asta poți să-i spui mamei tale ca ieși cu o fată. Îți dau voie să mă folosești pe mine pentru a-i spulbera îndoilile referitoare la orientarea ta sexuală.

Îmi plăceau mișto-urile ei, nu zic nu. Era sarcastică, știa să pună oțet balsamic peste sarea iodată pe care o pusese pe rană.

- Păi atunci ne vedem diseară, nu? am întrebat-o, dorind parcă să mă asigur că se va întâmpla.

- Da, dar politicos ar fi să stai cu mine să termin țigara. Nu e frumos să o las neterminată, nu găsești?

Oh, SNAP! Nu înțelegeam aceste referințe sexuale, aceste mici flirturi vinovate. Nu-mi dădeam seama dacă se dă la mine sau doar vrea să-mi arate că are dreptate. Am decis să nu-i răspund. Dar apoi, urmând silogismul de mai devreme, am realizat că nu am nimic de pierdut și i-am zis:

- E țigara ta, nu a mea. Eu nu mi le las neterminate, dar nu am de unde să știu cum ești tu obișnuită. Te pup, ne vedem diseară!

Și am plecat spre casă. Pe cât de mult urăsc femeile să nu aibă utimul cuvânt, pe atât de mult le place când cineva reușește să le lase fără replică. Și oricum, cu Florina îmi era ușor să vorbesc așa pentru că nu o puteam privi ca pe o potențială țintă. Mă învățase Anemona tot ce aveam nevoie să știu, nu-mi făceam griji. Și îmi știam destul de marele lung al nasului.

Mă rog, mi-am împărțit ziua în mâncat, dormit, gândit la Anemona, ofticat, mâncat din nou și după toate astea, am început să mă pregătesc. Trebuia să arăt a băiat fain că mergeam la figuri, la treburi din astea. Așa că mi-am luat cei mai buni blugi, cel mai nou tricou și mi-am făcut părul cu placa, după cum ne învăța serialul "Rebelde" la vremea aia.

Eram aproape prezentabil. Aveam o tonă de brățărele la o mână, o prostie de plastic pe care scria "Brasil" pe cealaltă mână, ce să mai, eram ca decupat din Cool Girl. Cu stânga.

M-am întâlnit cu Florina, care venise să mă ia cu mașina, cu un prieten de-al ei. Ca să înțelegi, mă aștepta în fața blocului un Mercedes ML, cu geamuri fumurii și cu jante cromate. Părea să fie mașina posibilului copil dintre Vito Corleone și Costi Ioniță. Am urcat acolo și Florina mă aștepta pe bancheta din spate. Avea pe ea o rochiță minusculă, picioarele îi străluceau de la auto-bronzant și păru-i brunet îi pica peste umeri. În față, la volan, era un băiat. Avea pe el o cămașă care-și deschidea un decolteu adânc până la șliț și îi scotea în evidență pieptul vizibil epilat. "Ăsta da bărbat", m-am gândit.. I-o fi promis Florina că-l lasă să-și dea o labă cu gândul la ea dacă vine să mă ia pe mine cu mașina și ne duce la club. Se uita cu ciudă la mine. Se simțea inferior.

- Mișto brățări, mi-a spus sarcastic.

- Aa, astea? Merci! Dacă vrei ți le dau ție să ți le pui în jurul schimbătorului ca să fii cocalar până la capăt, i-am răspuns.

Florina a început să râdă zgomotos. Cred că dacă nu era ea acolo, mă bătea ăla de mă căcam verde.

- Ce-ai zis, mă? mi-a spus nervos.

- Lasă-l, Claudiu. Ți-a zis-o, nu mai ai ce face. Treci peste, a zis Florina cu promptitudine, salvându-mă de la o posibilă cotonăgeală.

Adevărul că și eu o ardeam prost, dar dacă era ceva ce nu suportam deloc, era să fiu tratat cu superioritate. Mai ales de către un tip care probabil nu știe că Finlanda e o țară, nu un brand de vodcă.

Dă play la melodia asta:

GUSTAVO LIMA - BALADA BOA

Am ajuns în fața clubului. Doi body-guarzi mai mari decât IQ-ul lui Pleșu și mai tatuați decât Alex Velea, ne-au întâmpinat. Florina le-a făcut semn că sunt cu ea și aceștia nu mi-au cerut bani la intrare. Tricourile negre plezneau pe corpul lor. Erau atât de musculoși, încât atunci când mi-au pus ștampila, erau să-mi rupă mâna. Era totuși amuzant cum două animale de oameni, ascultă fără să comenteze de o fetiță de 1m 65, cum era Florina. Zâmbeau la ea ca două căprioare în fața izvorului. Exact cum îți spuneam, era o pizdă bună și știa să profite de micile avantaje ce veneau la pachet cu titulatura asta.

Am intrat în club ca un adevărat VIP. Din față, toată lumea o saluta pe Florina și toți o doreau, din spate. (see what I did there? Era adevărat și cu virgulă și fără). Așa mă simțeam și când mergeam alături de Anemona într-un loc. Deveneam și eu deosebit prin prisma faptului că sunt "ăla" care e cu "aia". Am trecut pe la garderobă, ne-am lăsat hainele acolo și urma să intrăm în lumea Florinei.

- Ești pregătit? m-a întrebat ea, luându-mă de mână.

- Sigur că da. Hai să vedem ce poți.

- Nu faci tu față la ce pot eu, mi-a spus, după care s-a întors și m-a tras de mână, pentru a o urma.

"E 1 la 1", mi-am spus, acceptându-i reușita. Am ajuns în club. Nu văzusem în viața mea așa ceva. Era imens și era plin. Nici nu știam că Suceava are atât de mulți locuitori. Două etaje de oameni bine îmbrăcați și cu mai mulți bani decât bun simț. La un moment dat, am ajuns la masa ei, unde mai erau niște oameni. Se uitau ăia la mine de zici că eram proscris.

Ei vedeau că eu nu am ce căuta acolo. Eu vedeam că eu nu am ce căuta acolo. Florina însă se comporta de parcă nu era nimic în neregulă.

Florina mi-a făcut cunoștință cu toată lumea de acolo. Eu, bineînțeles, nu am reținut niciun un nume. Ca toată lumea, de altfel. Totul era în regulă. Eram totuși în club cu o femeie foarte mișto care probabil nu voia nimic de la mine, dar măcar îmi dădea voie să mă afișez cu ea și îmi mai creștea cota în oraș. Un chelner a venit la masă și a așezat acolo o grămadă de shot-uri, portocale, lămâie, scorțișoară și câteva sucuri. Ăștia cred că aveau niște sclavi care mergeau și făceau comandă pentru ei pentru că niciunul nu s-a ridicat de la masă și în câteva minute, era plin de alcool pe acolo. Florina mi-a dat un shot de tequila, l-am dat pe gât imediat și apoi s-a apropiat de mine:

- Fii atent! Bei ce vrei tu de pe masă. Dacă vrei altceva, mergi la bar și îi spui barmanului ce dorești și să treacă la masa lui Claudiu. O să știe el despre ce e vorba.

O să dau seara pe fast-forward și o să amintesc, în mare, cam ce s-a întâmplat, până într-un anumit punct. Deci, a fost cam așa: băut, băut, băut, vorbit cu Florina, mers la baie, băut, flirtat cu Florina, amețit, împrietenit cu cocalarii, bârfit cocalarii cu Florina, băut, semi-îmbătat, amintit de Anemona, fugit la baie, cântat cu cocalarii, amintit de Carmina (ha? Asta cum a apărut aici?), băut, certat cu oamenii de pe acolo, explicat Florinei, cerut scuze Florinei, băut shot-uri dintre sânii Florinei și stop aici. Alcoolul este ca Văru', din reclamele tocmai.ro: adică face lucrurile să se întâmple.

Florina nu mă vedea ca pe o posibilă amenințare și se simțea în siguranță alături de mine. Pentru că orice femeie este atrasă de un tip care pare bad-boy și care nu-i dă atenție. Dar șmecheria este că ea își dorește ca ăla să fie bad-boy cu toți ceilalți, însă cu ea nu. Pentru că astfel, ea se va simți deosebită. Și cred că în fond, una dintre cele mai mari fantezii pe care le poate avea o femeie (non-sexuală, că există și din alea, ignorantule) este ca un bad-boy să se transforme pentru ea, într-un good guy. Ca apoi, evident, să poată să se fută cu altul

Deja se amețise și ea, eram și eu destul de tulburat, deci distracția abia acum avea să înceapă. Eram doi prieteni care nu se simțeau atrași unul de celălalt și tocmai din acest motiv puteam să facem tot felul de nebunii împreună. Pentru că știam amândoi că nu există niciun pericol pentru niciunul dintre noi. Adică bine, eu nu eram atras de ea în sensul că erau strugurii prea acri. Adică îți dai seama că dacă aș fi avut șansa vreodată, cred că m-aș fi terminat din 3 mișcări. Și asta înainte să mă dezbrac. Așa că preferam să cred că relația de amiciție dintre mine și Florina a fost o anumită alegere, nu singura opțiune.

Seara asta îmi amintea de serile pe care le petreceam cu Anemona. Pentru că țâțe și buci, pentru că erecție. Însă, spre deosebire de serile cu Anemona, asta probabil avea se termine cu mine singur în pat. Pentru că labă.

La un moment dat, un tip de vreo 30 de ani, se apropia de noi, învârtindu-și cheile de la mașină (probabil înmatriculată în Bulgaria) pe deget. Șosetele lui păreau mai scumpe decât apartamentul meu. Părul era plin de gel și de transpirație și avea pantaloni albi de in, prin care, fără să mă cac pe mine, îți jur că i se vedea dunga de la tanga. Bucile lui erau mai evidente decât ale Florinei.

S-a apropiat de ea, s-a uitat prin mine fix în ochii ei și a zis:

- Ia zi, unde bem ceva? La mine sau la tine?

Fin.

- Da, îmi place ideea ta. Este foarte bună. O vom numi "planul B". Planul A însă, este ca tu să-mi dai o sticlă de Moet pe care o voi servi împreună cu iubitul meu, aici de față, pe care tu ai ales pur și simplu să-l ignori. Ce zici?

Eu eram la modul "What?". Cine sunt eu? Nu, serios, cine sunt eu? Efectiv nu mai știam cine sunt, în clipa în care am auzit cum m-a numit Florina.

Tipul s-a întors cu spatele, acordându-ne încă o dată șansa de a-i observa bucile-i proeminente și a plecat. Eu m-am uitat la Florina, ud tot și mi-am șters saliva din colțul gurii și zâmbetul retard de pe meclă. Dar așa, de jos, de pe gura mea a ieșit o replică divină:

- Florina, tu știi că eu am prietenă, nu?

M-am surprins până și pe mine cât de badass am putut să fiu în acel moment. Nici eu nu mă așteptam să-mi iasă aceste cuvinte pe propria-mi guriță cu care m-a lăsat Dumnezeu pe Pământ. Oricum, o replică mai bună decât asta, nici Anemona nu mi-ar fi putut oferi. Florina s-a uitat la mine, a sorbit cu atenție din cocktail-ul pe care-l luase de pe masă, a zâmbit și mi-a spus:

- Deocamdată. Dar să nu o aduci când o să vin eu la casă.

P.S:- "Suge-o, Andrei". Mindfuck total. Mi-a dat ecran albastru.

CAPITOLUL IV

După noaptea pe care am petrecut-o alături de Florina, mi-am dat seama că am cam exagerat și că s-ar putea ca ea să nu se distreze mai tare "la casă" decât am făcut-o eu în clubul în care m-a dus ea. Nu neapărat pentru atmosferă, nu-mi făceam griji pentru asta. Dar în club am avut câteva momente destul de apropiate și pline de flirt pe care nu știam exact cum să le interpretez. În sensul că atunci când erai cu Florina, nu erai sigur niciodată de nimic. Într-o clipă vrăjește cu tine, iar peste 5 minute își ia limba în gură cu altul. Și nu pleacă acasă cu niciunul dintre ei. Nu prea se confrunta cu inhibiții atunci când punea ochii pe ceva sau pe cineva. Nu i s-a întâmplat să fie refuzată și îi plăcea să se joace cu flirtul. În

fond, cred că era doar plictisită și își dorea puțină adrenalină în viața ei. Asta era problema mea, nu-mi dădeam seama dacă face toate lucrurile astea doar pentru că se plictisește sau chiar îi face plăcere să și-o ardă cu mine.

Oricum ar fi fost, aveam un pariu de câștigat și trebuia să o pun de un party. Ideea e că nu puteam să vorbesc cu nimeni despre înțelegerea pe care o aveam cu Florina, iar Cătălin era ultimul om căruia aș fi putut să-I povestesc ce mi se întâmplă. Fiindcă nu știu exact care e faza, dar un bărbat te-ar lăsa mai degrabă să-I fuți iubita decât sora. Nu am înțeles niciodată această problemă. Mi se pare foarte misogin din partea ta, ca bărbat, să consideri că ai dreptul de a alege cu cine are voie sau nu persoana cu care ai împărțit un uter, să facă sex. E stupid și o jignești. Oricum ai da-o, nu e de bine. Pentru că există 3 posibilități:

1. Dacă tu vrei să alegi cu cine se culcă ea, înseamnă că o consideri o târfă de pe centură și asta te-ar face pe tine peștele. Ceea ce e total stupid.

2. O privești pe soră-ta ca pe o persoană incapabilă din punct de vedere mental, care este total incompetentă și nu e în stare să ia niște decizii simple și să-și aleagă un partener pe măsură. Ceea ce e total stupid.

3. Obiectifici femeia și crezi în superioritatea incontestabilă a bărbatului, așadar este clar că trebuie să îi spui tu ce, cum, când și de câte ori să facă pentru că ea este semi-retardată și are nevoie de îndrumarea unui bărbat. Ceea ce e corect.

Glumesc, pisi, nu începe să mă înjuri. Este o glumă. Așa se construiește, obișnuiești cititorul cu niște propoziții cu care să se simtă confortabil, iar apoi, când el se așteaptă să citească un anumit lucru, tu îi dai total altceva. Și de aici, reiese umorul.

Revenind, ceea ce vreau să spun este că dacă ai o soră, las-o să se fută cu cine vrea ea, că nu o face la tine în pat. Și chiar dacă o face, măcar nu ești tu acolo. Și chiar dacă ești tu acolo, nu te uita! Și ai rezolvat problema.

În momentul ăla din viața mea, nu aveam neapărat nevoie de o iubită sau ceva de genul ăsta. Avusesem parte de niște întâmplări prea serioase pentru anii pe care-i aveam, așa că am decis s-o las mai moale și să profit de lucrurile superficiale pe care acum, am ajuns să nu le mai suport. Mă mulțumeam să fiu în cadrul vizual al unei femei, să o știu prin preajmă, să o văd de câteva ori pe zi și să râdă la glumele mele, dar nu aveam neapărată nevoie s-o fut. Era vorba de ceva mai mult decât carne peste carne. Îmi doream să fiu mai mult înțeles, decât futut. Sex îți poate oferi absolut oricine, dar sentimentul de "Da, știu exact ce vrei să spui cu privirea aia", nu prea.

Urma să vină weekendul. Vorbisem cu prietenii mei să o punem de un party "la casă". Aveam nevoie să mobilizez pe toată lumea. Trebuiau să-și dea cu toții interesul ca să iasă o petrecere de pomină. Inițial nu prea erau atât de încântați de idee, dar după ce le-am spus că vine și Florina, nu știu cum dracu', s-au mobilizat cu toții instant. Știi momentul ăla

când vine o tipă nouă în grup și toți masculii alfa de acolo vor să pară care mai de care mai interesant și mai perfect doar ca să-i poată intra în grații? Ei bine, eu eram sigur că așa va sta treaba și când va veni Florina la casă, dar știam și că ei nu reprezintă nicio amenințare. Nu s-ar uita ea la ei. Sau cel puțin așa îmi doream eu să cred pentru a mă îmbărbăta. Dacă stau bine să mă gândesc, o mai pățisem o dată. Că nici la Ramona nu m-aș fi așteptat nici în 1000 de ani să se uite la un tip ca Silviu. Dar, de cele mai multe ori, lucrurile la care te aștepți cel mai puțin sunt cele mai probabile.

Începeam să o uit pe Anemona, lucru care mă bucura. Nu mă mai gândeam la fel de mult la ea. Nu o mai visam chiar în fiecare seară. Eram curios de ea, dar parcă nu mă mai măcina faptul că nu știu. Însă mi-ar fi plăcut să știu dacă ea, din când în când, se mai gândește la mine. Oare zâmbește atunci când își amintește cum am fost la lăutari și i-am cântat manele? Sau când a făcut concurs de dans cu Carla în Suceava? Sau când m-a bătut prietenul iubitului ei? Off, câte lucruri frumoase. Eram curios dacă are pe cineva. Dacă se plimbă cineva cu mâna prin părul ei înainte să adoarmă. Dacă el își dă seama ce norocos este să o aibă. Dacă o sărută în fiecare dimineață, spunându-i că este cea mai frumoasă femeie din lume. Lucru care, apropos, este simbolul iubirii adevărate. Dacă persoana de lângă tine te sărută dimineața, înainte să se spele pe dinți, ei bine, omul ăla te iubește. Pentru că tuturor ne miroase din gură a mâț mort când ne trezim dimineața. Dacă mai suntem și fumători, Dumnezeu cu mila. Cu toții știm că dacă te trezești lângă persoana iubită, îi spui "bună dimineața", uitându-te în altă parte. Fiindcă nu vrei să recunoști o slăbiciune în fața celuilalt, așa că, încerci să o maschezi. Așa cum bărbații, prima oară când se dezbracă de față cu o femeie, își sug burta. Vezi? Asta e diferența dintre bărbați și femei: în prima seară noi sugem, ele nu.

Eu nu voi reuși niciodată să fiu pentru Anemona ceea ce a reprezentat ea pentru mine. Când am cunoscut-o, eu eram un adolescent cu emoții și acnee. Dar ea era femeie în toată firea. Fiecare dintre noi a fost pentru celălalt o provocare. Dar în sensuri diferite: pentru ea era incitant să fie cu un tip alături de care poate să-și joace rolul de mamă protectoare așa cum îi place (ca toate femeile rac, de altfel). Pentru mine, era mai mult un viitor motiv de laudă. Lucru care s-a dovedit a fi mai real decât am crezut. Nu doar că m-am lăudat la toți cunoscuții cu ea, ba mai mult, am scris și o carte despre ea. Pentru mine, atunci, era la modul "păi frate, dacă mă combin cu bucata asta, o să mă fută asta până o să înțeleg poezia franceză". Era o chestie pur masculină, la suprafață. Nu aș fi crezut că se va ajunge până la o adevărată poveste de dragoste de la o simplă relație pe malul mării. Dar repet, lucrurile la care te aștepți cel mai puțin sunt cele mai probabile.

Nu aveam timp de amintiri clișeice în momentul ăla pentru că aveam o petrecere de plănuit. La noi era mai dificil cu banii, că na, eram liceeni. Nu puteam să mergem la părinți să le cerem bani pentru alcool. Și ce alte nevoi atât de scumpe puteam să avem noi pe vremea aia? Așa că, a trebuit să facem foamea toată săptămâna pe la școală și să nu ne luăm de mâncare, să inventăm vreo 2-3 cărți pe care trebuie să le cumpărăm pentru nu știu

ce materii inexistente și să fumăm țigări la bucată. Și toate astea pentru a o impresiona pe Florina. Eu mereu am fost bun la a manipula oamenii din jurul meu pentru a face ceea ce vreau eu să facă, dar în așa fel încât să pară că a fost ideea lor. Ca în Inception, gen. Adică eu acum nu le puteam spune prietenilor mei că facem această petrecere pentru că am eu un pariu cu Florina și că vreau eu să am dreptate. Dacă aş fi făcut asta, prietenii mei m-ar fi lovit cu pumnul în ochi. Așa că, a trebuit să îi conving cum dacă vine Florina și se simte bine la noi, poate o să mai vină și altă dată. Și ea, fiind o pizdă bună, are multe prietene fix la fel ca și ea. Și poate că o să le aducă și pe ele la un moment dat și atunci noi vom avea suficient alcool cât să le îmbătăm și să le futem. Deci cumva le-am arătat ce beneficii ar putea să aibă ei dacă o facem pe Florina să se simtă bine la noi la casă. Îți dai seama că dacă le vorbești unor adolescenți excitați și plini de coşuri despre posibilitatea de a face sex cu niște femei super-bune e ca și cum le-ai vorbi jucătorilor lui Dinamo despre posibilitatea câştigării titlului anul viitor. Ambele sunt la fel de improbabile, dar poți conta pe ei că vor încerca.

Mi-am căutat un motiv ca să merg până la Cătălin acasă. De fapt, eu voiam să o văd pe Florina. Am urcat până la etajul 8. Am bătut la ușă și mi-a deschis el. Nu era chiar ceea ce îmi doream să văd. A trebuit să mă prefac că vreau ceva de la el.

- Băi, a apărut filmul "Transformers" pe torente. Nu vrei să-l luăm și să-l vedem la casă vineri, înainte de show?

- Nu știu ce film e ăla, mi-a spus Cătătlin. Ignorantul.

- E cu împușcături!

- Meh.

- Și cu mașini!

- Meh.

- Și cu Megan Fox

- Vineri la ora 4 voi fi acolo!

- Mare labagiu mai ești, i-am zis și am început amândoi să râdem.

Nu știam ce să mai vorbesc cu el pentru a mai trage de timp în speranța că, la un moment dat, voi putea să-l întreb de soră-sa fără să pară ciudat.

- Și zi, mă, știai că albinele au personalităţi diferite şi de multe ori, câteva dintre ele caută „senzaţii tari", la fel ca și oamenii?

- Ha?

- Bună, băieți! s-a auzit din spatele nostru un glas de fecioară care parcă a intrat doar pentru a salva penibilul situației în care mă aflam eu și Cătălin. Pe cine bârfiți? a întrebat Florina, intrând în bucătărie și fiind superbă.

- Bună, Florina! am spus eu ca un penticostal în fața pastorului.

- Ce faci, măi Andrei? Mai vii cu mine în club sau ți-a ajuns?

- Păi eu am fost. Acum e rândul tău. Și dacă tot vorbim despre asta, țin să te anunț că vineri seară ești invitată la casă, unde vei experimenta cea mai mișto petrecere din viața ta.

- I-auzi! Chiar așa să fie? mi-a răspuns ea total neimpresionată.

- O să vezi tu. Tot ce trebuie tu să faci, este să vii. Lasă restul în seama mea, i-am spus eu cu mai multă încredere decât Charlie Sheen pe cocaină.

- De venit, voi veni. Nu-ți face griji. Sper doar să nu uiți ce am vorbit când am fost în club.

- Bine.

Și am plecat. Ideea este că eu plănuiam să vin cu o fătucă vineri seară la chindie. Era colega de apartament a unei prietene de-ale mele. Simina se numea. Ne-a făcut cunoștință la un moment dat colega mea, când am trecut pe la ea să iau niște cărți. Atunci am flirtat un pic cu Simina, ca oamenii. Mi-a zis să stau să bem ceva. Am acceptat. Băusem toți trei. Terminasem câteva cutii de bere și apoi am băut și niște tărie. Începusem să mă holbez la ea. Conștientizam ce stăteau picioarele alea în fusta aia scurtă. Deja mi le imaginam mai departe. Mă îmbătasem prea tare ca să mai merg acasă. Am rămas la ele. Simina mi-a spus că pot să dorm în patul ei și o să doarmă ea cu colegă-sa în seara asta. S-a stabilit, deci ne-am întors la băutură. Mi se făcuse rău la un moment dat și mă îmbătasem cam tare. Le-am zis că mă duc să mă culc. M-am dezbrăcat în boxeri și m-am aruncat în pat. Nu-mi mai aduc aminte cât am apucat să dorm până să simt niște mâini reci pe mine. Să fi fost cam o oră? Sau poate mai puțin, încă eram beat. Simina venise pofticioasă și se băgase în pat la mine. Își freca mâinile de corpul meu și îmi trăgea boxerii în jos. Nu prea eram în cea mai bună formă a mea ca să pot să prestez la capacitate maximă, dar am lăsat-o pe ea să preia frâiele. Ne-am futut. A fost bine. După aia am fumat o țigară și ne-am culcat. Era o idee bună să vină și ea pe la petrecere fiindcă știa să se fută și locuia și fără părinți. După ce ne îmbătam destul de tare la casă, puteam merge înapoi la ea și poate, de data asta, urma să-mi amintesc și eu ceva din partida aia de sex. Nu era extraordinară, dar se futea sincer. Măcar asta îmi aminteam. Asta și faptul că îi plăcea să fie trasă de păr, ceea ce mereu va constitui un avantaj, din punctul meu de vedere. Și oricum, dacă se va oftica pe mine că o voi băga în seamă mai mult pe Florina decât pe ea, nu e nicio problemă. Asta înseamnă că o să se enerveze și o să-mi reproșeze. Iar ăsta e un lucru bun pentru că ar însemna că o să ne certăm. Și aveam nevoie de asta. Trebuia să mă cert cu ea de mai multe ori ca să aud

ceea ce gândește cu adevărat despre mine și să mă enerveze, să mă facă să o urăsc și fiu plin de draci, ca apoi să o pot fute ca pe un dușman. Cu patos și cu trăire.

A venit ziua cea mare. Eram cu toții pregătiți și fiecare era cu motivația lui. Eu aveam treaba mea cu Florina, prietenii mei voiau să o facă pe aceeași Florina să mai vină pe acolo și fetele pe care le-am chemat voiau doar să bea gratis. Deci cumva, toți ne atinsesem scopurile pe ziua aia.

Am cumpărat mai multe pet-uri de bere, cea mai ieftină vodcă, Tanita pentru fete și multe semințe. Noi am venit mai repede la casă pentru a organiza pe acolo treaba. Am dat cu mătura, am pregătit pahare, scrumiere și tot felul de chestii din astea. Ba mai mult, un prieten de-al nostru a găsit în garaj o parașută veche și prăfuită. În sensul de parașută din aia cu care sari din avion, nu în sensul de "târfă". Că doar nu eram nebuni să ținem o femeie cu moravuri ușoare câțiva ani într-un garaj doar pentru că-și vinde trupul pe bani. Nu eram niște animale, aveam totuși niște principii. În fine, ideea este că am luat parașuta aia și am pus-o cumva pe tavan. Am lipit-o cu dublu adeziv și cu pioneze, am proptit-o cumva în colțuri și am reușit să o facem să stea. Și ca și cum treaba nu ar fi fost suficient de cocălărească până atunci, am și scris cu spray Graffiti pe ea "Casa di Mafia". Da, am făcut asta. Îți dai seama că în momentul ăla, clar devenisem șefii la viață.

După ce am termina toată nebunia, ne-am așezat să desfacem și noi o bere și să ne uităm la Transformers. Ca băieții. Dar ca să înțelegi, când spun că ne-am așezat, nu mă refer la faptul că ne-am așezat pe o canapea ori pe niște scaune sau ceva de genul ăsta. Noi acolo nu prea aveam astfel de bogății, așa că am improvizat. Am găsit în garaj un Aro vechi, i-am smuls scaunele din față și bancheta din spate și uite așa, ne-am făcut și sală de cinema în sufragerie la casă. Ne-am așezat, am desfăcut câteva beri și am început să spargem semințe. Filmul a fost drăguț, dar eu aveam lucruri mai importante care-mi furau concentrarea.

Ușor-ușor începeau să apară invitații. Boxele bubuiau și paharele se goleau pe ritmuri de manele. La un moment dat, Cătălin a apărut alături de superba-i soră. Florina purta o pereche de blugi deschiși la culoare, un maiou roz și nu avea sutien. Pentru că, bineînțeles, de ce și-ar fi luat sutien când putea să nu-și ia? Mi se pare normal. După ce a furat toate privirile de acolo, după ce s-au uscat celelalte femei prezente și s-au relaxat erecțiile prietenilor mei, Florina a venit să mă salute. Dar nici bine nu a început să se pisicească prin fața mea că a apărut și Simina. Pășea de parcă domina toată încăperea. Era o fată simplă, dar bună. A ignorat pe toată lumea până a ajuns mai aproape, s-a poziționat între mine și Florina și m-a sărutat. "Ok, asta complică un pic lucrurile", mi-am spus. Florina era mai șocată decât Cersei când a murit Joffrey. Am văzut-o cum s-a dus către locul unde era băutura, și-a turnat un pahar de vodcă și l-a dat pe gât dintr-o singură înghițitură. Părea nervoasă.

Am încercat să dreg busuiocul și să mă duc la ea, s-o țin un pic de vorbă, să-i spun niște vrăjeli sau ceva, dar nu prea mi-a mers. Trebuie să o bag în seamă și pe Florina, dar nici pe Simina nu puteam să o las baltă. Mereu m-au enervat situațiile de genul ăsta. Dar până la urmă, Simina măcar era o partidă sigură de sex, pe când Florina avea nevoie doar de atenție, nu e ca și cum s-ar fi întâmplat ceva între noi. Și până la urmă, când vine vorba de o femeie, mai degrabă prefer să intru în ea, decât în grațiile ei.

Eu stăteam cu Simina și îi ascultam poveștile plictisitoare de pe la muncă, iar Florina dansa pe lângă noi. Făcea tot felul de mișcări largi și ba o împingea pe Simina cu fundul, ba tot călca, dar sub nicio formă nu avea loc de ea. M-am gândit eu că e ceva ciudat, dar nu am dat mare atenție și mi-am văzut de treabă în continuare.

După ceva timp, Florina a venit la mine, pe jumătate beată și mi-a spus:

- Tu ești un mare nesimțit, să știi!

I se răsucea limba în gură și abia pronunța corect cuvintele.

- Cel! Mai! Mare! Tu ești! mi-a spus.

- Dar eu ce-am făcut? am întrebat, defensiv.

- Tocmai. N-ai făcut nimic. Aia e iubita ta?

- Hmm.. cred că poți să zici asta, i-am răspuns.

- Andrei, pot să fiu sinceră cu tine?

- Sigur că da. Te rog!

- Ok. E urâtă. Meriți ceva mai bun, mi-a spus.

M-am ofticat, pe moment. Până la urmă cu ce drept vine ea să-și manifeste concluzii pe care nimeni nu le dorește? Ce să-i povestesc... Bine că era ea e frumoasă. Mă purtam ca un copil și refuzam să îi văd jocul pentru a-I înțelege mișcările. Mereu trebuie să fii mai detașat și să încerci să privești lucrurile obiectiv, pentru a le înțelege. Mă învățase Anemona chestia asta. Chiar dacă ești tu implicat emoțional, trebuie să reușești să judeci cu capul limpede situațiile și vei reuși să le pricepi. Eu greșeam în clipa aia. Uitasem de această regulă.

Am mai dansat, am mai băut, am mai mâncat vreo două banane și petrecerea continua. De fiecare dată când o vedeam pe Florina că se uită către mine, o luam puternic în brațe pe Simina și o sărutam frenetic. Mă purtam ca un copil, recunosc. Nici măcar nu avea de ce să fie geloasă, dar în capul meu, așa rezolvam problema.

La un moment dat, verișoara mea, care era și ea pe acolo, a venit la mine, m-a scos până afară și mi-a zis:

- Băi, fii atent! N-o să-ți vină să crezi ce am aflat!

- Ce s-a întâmplat? am întrebat-o speriat.

Era vizibil emoționată și nu pricepeam de ce.

- Ține-te bine! Deci, pe scurt, Florinei îi place de tine.

- Ce-ai, mă, ești nebună? De unde-ai scos-o și pe asta, am întrebat nervos.

- Băi, ești dement? Mi-a spus ea, n-am timp să-ți povestesc. Ți-oi explica eu altădată. Scapă dracului de Simina, că e super-ofticată asta și-o să plece.

Era o ploaie afară de-ți venea să construiești o arcă. Eu aveam pe mine o cămașă albă cu mânecile suflecate și blugi. Eram ud leoarcă și mi l-a lipit cămașa de corp. Mi se întăriseră sfârcurile și se vedea asta. Preferam să cred că e sexy. Am intrat înapoi în casă și m-am dus val-vârtej spre Florina. Am tras-o de mână pe hol. Simina ne-a văzut. Florina s-a speriat.

- Am vorbit cu vară-mea! E adevărat ce mi-a spus? am țipat eu.

Efectiv nici nu știu de ce eram nervos. Cred că mai mult eram ofticat pe mine pentru că nu mi-am dat seama, deși toate semnele erau acolo.

- Andrei, îmi spune ea calmă, eu mai stau fix 20 de minute. Dacă vrei să vorbim, te aștept în ultima cameră.

Îți amintești de celebra ultimă cameră, nu? Era locul unde era să fie violată Ana. Mai mult decât atât, acolo era un pat din care ieșeau arcurile, așternuturile erau murdare și vechi, era frig și era plin de praf peste tot. Faptul că Florina a acceptat să intre acolo, era mare lucru.

Trebuia să mă duc să văd cum scap de Simina. Oricum nu credeam că Florinei îi place de mine, dar eram curios să aflu care este faza cu adevărat. Credeam că e o farsă pusă la cale de ea împreună cu vară-mea ca să râdă pe seama mea sau ceva. Nu știam ce să cred, dar nu eram dispus să nu aflu. Așa că am mers la Simina și am încercat să o conving să îi chem un taxi. Nu știam ce motive să-i îndrug.

- Simina, cred că e mai bine să sunăm la un taxi și să mergi tu acăsucă. Că nici noi nu mai stăm mult și oricum nu e prea mare distracție aici și nah...

- Heei! Eu mă distram. Ce-ai? Toată lumea se distrează. Cum să plecăm în mijlocul petrecerii?

- Nu. Nu "să plecăm". Doar tu pleci, i-am spus eu, foarte subtil de altfel.

Fuck! Ce bou sunt.

- Ce? De ce să plec? Și tu ce faci? m-a întrebat surprinsă.

- Nu. Stai să reformulez. Mie mi se pare că petrecerea asta e cam nasoală. Și mi-e foarte poftă de tine. Și mă gândeam că poate îți chem un taxi și mergi acasă. Și eu mai stau un pic și apoi vin la tine și facem sex. Și promit că am să stau doar eu deasupra în noaptea asta.

- Păi și de ce să nu plecăm amândoi deodată?

Băga-mi-aș picioarele, Simina. Mai ai nevoie de multe explicații?

- Simina, baby, i-am spus zâmbind. Eu nu pot să plec fix acum fiindcă o să se oftice prietenii mei pe mine. Dar dacă pleci tu, peste vreo 30 de minute sau o oră maxim, eu pot să le spun că plec și eu că dorm la tine. Și le spun că na, ție ți-e somn și nu vrei să adormi până nu ajung eu și bla bla bla-uri din astea.

Dacă nici acum nu pleacă, nu știu ce căcat să-i mai spun.

Simina s-a uitat în ochii mei preț de câteva secunde, iar apoi mi-a spus:

- Vezi că dacă întârzii mult, eu încep fără tine. Hai, sună la taxi!

Nici nu a terminat bine propoziția că eu am și format numărul. Problema era că nu aveam cum să chem taxi-uri chiar în fața casei fiindcă nu știau taximetriștii să ajungă pe străduța aia. Așa că i-am zis să vină la strada principală. Simina și-a luat rămas bun de la toată lumea, și-a luat poșeta și a venit către mine.

- Hai! mi-a spus.

- Păi eu nu hai. Tu hai. Eu hai mai târziu, i-am răspuns.

- Nu fi idiot. Hai să mă conduci la taxi, doar nu vrei să merg singură pe străduțele astea, la ora asta!

- Aa, da. Sigur. Hai să mergem.

- Ia-ți și tu o geacă pe tine sau ceva că plouă afară.

- Lasă geaca, hai că vin așa. Hai să mergem mai repejor, i-am spus eu știind că mă așteaptă Florina în cameră de vreo 15 minute.

- Ho, că nu dau turcii. Ce atâta grabă? Și vezi că o să răcești că plouă afară.

- What are you? My mother? Hai să ieșim odată că nu răcesc.

Și uite așa, pe o ploaie torențială, eu am ieșit în cămășuță să-mi conduc iubita la taxi.

- Hai să căutăm un non-stop ca să-mi iau și eu țigări, mi-a spus Simina.

- Nu mai oprim nicăieri că e urât afară. Este non-stopul ăla în capătul străzii, roagă-l pe taximetrist să întoarcă să-ți iei țigări și apoi mergi acasă, i-am soluționat eu rapid problema.

- Off, ce mă enervezi. Bine! Apropo, de ce-ai tras-o pe Florina așa de hotărât mai devreme? Ce s-a întâmplat?

- Aaa, nimic, i-am spus fâstâcindu-mă. Vorbeam despre Cătălin, încercam să-i fac să se înțeleagă mai bine. Știi că au niște probleme de comunicare.

- Ce drăguț din partea mea, mi-a răspuns vizibil neconvinsă.

Am dus- o la mașină, am pupat-o repede și am dat să mă întorc înapoi la casă. Dar când-colo, în capătul străzii, o văd pe Florina. Am luat-o la fugă prin ploaie către ea. Alergam și țipam după ea. Ea m-a văzut și a mărit pasul. Am ajuns-o din urmă.

- Ești nebună? Unde dracu' mergi? am întrebat-o.

- Andrei, gata. M-am săturat să te aștept. Te-am așteptat toată noaptea. Mă duc acasă!

- Nu te duci nicăieri. Ai zis că vrei să vorbim. Am trimis-o pe Simina acasă, am timp acum.

- E prea târziu, mi-e somn. Vorbim altă dată, mi-a zis și a dat să plece. Și așa, nu cred că era o idee bună.

În clipa aia, am luat-o în brațe, m-am răsucit pe călcâie și am pornit înapoi spre casă. Eram ca într-un film prost. Ea se zbătea în brațele mele, eram amândoi uzi, eu îi spuneam să stea cuminte și încercam să nu o scap. După vreo câteva zeci de secunde, pe lângă noi, a trecut nonșalant taxi-ul în care era Simina, care se întorcea de la magazin probabil. M-am uitat fix în ochii ei. Într-o fracțiune de secundă a început să-mi sune telefonul. Simina.

P.S. - probabil ca și atunci când eram la cabană cu Ramona, voi mai reuși o dată performanța de a nu fute două femei în aceeași seară. Bravo, Andrei!

CAPITOLUL V

26 de apeluri ratate de la Simina. "Probabil există mici șanse să fie un pic supărată", mă gândeam eu. Dar ce mare lucru făcusem? Să se oftice doar pentru că am trimis-o acasă și la nici 3 minute după ce a plecat, m-a văzut plimbându-mă cu altă tipă prin ploaie? Ținând-o în brațe? Eee, na. Mare chestie. Auzi la ea, să se supere pentru atâta lucru. Sau poate doar mă suna ca să-mi spună că abia așteaptă să ne futem. Da, asta trebuia să fie. În orice caz, nu aveam destul curaj ca să răspund și să aflu. Noaptea e un sfetnic bun, mâine va fi mai calmă. Și aveam o vagă impresie că în seara asta nu voi mai dormi la ea.

Nu mai aveam ce face, situația era deja compromisă. Eram ud, ofticat, Florina mă zgâria pe spate și mă lovea cu palmele (și nu într-un mod în care să-mi fi plăcut), telefonul suna fără oprire și mă chinuiam să nu cad pe jos prin noroi. Lucrurile se întâmplau cam rapid pentru starea mea de spirit. Mă simțeam totuși prost față de Simina, dar era cam târziu pentru regrete. Sunt bărbat, normal că am fost superficial. Când mi-a fost dat de ales, evident că am ales-o pe aia care arată mai bine fizic și nu am stat să calculez probabilitățile potrivirii caracterelor noastre ca să iau atunci o decizie validă și total viabilă conform zodiilor noastre. Nu, normal că nu am procedat așa. M-am uitat să văd care din ele are țâțele mai mari și aia a fost. Noi, ca bărbați, gândim mai simplu. Noi nu supra-complicăm totul și luăm decizii, de multe ori, bazate pe chestii stupide. Plus că mereu mi-a plăcut să reușesc să fiu cu o tipă cu care nimeni nu mi-ar fi dat vreo șansă. Gen, to beat the odds. Și mai mult decât atât, pe Simina deja o aveam. Florina era teritoriu necunoscut. Nu că îmi doream, mai mult aveam nevoie să văd dacă într-adevăr îi place de mine. Corect ar fi fost să merg acasă cu Simina, să ne futem și să mă bucur de ceea ce am deja. Dar dacă rasa umană ar fi funcționat așa, încă am fi trăit în peșteri. Eu cred că oamenii pre-istorici nu au inventat focul ca să prăjească mâncarea. Ăsta a fost un bonus, dar motivul principal a fost să impresioneze femeile. Probabil că la un moment dat era un băiat care voia să atingă și el o fată. Și aia nu prea îi dădea atenție sau ceva și el a simțit nevoia să fie deosebit. Și a inventat focul ca să poată să fie romantic. A pregătit niște muzică de-a lui Enrique Iglesias, a cules niște fructe și niște muguri de pin, a făcut curat în peșteră. Și apoi, când a venit fătuca, ca s-o dea total pe spate, i-a dat lovitura de grație. A aprins un foc. Bine, ea nu știa ce e ăla și a vrut să-l atingă și s-a ars ca proasta, dar asta nu scrie în cărțile de istorie. Ideea este că evoluția speciei umane a venit din neputința noastră de a ne mulțumi cu ceea ce avem. Și asta, fetelor, este explicația logică a faptului că bărbații se plictisesc la un moment dat de aceeași femeie. Un bărbat este fidel până apare una care vrea să-l fută. Dar, de cele mai multe ori, el nu o refuză fiindcă știe că are iubită sau ceva de genul ăsta. Dacă o face, motivul e simplu: e urâtă.

Am intrat înapoi în casă. Florina era pe jumătate beată și țipa pe acolo să o las în pace. Era cam aiurea ce se întâmpla fiindcă dacă ne vedea cineva și nu știa toată situația, eu păream ăla nebun care vrea să-i facă ceva neortodox săracei fete. Eu încercam să-I ghicesc jocul și să-I anticipez unghiul fiindcă, din punctul meu de vedere, era imposibil ca ei să-i placă de mine. Era imposibil ca cea mai mișto fată din cartier, tipa care o ardea în cu totul altă lume decât o făceam eu, să-și dorească ceva de la mine. Nu, era clar că e ceva putred la mijloc.

Am reușit, cu greu, să o duc în ultima cameră, am trântit-o pe pat și i-am spus:

- Așteaptă-mă aici! Mă duc să văd cine a mai rămas pe-aici și după aia vin să vorbim, să-mi spui și mie care-i faza cu tot căcatul ăsta!

- Nu mai aștept deloc. Stai dracului aici! mi-a spus ea pe un ton răspicat.

- Vrei să afle frate-tău că io stau cu tine pe întuneric în ultima cameră? Bănuiesc că nu. Așa că, am să mă duc să văd cine a mai rămas și să văd care e treaba pe aici. Revin în 5 minute. Ai răbdare!

Și dus am fost. Mai rămăseseră vreo câțiva care dansau, vreo doi erau beți și dormeau prin bucătărie, unul vomita afară, iar alții n-au mai ajuns până afară. Cu alte cuvinte, nu era nimic neobișnuit. L-am văzut pe Cătălin care și-o ardea și el cu una semi-beată pe acolo. M-am dus la el și i-am spus:

- Dude, vezi că io stau de vorbă cu soră-ta în ultima cameră. Dar despre tine, nu te gândi la altceva. Că mi-a zis ea că ar vrea să aibă o relație mai bună cu tine și să o ajut eu. Și cumva vrea să vorbească cu mine, nu știu exact ce. Dar pentru tine, frate, fac și asta.

- Wow! Ce tare. Merci frumos, Andrei. Mă mir că ți-a zis totuși soră-mea asta că ea nu prea e genul care să...

- Shhhtttt! l-am interrupt eu. Nu contează dacă e sau nu genul, important este că a făcut-o. Și eu te voi ajuta cât pot eu că doar cine e fratele meu, nu? Hai, du-te la fătuca aia și las-o pe Florina în seama mea.

Și asta pentru că sunt un suflet frumos și îmi place să fac oamenii să fie fericiți în preajma mea. Nu sunt de căcat, termin-o cu prostiile, că nu l-a rănit cu nimic să îl fac să creadă că este un om foarte important pentru soră-sa. Uneori, cel mai nobil lucru pe care poți să-l faci pentru cineva, este să-i spui ceea ce ar vrea să audă. Majoritatea oamenilor sunt simpli și se bucură la căcaturi din astea. Și m-am gândit că de ce să nu fac un bine unui om dacă aveam posibilitatea?

Când m-am întors înapoi în cameră, Florina dispăruse. "Futu-ți gura mă-tii, viață! Chiar trebuie să conving toată familia lor în seara asta? Prima oară pe Cătălin, după aia pe soră-sa. Pana mea, să trec și pe la mă-sa poate are nevoie și ea să fie convinsă. Putem discuta despre religie, fotbal sau orice vrea ea. Eu am multe puncte de vedere". Când mă uit mai atent, văd geamul deschis. Nebuna a ieșit pe geam. Trebuia să mă duc după ea, dar nu puteam să ies din cameră fiindcă mă vedea frate-său și mă lua la întrebari. Nu puteam să-i spun că am i-am pierdut sora. Așa că, ditamai vlăjganul ce sunt, a trebuit să mă înghesui să ies și eu pe geam. Mi-am aruncat un picior peste pervaz, uitând că afară plouă ca din cofă și bineînțeles că m-am udat între picioare de parcă stătea Ryan Gosling în fața mea la bustul gol. Dar nimic nu mai conta, eu aveam un singur quest: trebuia să o găsesc pe Florina. Am ieșit din nou afară și am văzut-o alergând spre strada principală. Am mărit și eu pasul și am ajuns-o din urmă. Încercam să o trag înapoi, iar îmi se tot împotrivea.

- Nu mai vin nicăieri, lasă-mă-n pace, îmi tot spunea. Tu crezi că eu stau să te aștept pe tine 5 ore până ai tu de gând să mă bagi în seamă?

- Băi, Florina! Am fost să vorbesc cu frate-tău și am venit în 5 minute. Termin-o cu prostiile și hai înapoi în casă, i-am zis, încercând să o calmez.

- Nu vreau! Ia mâna de pe mine! Eu vreau să stau aici, în ploaie, să mă ud.

- Hai că te uzi și în casă, nu-i asta o problemă. Nu te mai purta ca un copil și hai să mergem, i-am spus și am încercat un mic zâmbet.

A fost o glumă de căcat, dar și-a făcut treaba. A zâmbit și ea, m-a luat de mână și ne-am întors la casă. Însă, ceea ce era cu adevărat amuzant, abia acum urma. Pentru că noi am ieșit pe geam, nu prea aveam cum să intrăm înapoi pe ușă. Pentru că am fi trecut pe lângă camera unde era toată lumea, inclusive Cătălin. Și cum explici tu unor oameni semi-beţi că ai ieșit pe geam fiindcă așa ți-a venit ție? Și pur și simplu, nu ai vrut să ieși pe ușă că așa ești tu extravagant. Era clar. Trebuia să intrăm tot pe geam. Neavând etaje sau chestii de genul, fereastra era destul de joasă. Dar tot, aveai nevoie de vreo 2 mușchi pentru a intra în casă prin ea. Am decis să o ajut eu pe Florina să urce și apoi urma să văd cum m-oi descurca să intru și eu. Așa că i-am făcut scara mâței, a pus un picior în palmele mele și pe celălalt l-a așezat pe pervaz. Îți dai seama că nu era chiar curată pe talpă. Îți mai amintești când îți spuneam că eu aveam pe mine o cămașă albă? Ei bine, cămașa mea încetase demult să mai fie albă. Am aburcat-o pe Florina reușind s-o împing în casă. Acum era rândul meu. Mi-am pus mâinile pe pervaz, le-am fixat bine și voiam să sar cât puteam eu de tare ca să-mi bag capul în casă. Și după ce eram eu în interior pe jumătate, Florina urma să mă tragă și să intru cu totul (that's what she said, pentru cine știe jocul). În teorie planul era superb. În prcatică însă, când am sărit, pervazul fiind ud, mi-au alunecat mâinile și am dat cu fruntea de cantul de la geam. Bine măcar că nu am dat cu nasul că asta-mi mai lipsea, să-mi mai sparg o dată nănăul. Florina a început să râdă, în timp ce eu îmi pipăiam capul să văd dacă nu cumva mi l-oi fi spart.

- Da, e al dracului de amuzant, ce pot să zic! i-am spus.

- HaHaHa! Băi, să știi că din locul în care stau eu, este destul de amuzant.

Partea bună e că nu mai era nervoasă. Partea proastă e că a trebuit să dau eu cu muia de pervaz ca să-i treacă ei dracii. După ce mi-am încurcat amintirile cu dorințele și am fost aproape de o contuzie și de un anevrism, se calmase și Florina. Dar cum nu eram dispus să mai dau o dată cu fețișoara de ceva contondent, m-am îndreptat către ușă. Mă durea în cur dacă mă vedea frate-său, fața mea era mai importantă decât logica lui Cătălin. Am intrat și am avut noroc de fata aia cu care era el mai devreme. Era prea ocupat să-și îndese limba în gâtul ei ca să mai observe ce se întâmplă în jurul său.

În fine, am ajuns în cameră la Florina. M-am așezat pe pat lângă ea. Nu mai aveam chef de jocurile ei.

- E adevărat ce mi-a zis, Amelia? am întrebat-o.

- Păi de unde să știu eu ce ți-a zis ție vară-ta? mi-a răspuns defensivă.

- Florina, te rog. Nu mai am chef de căcaturi. Mi-a spus că cică ție îți place de mine. Știi foarte bine la ce mă refer.

- Și ce ai vrea? Să-ți dau în scris? Dacă așa ți-a zis, înseamnă că așa e, ce pula mea pui atâtea întrebări?

Cred că deja își pierdea și ea răbdarea. Și pe bună dreptate, mă comportam fix ca un copil copac. Dar eu tot nu puteam să cred că e adevărat. Eu sunt și paranoic de felul meu, aveam impresia că e ceva de care eu nu mă prind.

- Uite care e treaba. Nici eu nu înțeleg ce se întâmplă prea bine, dar asta e. Te-am cunoscut mai bine zilele astea și am văzut că nu ești atât de ratat cum am crezut eu inițial. Și acum am băut, te-am văzut cu pizda aia și m-am enervat. Și cred că îmi place de tine. E atât de simplu.

Nu îmi venea să cred ce aud. M-am înroșit tot la față, m-am emoționat și efectiv nu știam ce să mai spun.

- N-are cum așa ceva. Chiar tu, Florina, să mă placi pe mine? Dar de ce?

Mai bine nu spuneam nimic. Mă comportam ca o femeie proastă în ziua nunții. În loc să-i bag o mână în gât și s-o trag către mine și s-o sărut, eu încercam să aflu dacă sunt pregătit să fac asta, dacă am ajuns la o anumită maturitate sexuală pentru acest lucru, dacă vrea să facă dragoste cu mine sau vrea doar sex, dacă nu e cam frig în cameră și tot felul de căcaturi din astea utile pentru absolut nimeni.

- Andrei? s-a auzit o voce de pe hol. Unde ești?

- Căcat prematur! E frate-tău, i-am spus Florinei. Mă duc să văd ce vrea.

Am ieșit din cameră furtunos. Cătălin bâjbâia pe hol, pe întuneric, căuta clanța de la ușă. Am făcut lumină cu bricheta.

- Aa, aici erai. Bă, hai să plecăm acasă că s-a spart gașca, mi-a spus, efectiv pișându-se în inima mea.

- Bă, ești nebun? Cum să plecăm? Stai că abia am început să... vorbesc cu soră-ta. Cum vrei s-o las așa, neterminată? Conversația, zic.

- Păi și cât mai ai? m-a întrebat

- Nu știu, o oră, o oră jumate. Să vedem cum ne-o fi norocul.

- Păi și ce căcat vrei să fac eu o oră singur aici?

- Singur? Dar unde ți-e pipița?

- Ee... a plecat acasă. A zis că ea nu face sex din prima seară că ea are frică de Dumnezeu.

- Ce, mă? HaHaHa!

- Mda.. Deci? Ce vrei să fac singur degeaba? Vin și eu să vorbesc cu voi.

- Ce-ai, bă, ești dement? Cum să vii și tu? Nu e bine așa. Dar vezi că e calculatorul acolo, uită-te și tu la un film, i-am spus.

- Nu am la ce film să mă uit că avem doar Transformers și pe ăla l-am văzut acum câteva ore.

- Și ce dacă? Te mai uiți o dată ca să-l înțelegi mai bine. Plus că e spre binele tău să stau eu de vorbă cu soră-ta.

- Bine, ai dreptate. Hai că mă duc!

Și dus a fost. M-am întors repede în cameră.

- Ce i-ai spus? a întrebat Florina.

- Nu contează, m-am descurcat. Să revenim. Eu nu cred că-ți place de mine. Eu cred că e vorba despre altceva aici.

- Tu cred că ești nebun. Ce vrei să-ți mai zic ca să te conving? Serios! E frustrant pentru mine să încerc să conving un copil că-mi place de el.

Și uite așa, eu încă mă comportam de parcă eu eram femeia în toată ecuația asta. Eu aveam nevoie să fiu convins, sedus, atins și învins. Exact ca orice altă virgină.

- Da? Ia uite ce zic eu. Dacă tot îți place atât de mult de mine pe cum zici, n-ai să spui nimic când am să fac asta

- Da? Ia uite ce zic eu. Dacă tot îți place atât de mult de mine pe cum zici, n-ai să spui nimic când am să fac asta

Și i-am luat capul în mâini și am sărutat-o. Și ea, a dracu' femeie, n-o să-ți vină să crezi ce a făcut în clipa aia. Nimic. Efectiv, nimic. M-a lăsat să o sărut. Nu mai înțelegeam ce se întâmplă.

De ce mă lasă să o sărut? Oare vorbea serios? Holy shit, îi ating buzele Florinei, nu pot să cred.

Dă play la melodia asta înainte să continui:

DELIA - U

Abia acum realizam că totul era pe bune. Eu. Florina. Ne sărutam. Mi-am coborât mâinile pe gâtul ei. Era fierbinte rău de tot. Dintr-un sărut care a început timid, după ce am încetat

eu a mai fi femeie, l-am lăsat să izbucnească. Voiam să prelungesc clipa asta pentru toată noaptea. Mi-a pus mâinile după cap și a m-a împins cu putere pe spate.

- Acum mă crezi, mânca-mi-ai curul? m-a întrebat.

Am zâmbit. Și apoi am tras-o peste mine. Mâinile noastre se întâlneau peste tot deasupra corpurilor noastre. Stăteam în camera aia abjectă și începeam o poveste.

- Nu îmi vine să cred ce se întâmplă, i-am șoptit.

Dacă tot ajunsesem aproape de urechea ei, am decis să o și sărut. Și am coborât ușor spre gât, pe piept și mă întrebam dacă mă lasă să merg mai departe. M-am oprit pentru o clipă. Moment în care ea și-a pus mâna în capul meu și m-a împins mai jos. Era clar, ăsta era semnul de care aveam nevoie. De-aici o sărutam pe ea și de jos, tot luam sticla de bere cu care venisem în cameră, spre a-mi umezi gura și a-mi ameți gândurile. La un moment dat, foarte romantic de altfel, m-am oprit și i-am spus Florinei:

- Știu că distrug tot momentul, dar trebuie neapărat să mă duc să mă piș. Că nu mai pot.

Nu a mai zis nimic, săraca. Am fugit repede afară.

- Totul bine? mă întreabă Cătălin.

- Da, totul e minunat, dar mă piș pe mine.

Fiind o casă bătrânsească, nu avea baie înăuntru. Așa că am fost nevoit să merg afară și nu m-am mai dus până la baie, sunt bărbat totuși. Mă simțeam ușurat că mă eliberam de bere. Și nu poți să-ți imaginezi cât de greu mi-a fost pentru că e al naibii de dificil să faci pipilică atunci când ai erecție. Dar eram foarte fericit. Mă uitam la puța mea și efectiv îi cântam "Disear-o futem pe Florina, disear-o futem pe Florina". Gata, eram ok. Eram pregătit să mă întorc în cameră.

- Cum e filmul? l-am întrebat pe Cătlin când am trecut pe lângă el.

- E fix la fel cum era și acum câteva ore, mi-a răspuns el, sarcastic.

Nu l-am băgat în seamă, nu aveam timp de asta acum. Am intrat înapoi în camera unde mă aștepta Florina, am mai luat o gură de bere și am început să o sărut din nou. De data asta și mai îndrăzneț.

Am întors-o cu fața în jos și i-am ridicat bluzița și am început să o ling pe tot spatele. Gemetele ei erau mai puternice decât urletele lui Optimus Prime, ce se auzeau din camera cealaltă. Eram ca un sălbatic. O savuram, nu o sărutam. Am întors-o cu fața în sus și am început să o ating ușor cu limba prin jurul cercelului din buric, și apoi mai sus, m-am dus către coaste și i-am pus o mână pe un sân. I-am ridicat bluza în gât și am început să o sărut animalilc pe țâțe.

- Mușcă-mă! a țipat ea.

- Ce să fac?

- MUȘ-CĂ-MĂ am zis!

Am mușcat-o, ce era să fac. Mi-am proptit mâna între picioarele ei și a tresărit. Avea părul brunet, niște ochi negri pătrunzători și buzele cărnoase. Era o priveliște incredibilă în acea lumină dufuză care regla misterul camerei. În clipa aia însă, am redeveni pizdă și mi-am dat seama că nu pot să fac sex cu Florina în camera aia fiindcă eu știam ce s-a întâmplat de-a lungul timpului acolo. Știam câți s-au futut pe așternuturile alea, câți și-au dat drumul peste tot pe acolo, cât este de murdar și de mucegăit totul. Știam ce trebuie să fac, deși chiar nu-mi doream să iau această decizie. Dar mai mult decât atât știi ce nu-mi mai doream să iau? Hepatită. Așa că, m-a oprit. Am dat-o jos pe Florina de pe mine și i-am zis:

- Băi, nu putem face asta aici. Serios, hai să mergem în altă parte.

- Ce? Cum adică? Ce are aici? Termin-o cu prostiile, mi-a răspuns ea, ciufulită.

- Aici e plin de jeg și de șobolani, probabil. Crede-mă știu ce zic.

Moment în care ea, mi-a pus mâna peste blugi, mi-a simțit erecția, m-a strâns și mi-a zis:

- Poate că tu nu vrei să ne futem aici, dar altcineva pare să vrea. Chiar foarte mult.

Mi-a dat șah mat dintr-o mutare. Ce să-i mai zic?

- Fii atentă, mai stăm un pic aici și apoi, când plecăm, eu spun că nu am chei de acasă și Cătălin o să-mi spună să rămân la voi. Așteptăm să adoarmă și eu vin la tine în cameră și facem sex. Mai ai răbdare un pic. Mai ia o gură de bere, îți mai aduc niște vodcă sau ceva și aia e.

- Off! Ok, bine. Ai dreptate! Hai vino încoace, mi-a spus și a dat să mă îmbrățișeze.

M-am dus lânga ea și a început să mă mângâie pe păr. M-a sărutat pe frunte. Apoi pe obraz. Apoi, suav, pe buze. După care un pic mai puternic. Din ce în ce mai puternic. A reînceput. Ne sărutam pasional și fără să-mi dau seama, am ajuns să-i dau jos bluza și să îmi învârt limba în jurul sfârcurilor ei. Respira din ce în ce mai greu. Și-a pus mâinile pe spatele meu și și-a introdus unghiile în pielea mea de parcă-i eram dușman.

- Andrei, eu abia am ieșit dintr-o relație lungă în care făceam sex regulat. În momentul ăsta, am 2 luni de când nu mi-am mai pus-o. Deci, dacă nu ai de gând să mă fuți, nu mă mai săruta așa că te omor!

- Bine, gata. Hai să plecăm acasă că nici eu nu mai pot.

Am ieșit din cameră mai repede decât a fost eliminată Portugalia de la Mondial și am mers direct la Cătălin:

- Coaie, gata, hai să mergem!

- Stai, mă, că mai am jumate de oră din film.

- Mă piș pe filmul tău, l-ai mai văzut o dată azi, hai odată!

- Bine, mă, hai! Ce-ai rezolvat cu soră-mea? m-a întrebat.

- Eh, lasă că-ți povestesc mâine că acum sunt și beat și astea. Hai să plecăm, ia-ți căcaturile și hai.

A apărut și Florina, cu părul ciufulit, mototolită toată și cu ochii roșii. Am încuiat acolo și am plecat spre casă toți trei. Pe la jumatea drumului, mai fals decât sânii Biancăi Drăgușanu, am spus:

- Oh, Doamne. Eu urma să dorm la Simina și nu mi-am luat cheie de acasă. Și acum ea a adormit. Oare unde pot să dorm și eu?

- Păi sun-o pe Simina, dude. Sigur se trezește, a răspuns Cătălin

- Da, probabil că da. Dar mi-e și lene să merg până acolo la ea că e târziu.

- Aa, păi îți dau eu bani de taxi dacă vrei, a zis același Cătălin care al naibii, avea soluții la orice, dar numai pe aia pe care o așteptam eu nu o nimerea.

- Stai liniștit că nu vreau să-ți iau banii. Nu are rost, lasă că o trezesc pe maică-mea și aia e.

- Păi poți să dormi la mine dacă vrei, mi-a spus, într-un final.

- Perfect! Așa facem, am zis, din nou, la fel de subtil ca un elefant la patinoar.

Am ajuns la el acasă, am urcat și am mers în bucătărie să mai fumăm o țigară. Am terminat-o din 3 fumuri. Florina a zis că ea merge să facă un duș și că apoi se culcă. Mi-a făcut din ochi și a plecat înspre camera ei.

- Păi hai, i-am spui lui Cătălin, dă-mi niște schimburi și hai să mergem în cameră la tine să ne culcăm.

Și am dat să ies din bucătărie.

- Andrei, a strigat Cătălin. Voiam să-ți spun ceva.

- Hai, zi mai repede în pana mea că mi-e somn.

- Uite, vezi? Despre asta e vorba. Te-ai purtat cu mine nașpa toată seara asta. Parcă mi se pare că mă iei cam de sus și nu îmi place treaba asta. Mi-ai vorbit urât toată noaptea, m-ai tratat cu indiferență și poate că nu merit asta din partea ta. Am și eu sentimente, să știi.

What the fuck?!? Ce căcat voia și ăsta fix acum de la mine? După ce am fost eu pizdă toată noaptea, acum s-a transformat ăsta în una. În clipa aia nu mai știam cu exactitate cine, dintre el și

Florina, era sora în familia lor.

- Serios, simt că nu mai comunicăm. Parcă nu mai vorbim ca înainte. Când a fost ultima oară când am stat și noi o oră să discutăm și să povestim chestii? M-a întrebat cu seninătate.

Începeam să cred că avea dreptate maică-mea. La cum se arătau lucrurile, eu și Cătălin, apparent, chiar eram într-o relație gay. Și el era ăla care mușcă din pernă, la cum se arăta seara respectivă.

- Băi, dude, nu vrei să vorbim mâine asta? Că mi-e cam somn, serios, i-am spus eu.

- Vezi? Niciodată n-ai timp de mine. Despre asta e vorba.

Doamne, Dumnezeule, Cătălin. Dintre toate momentele din lume, tu acum ți-ai ales să faci o criză de personalitate? gândeam eu.

- Îți promit că mâine vorbim cât vrei tu. Și o să-ți cumpăr și ceva frumos, dacă vrei. Hai, nu fi supărat. Îmi pare rău dacă m-am purtat nașpa cu tine. O să mă revanșez.

Mi se părea fascinant că îl tratam exact ca pe o iubită care e pe ciclu și are incertitudini în legătură cu relația noastră.

- Nu!! Nu vreau. Stai cu mine măcar să mai fumez o țigară. Măcar atât.

Holy shit! Ăsta a înnebunit cu totul.

- Fuck it. Hai, mai fumează o țigară. Dar să știi că ești nerecunoscător. După ce că am stat toată noaptea să vorbesc cu soră-ta despre tine, acum tu-mi faci faze din astea, i-am spus.

Recunosc, am fost un pic muist aici, dar mă enervase. Să se simtă prost măcar că a stat douăzeci de minute să se plângă că nu-l mai iubesc sau ce căcat bolborosea pe acolo. Cred că a fumat cea mai lungă țigară din lume. Trăgea din ea rar și puțin, mai mult s-a fumat singură de la vânt. Eu îl priveam plictisit și el se uita la cer, de parcă stătea și contempla.

- Miroase a unghii arse, Cătălin, i-am spus. Hai odată!

- Of, Doamne, nimic nu am voie să fac. Hai, gata, am terminat!

Am mers spre camera lui, mi-a dat schimburi, m-am îmbrăcat în ele, am făcut patul, ne-am așezat, l-am așteptat să-și facă rugăciunea, s-a foit de 30 de ori, a deschis televizorul, a închis televizorul, a mai făcut o rugăciune și abia apoi a adormit. În momentul ăla, eu am zbughit-o spre camera lui soră-sa. Era întuneric. Am reușit să nimeresc pe acolo fără să-mi rup gâtul, m-am așezat în pat și am început să o sărut pe gât.

- Gata, am venit. Sper că ești pregătită că nu mai resist, i-am șoptit.

Și am continuat să o sărut. După vreo 5 minute de sărutări fierbinți pe corp, am avut o revelație: draga mea Florina, adormise. Ea nu s-a trezit nicio clipă de când am intrat eu în cameră și eu o pupam, ca prostul, prin somn.

- Hei! Hei! Trezește-te! îi șopteam eu, zgâțâind-o. Florinaaaa!

- Mhm! a spus ea, mirosind a vodcă.

- Am venit, hai, trezește-te. Hai să facem sex!

- Mmmm... lasă-mă. Mi-e somn! Vorbim mâine.

Și s-a întors pe partea cealaltă și a dormit până dimineață.

P.S.- pentru că te-ai comportat ca o fecioară neprihănită toată seara, "SUGE-O, ANDREI!!!" Așa-ți trebuie, data viitoare să știi că dacă o femeie vrea să facă sex cu tine și îți spune asta, probabil asta este ceea ce vrea. Și nu mai contează unde e, cât e ceasul, care e temperatura solului, cum e presiunea atmosferică și cum e vremea în Chile.

CAPITOLUL VI

- Am 25 de ani și nu știu încotro se îndreaptă viața mea. Toate întâmplările pe care ți le-am povestit aici, m-au ajutat să cresc în maturitate și să înțeleg mai bine oamenii și lumea. Cartea asta m-a făcut faimos, unde mă întorc pe facebook văd citate din "Suge-o, Ramona", o grămadă de oameni au auzit de ea, câteva sute de mii au și citit-o, mulți au încercat să facă bani pe spatele ei și să profite de mine, dar, per total, a meritat. Oamenii vin la spectacole în număr mai mare decât până acum, femeile îmi trimit mesaje că vor să mă fută pe toate site-urile posibile și bărbații vor să dea mâna cu mine și să ne pozăm împreună.

Și îți jur că mi se pare extraordinar și chiar nu mă cac pe mine când spun că nu mă așteptam să se întâmple așa ceva și n-aș fi crezut că va avea atâta success povestea asta.

Ea s-a uitat la mine și mi-a zâmbit cu ochii mândri.

- Știu, dragule. Mă bucur nespus pentru tine.

M-a luat în brațe și m-a sărutat pe frunte.

- După toate pățaniile astea și după ce mi-am deschis sufletul pentru atâția oameni printr-o simplă carte, ce ar mai putea să te surprindă la mine? am întrebat-o.

- Ei, dragule, avem atât de multe de trăit împreună încât nici nu o să conteze ce s-a întâmplat cândva în viața ta, în a mea sau în a noastră.

Mă liniștea să aud lucrurile astea din gura ei. Probabil te întrebi despre cine este vorba, dar eu te rog să ai răbdare. Povestea se va termina în curând și vei afla cum stau lucrurile chiar în clipa asta, în clipa în care eu scriu aceste cuvinte într-un document word, la laptopul meu Sony Vaio, mâncând o banană și pregătindu-mă de un spectacol în Vama Veche.

Când am început-o, nu știam cum se va termina această poveste. Pentru că a fost scrisă în timp real și mi s-au întâmplat destul de multe lucruri de la un capitol la altul. Au reapărut unele personaje în viața mea, altele au dispărut și povestea a început să se scrie singură. În momentul ăsta apar la TV, probabil deja sunt și pe radio, cariera mea de comediant merge spre bine și mi se pare momentul oportun de a termina "Suge-o, Ramona". Așadar, am sărit câțiva ani în viitor pentru a-ți spune chestiile astea, dar acum, trebuie să mă întorc din nou în trecut pentru a te face să înțelegi cum s-a ajuns aici.

Acum ceva timp am avut niște show-uri prin țară, unul dintre ele fiind în Brașov. Totul a fost bine acolo și după spectacol am mers la o petrecere la care m-au invitat niște oameni care au fost la show. Am ajuns acolo. Era plin și am observat mulți oameni care m-au recunoscut și am început să beau cu ei. Veneau o grămadă de fani să se pozeze cu mine, mai stăteam de vorbă cu ei, mai comandam câte un shot și savuram momentul. Faza este în felul următor și înțeleg că este un pic nedrept: eu, de când am început să fiu mai cunoscut, nu mai pornesc cu o femeie de la 0 la 0. Având în vedere că oamenii mă recunosc, încep de la un 5 în fața ei. În mod normal, nefiind un sex-simbol sau un tip cu pătrățele pe abdomen și o mașină scumpă așteptându-l în parcare, ar trebui să pornesc de la un -3. Dar devin brusc mai interesant prin prisma a ceea ce fac. Și îmi convine chestia asta. Așa că, asta se întâmpla și în seara aia și mă pregăteam să profit de această situație favorabilă pe care mi-am creat-o.

Și cum stăteam eu și mă bucuram de superficialitate, o văd. În clipa aia, m-a observant și ea. Ne-am uitat unul la celălalt și s-a făcut liniște. Cu privirile în transă am pășit unul spre celălalt. Dădeam din mâini ca și Cristiano Ronaldo, încercând să trec printre oameni. Ea venea spre mine, eu mergeam spre ea și, deși erau doar vreo 15 metri între noi, era de parcă ne aflam în alte lumi. Am ajuns în fața ei și i-am simțit calmul. Am stat vreo zece secunde și ne-am privit. Și toată tăcerea dintre noi a izbucnit într-o îmbrățișare. Mâinile ei s-au potrivit perfect în jurul gâtului meu și m-a strâns puternic.

- Nu îmi vine să cred, mi-a spus.

- Nici mie! Cumde ești aici, acum?

- Destinul, baby, mi-a răspuns râzând.

Avea un zâmbet mărinimos. Îmi plăcea să-l revăd. Mă simțeam bine.

- Serios, ce faci pe aici, am întrebat-o din nou.

- Sunt cu niște prieteni în Poiană și am venit și noi până în Brașov să ne distrăm puțin. Tu?

- Eu tocmai am avut spectacol și am venit un pic și pe aici, cu fanii, i-am răspuns semi-arogant.

- Ooo, mă scuzați. Avem fani acum. Și tu pierzi vremea cu mine în loc se fii dedicat lor?

- Păi să știi că sunt vreo câteva domnițe geloase în momentul ăsta, probabil. Fiindcă vorbesc cu tine și îmi concentrez toată atenția pe altcineva decât pe ele. Dar asta e, nu am toată ziua norocul să mă întâlnesc cu tine.

- Așa e. Cât a trecut? Să tot fie ceva ani, nici nu mai știu câți, mi-a spus.

- Poate prea mulți, i-am răspuns cu emoție.

- Vai, sunt atâtea lucruri pe care trebuie să le recuperăm, nu îmi vine să cred că ne-am întâlnit. Hai să bem un shot, să sărbătorim!

Și duși am fost. Am mers către bar, pășind pe nefericirea celorlalți. Am comandat, am băut, am comandat iar și am băut iar și tot așa, vreo câteva minute. La un moment dat a început să cânte o melodie și ea a încput să danseze ca și cum era singură în lume în momentul ăla. Își plimba mâinile prin păr de parcă mă invita să fac și eu același lucru. O priveam și simțeam că încep să plutesc. Nu îmi dădeam seama din ce cauză. Era efectul ei. Sau al bananelor. Dar cred că al ei, totuși. Mă incita. Mă provoca. Mă copleșea.Nu știu dacă există multe lucruri pe Pământ pe care să le urăsc mai mult decât acțiunea de "a dansa". Hai să fim serioși, e total inutil. Mai ales pentru bărbați. Hai să stabilim o chestie: bărbații care dansează în club, n-au mai futut de mult timp. Că dacă ar fute în mod constant nu ar avea nevoie să impresioneze pe nimeni cu mișcări de Mihai Petre când era tânăr. Deci fetelor, mai degrabă v-ați axa pe ăia care nu dansează în club, ăia sigur o să vă fută mai bine decât aia care dansează toată noaptea. Pentru femei e ok să danseze, ele arată bine, se pot undui din șolduri, știu să dea din fund pe ritm și au sex-appeal. Sigur, sunt și bărbați care pot face lucrurile astea, dar ăia, la fel ca și voi, fetelor, își doresc tot pulă.

Dar pe ea nu am putut să o refuz. Pica pe melodie mai bine decât corzile chitării, spre deosebire de alte coarde care mai dansau pe acolo. Mi-am adus aminte de prima oară când am văzut-o. Era în continuare divină.

Dă play la melodia:

ENRIQUE IGLESIAS – BAILANDO

I-am luat în mână palma și pe cealaltă am așezat-o pe spatele ei gol. În clipa aia singurul lucru la care puteam să mă gândesc a fost că ce bine am gândit eu când am învățat să dansez latino pentru a putea, la rândul meu să le fac o coregrafie participanților de la "Balul Bobocilor", de când eram în liceu. Melodia ne inunda trupurile și ne oblige să ne mișcăm ca atare.

- Hai să plecăm de aici! mi-a zis.

- Unde vrei să mergem? am întrebat.

- Acolo unde voi reuși să nu mai aud lacrimile picurând.

M-am blocat pentru o clipă. Mi-am amintit și de cealaltă parte a ei, de partea rece și distantă. De acea parte din ea care păstra toate dezamăgirile și întreaga-i tristețe. Dar nu aveam timp de melancolii și de alte din astea. M-am uitat în ochii ei și i-am spus:

- Să mergem!

Am luat-o de mână și am plecat de acolo. Am ieșit din locul ăla și am plecat de nebuni prin Brașov. Am trecut tot centrul orașului și ne plimbam împreună. Nici nu mai conta unde ajungem atâta timp cât putem să ajungem de mână acolo.

- Serios, care erau șansele să ne reîntâlnim și să o facem tocmai în Brașov? i-am spus,

- Păi încă nu am făcut-o în Brașov, mi-a răspuns. Dar cine știe? și a început să râdă.

- Da, corect. Cine știe? am răspuns eu, înghițind în sec.

- Azi s-au afișat notele la licență și am luat 10. Și am hotărât cu niște prieteni să venim să sărbătorim aici. Ca o mica escapadă. Escapadă care, la cum văd eu lucrurile acum, se poate transforma într-o aventură.

- Să vedem, i-am spus.

Afară era destul de frig, dar asta nu putea să devină o piedică. Am luat-o de mână. "Nu pot să-ți mai dau drumul", mi-am spus. Chiar dacă, pe de altă parte nu mai aveam energia sau zvâcnirea pentru a o lua de la capăt. Dar era ceva în ochii ei, ceva nu mai văzusem până acum. Era un calm formidabil care denota o siguranță de sine ce nu prea am mai văzut-o la alte femei. Plus că eu sunt destul de ușor de intimidate de o femeie puternică. Îmi plăcea asta.

Cum ne plimbam noi așa, la un moment dat a început să plouă. Mi se părea nedrept totuși. Și da, știu că în toate capitolele mele triste începe să plouă, dar ăsta nu e unul dintre ele, deci taci acolo. Acum chiar a început să plouă. Așa... unde rămăsesem? A, da. Mă cam enervasem că a început să plouă afară și că nu prea mai avem cum să ne mai plimbăm. Dar atunci, mi-a venit o idee. Trebuie să-ți spun de la început că înțeleg cum pare ce urmează

să-ți povestesc, dar îți jur că nu am avut nici cea mai mica intenție sexuală. În momentul ăla. M-am uitat la ea și i-am spus:

- Plouă.

- Wow, serios? Eu nu am observat, mi-a răspuns sarcastic.

- Ce facem? am întrebat-o eu cu o privire de căprioară nevinovată.

- Păi nu știu. Prietenii mei cred că s-au întors în Poiană. Și oricum nu mai am chef de cluburi. Hai să mergem să-mi iau mașina și ne mai vedem mâine dacă vrei.

Exact ceea ce nu voiam să aud. Dar nu am vrut să-I arăt vreo slăbiciune și să creadă că îmi pasă, așa că am fost de acord. Că asta e chestia cretină între barbate și femei. Dacă îți place de cineva, nu poți să te comporți ca un idiot îndrăgostit pentru că o să-și piardă interesul față de tine. Cu cât îți place mai mult, cu atât trebuie să te chinui să nu-i arăți asta. Că dacă-i arăți asta, s-a dus dracului totul. O să i se pară că a fost prea ușor. Femeil cel puțin sunt total defecte. Cu cât nu nu le bagi în seamă mai tare, cu atât te vor dori mai tare. Pentru că în viață se întâmplă de multe ori ca două persoane să flirteze, să se placă reciproc și să se îndrăgostească, dar să nu poată să fie împreună din cauză că unul dintre ei e proastă.

În continuare ne plimbam prin ploaie că cineva a hotărât că e prea mica distanța pentru a chema un taxi. Cineva, nu-ți spun cine. Îți zic doar că nu am fost eu. Și astfel, umblam ce doi câini zgribuliți prin ploaie, uzi și pasibili de răceală. Puteam să privesc situația în două moduri:

1. "suge-o, ploaie" că mi-ai stricat toate planurile

2. Dacă totuși ea a vrut să mergem pe jos și nu cu taxi-ul, înseamnă că a vrut să ptrecem mai mult timp împreună.

În schimb, am ales opțiunea numărul 3. Mai aveam foarte puțin de mers până să ajungem la mașina ei, când am oprit-o și i-am zis:

- Auzi, dar nu vrei mai bine să vii la mine la hotel? Că nu aș vrea să știu că te urci la volan pe ploaia asta.

Primul moment de slăbiciune ăsta a fost. Că dacă nu voiam să se urce la volan pe ploaie, în capul unei femei se traduce așa: "deci nu vrea să conduc pe ploaie, deci este îngrijorat, deci îi pasă de mine. Hmmm, oare cum o să-i cheme pe copiii nostril?". Însă am fost mai șmecher decât ea, la fel ca data trecută când ne-am întâlnit. Înainte să-i dau de înțeles că aș putea să-mi fac griji pentru ea, i-am dat de înțeles că vreau să vină la mine la hotel ca s-o fut. Repet, nu am avut deloc această intenție. Știu că sună de parcă acolo băteam, dar nu e așa. Realitatea vorbelor mele însă era și mai tristă. Pentru că singurul lucru mai rău pe care poți să i-l zici unei femei și să o faci să-și piardă interesul în afară de "hai la mine să ne

futem" este adevărul. Dacă eu îi spuneam ei "hai la mine la hotel pentru că-mi doresc să mai stăm de vorbă, să te mai simt în preajma mea, să-ți mai admir sufletul. Pentru că tu și doar tu ești ceea ce-mi doresc în acest moment și nu vreau să te las să pleci. Nu pot să te las să pleci. Rămâi, te rog. Rămâi cu mine până în zori", ar fi însemnat că în mod clar am lăsat garda jos și deci jocul seducției s-a terminat și ea l-a câștigat. Și pleca în treaba ei liniștită și fericită. Așa că, eu am ales să o fac să se simtă ca o "pizdă de futut", înainte să o fac să se simtă ca o "pagină importantă". Trebuie să plantezi îndoială în capul ei, ceea ce am și făcut. Acum nu știa dacă vreau doar s-o fut sau chiar îmi este teamă să nu pățească ceva pe drum..

- Bine, hai să mergem. Dar nu facem nimic, să știi, mi-a spus ea, cu instinctul de auto-apărare dat la maxim.

- Nici nu aș îndrăzni să gândesc altfel, i-am zis.

Gata. A mușcat. Și culmea, de obicei, tot ce ne dorim noi ca barbați este ca ele să nu muște. Eram cazat la Aro Palace că na, așa e viața de vedetă. Am ajuns în camera și eram mai uzi decât Moldova după viituri. Am început să-mi caut prin rucsac ceva haine să mă schimb. Ea mi-a zis că merge până la baie să-și șteargă un pic părul. Sau să se pișe, în traducere liberă. Mi-am scos și eu un tricou de acolo și mă pregăteam să-mi dau jos hainele alea ude ca să nu răcesc. Ea a ieșit din baie și mi-a spus:

- Singura problemă este că eu nu pot să mă schimb pentru că hainele mele sunt în Poiană.

Acum mi-a dat ea mie un pic de mindfuck. Pentru că putea fi o capcană să vadă exact ce vreau eu de la ea în seara asta. Că dacă eu îi sugeram într-un mod fin că poate să-și dea hainele jos și să rămână în sutien și în chiloți, era destul de clar ce îmi doresc să se întâmple. Trebuia să fiu foarte atent cu ceea ce spuneam acum pentru că putea fi fatal. M-am uitat lung la ea, am zâmbit și m-am întors către rucsac. În ziua aia îmi cumpărasem de la adidas, echipamentul oficial al celor de la Real Madrid. De mult timp îmi doream asta, dar nu mi-am permis niciodată să o fac. Dar în ziua aia decisesem că pot să fac această aroganță și să arunc câteva milioane pe un tricou și niște pantaloni scurți. L-am scos din rucsac, m-am întors către ea și i l-am dat.

- Poftim. Te aștept să mergi la baie să te schimbi.

Din privirea ei se vedea că nu se aștepta la asta. Abia aștepta să fac o greșeală ca să-și confirme temerile. La cum îmi aminteam eu treaba, nu prea avea încredere mare în bărbați, mai ales că știa cam cum stau lucrurile cu această "iubire" de care tot vorbește toată lumea. S-a reîntors în baie, iar eu stăteam cuminte pe pat.

Băi și când a ieșit de acolo, îți spun sincer, nu știu dacă am văzut vreodată ceva mai sexy decât ea. Ok, înțeleg neglije-urile, jartierele și alte nebunii din astea. Dar când vezi o tipă îmbrăcată într-un tricou larg de fotbal care-I alunecă peste sâni, cu pantalonii trași până

mai sus decât trebuie ca să nu-I cadă și cu jambiere în picioare, nu știu voi, dar eu am fost impresionat. Nici Cristiano Ronaldo nu arată la fel de mișto în echipament chiar dacă și el se epilează pe picioare la fel de des. Arăta incredibil. În momentul ăla m-am apropiat de ea, m-am așezat în genunchi în fața ei și i-am spus:

- Dă-mi voie, te rog!

Și i-am luat tricoul și l-am băgat în pantaloni, l-am aranjat ca să stea perfect și m-am uitat în sus, la ea. A fost ceva extraordinar în momentul ăla unic. A fost ca un părinte care-și vede copilul mergând pentru prima oară, ca un elev care a luat 10 la teză sau ca un dinamovist care-și vede echipa favorită cum bate acasă pe Concordia Chiajna. Chestii din astea prețioase.

S-a aplecat și ea și m-a sărutat pe frunte. Se uita la mine și vedeam ce gândește. "Ești un suflet frumos, Andrei" erau singurele cuvinte care-mi inundau imaginația. Cred că rămăsesem cu sechele. Ne-am așezat în pat și am început să vorbim. Am povestit câte-n lună și în stele. Mi-a spus ce s-a mai întâmplat în toți acești ani în care nu ne-am văzut, iar eu am ascultat-o sorbindu-I fiecare povestioară. Stătea cu spatele la mine, iar eu o țineam în brațe. Mirosea atât de bine, arăta atât de bine și vorbea atât de mișto încât mă excita din toate simțurile. Am strigat-o pe nume. Ea s-a întors și atunci m-am apropiat de ea și am sărutat-o. În sfârșit, am sărutat-o. A fost un sărut lung și așteptat de amândoi.

- Ce ți-a luat atâta să mă pupi? m-a întrebat.

- Am vrut să fie momentul perfect, i-am spus.

Și am început să ne sărutăm din ce în ce mai pasional. Ne atingeam mâinile, ne mângâiam și începusem să ne încălzim. Ea a început să geamă ușor și să devină din ce în ce mai fierbinte. S-a urcat peste mine și în mod clar a simțit toată dorința din partea mea. Nu prea mai puteam să mă abțin, așa că nu am lăsat-o să stea prea mult acolo. Am întors-o pe o parte, m-am așezat cu grijă în spatele ei, mi-am pus o mână peste ea și i-am spus:

- Nu vom face nimic în seara asta, remember?

- Da, știu, ne jucăm și noi puțin, n-are nimic, a răspuns ea încercând să se întoarcă spre mine.

- Nu! Eu vorbesc serios, nu vreau să facem nimic acum.

S-a supărat. Am simțit asta. Probabil credea că nu e ea destul de atrăgătoare sau că e vreo problemă în legătură cu ea. A încercat să mascheze asta, nu voia să-mi dau seama. Practic, s-a oferit unui tip căruia i-a promis că nu se va întâmpla nimic între ei și el a refuzat-o. Doar că ce nu știa ea, era că lucrurile nu stăteau deloc așa, ci taman invers. Cred că era momentul să-i spun adevărul:

- Hei! i-am zis.

- Cred că ar trebui să plec, deja e târziu, mi-a șoptit.

- Nu trebuie să pleci nicăieri. Vreau să rămâi cu mine până în zori. Vreau să dorm cu tine, să te țin în brațe.

- Nu, mai bine plec.

- Nu-i adevărat. Nu vreau să pleci. Nici tu nu vrei să pleci.

- Ba da, vreau.

- Ok. Dar înainte să faci asta, dă-mi voie să-ți spun un lucru.

- Ce?

- Asta. Singurul motiv pentru care nu am vrut să se întâmpla nimic între noi în seara asta, este că nu mi-aș dori ca ceea ce am așteptat atât de mult să se întâmple, povestea adevărată de iubire pe care o căutam, să înceapă cu "ne-am futut într-o seară într-o camera de hotel". Povestea asta merită mai mult. TU meriți mai mult.

CAPITOLUL VII

A rămas până la urmă. Am petrecut noaptea aia împreună, dar nu s-a întâmplat nimic între noi. Pur și simplu am stat. Eram ca doi pensionari care tocmai s-au uitat la Suleyman și erau nevoiți să se culce. Că era deja 8 seara și era târziu pentru ei. Plus că nici nu a ieșit Ponta președinte și erau destul de supărați. Dar a fost drăguț, a fost ceva nou. Aveam o perioadă mai liniștită și devenisem destul de plictisitor. Însă poate asta era ceea ce îmi lipsea de fapt. Dacă se întâmpla chestia asta acum câțiva ani, cred că eram blindat de banane, goleam mini-barul de tot ce înseamnă alcool și o futeam până-și uita zodia. Dar cică mă maturizasem, aparent era un mod de viață care ducea spre pierzanie. Nu era etic, nu era ceea ce oamenii așteaptă de la tine și nu era acceptat de societate, ba din contră. Dar crede-mă, era al dracului de mișto.

În fine, ne-am luat rămas bun și am stabilit că ne vom revedea prin București. Mi-a zis că îmi dă voie să o invit la un suc și că ar vrea, de data asta, să o luăm pas cu pas și să o curtez. Și atunci m-am gândit că imediat urmează să mă sune secolul 19 să-mi spună să-i transmit că-și vrea mentalitatea înapoi. Auzi la ea, să o curtez. Eu. Eu să o curtez. Cred că mai mult m-a intrigat decât m-a deranjat, dar am fost de acord. Ne-am pupat și ne-am luat rămas bun. Și dusă a fost.

Eram și eu bucuros. Nu că a plecat, insensibilule. Eram bucuros că povestea dintre mine și ea, după cum se părea, nu era terminată. M-am dus să fac și eu un duș, m-am spălat, mi-am făcut o labă... CE? Tocmai ce am stat o noapte cu o tipă superbă lângă mine și nu am făcut nimic. A dormit cu spatele la mine și eram foarte aproape unul de celălalt, numai eu știu cum am supraviețuit fără să-i rup tricoul de pe ea. Plus că era tricoul meu și îmi părea

rău de banii pe care i-am dat pe el și abia îl luasem. În fine. Mi-am făcut frumos bagajul și am plecat spre gară.

Revenisem în București și nu prea făceam mai nimic. Am avut o perioadă mai dubioasă pentru că aveam tot felul de procese de conștiință din cauza chestiilor pe care le-am tot făcut de-a lungul vremii. Mă lăsasem de fumat, nu mai pusesem alcool în gură de ceva timp, banane deloc și nici de sex nu avusesem parte de ceva timp. Mi se părea că trebuie să fiu un pic pedepsit pentru tot desfrâul de până atunci. Îmi împărțeam săptămânile între făcut show-uri de stand-up și labă. Pe bune, cred că dezvoltasem o relație cu mine, nu mai era vorba doar de o chestie fizică. Eram împreună cu mine de ceva luni bune de-acum. Eram într-un proces de auto-suficiență incredibil. Cred că picasem și într-o mica depresie, dacă stau bine să mă gândesc. Și asta pur și simplu pentru că m-am convins că ceea ce mă face pe mine fericit, nu e normal. "Nu e ok să vrei să te depravezi în halul ăsta", îmi spuneam. "Gândește-te la Ramona, ce iubire infantile îi purtai, ce sentimente nepătate aveai pentru ea". Dar știi ceva? Când a început totul n-aveam nici 15 ani, normal că aveam sentimente nepătate și pure pentru ea. Normal că atunci nu voiam să domin femeile, să le posed și, mai încolo, să le trag de păr și să le pleznesc peste cur și peste țâțe atunci când le fut. Ș mai știi ce? Ramona m-a făcut să fiu așa. Așa că, suge-o, Ramona! Frustrările dăinuiesc peste ani și te modelează în timp. Anemona m-a învățat ce îi place unei femei și, în scurt timp, devenisem dependent de asta. Plus că, ai încredere în mine când îți spun, majoritatea femeilor vor să se simtă ca niște târfe în pat.

Acum e momentul să dai play la melodia:

RANDI, NADIR & UDDI - PRIETENA TA

Dacă ești fată și citești acum asta și te simți oripilată înseamnă că ești defectă. Toate aveți fantezia asta și nu o să puteți să v-o împliniți alături de unul care vă iubește, vă respectă și îi pasă de voi. Pentru că acolo e vorba de altceva, nu doar de contact fizic. Cu iubitul tău o să faci sex normal, plin de sentimente și de trăiri. Și e normal să fie așa. Dar la un moment dat ăsta devine monoton și plictisitor. Tot ce trebuie tu să faci, este să fii un tip interesant. Nu trebuie să arăți fantastic, nu trebuie să o ai mare, nu trebuie să ai pătrățele. Trebuie doar să fii inabordabil pentru ea. Fiindcă dacă ești așa, în momentul în care o să ajungeți în pat, o să se fută cu tine de parcă îi face o favoare. Și crede-mă, îți dorești asta. Fiecare om are nevoie de aventură. Încearcă să combini o tipă care are o poziție de autoritate, e ceva șefă pe undeva, lucrează la o bancă sau e doctoriță. Aia nu are timp de serenade și de bilețele de iubire. Aia vrea doar să se fută și atât. Acum, nu fi bou și nu te apuca să-ți pleznești iubita data viitoare când faci sex cu ea fiindcă ea nu-și dorește de la tine lucrurile astea. De la tine are nevoie de protecție, de dragoste, de înțelegere, de un masaj la picioare și de o vorbă bună. De la altul vrea chestiile astea. Nu mă înțelege greșit, eu nu spun că te va înșela sau că o face deja. Tot ce spun eu este că undeva, în străfundul creierului ei, există această dorință pe care tu nu ai cum să o îndepărtezi orice ai face. Cele mai multe

dintre ele, o controlează și o îngroapă adânc. Dar mereu vor fi și cele care nu doresc să facă asta și atunci, eu voi fi acolo pentru ele. Și îmi cer scuze de pe acum dacă o să-ți fut vreodată iubita.

Ideea e că renunțasem la modul ăsta de viață, dar tot știam chestiile astea. Prietenii mei din București nu știau cum am fost eu până atunci și păream destul de lame pentru ei. Refuzam mereu să ies prin cluburi cu ei, să mergem la băut sau să facem alte chestii din astea. La un moment dat au încetat să mă mai invite pentru că știau că îi voi refuza. Asta până într-o seară. Era prima vineri după ce m-am întors de la Brașov. Primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi cumpăr un pachet de țigări. Eram de prea mult timp băiatul cel bun și simțeam nevoia să fac ceva greșit. Suma viciilor trebuie să fie mereu constantă. Poți să bei, să fuți, să fumezi și să mănânci banane. Eu nu făceam niciuna dintre cele 4. Este inadmisibil. Trebuie să bifezi măcar două. Dacă ăsta e cazul la tine, apucă-te de ele pentru că altfel o să sari de pe fix. Toți avem nevoie să facem ceva greșit, e o refulare a fiecăruia dintre noi. Dacă ești sau cunoști un om care pare perfect, înseamnă că nu îl cunoști îndeajuns de bine. Pentru că nu are cum să nu facă ceva ce nu e moral, legal, etic sau cum vrei tu. Așa suntem construiți ca oameni. De ce crezi că a mușcat Adam din măr? Exact! Avea nevoie să facă ceva interzis. Uită-te la toate fetele alea care sunt ținute de părinți foarte din scurt în copilărie. Când ajung la facultate, sunt ca un câine care tocmai a ros lesa și a scăpat. Așa devine fii-ta curvă, nu altfel. Dacă o lași mai liberă în adolescență și poate să experimenteze mai multe chestii, nu o să I se mai pară atât de interesante mai târziu. Dar dacă tu nu îi dai voie să facă nimic, la un moment dat o să i se pară toate chestiile minunate și o să bage în ea toate lucrurile posibile. Și nu mă refer doar la droguri, dacă-nțelegi ce vreau să zic.

Mi-am aprins o țigară după vreo 8 luni de pauză. Nicicând nu m-am simțit mai bine. Bun, bifasem una din patru. Așa că, trebuia să ies în oraș și să mai bifez unul din vicii. Aveam nevoie să mă îmbăt și să îmi amintesc de tot ceea ce mă făcea să fiu eu. Aveam nevoie să redevin eu. I-am zis unui prieten de-al meu că diseară ieșim în oraș și a rămas surprins, dar parcă a fost cutremur și nu a postat nimeni pe facebook. Era și normal.

S-a făcut seara și duși am fost. Am mâncat acasă o banană ca să fie treaba treabă și am ieșit să cucerim Bucureștiul. Uitasem cum se face, dar aveam o stare de bine greu de descris în cuvinte. Bine, am să încerc. Deci, fii atent, imaginează-ți că vine la tine Scarlet Johansson la tine și-ți spune că va rămâne la tine peste noapte. Și asta fix în ziua în care ai câștigat la loto. Cam așa mă simțeam în mom.... Ok, hai să nu exagerez. Nu mă simțeam chiar atât de bine. Singurul lucru care bate o noapte cu Scarlet Johansson sunt două nopți cu ea.

Plănuisem să luăm mai multe cluburi la rând și la un moment dat, în locul unde vom fi prea beți pentru a mai merge, urma să ne oprim. Îmi aduceam aminte de ieșirile cu Anemona. Parcă îmi doream să fie și ea acolo, dar știam că asta nu avea cum să se

întâmple. Erau o grămadă de oameni peste tot prin cluburi, prin cafenele, prin baruri. Toată lumea ieșise să treacă peste o săptămână grea de muncă sau studii și majoritatea își dorea să-și bea mințile și să vadă unde-i va duce întunericul nopții. Cine eram eu să mă împotrivesc? Fix asta urma să fac și eu. Și uite așa am început să bem shot-uri și să le stingem cu bere. Nu e cea mai strălucită idee, dacă mă-ntrebi acum. Următoarea zi am stat numai în pat și am băut numai zeamă de varză. Dar nu conta asta în clipa aia. Oamenii mă recunoșteau peste tot pe unde mergeam, îmi aruncau priviri discrete și tot parcă-i auzeam cum se anunțau unii pe alții că eu sunt acolo. Și până la urmă cine eram eu? Eram un băiat care scria o poveste pe net. Dar mă simțeam bine, nu te mint. La un moment dat, cu sticla în mână și cu alcoolul în creier, mi s-a aprins beculețul de predator. Era momentul să filez și să aleg pe cineva. Mă uitam în jur și am văzut o tipă. Era brunetă, slăbuță și singură la bar. Ei bine, lângă ea, mai era o tipă. Era roșcată și trăgea dintr-o țigară cu pasiune. Mi s-au ridicat antenuțele și nu numai ele mi s-au ridicat. Mi-am făcut loc până la bar, m-am pus între ele două și mi-am comandat o apă plată. Și i-am zis barmanului că îi dau 10 lei dacă i-o pune în fața tipei roșcate. Zis și făcut. A servit-o pe tipă și ea, normal, a zis că nu a comandat nimic. El că nu, că sigur a comandat, că să vezi, că nu știu ce. În momentul ăla m-am dat mai aproape și i-am zis barmanului:

- Cred că asta e apa mea. Nu știu cum ai putut să mă confunzi pe mine cu fata asta mișto, dar nu-i problemă, ne descurcăm.

Apoi m-am uitat la ea și i-am zis:

- Pot să o iau? Sau ți-o las ție?

- Ia-o, mie nu-mi trebuie, mi-a răspuns.

- Îmi pare rău de această confuzie. Eu sunt Andrei, i-am spus și i-am întins mâna.

- Andreea, îmi pare bine.

- Și mie. Vrei să poștim această apă?

- Nu, merci. Sunt ok.

- Hei! Nu mă dau la tine sau ceva, pur și simplu făceam conversație. Nu trebuie să fii așa defensivă, i-am zis. Te las, că văd că ești un pic urzicată. Scuze de neînțelegerea cu apa.

Și am dat să plec.

- Iartă-mă, se aude din spatele meu.

Era tot ceea ce trebuia să aud. M-am întors.

- Doar că ești al nu știu câtelea care se bagă în seamă în seara asta și chiar am obosit, mi-a spus.

- Andreea, eu nu m-am băgat în seamă. Încercam să fiu politicos, doar.

- Da, scuze, probabil că am exagerat eu. Hai, putem sta de vorbă un pic, nu e nicio problemă.

- Se face. Dar numai dacă mă lași să-ți fac cinste cu o apă. De data asta o comand pentru tine.

- Hmm... poate o vodcă?

- Vodcă să fie, i-am zis.

I-am făcut semn barmanului, i-am zis să aducă o vodcă și i-am făcut cu ochiul. Știa și el mersul. Nu sunt primul și nici ultimul pe care îl ajută s-o agate pe una la bar.

Am stat de vorbă despre mai multe căcaturi. Ea vorbea, eu mă prefăceam că ascult și tot așa. Știi și tu cum merge treaba. I-am zis cine sunt, ce fac și alte chestii din astea. Mi-a spus că nu a citit povestea, dar a auzit de ea. Eu i-am zis că nu contează, este timp să o citească dacă vrea.

- Pari un băiat de treabă, Andrei, mi-a spus.

"Dac-ai ști tu", mă gândeam eu.

- Probabil pentru că așa sunt, i-am răspuns.

- Da, dar vezi tu, eu nu caut un băiat de treabă. Băieți de treabă sunt peste tot. Eu vreau o chestie de care să-mi aduc aminte cu drag și să nu o povestesc la nimeni. Vreau ceva nebunesc.

În primul rând, "termin-o cu căcaturile astea", m-am gândit. Știm cu toții că femeile vorbesc între ele, vor să fie invidiate de prietenele lor și vor să se laude cu diferite treburi în fața lor. Deci asta cu să nu povestești la nimeni, este o mare vrăjeală. În al doilea rând, fetele care îți spun că sunt crazy, că-s demente și că ele vor să facă lucruri excentrice, probabil sunt foarte monotone. De obicei, cele care nu-ți spun sunt cele pe care vrei să le duci acasă. Dar am zis, fuck it, arată bine, e ok. Nu e ca și cum mă însor cu ea sau ceva.

- Dacă îmi citeai povestea, știai că asta nu e o problemă, i-am răspuns. Mă duc până la baie și revin.

Și m-am apropiat de ea, am apucat-o din spatele capului, i-am strâns părul în mâini și am sărutat-o.

- Mă întorc repede, i-am spus.

Și am plecat. Am mers la baie, m-am spălat și eu un pic pe față ca să nu se cunoască alcoolul așa tare și mă pregăteam să mă întorc la bar. Pe drum însă, m-a oprit o tipă și mi-a spus:

- Stai, stai. Stai un pic. Tu ești Andrei Ciobanu? Ăla care a scris "Suge-o, Ramona"?

"Well, hello", mi-am spus.

- Nu știu, e de bine sau de rău?

- De bine. Sunt mare fană a poveștii.

- Aa, păi eu sunt atunci.

Băi, arătat fata aia într-un fel excepțional. Avea pe ea o rochie neagră și scurtă, era brunetă și avea niște dinți perfecți. Și știi doar, eu am o obsesie pentru femeile cu dinți mișto. Am studiat-o din cap până în picioare. Era foarte mișto, i se vedea linia bikinilor prin rochie, avea picioarele lucrate la sală și avea ochi albaștri. Nu prea avea țâțe așa mari, dar hei, nu fi superficial. Tipa era mișto.

- Faci, te rog, o poză cu mine? a întrebat.

- Sigur că da, cu mare placere, i-am răspuns.

I-a făcut semn unei prietene, aia a venit cu telefonul și ne-a pozat.

- Vai, îți mulțumesc mult. Îmi place la nebunie povestea ta. Mai ales de Alina, Doamne cât de mult mi-a plăcut de ea. Cred că fetele alea sunt tare mândre să fie parte dintr-o poveste care a înnebunit internetul.

- Eh, nu știu ce să zic despre asta, i-am răspuns. Unele sunt, altele nu sunt, dar nu am face.

- Să știi că eu m-aș mândri cu asta, dacă aș fi în locul lor.

DING! DING! DING! Gata, știam ce am de făcut.

- Păi poate putem rezolva asta, i-am spus.

S-a apropiat de mine și mi-a șoptit:

- Da? Și cam ce ar trebui să fac pentru a se rezolva asta?

- Am eu câteva idei.

Când m-am întors la Andreea la bar, eram deja însoțit de încă cineva. M-am uitat la ea și i-am zis:

- Andreea, ea este Iustina. Iustina, Andreea.

Au făcut cunoștință. "Dacă tot vrei ceva nebunesc la care să te gândești cu drag și să nu povestești la nimeni, îți dă băiatul, nu-i problemă", mi-am spus eu, uitându-mă la Andreea.

- Uite, Iustina e o fată foarte mișto și am chemat-o și pe ea ca să bea ceva cu noi. Sper că nu e o problemă, i-am zis.

- Nu, nicidecum. Hai să bem ceva.

Am comandat trei shot-uri de tequila, le-am dat pe gât și am început să stăm de vorbă. Am mai râs, am mai glumit și treaba începea să fie bună. La un moment dat, i-am șoptit ceva la ureche Iustinei. Ea s-a uitat la mine, s-a uitat la Andreea, și-a mușcat un pic buza de jos și mi-a făcut din ochi. Barmanul se uita la noi și zâmbea. El știa ce se întâmplă acolo.

- Andreea, îi zic, uite care-i treaba. Ești foarte mișto și toate alea, dar și Iustina e la fel. Și, deși inițial nu aveam vreo problemă să mergem amândoi la mine, acum a intervenit chestia asta. Dar, ai noroc. Am o soluție. Hai să mergem toți trei la mine și îți promit că o să ai ce să nu le povestești prietenelor tale.

Ea s-a uitat la mine un pic siderată. Iustina mă mângâia pe mână și zâmbea. Andreea s-a uitat la ea, apoi iar la mine, apoi iar la Iustina și a zis:

- Pizda mă-sii, de ce nu? Barman! Un shot de tequila. Chiar am nevoie de unul.

- Perfect, i-am spus. Mergem să ne luăm gecile și venim să te luăm de la bar.

Iustina și-a luat geaca, eu mi-am luat-o pe a mea și am mers să o culegem și pe Andreea de unde am lăsat-o. Eram incredibil de fericit. "Asta da revenire", mă gândeam. Ne-am pus hainele pe noi, ne-am salutat prietenii și am mers la bar.

- Hai, i-am spus Andreei.

- Da, uite... eu nu cred că pot să fac asta, a spus.

- Hei, de ce nu? a întrebat-o Iustina

- Nu știu, nu îmi stă în fire. Eu nu sunt o curvă.

- În primul rând, nu e nimeni curvă aici. Adică dintre voi, în club, pana mea, or fi vreo două-trei. Dar până la urmă nu tu spuneai că vrei nu știu ce aventură? Asta e șansa ta să ai o aventură, așa cum îți dorești.

- Nu, eu am să plec acasă. Chiar nu vreau să fac asta.

- Siiiiiguuuuur? întreabă Iustina, pisicindu-se. Nici măcar să te uiți la noi nu vrei?

- Sigur. Lăsați-mă în pace și faceți ce vreți voi.

S-a ridicat și a plecat. Vai, ce m-a enervat. Eu deja îmi făcea planuri, aveam imagini în cap. Să mă întorc de la un sex în trei la un sex normal, parcă nu mai era același lucru. Eram dezamăgit. Voiam să-I spun și Iustinei să o lăsăm baltă că parcă nu mai era același lucru.

- Se pare că am rămas doar noi doi, mi-a spus Iustina.

- Mda... așa se pare, i-am răspuns trist.

- Nu-I nimic. O să te fut cum n-ai fost futut niciodată.

Parcă-mi revenise cheful un pic, ce pot să zic. Am luat-o de mână și am plecat. Pe drum spre taxi mi-a sunat telefonul:

- Alo?

- Bună, Andrei. Nu dormeai, nu?

- Nu, îi spun eu, admirându-i fundul Iustinei. Eram prin oraș.

- Ce bine. Să știi că de când ne-am întâlnit la Brașov nu pot să-mi scot din minte noaptea aia. Nu știu ce mi-ai făcut, nu știu ce s-a întâmplat, dar tot ce știu este că aș vrea să te văd.

- ...

- Serios, mi se pare incredibil ce se întâmplă, dar cert e că se întâmplă. Poți să vii până la mine?

- Ăăăăă...

- Uite, îți trimit mesaj cu adresa. Mi-ar plăcea să ne putem vedea în seara asta, nu vreau să mai pierd nicio secundă. Am pierdut prea multe până acum. Te vreau lângă mine.

- Ăă... înțeleg. Stai numai puțin... stai așa...

Eram deja în taxi și Iustina mă săruta pe gât și mă pipăia prin blugi. M-am uitat la ea, era plină de dorință. M-am uitat la ceas, era 2 jumate noaptea. M-am uitat pe telefon, aveam deja mesaj cu adresa. Și atunci am zis:

- Carmina, pot să te sun eu în zece minute?

P.S.- Ceee??? Carmina??? WTF??? Da! Exact, Carmina. Suge-o !

CAPITOLUL VIII

Carmina mă chema la ea, după ani de zile de așteptare, după atâtea clipe imaginate alături de ea și eu eram în mașină cu o fătucă ce mai avea un pic și îmi rupea hainele de pe mine. Problema e că trebuia să o sun pe Carmina și să-i spun dacă vin sau nu la ea. Și cum iei decizia asta? Cum știi ce trebuie să faci fix în momentul când trebuie să o faci? Așa, cu

toții știm care e cel mai bun lucru pe care l-am fi putut face după ce a trecut clipa decisiva. Dar când ești pus în fața luării unei decizii, nu știi să pui corect în balanță toate avantajele și dezavantajele. Mă gândeam oare ce să-i spun Carminei ca să nu se supere și să îmi lase oferta și următoarea seară. Dar e cam greu să faci asta fără să se oftice tipa. Dacă o femeie te cheamă la ea la o bucată de noapte, e clar că nu vrea să vă jucați avioane. Și atunci, dacă tu nu zici "da" răspicat și eziți, s-ar putea să nu mai ai șansa a doua oară. O mai pățisem o data și cu Florina și nu voiam să mi se întâmple din nou. Dar ce-i zici, cum faci să înțeleagă că nu poți acum, dar totodată să nu se supere pe tine și să nu pierzi ocazia? Puteam să-i spun, de exemplu, că nu am cum să vin chiar acum pentru că am sculament. Că na, am făcut sex cu o târâtură și uite ce mi-a dat nenorocita. Dar nu suna suficient de sexy. Plus că, șansele ca o tipă să vrea să te mai fută vreodată după ce află că ți-ai inserat puța într-o boarfă care ți-a dat o boală, sunt mai mici decât să câștige Dinamo campionatul. Ceea ce oricum e imposibil. "Altă scuză, am nevoie de altceva, ceva care să mă victimizeze pe mine și să o fac să empatizeze. Off, ce bine era dacă eram fată să pot să spun că sunt pe ciclu", mă gândeam eu. Timpul trecea, Iustina era deja cu mâna la mine în pantaloni și asta nu era bine deloc. Pentru că sângele din creierul meu, pe care îl foloseam ca să gândesc și să inventez o scuză pentru Carmina, se scurgea ușor în jos pentru a alimenta celălalt organ foarte important pentru mine în momentul ăla. Și ceea ce îmi doream să nu se întâmple în clipa aia, bineînțeles că s-a întâmplat. Mi-a sunat iar telefonul. Iarăși Carmina. "Gândește, futu-ți ceapa mă-tii! Gândește-te la ceva", mă rugam eu de mine. Telefonul suna, iar eu nu aveam nicio soluție deșteaptă. Nu aveam nici măcar una cretină, în afară de aia cu sculamentul, care în clipa aia nu mai părea o soluție atât de proastă. Eram foarte aproape să o iau în considerare. Am răspuns.

- Alo?

- Hai, Andrei, în cât timp ajungi? mă întreabă ea, iritată.

- Ăăă... păi...

- Nu-mi zice că nu vii! Ce pana mea faci la ora asta?

Ei bine, dragă Carmina, dac-ai ști tu câte fac eu la ora asta, m-ai înțelege.

- Ăăă.. păi ce să fac... am spus eu, uitându-mă din nou spre Iustina care îmi luase cealaltă mână și mi-o bagasse pe sub bluza ei, impingându-și sânii in ea.

- Deci??? Nu vrei să vii?

- Nu e vorba de ce vreau eu, Carmina. Faza e că...

Iustina mi-a scos mâna și a început să-mi sugă degetul arătător.

- Oo, Doamne, zic eu.

- Oo, Doamne, ce? Ce, oo, Doamne, Andrei? m-a întrebat Carmina.

Băi, ce căcat fac? Nu am cum să port o conversație la telefon, aia să mă tot lingă și eu să mă și concentrez la ce vorbesc.

- Oo, Doamne, ce situație nasoală. La asta mă refeream eu. Nu prea pot acum.

- De ce să nu poți? De ce dracu' nu poți?

Iustina mi-a luat și celălalt deget în gură.

- Andrei, mi-e foarte dor de tine, chiar îmi doresc să te văd. Pe bune, vino la mine. Te rog eu mult! mi-a spus Carmina, schimbându-și un pic tonul.

- Da, înțeleg.. și mie la fel, i-am spus. Ăăă... doar că...

- Doar că ce?

Iustina mi-a luat mână, bine umezită tot de ea și mi-a băgat-o pe sub rochiță.

- Ăă.. doar că nu e un moment bun acum, i-am spus.

- Nu e un moment bun? Vorbești serios? m-a întrebat, enervându-se din nou.

- Nu mă-nțelege greșit....

- Ce să nu-nțeleg greșit? Că mă refuzi??

Iustina deja îmi bagasse mâna pe sub bikini.

- Nu de asta. Doar că nu prea pot..

- Nu poți?? De ce nu poți??

- Păi...ăăă.....

- Zi, Andrei. De ce nu poți? insista Carmina.

- Ăăă.. pentru că...ăăă..

- Hai zi!

Carmina insista tot mai mult și pe bună dreptate, Iustina avea treaba ei acolo, iar eu nu mai știam ce să fac sau ce să zic.

- Că-s stricat la burtă și mă cac pe mine, de aia nu pot!

- Ce??? a spus Carmina.

- Ce??? a spus și Iustina

- Băi, ești prost? a spus șoferul de taxi.

În momentul ăla s-a lăsat o liniște totală în taxi. Carmina a rămas fără cuvinte, Iustina s-a oprit din toate activitățile, eu am rămas blocat și șoferul a pufnit în râs. Cred că a fost un moment mai jenant decât cel pe care l-am pățit cu Ramona, când eram la cabană și a intrat după mine la baie. Nu știu cum reușesc eu mereu să ajung în astfel de situații de căcat. Ce Dumnezeu e în neregulă cu mine? În momentul ăla, ideea cu sculamentul nu mai părea atât de proastă. După 30 de secunde de eclipsă totală, Carmina spune:

- Ăăă.. înțeleg. Păi atunci...ăăă... lasă că rămâne pe altă data. Te pup și...ăăă... baftă?

- Da, merci frumos! Să fie.

Și a închis. Dar problemele mele nu se terminaseră. Încă eram cu mâna în chiloți la Iustina. Bă, tu știi cum s-a uscat? Instant, zici că am dat cu phoen-ul pe acolo. N-am văzut în viața mea așa ceva. Acum ia de explică-i ce s-a întâmplat. Se uita la mine vizibil rușinată și nu știa dacă să zică ceva.

- Voiai să ajungi în poveste? Ei bine, acum clar o să ajungi, i-am spus.

- Ce dracu' a fost toată treaba asta? m-a întrebat.

Hai, gândește... Gândește, futu-ți ceapa mă-tii. Spune ceva. Am ajuns din nou în punctul ăla.

- Era o glumă, Iustina. Stai să-ți explic...

- Sunt foarte curioasă... mi-a spus ea.

- Faza e că m-a sunat un tovarăș căruia i-am promis că ne vom întâlni în seara asta și tot insista și nu am știut ce să-i zic și a ieșit asta. Dar hei, a funcționat, nu?

- Deci... nu te... nu ești stricat la burtă?

- Aaa, nuuu. Am un stomac de fier, Iustina. Nu am mai fost stricat la burtă de... oho.. o grămadă de timp. Ultima oară când am pățit asta eram...

- Nu vreau să știu, m-a interrupt ea. Las-o așa. Hai că ajungem în 5 minute la mine. Deci sigur ești ok?

- Sută la sută!

- Bun, mă bucur să aud asta.

Faza e cam așa. Puteam să mă duc la Carmina și să fac așa cum a vrut ea, însă erau două probleme la planul ăsta:

1. Nu voiam să fac ca ea pentru că aș fi lăsat garda jos în fața ei chiar de la prima întâlnire și asta nu e o idee bună. Dacă își dorește ceva suficient de mult, nu o să-I treacă atât de ușor și o să-și dorească și a doua zi. Nu voiam să fiu ceva fugitiv pentru ea, așa cum am

fost data trecută. Voiam ca ea să înțeleagă că eu dețin controlul și că nu sunt disperat să mă văd cu ea. Nu e bine să dai totul din prima.

2. Avusesem o perioadă destul de monotonă, după cum ți-am zis. Și dacă era să se întâmple ceva între mine și Carmina, nu aș fi vrut să fie ceva probleme din partea mea, dacă înțelegi ce vreau să spun. Adică nu mai făcusem sex de ceva vreme și da, știu că e ca mersul pe bicicletă, dar suge-o că nu e chiar așa. Voiam să fie perfect pentru că, până la urmă, îmi doream foarte mult să se întâmple.

Așadar, am decis să exersez cu Iustina în seara aia. Eram în cantonament, cum ar veni. Și asta, nu pentru că eram eu un porc insensibil și voiam să nu scap nimic, ba dimpotrivă. O făceam pentru Carmina. Pentru ca ea să aibă o experiență superbă atunci când o să ajungem să ne futem. Să facem dragoste, pardon. Deci, de fapt, am făcut-o pentru ea.

Am coborât din taxi și am intrat în casa Iustinei. N-a mai aprins niciun bec, nimic, și-a aruncat poșeta pe jos. Eu am făcut la fel cu geaca și ea mi-a sărit în brațe, încolăcindu-și picioarele în jurul meu. A început să mă sărute frenetic și m-a împins în perete. Ne sărutam sălbatic lângă perete, iar după aia am întors-o și am pus-o pe ea cu spatele în perete. Faza e că nu am calculat exact distanța, fiind ocupat să îi țin bucile în mână și am cam dat-o cu capul de zid.

- Scuze, îi zic eu. Nu mi-am dat seama...

Ea s-a uitat la mine și mi-a spus:

- Hai la mine în camera!

Era un apartament cu două camera și un living. Am trecut prin living, nu vedeam nimic, dar mă ținea ea de mână și mă duceam după ea. Am ajuns în camera ei, m-a izbit pe pat și s-a pus peste mine.

Stătea peste mine și și-a ridicat ușor rochița, până la șolduri. S-a aplecat către mine și a început să mă sărute peste tot.

- Nu-mi vine să cred că în sfârșit se întâmplă, mi-a șoptit.

- Da... nici eu, i-am zis eu crezând că asta vrea să audă.

Mi-am dat jos bluza și am rămas doar în blugi. A început să mă lingă pe gât și apoi să-mi sufle în ureche. Și-a ridicat și ea rochița până la sutien. Avea un ten măsliniu exact așa cum îmi place mie. Am dat-o de pe mine și m-am pus lângă ea și am început să o devorez. O sărutam pe gât, pe umeri și pe piept. Era frumos, aveam nevoie de treaba asta. Și dintr-o data, a început să geamă. "Da, îți place", mă gândeam eu. Și am început și mai pasional. Mi-am înfipt unghiile în pielea ei și o sărutam cu putere. Gemetele ei deveneau din ce în ce mai puternice. La un moment dat, am întors-o cu fața în jos, m-am urcat peste ea, i-am tras mâinile în spate și o țineam de ele și am început să o sărut pe spate. Și atunci a început

să geamă tare de tot. Nu mă-nțelege greșit, ador să aud o femeie când geme. Dar bă, parcă era prea de tot. Nici nu-I făceam mare lucru, doar o sărutam pe gât și cam atât. Nu avea cum să fie atât de excitată. Ea era în filmul ei, iar eu am zis că na, pana mea, poate așa se fute ea. O să încerc să ignor. Bă, dar gemea atât de tare și de fals încât la un moment dat m-am oprit. Eram la modul "bitch, chiar nu-s atât de bun. De ce te caci pe tine? Nu-ți fac nimic. Dacă acuma faci ca toate animalele, ce puii mei o să faci când o să ne futem? O să-ncepi să cânți muzică simfonică?".

- Hai peste mine, i-am zis.

S-a așezat peste mine și dansa din șolduri. "A, hai că e bine", mi-am zis. Se mișca destul de bine, revenisem la normal. Când la un moment dat, și-a pus palmele pe pieptul meu. Am crezut că mă cac pe mine și împlinesc minciuna pe care i-am spus-o Carminei. Băi, avea niște mâini atât de reci de zici că tocmai a ieșit din cavou. Într-adevăr, era frig afară, dar cum dracu' nu s-a încălzit până acum? Mă gândeam să-i spun să meargă la un doctor, că aparent are probleme cu circulația sângelui.

- Ce s-a întâmplat? m-a întrebat.

- Aa, nimic. Doar că ai mâinile cam reci și m-ai luat prin surprindere.

- Aaa, scuze. Nu mi-am dat seama. Dar știi ce nu am rece? Limba..

Și m-a descheiat la pantaloni și mi i-a dat jos. "Gata, de-acum nu mai are ce să se întâmple", mi-am zis. Ei bine... Stai să-ți zic. A început fata să-și facă treaba, iar eu stăteam pe spate și încercam să mă bucur. Bă, dar nu știa deloc. Habar nu avea ce făcea acolo, jur. Și crede-mă, noi chiar nu suntem pretențioși. Deci dacă ești fată și faci orice acolo jos, noi suntem mulțumiți. Nu trebuie să ai nu știu ce tehnică sau studii superioare. Băi, dar era horror. Ba mă mușca, ba mă zgâria, ba avea mâna uscată (ceea ce e foarte nașpa și dureros, apropos). Nimic nu era bine. Îți dai seama că nu am mai pățit până atunci să-mi pierd interesul pentru una în timp ce ea-mi face un sex oral. Mă simțeam și eu prost în momentul ăla. La un moment dat a început să se înece un pic. Dar pana mea, în primul rând, nu o am eu atât de mare încât chiar să te îneci așa cum părea ea să o facă. Și doi la mână, cred că s-a uitat la prea multe filme porno și încerca să imite ce a văzut pe acolo. Pe când, în viața reală, nu e ca în filmele porno. Nu e totul atât de dramatic, de ce căcat să încerci treaba asta? De ce să nu fii naturală? Nu mă înțelege greșit. Dacă chiar se îneca un pic la deep throat, nu era nimic deranjant. Ba din contră, chiar m-ar fi excitat mai tare. Dar la ea era clar că este teatru și că vrea să pară ceva ce nu e. Mă simțeam de parcă mi-o băgasem într-o ascuțitoare, era oribil. M-am tras la o parte, i-am tras repede chiloții jos și am zis că na, dacă tot sunt acolo, măcar să o fac. Problema era că în clipa aia, nu prea mai aveam cu ce. Și nu voia nicicum să se mai scoale. Mai ales după ce se întâmplase anterior. Dar nu puteam să o las așa. Mai ales că o refuzasem pe Carmina, mai ales că deja venisem

până aici și mai ales că ăsta trebuia să fie cantonamentul meu. "O să mă fuți cum nu am fost futut vreodată, nu? Mânca-mi-ai curul", mă gândeam eu.

- Ce s-a întâmplat, m-a întrebat ea.

- Păi, nimic. Nu știu, nu am mai pățit asta, i-am răspuns.

Nici nu puteam să-i zic adevărul că s-ar fi sinucis dracu'. Nu puteam să-i zic că e praf și că habar nu are să se fută. Mai ales că eu am făcut ceva sex la viața mea. Eu chiar aveam nevoie să mă facă să-mi doresc să o fut. Nu puteam, doar așa, că mi-a arătat ea țâțele și eu să sar direct în ea, maxim de excitat. Că nu eram virgin, nu era prima oară când vedeam niște țâțe. Aveam nevoie să o văd că-și dă interesul acolo.

- Hai să fumăm o țigară, i-am zis.

- Hai, dar hai să mergem în living că nu fumez în cameră, mi-a răspuns.

Acuma mai trebuia să mergem și în living.

- Ok, sigur, am răspuns.

Și am mers așa, cu blugii în vine și la bustul gol înspre living ca să fumăm. M-am așezat pe un fotoliu, pe întuneric și mi-am aprins o țigară. Stăteam și mă gândeam ce prost sunt și cum puteam să fiu eu cu Carmina în clipa aia. Când dintr-o dată, ea s-a așezat în genunchi în fața mea, mi-a tras pantalonii mai jos și a început. "Oh, great", mă gândeam. "Here we go again".

- Dar mai ușor, te rog, i-am spus.

- Ok, hai că încerc să fiu mai blândă.

Și parcă încet-încet, se descurca. Eu fumam, iar ea... ei bine, ai înțeles tu. Băi și cum trăgeam din țigară și mă uitam pe acolo, la un moment dat, văd o siluetă. Prima oară am crezut că mie se pare și nu am băgat în seamă. Am încercat să mă uit mai bine. Același lucru, văd o siluetă.

- Auzi, tu mai stai cu cineva, am întrebat.

- Nu, de ce?

- Sigur? Că mi se pare că e cineva aici...

- Ți se pare, nu are cine să fie.

- Ia uită-te în spate, totuși.

Ia telefonul de pe masă, îl aprinde și luminează zona aia. Și dintr-o dată, zice:

- Mihai??

- Ce? Ce Mihai? Cine e Mihai, am întrebat eu, trăgându-mi nădragii.

- Ce cauți aici, Mihai? țipă ea.

- Cine dracu' e Mihai? am țipat eu.

- Mihai e iubitul meu. Mă rog, fostul meu iubit...

CAPITOLUL IX

Dă-mi voie să-ți fac o recapitulare. Așadar, stăteam acasă la o tipă care nu părea a ști să se fută, fumam o țigară în curu' gol pe canapeaua ei rece și mi se lipiseră bucile de pielea canapelei, aia stătea în fața mea, în genunchi și în spatele ei era un tip care habar nu aveam cine este sau ce reprezintă.

- Îmi spune și mie cineva cine dracu' e Mihai? am întrebat rușinat.

- Ai zis că nu o să fii acasă în seara asta, nenorocitule! a urlat Iustina. Parcă trebuia să fii la bere cu porcii ăia ai tăi pe care-i numești prieteni.

Nu vreau să pun neapărat accentul pe asta, dar asta urla ca o descreierată pe acolo, iar eu încă eram pe jumate gol în fața a doi oameni pe care-i cunoșteam vag.

- De ce stai și te uiți ca prostul? Pleacă de aici! a strigat ea.

Nu vreau să par insensibil sau ceva, dar pune-te un pic în locul lui, oricine ar fi fost el. Putea să fie iubitul ei, frate-său, un prieten sau taică-său. Nu conta. Oricum ai da-o, nu vrei să fii în locul lui. Nimeni nu ar trebui să intre peste un alt tip în timp ce o fată pe care o cunoaște îi face chestii rușinoase cu gura mai jos de buric. Tipul nu schița niciun gest și pe bună dreptate, iar ea s-a ridicat din fața mea și a început să-l ia la palme. Timp în care, din nou, eu eram în curu' gol pe canapea.

- Pleacă, mă, de aici! Chiar ești nesimțit? țipa ea.

- Stai, nebuno, că am ieșit să beau un pahar de apă. Nu mai face ca toate animalele! a răspuns el.

- Păi ia-ți apă și dă-i drumul de aici. Nu vezi că sunt ocupată?

- Asta văd, a răspuns el.

Băi, tu-nțelegi ce se întâmpla acolo? Era incredibil. Nu m-am mai putut abține.

- Băăăă! Cine dracu' este creatura asta și de ce e aici?

- El e Mihai, zice ea. E fostul meu iubit. Dar n-ai treabă tu, a zis ea.

- Cum să n-am treabă? Și ce caută fostul tău iubit la tine acasă? am întrebat.

- Păi practic, e casa lui. Că am stat împreună și după aia ne-am despărțit. Și eu am rămas aici până îmi găsesc chirie.

- Ce, mă???

Ea continua să îi dea palme, aparent fostului ei iubit, Mihai. Ceva era greșit în imaginea asta. Eu stăteam pe jumate dezbrăcat pe canapea, ea tăbăra agresiv pe ăla, iar el, săracul, tocmai a intrat peste fosta lui iubită și un dârlău și toate astea în casa lui. Pe canapeaua lui. Pe stilul "dar chiar pe patul tău și pe muzica ta". Persoana greșită lua bătaie în toată ecuația. Gândește-te cât de penibil mă simțeam eu în clipa aia. Să stai în pula goală în timp ce o tipă îl bate pe gagică-său sau fostul sau ce-o fi el. Era greșit. Dacă era cineva care trebuia să ia bătaie, eu eram ăla. De obicei amantul ia bătaie. What is wrong with you people? Îmi venea să mă duc eu la el și să-i zic "Coaie, fute-mi una sau ceva. Enervează-te, fă ceva. Nu știu, înjură-mă. Dă-i o palmă ăleia, dar fă ceva!".

- Hai, mă, n-ai plecat? a zis ea. Ce te uiți ca la circ?

- Băi, Iustina, lasă, mă, omul în pace. O fi dracu' șocat, lasă-l să-și revină. Nu te mai lua de el, am intervenit eu.

Mie efectiv mi s-a făcut milă de el. Deși prietenă-sa era cea care făcea asta, mai degrabă el a gost ăla care a cam supt-o la faza asta.

- Hai, du-te și ia-ți apă și du-te în cameră, i-a spus.

- Liniștește-te, Iustina. Nu mai țipa la el. Mihai, vrei să-ți aduc eu niște apă sau ceva?

Ce-o fi fost în capul lui în momentele alea, nu o să știu niciodată. Cert e că nu mi-aș fi dorit să fiu vreodată în locul lui. N-am putut eu să merg la Carmina în seara aia. Nu, eu a trebuit să mă duc s-o fut pe vita asta. Așa-mi trebuie.

- Băi, îmi cer scuze, zice el într-un final. Nu am știut că Iustina e cu cineva și îi su... e ocupată. Mă duc să-mi iau apa și plec în camera mea că oricum mâine am antrenament. Have fun!

Antrenament? Tot ce puteam să sper era că sportul pe care îl practică e snooker-ul sau ceva. De genul ăsa. Și "have fun"? Ce fel de idiot își vede fosta iubită cu un tip și le urează să se distreze în casa lui, OMG! Dar până la urmă, cine sunt eu să mă pun în calea fericirii lui? Dar ce nu ți-am zis, este că acest Mihai, arăta de parcă era construit mușchi cu mușchi. Puteai să chemi copiii de clasa a 8-a să studieze anatomie pe corpul lui. Puteau să studieze și mitologie cu studiu de caz pe Adonis. Cam așa arăta băiatul ăla a cărui iubită urma eu să o fut. Cred că numai dacă se gândea să-mi fută una mi se învinețea un ochi. Avea bălanul un brand și un piept ce m-au făcut insant să înțeleg de ce ți-ai dori să fii iubita lui. Eu puteam maxim să fiu târfa lui. "Dă, Doamne să nu dea", mă gândeam eu. Bine că nu era

aprinsă lumina că dacă-l vedeam în toată splendoarea, cred că aia era. Nu de alta, dar nu voiam să-i murdăresc frumusețe de canapea.

Omul și-a luat apă și a plecat înspre cealaltă cameră.

- Așa... unde rămăsesem? a zis Iustina.

- Poftim? Tu eşti nebună? Tocmai ce a intrat prietenul tău peste noi și tot ce ai tu de spus e "unde rămăsesem"?

- Nu e iubitul meu. E fostul meu iubit. Ne-am despărțit acum două săptămâni. Hai dă-ți pantalonii ăia jos și lasă-mă să mă revanșez, mi-a spus Iustina, venind spre mine.

- Dar așa, pentru cultura mea generală, ce sport practică Mihai.

Dă play la melodia asta:

SKIZZO SKILLS - TU AI PE CINEVA

Ea, aşezându-se în genunchi din nou în fața mea, mi-a tras boxerii în jos, mi-a luat-o în mână, s-a uitat către mine și, cu o privire de căprioară inocentă, mi-a zis:

- Rugby!

Am înghițit în sec. Ceea ce speram să facă și ea mai târziu. Și fata, într-adevăr, a început de unde rămăsesem. Ce faci în situația aia? Pleci? Rămâi? Decizii, decizii... Am avut destulă aventură pentru seara aia și îmi doream să plec. Dar am rămas. Pentru Carmina. Mi-am reluat cantonamentul și urma să lucrez la bârnă. Totuși, Iustina, era al dracului de bună. Bine, nu am început noi cu dreptul, ce-i drept, dar toată lumea merită o a doua șansă. Așa că, am decis să i-o dau. Și șansa la fel. Am lăsat capul pe spate și m-am lăsat pe mâna ei. La propriu. Parcă era mai bine un pic decât prima oară, nu mai avea mâinile reci și simțeam că-și dădea interesul mai tare. Cred că a și excitat-o toată faza aia cu fostul ei iubit că na, dacă există un mic pericol în timpul sexului, parcă te face mai pasional cumva.

În fine. Decisesem să stau liniștit să mă bucur de seara asta atât cât se putea. La un moment dat mi-a stârnit interesul la maxim ca să zic așa și deja îmi doream mai mult. Îmi mai aprinsesem o țigară și mă relaxam. Deja mă gândeam la cum o să fie capitolul pe care o să-l scriu despre ea. Mi se pare mișto să fumezi o țigară în timp ce ți se face sex oral, s-ar putea să fie doar un fetiș de-al meu, dar mi se pare minunat. Ea rămas numai în sutien și bikini, ieșind ușor din rochița care încă-i acoperea corpul. Sex, frică și țigări. Dacă mai avea și o banană, mi-ar fi ridicat adrenalina la maxim. S-a ridicat după un timp, m-a luat de... aș putea să spun de mână, dar nu e chiar cum s-a întâmplat. Însă sunt sigur că îți poți imagina și tu ce și cum. Și am pornit spre camera ei. Ne-am așezat pe pat și m-am pus peste ea. Am început să o sărut și să mă rog să nu mai geamă ca o actriță de filme porno filmate cu telefonul și să mă lase să mă simt bine. Un căcat. A început. Zici că era orchestra din Viena și cântau toți cu viorile dezacordate. Așa că, i-am astupat gura cu

mâna și am continuat să o sărut. La un moment dat, i-am tras chiloțeii în jos și lucrurile urmau să înceapă.

- Ai un prezervativ? am întrebat.

- Da, vezi în noptieră, lângă pat.

- Am deschis noptiera.

Avea de toate acolo, de la reviste cu sfaturi greșite pentru femei, până la tampoane, bețișoare de ureche și geluri de spălare intimă. Avea de toate acolo, mai puțin prezervative. Cred că era și Elodia pe acolo, numai ce aveam nevoie nu era.

- Băi, nu sunt, i-am zis.

- Serios?

- Foarte serios. Ce căcat facem?

- Cum ce facem? Du-te și cere-i lui Mihai că sigur are.

- Ce să fac??

- Da, cere-i lui că îți dă. Are o grămadă.

- Tu ești dementă? Cum să-i zic să-mi dea un prezervativ că nu am cum să-i fut fosta iubită?

- Da, mă, stai liniștit, îți dă. N-are treabă, e ok.

Eram în fața unei decizii destul de dificile. Pune-te, te rog, în situația asta. Cum faci? Faza e că eram destul de excitat cât să n-o las baltă. Era clar, aveam două soluții: moarte sau labă. Ce puteam să fac? Ce să aleg? Da, ai dreptate. Am făcut alegerea pe care probabil oricine ar fi făcut-o. Mi-am luat boxerii pe mine, mi-am tras pantalonii, mi-am luat și bluza și am plecat din cameră.

Am bătut la ușă la Mihai.

- Da?

- Băi, scuze. Uite, eu sunt Andrei, nu am avut plăcerea mai devreme. Adică, mă rog, eu am avut plăcerea, dar nu de a face cunoștință cu tine.

- Salut! Eu sunt Mihai!

- Rugby, ha? Unde joci?

- Uite, la Dinamo.

- La Dinamo? Băi, ești dement? Păi eu sunt dinamovist de mic. Cea mai bună echipă ever, i-am zis.

- Aa, eu nu țin neapărat cu ei, dar acolo joc.

- Nici eu, dă-I dracu'. Ce voiam eu să te rog...

- Așa...

- S-ar putea să sune ciudat, dar...

- Poate deveni și mai ciudat? Ia să vedem, mi-a zis.

- Da, uite.. eu am vrut să plec și astea, dar iubi... Iustina a insistat să rămân și na.. mă-nțelegi...

- Încerc.

- Chestia este că... și te rog să nu-mi rupi capul sau ceva..

- Încerc...

- Poți să-mi împrumuți un prezervativ?

- Ce să fac?

- Exact asta am spus și eu. Dar ea a insistat să vin să-ți cer că cică n-ai treabă, că ești ok și ... te rog, nu da în față.

A deschis sertarul de la birou, mi-a aruncat un prezervativ. Iustina țipa din cealaltă cameră:

- Sper să-ți vină prezervativele lui!

Holy shit, bitch, are you trying to get me killed? Mihai a făcut o grimasă pe față.

- Ha ha! Ce glumeață e. În sensul că o să-mi fie mare, asta a vrut să zică, Mihai. Să nu te superi. Te rog. Nu mă ucide!

- Vrei să vin să-ți fac și preludiul?

- Nu, sunt ok.

- Închide ușa după tine!

Nu-mi venea să cred. Efectiv, eram șocat. Era clar că nu i-a picat bine, dar ce era să facă? I se zvâcnea un pic o venă pe frunte când am ieșit din camera lui. Oo, Mihai, cred că noi am putea fi prieteni buni. De fapt, nu cred. Sunt sigur de asta. Până la urmă și mie și lui ne place de prietena lui. Am fugit ca ars și m-am întors la Iustina. Stătea goală pe pat.

- Mult ți-a mai luat!

Mi-am pus repede prezervativul, nici măcar nu mai aveam pe ce, dar nu mai conta. Voiam să se termine cât mai repede treaba asta și să plec dracului acasă. Am început să ne futem. Mă uitam la ea și mă gândeam "sper să-mi placă futaiul ăsta că s-ar putea să fie ultimul din viața mea". Eu pompam și ea gemea. Mamă, sper să nu audă ăsta că dracu' mă ia. Îi tot băgam degete în gură, i-o tot astupam cu palma, numai să nu mai țipe în halul ăsta.

- DA! DA! Ce bine e! Ce-mi place! De când îmi doream asta! zicea Iustina printre gemete.

- DE MAXIM DOUĂ SĂPTĂMÂNI CĂ PÂNĂ ATUNCI AVEAI IUBIT, încercam eu să contracarez.

- DA! AȘA! Fute-mă! Vai ce bine e!

- HEI, CHIAR NU SUNT AȘA BUN, NICI NU MĂ COMPAR CU FOSTUL TĂU PRIETEN, ziceam eu.

Eu o futeam pe ea și mă gândeam numai la el.

- Oo, Doamne. Da, acolo! Acolo!

"Taci în Paștele mă-tii că aude ăla și mă joacă în picioare", mă gândeam eu.

Oare cu ce a greșit omul ăsta în viață să dea peste așa o târâtură? Săracul de el. Eram speriat, stresat și îmi doream să se termine cât mai repede. Cred că m-a ținut vreo 10 minute și mi-am dat drumul. Eram fericit că încă sunt în viață.

- Serios? Atât? a zis ea.

- ...

- Păi nu a fost deloc cum era în poveste.

- Păi aia e poveste, taci dracu' din gură, i-am răspuns. În poveste nu am mai făcut niciodată sex temându-mă pentru viața mea.

- Mda, dezamăgitor.

- Ee, na, ce să-ți povestesc. Privește partea bună a lucrurilor. Măcar ajungi în poveste

- Da, mă piș.

- Pișă-te! Și nu uita să te și speli. Eu am plecat de aici. Sunteți nebuni! Amândoi!

Am cunoscut ceva oameni dubioși la viața mea, dar ca ăștia, niciodată. Cum frate să-i dai unui dârlău și prezervativ ca să-ți fută fosta iubită? Doamne ferește! Așa ceva...

Am plecat spre casă, am făcut un duș și m-am culcat. Noaptea aia trebuia să nu se mai repete niciodată. M-am trezit a doua zi pe la 2 după amiaza. Mi-am aprins o țigară și mi-

am făcut o omletă. Asta e mâncarea bărbaților. Omleta. Și sandvișurile. Asta știm să gătim. Și ne e bine așa!

În fine.. mi-am luat telefonul în mână și i-am scris Carminei un SMS.

"Hei! Scuze pentru aseară, nu eram chiar în apele mele. Ce zici, ne vedem azi la o cafea?"

Și așteptam să îmi răspundă să văd dacă mai am vreo șansă. La un moment dat, a bătut cineva la ușă. Am deschis. Nu mi-a venit să cred ce vedeam.

CAPITOLUL X

- Carmina?, am întrebat surprins. Tocmai ţi-am trimis mesaj.

- Da, ştiu, dar am zis să vin direct la tine să te scot la prânz, mi-a răspuns zâmbitoare.

- Foarte bine ai făcut. Lasă-mă puţin să mă îmbrac şi mergem. Simte-te ca acasă, i-am spus. M-am dus sa trag câteva haine pe mine. Mă bucuram că a venit şi chiar a fost o surpriză plăcută. Se pare că totuşi minciuna aia cu stricatul la burtă a fost o decizie bună. Poate nu a fost cea mai ortodoxă, cea mai corectă şi nici măcar la o oarecare distanţă de adevăr, dar a funcţionat. Poate venise şi vremea mea, era timpul să îmi meargă mai bine pe plan sentimental. M-am îmbrăcat şi am ieşit în oraş. Am mers la o cafenea de fiţe, aşa cum îi plăcea ei. Nu era chiar mediul meu natural, dar până la urmă dragostea înseamnă schimbare şi acceptare.

Poate că nu trebuia să o mai ard eu boem rebel şi să fac mereu doar ceea ce vreau eu. Poate că venise vremea să învăţ să mă iau şi după celălalt. Poate Carmina era fata pentru care puteam să fac asta.

Am început să povestim şi să ne amintim căcaturi. Mi-a zis ce a mai făcut ea între timp, i-am spus şi eu cum mi-am petrecut ultimii ani din viaţa şi tot aşa.

- Băi, mai ţii mine cum te-ai băgat in seamă cu mine? m-a întrebat.

- Cum să nu? Nici nu ştii cat m-am chinuit să concep planul ăla ca să-ţi atrag atenţia. Cum m-am aşezat pe canapea lângă tine la petrecerea aia de rahat şi am început să agit berea. Doamne!

- Am pus mâna pe cheiţa de la bere. Am tras de ea şi dintr-o dată berea a început să ţâşnească în toate direcţiile: pe mine, pe tine şi pe canapea. Tu te-ai ridicat în picioare şi ai ţipat:

- Băăăăii ce căcat faci, eşti prost?

Iar mai târziu eu ţi-am spus:

- Lăsând la o parte evidenţele, ştii care e partea amuzantă? Peste jumătate dintre masculii de aici te-au abordat, iar restul şi-ar fi dorit, dar nu au avut curaj. Iar eu am reuşit să te ud fără să vorbesc cu tine, măcar.

Linişte totală. Nu ai plecat de acolo, se vedea că eşti iritată, iar asta însemna că planul meu mergea excelent. Am prins curaj şi m-am uitat din nou la tine şi ţi-am spus:

- Oricum erai în centrul atenţiei şi până acum, nu s-a schimbat nimic după ce te-am stropit eu cu bere. Şi cred că, dacă le-aş cere, toţi mi-ar da nişte bani în momentul ăsta pentru că le-am oferit o astfel de privelişte. Ca şi cum aş fi peştele tau, ştii cum zic?

- Adică ma faci curvă? ţi-am spus, m-a completat ea râzând. Iar momentul meu de glorie a fost această replică.

M-am uitat fix în ochii tăi şi ţi-am spus:

- Nu! Tu nu cred că ai putea vreodată să fii curvă! Scuză-mă că te-am stropit.

- Şi am plecat.

- Băi, da. Mi-ai dat eroare, efectiv. Nici nu ştiam ce s-a întâmplat exact şi stăteam acolo ca proasta, udă de bere şi toţi se holbau la mine.

- Dar ce s-a întâmplat după aia? De ce nu ai vrut să fie ceva între noi?, am întrebat-o.

- Hai, zi-mi. Oricum nu mai contează acum. Ultă-te la noi, o luăm de la zero. Dar măcar pentru cultura mea generală spune-mi!

- Foarte simplu, Andrei, îmi era frică, pentru că ştiam că mă voi îndrăgosti de tine. Şi nu îmi doream asta.

- Dar uite că viaţa ne oferă surprize la fiecare pas, i-am spus eu.

- Aşa e. Să ştii că mi-a părut rău multă vreme după aia. Dar nu mai aveam ce să fac, a spus Carmina.

- Asta e adevărat, am concis eu.

- Dar uită-te la tine... Ai scris o poveste, nu-mi vine să cred. Când am citit-o, mi s-au lipit ochii de ea. Nu ştiam dacă eşti chiar tu şi aveam emoţii să văd dacă apar şi eu. Şi, când am citit partea aia cu Alina care te ducea la party-ul ăla, mi-a stat inima. Stai să-ţi arăt ceva...

- Ia să văd!

- Mai ţii minte ce melodie ai asociat capitolului cu mine?

- Da! Aia de la Faydee. Can't let go, i-am zis.

- Ia sună-mă un pic.

Am intrat în agendă şi am făcut-o. I s-a aprins ecranul de la telefon şi a început să cânte melodia respectivă.

- De-atunci am pus-o la ringtone. A însemnat foarte mult pentru mine. Şi felul în care m-ai descris, Doamne! M-ai citit cum nu a făcut-o nimeni altcineva. Era cu totul şi cu totul ireal.

Dă play la melodia asta:

FAYDEE - CAN'T LET GO (CANDLELIGHT REMIX)

Şi uite-aşa începea povestea mea şi a Carminei. Atunci, în ziua aia, ne-am cuplat. Era totul de vis. Făceam toate chestiile împreună, eram mereu unul în preajma celuilalt şi era minunat. Ca în orice relaţie la început. Dar după un timp începi să cunoşti mai bine omul cu care îţi împarţi singurătatea şi momentele zilnice.

Şi am început să vedem lucruri pe care nu aveam cum să le observăm la început. Ea voia mereu să aibă dreptate, lucru care mă scotea din minţi. OK, orice femeie e construită în felul ăsta, dar ea o ducea la un cu totul şi cu totul alt nivel. Orice căcat, orice discuţie, orice părere, ea trebuia să aibă ultimul cuvânt. Ea trebuia să fie aia care închidea discuţia. Pot să înţeleg asta, dar nu sunt nevoit să suport. Pot să înţeleg, pentru că atunci când eşti o pizdă bună, trăieşti un pic în alt univers decât noi, ceilalţi. Şi asta din cauza libidinoşilor de pe Facebook care şi-ar da viaţa ca să te poată fute şi îţi acceptă toate căcaturile.

Dacă tu te uiţi la cer şi spui că e verde, ei or să fie de acord cu tine, ştergându-şi uşor băluţa din colţul gurii. Dacă tu spui că Dracula a fost un domnitor român din secolul al XIX-lea, ei o să-ţi spună: „Da, pisi. Şi ce domnitor". Dacă tu te pişi pe o pisicuţă, ei o să-ţi zică: „Normal, dă-o-n morţii ei de mâţă. Prea se uita urât la tine". Şi asta nu e bine, pentru că tu nu vrei să pricepi că eşti o pizdă banală şi reprezinţi un clişeu. Şi, când dai de unul mai răsărit la minte, ăla n-o să poată accepta fumurile şi o să-şi bage picioarele de urgenţă. Sigur, nu era cazul Carminel, ea era şl inteligentă. Dar când tu trăieşti in filmul Yes Mau şi toată lumea îţi spune "da" la orice vrei tu, când vrei tu, dacă vrei tu, e inevitabil să nu crezi că ţi se cuvine totul. Şi pentru noi, muritorii de rând, asta e o problemă.

Altă chestie care nu îmi plăcea la ea era faptul că adora să fie în centrul atenţiei şi vrăjea pe net cu toţi rataţii. Nu mă înţelege greşit, toate vrăjesc pe net cu alţi tipi. Numai eu ştiu cu câte tipe care apăreau a fi într-o relaţie pe Facebook am stat eu la poveşti nemuritoare. Dar în privat, în pana mea!!! Carmina o făcea la vedere, în comentarii. Numai pupici şi inimioare erau la orice postare. Şi la un moment dat te saturi de căcatul ăsta. Nu vrei să-ţi vezi iubita că dă like-uri, se pupă virtual şi flirtează pe net cu toţi rataţii. Dar nu era vina ei. Aşa a fost obişnuită. Avea nevoie de atenţia asta ireală, practic. De băgarea în seamă, voia să simtă mereu că ea contează şi pentru alţii şi se hrănea cu ideea asta. Ori mie nu-mi plăcea lucrul ăsta.

Dar să spunem că puteam să trec cu vederea chestiile astea. Însă ceea ce nu am cum să accept sub nicio formă şi sper să înţelegi şi tu, pentru că nimeni nu trebuie să fie pus în postura asta, este faptul că încerca să mă controleze la fiecare pas. Avea faze din alea gen „dar cum ai făcut jumătate de oră de la Universitate până la Romană? Că în mod normal faci 10 minute". Că m-am oprit să mă piş în Paştele mă-tii. Ce căcat? Stai cu cronometrul după tine? Şi mereu, mesaje şi telefoane la fiecare pas. OK, e drăguţ până la un punct, dar de la un moment încolo ai nevoie şi tu de nişte timp, să fii cu tine însuţi. Nu ai nevoie de una care-ţi fute mereu creierii şi nu poţi nici să mergi la baie fără să-i dai raportul. Discuţiile interminabile la telefon au şi ele farmecul lor, dar la un moment dat te plictiseşti de ele. Că trebuie să mai facem lucruri in viaţă. Nu putem doar să povestim prostii toată ziua, că murim dracului de foame. Mereu se supăra dacă voiam să fac ceva ce nu o includea pe ea, de fiecare dată când voiam şi eu să ies în oraş să beau o bere, zici că-i spuneam că vreau să-i ucid câinele şi dacă, Doamne fereşte, trebuia să plec prin ţară cu show-urile de stand-up, era capătul şi mântuirea mea.

OK, mi-a citit povestea, ştia de ce sunt în stare. Dar ştia asta înainte să fie cu mine, nu a aflat pe parcurs. Când te cuplezi cu un om, îl iei cu bagaj cu tot. Nu poţi să alegi doar părţile bune şi pe cele rele să le omiţi. Dacă era ceva foarte clar, era faptul că aparţineam unor lumi diferite. Ea voia în cluburi de fiţe, cine romantice şi atenţie totală, iar eu nu suportam niciuna dintre ele. Era contrar valorilor mele.

Într-o zi i-am reproşat toate astea şi ne-am certat. A fost cea mai intensă ceartă dintre noi doi, dar erau nişte lucruri care trebuiau spuse. Aşa că am făcut-o.

Eu m-am răcorit, ea s-a răcorit şi vreo două ore nu ne-am spus nimic. Stăteam în aceeaşi cameră, dar nu ne vorbeam. Ea plângea. Zici că eram într-o telenovelă.

„You got me working overtime, all day... Just to see that pretty smile up on your face" nu mai era valabil. Adică era, dar numai prima parte. Obosisem. Mă simţeam extenuat.

La un moment dat, şi cu asta m-a dat total pe spate, s-a uitat la mine şi mi-a zis:

- Andrei, nu cred că merge între noi.

- Aşa e. Nu prea merge.

- Şi cred că abia acum mi-am dat seama de ce.

- De ce? am întrebat-o.

- Păi nu e clar?

- Probabil că e. Nu merge, pentru că....

- Pentru că tu nu eşti pregătit să ai o relaţie, mi-a spus întrerupându-mă. Pentru că eşti egoist şi superficial şi nu ştii să apreciezi o femeie ca mine. Tu nu-ţi doreşti o relaţie, tu vrei alte lucruri. Şi eu m-am săturat de imaturitatea ta şi de copilăriile tale.

- Ce???

- Exact ce-ai auzit. Du-te la pizdele tale şi lasă-mă pe mine în pace! Să te ia dracu'!

- Eu nu pot să am o relaţie???

- Da!!! Pleacă de-aici! Lasă-mă-n pace! a ţipat ea plângând.

Deci ea asta înţelesese din viaţă. Din viaţa mea împreună cu ea. Din viaţa noastră. Că eu sunt incapabil să am o relaţie. Nu mai era nimic de spus. Absolut nimic.

Nu mai avea sens să încerc să îi explic că nu e aşa. M-am ridicat. Ea şi-a turnat nişte whisky într-un pahar.

- Pleacă! Pleacă de-aici! Nu vreau să te mai văd, mi-a spus.

- Serios?

- DA! Ieşi afară!

- Ieeeeşi!!!!!

Plângea şi urla ca o descreierată. Nu aveam cum să o calmez. Nici nu avea rost. Se terminase. Am ieşit şi am trântit uşa în urma mea. La două secunde s-a auzit cum s-a spart ceva. Aruncase după mine cu paharul de whisky. L-a izbit de uşă.

- Tee urăăăăăăăăsc!!!! s-a auzit în urma mea. S-a cutremurat scara blocului.

Please don't go...Please don't go...Don't let me go...

Atât mai auzeam. But you see...I already did.

CAPITOLUL XI

Nu mai aveam nevoie de relații serioase. Fuck it, sunt prea tânăr pentru căcatul ăsta. E foarte greu să găsești pe cineva căruia să-i suporți toate prostiile, mai ales dacă tu nu ai nici 25 de ani.

Până la urmă, eu am încercat. Și cât mi-am dat interesul numai eu ştiu. Chiar am vrut s-o fac să meargă, dar a fost imposibil.

Cred că suferеam. Nu eram sigur, dar cred că ăsta era sentimentul. Însă asta nu e o problemă pe care câteva tone de alcool și multe banane să nu o poată rezolva. Am șters numărul de telefon al Carminei, mi-am făcut proviziile şi m-am apucat să scriu. Și c-am aşa se derula viața mea: ziua scriam și noaptea mă spărgeam. Și tot aşa.

Făceam și stand-up de câteva ori pe săptămână, eram OK cu banii și începusem să o ard din ce în ce mai des cu un prieten, Alin. Știi cum se zice, unde-s doi, puterea crește. Beam împreună, povesteam tot felul de căcaturi și găteam aripioare cu sos picant. Și apoi mâncam și câte o banană și ne uitam la filme și la pizde pe Facebook. Era chiar mişto ce se întâmpla și nu aveam timp să mă gândesc la Carmina. Se mai întâmpla uneori, înainte să mă culc, să apară nenorocita prin capul meu, dar o alungam cu încă o sticlă de bere. Sau vin. Sau vodcă, depinde ce era. Aveam tot felul de discuții filosofice cu Alin, era la ordinea zilei. La un moment dat mi-a zis:

- Bă, știi ce-ar trebui să facem noi?

- Ce?

- Să luăm o Curvă, frate.

- Păi nu facem noi?

- Eu am cont pe nimfomane.ro, luăm de care vrei tu.

Ca o paranteză, dacă nu știi ce e site-ul, să-ți explic. Așadar nimfomane.ro e un site unde târfele își pun anunțuri și poze. Și clienții le fac recenzii după aia ca să vadă și alții și să știe dacă merg sau nu la o anumită tipă. De la cum e în casă la ea până la cum o suge și ce chestii dubioase e dispusă să facă, găsești totul în recenzii. Deci nu prea ai șanse să iei țeapă dacă vrei să merg la curve în București, pentru că accesezi site-ul și ai acolo tot ce ai nevoie. Și totul e superprofi făcut, așa că trebuie să fii destul de prost ca să dai de una care să te jefuiască sau ceva. Navigând pe site, am tot citit recenzii și am constatat că sunt multe care fac sex anal, dar nu acceptă să le săruţi. Deci poți să le sodomizezi fără problemă, câtă vreme nu te apuci să devii romantic. Nu ştiu voi cum sunteți, dar eu prefer oricând să fiu sărutat de un libidinos decât să-mi introducă chestii undeva. Dar ăsta-s doar eu. Deci, dacă trebuie neapărat să o fac și aş avea doar aceste două opțiuni, clar alegerea mea ar fi asta. Dar poate-s eu pretențios, mă rog.

- Păi da, dude, mi-a zis Alin, dar eu vreau una care să mă lase s-o bat, să-i fac ce vreau eu, s-o trag de păr, s-o plesnesc peste față și tot felul de chestii de genul. Și greu găsești din astea.

- Lasă, mă, că sigur sunt. Ne uităm acolo și găsim.

- Tu ce vrei să-ţi iei?

- Băi, eu aş vrea una din aia la vreo 30 de ani, să fie tatuată și să știe să se fută ca lumea. Să mă fută de să nu ştiu cei cu mine. Una experimentată, gen.

- Ee, păi din astea sigur găsim. Băi, dar stai aşa, mi-a venit o idee. Am văzut eu pe nimfomane.ro că sunt din astea pe care le închiriezi cu ora. Și putem pune amândoi bani și o futem amândoi. Separat.

Mă bucuram că a zis și cuvântul separat, pentru că mi se pare foarte gay ca doi tipi să o futǎ în același timp pe o tipă. În primul rând că ni se ating pulele. Eu nu aş putea să-l mai privesc pe omul în ochi după aia. Plus de asta, dacă el o are mal mare ca a mea? Aia o să vrea să-l futǎ mai mult pe ăla și ar mai veni și la mine din când în când, doar aşa, din milă. Aş face sex și m-aş simţi prost în același timp. Plus că eu am o pulă normală, dacă dau peste un partener din care se trage din rasa cabalină? Ce căcat? Nu vreau așa ceva. Și sunt prea egoist ca să împart o femele cu încă un bărbat. Dar nu puteam să-mi imaginez cum să stau cu o prostituată, să facem sex și după 28 de minute să aud o bătale în ușă și o voce să-mi spună "vezi că mai ai două minute, încearcă să termini"

- Lasă, dude, că luăm separat. Cred că e mai înțelept.

Alin era genul de bărbat pentru care femeile erau obiecte și îi plăcea să le domine total. Îi plăceau tipele excentrice și exotice și era foarte bun la jocul de-a fututul. La un moment dat eram într-o mașină cu el și cu încă doi dârlăi, era cald și eu am zis:

- Mamă, abia aștept să ajung acasă, că mam iritat între picioare. Trebuie să fac un duş.

La care el a zis:

- Da, ştiu cum e. E nasol. Mai păţesc şi eu asta când mă epilez la cur.

Noi toţi am rămas stop-cadru.

- Când te epilezi la ce, mă? am întrebat.

- Păi da, mă, zice el. Că trebuie să te epilezi. Nu-mi spuneţi că vouă nu vă place să vă dea o femeie limbi în cur.

Era să facem accident. Am izbucnit cu toţii în râs şi i-am zis că, normal, că nu avem fetişuri din astea. Iar el se comporta de parcă nu pricepea ce a fost cu reacţia aia din partea noastră. În capul lui, i se părea că zisese ceva de genul"cum, voi nu vă puneţi miere in ceai"? Şi, cumva, noi eram ăia ciudaţi.

În fine, ideea era că era mişto să petrec timpul cu el şi chiar am avut ce învăţa din experienţele lui.

Și uite-aşa, încet-încet, în câteva luni, nici nu îmi mai aminteam de Carmina. Nu cred că există suflete pereche, ci oameni care se pun de acord să-şi suporte căcaturile pentru tot restul vieţii.

Decisesem să-mi văd de stand-up şi să las un pic "iubirile" pe planul doi. Aşadar mi-am programat un turneu prin ţară. Am fost prin o grămadă de oraşe unde am întâlnit oameni foarte tari, am făcut sex cu tipe foarte mişto şi am băut şi mâncat banane într-o veselie. Terminasem pe Ardeal, urma să vin în Bucureşti o săptămână, şi în weekendul următor, aveam spectacol la Constanţa.

Am mers acolo, totul bine şi frumos, am făcut spectacolul şi urma să mă duc să-mi iau banii şi să plec spre Bucureşti. Au venit oamenii la poze, am mai stat câteva minute de vorbă cu ei şi seara urma să se încheie. Insă la un moment dat s-a făcut linişte în capul meu. Muzica nu mai exista, oamenii dispăreau unul câte unul, iar mâinile începeau să-mi tremure. Am început să transpir şi mi se îngroşase respiraţia. Pentru că da, spre mine, venea EA. Era Anemona. Nu puteam să cred. Ea zâmbea şi se îndrepta spre mine. Nu cred că abusesem niciodată aşa emoţii ca până atunci. Efectiv mă bucuram ca un copil când îi dă maică-sa ţâţă. Deja în mintea mea se auzeau acordurile din "Aş renunţa la viaţă şi la mine, aş renunţa la tot doar pentru tine". Nu mi-aş fi imaginat niciodată că o s-o mai văd. Nu aş fi îndrăznit să mă gândesc că voi mai avea ocazia vreodată să îi simt prezenţa. Secundele erau infinite, iar Anemona numai nu ajungea lângă mine. Savuram fiecare mişcare a corpului ei, fiecare pas, fiecare privire rătăcită pe care mi-o acorda. Era mai frumoasă ca oricând.

Nu îmi amintesc ce am vorbit, ce mi-a zis, ce i-am răspuns. Era de parcă eram hipnotizat. Şi poate chiar eram. Nicio femeie nu mă mai făcuse să simt asemenea lucruri prin simpla ei prezenţă.

Singurul lucru pe care îl ştiam sigur în momentul ăla era că în mod clar nu o să mă întorc la Bucureşti în seara aia.

Dă play la melodia asta:

NELLY & KELLY - GONE

Mereu am crezu8t că nimic nu e întâmplător şi că tot ce trăim are un motiv. Suntem prea cinici ca să mai putem crede în coincidenţe. Şi de ce să o facem? De ce să nu luăm lucrurile ca atare şi doar să ne bucurăm de ele?

- Unde ai cazare? m-a întrebat.

- Nu am. Trebuia să plec înapoi la Bucureşti.

- Vino, mi-a zis. Rămâi la mine în seara asta.

Wow, cât de dor îmi era de tupeul ei. De cât de direct spunea tot ce avea pe suflet fără să se ascundă, fără să-i pese de ce se va întâmpla. Încă era exact ceea ce aveam nevoie şi, da, încă o doream. Nu mă mai gândisem la ea de atât de mult timp, încât nu mai ţineam minte cum era să fie prin preajma mea. Nimeni nu poate să explice sentimentul care mă încerca în clipele acelea. Îmi vine atât de uşor şi atât de greu totodată să scriu aceste rânduri, nici nu poţi să-ţi imaginezi. Mi se pare că, oricum aş scrie, tot nu aş reuşi să te fac să empatizezi cu ceea ce trăiam eu atunci.

Dacă pentru a-ţi găsi femeia perfectă trebuie să treci prin tot ce am trecut eu, aş face-o de încă un milion de ori. Nici măcar nu era vorba despre atracţie fizică. Ştii cum era? Era ca

şi cum al pune centura de siguranţă şi ai auzi clinchetul ăla care te anunţă că ai nimerit exact locul şi că s-a umplut un gol. Se potrivea perfect. Nu ştiu dacă e cea mai bună comparaţie, dar sper că înţelegi. Totul îmi revenea în minte: Ramona, nebuna de Alina, fetele de prin cluburi, Carmina, Iustina, dar mal ales Anemona. Când a venit în Suceava şi m-a făcut să par supermacho în faţa Ramonei şi a prietenilor mei, cum am conspirat cu maică-mea pentru a-i face o surpriză, cum am mers la manele şi ne-au dat interlopii o cameră la hotel, cum am luat bătaie din cauza el, cum plângeam amândoi în autogară, cum a fost dată afară din cauza mea, cum a dansat cu Carla, totul. Absolut totul. Doamne, prin câte am trecut împreună. Să fi fost asta iubirea? Îmi doream să-i dau tot ce am, voiam să îi spun că toţi banii pe care o să-i am de-acum înainte o să i-i dau el, dar nimic din ceea ce aş fi putut să-l promit nu descria nici pe jumătate sentimentul pe care mă făcea să-l am in clipa aia.

Până atunci am crezut că am iubit de mai multe ori, dar cu timpul am realizat că nu am iubit niciodată. Ori era obsesie - cum fusese cazul Ramonei -, ori era consolare, aşa cum fusese cazul Alinei, ori era orgoliu, aşa cum fusese cazul Carminei. Dar, după ce au trecut, mi-am dat seama că nu a fost vorba despre iubire. Vezi tu, sentimentele astea pot fi foarte ticăloase de multe ori. Pentru că pot deveni foarte uşor miraje. Te pot face să crezi nişte lucruri care nu sunt adevărate, sunt doar trăiri de moment. De asta mereu trebuie să te dai un pas înapoi şi să reflectezi asupra situaţiei. Eu nu suport cuplurile alea care e clar că nu se mai înţeleg, dar rămân împreună din comoditate. NU! Dacă vă certaţi des, dacă te oboseşte când trebuie să te vezi cu el/ea, dacă preferi să fii singur în loc să fii cu persoana de lângă tine, îmi pare rău să-ţi zic, nu sunteţi făcuţi unul pentru celălalt. Doar amâni inevitabilul. Şi ăsta e un lucru rău, pentru că veţi a|unge să vă urâţi. Şi ceea ce pornise ca un basm se va termina ca un film de Quentin Tarantino.

Am ajuns la ea, ne-am aprins o ţigară şi am început să vorbim. Povesteam nimicuri, dar ne sorbeam fiecare cuvânt de parcă era cel mal important lucru pe care l-a spus cineva vreodată.

- Am un sentiment ciudat, Anemona, l-am spus.

- De ce?

- Pentru că am 25 de ani şi nu ştiu încotro se îndreaptă viaţa mea. Toate întâmplările pe care le-am povestit m-au ajutat să mă maturizez şi să-i înţeleg mai bine pe oameni şi lumea. Cartea asta m-a făcut faimos, unde mă întorc pe Facebook văd citate din Suge-o, Ramona!, o grămadă de oameni au auzit de ea, câteva sute de mii au şi citit-o, mulţi au încercat să facă bani pe spatele ei şi să profite de mine, dar, per total, a meritat. Oamenii vin la spectacole în număr mai mare decât până acum, femeile îmi trimit mesaje că vor să mă fută pe toate site-urile posibile şi bărbaţii vor să dea mâna cu mine şi să ne pozăm împreună. Şi îţi jur că mi se pare extraordinar şi chiar nu mă cac pe mine când spun că nu mă aşteptam să se întâmple aşa ceva şi n-aş fi crezut că va avea atâta succes povestea asta.

Ea s-a uitat la mine şi mi-a zâmbit cu ochii strălucind.

- Ştiu, dragule. Mă bucur nespus pentru tine.

M-a luat în braţe şi m-a sărutat pe frunte.

- După toate păţaniile astea şi după ce mi-am deschis sufletul pentru atâţia, ce ar mai putea să te surprindă la mine? am întrebat-o.

- Ei, dragule, avem atât de multe de trăit împreună, încât nici nu o să conteze ce s-a întâmplat cândva in viaţa ta, în a mea sau în a noastră.

- Anemona...

- Da?

- Eu cred că...

Mi-am curăţat gâtul şi mi-am tras gulerul tricoului.

- Ce crezi. Andrei?

- Că...

- Căăăă?

- Că te iubesc!

A tăcut. S-a uitat la mine cu ochii lungi. Apoi a zâmbit.

- Eu...

- Eu încă te iubesc, mi-a spus.

- Nici nu ştii cât de greu mi-a fost fără tine! Am fost până în iad şi înapoi de două ori. Nu vreau să mai merg acolo.

M-am ridicat, am luat-o de mână şi mi-am pus braţele în jurul ei. Era ca un dans superb, dar fără muzică. Sufletele noastre s-au reunit. Am început să ne sărutăm exact ca atunci când eram în Mamaia, în urmă cu opt ani. Mi se părea neschimbată, era aceeaşi femeie minunată care mă fascinase de prima oară când am văzut-o.

Toate partidele de sex dintre mine şi Anemona ţi le-am povestit în amănunt, alături de toate detaliile aferente. Pe asta însă nu o să o fac. Pe asta o să o ţin doar pentru mine. A fost pentru prima oară in viaţa mea când am făcut dragoste, cred. Ne-am devorat unul pe celălalt, ne-am regăsit şi, practic, ne-am reîntregit. Unele lucruri trebuie să rămână nespuse. Din respect pentru Anemona, nu voi povesti ce s-a întâmplat. E de-ajuns să îţi spun că ne-am sărutat încontinuu, ne-am ţinut de mână şi am adormit unul în braţele

celuilalt. Şi, după ce am terminat, ea încă tremura. A fost o experienţă cu adevărat Incredibilă.

- Andrei, dacă tu vrei, eu mă mut la Bucureşti pentru tine. Mi-am dat seama că jobul, stabilitatea, banii sau prietenii nu înseamnă nimic dacă nu ai cu cine să le împărţi. Acum mulţi ani ţi-am spus că viaţa mea e în Constanţa şi că între noi nu are cum să fie nimic. M-am răzgândit, viaţa mea nu e în Constanţa. Viaţa mea eşti tu.

CAPITOLUL XII

Dă drumul la aceasta melodie înainte să te apuci să citeşti:

ALEX VELEA - DEFECTUL TĂU SUNT EU

În sfârşit era linişte. Aveam tot ceea ce mi-am dorit vreodată. Mă mutasem cu Anemona la Bucureşti, trăiam cu adevărat un vis. Anemona mi-a spus cândva că, de cele mal multe ori, dacă o poveste nu are happy-end înseamnă că nu s-a terminat cu adevărat. În fiecare zi mă învăţa ce înseamnă iubirea şi mă lăsa să o descopăr în felul meu, din ce în ce mai intens. Era perfect. Era perfectă.

După toate chestiile prin care am trecut - fie împreună, fie separat -, am reuşit să devenim un cuplu în adevăratul sens al cuvântului. Ea îşi găsise un job la Bucureşti, eu aveam stand-up-ul şi totul mergea excelent.

Lunile treceau şi nouă ne era din ce în ce mai bine. Abia aşteptam să vin acasă să o văd, să o sărut şi să stăm împreună, să ne punem un film şi după aia să-l oprim ca să ne futem. Nu! De fapt, ca să facem dragoste. În sfârşit aflam şi eu ce înseamnă asta. Aveam mereu bere în frigider, bananele erau la discreţie şi făceam toate chestiile împreună. Cine-ar fi crezut? Îmi plăcea să-i fac toate poftele, îmi doream să-i ofer tot ceea ce merita, pentru că era cu adevărat un suflet frumos.

Îmi accepta toate defectele, mă înţelegea când nu aveam chef de ea şi atunci când aveam treabă, nu mă cicălea. Era şi normal, avea 28 de ani, era o femeie în adevăratul sens al cuvântului.

Sexul era... Ooo, Doamne! De fiecare dată zici că ne atingeam pentru prima oară. Îmi plăcea să o privesc atunci când eram în pat. Să-i văd faţa, să-i urmăresc zâmbetul şi reacţiile. Până atunci mereu îmi băgăm capul în pernă şi mă gândeam la alte tipe ca să-mi dau drumul mai repede. Dar nu cu ea. Cu ea savuram fiecare moment şi fiecare atingere. Îi plăcea să o trag de păr şi să o muşc şi se excita la flecare palmă pe care i-o dădeam peste fese. Uneori mă gândeam că e prea frumos ca să fie adevărat şi că nu merit aşa ceva. Era pentru prima oară în viaţa mea când puteam să spun că sunt fericit şi că înţeleg acel sentiment despre care auzisem atât de multe poveşti.

Timpul tot trecea şi monotonia aia care se instalează de obicei în relaţii ne ocolea. Bine, la noi poate era şi un caz mal special, fiindcă trecuserăm prin atâtea peripeţii împreună, încât era greu să nu ne bucurăm unul de celălalt la orice pas. Imaginează-ţi doar cum ar fi dacă te-ai reîntâlni cu persoana aia care te-a făcut să simţi pentru prima oară fluturi în stomac. Peste ani, cea cu care ai crezut că vei fi pentru tot restul vieţii, să-ţi reapară dintr-odată in cale şi să începeţi să vă croiţi drumul împreună. Sâ-şi lase viaţa ei de până atunci doar pentru tine şi să o ia de la capăt numai pentru tine. La 28 de ani.

Asta este povestea mea şi a ta şi nimeni nu ne va putea lua asta niciodată. Şi, pentru că mi-ai oferit o asemenea poveste de dragoste, demnă de pus într-o carte, demnă de a fi citită de sute de mii de oameni, îţi mulţumesc! Ăsta e modul meu de a te face să înţelegi căt de mult însemni pentru mine şi cât de recunoscător sunt pentru că ai intrat, la un moment dat, în viaţa mea.

Îmi doream să împart cu ea tot ce mi se întâmpla şi se bucura la fel ca mine când aveam un spectacol reuşit, când umpleam o sală sau când scriam ceva pe Facebook şi adunam mii de like-uri. Trăiam în cuibuşorul nostru şi ne dăruiam strălucire unul altuia. Uneori mă întrebam cum reuşisem să trăiesc fără ea atâta timp. Dar nu mai conta asta, important era că acum nu mai eram nevoit să o fac.

Şi cam aşa-mi petrecem eu viaţa. Şi nu zic "îmi petreceam" în sensul de "ne petreceam timpul împreună", ci în sensul că flecare clipă alături de ea era ca o petrecere. Clipele alături de ea, cu adevărat, le petreceam, şi asta mă umplea de bucurie.

După vreo jumătate de an, s-a întâmplat să ies într-o seară cu nişte prieteni. Ea nu mi-a spus nimic, pentru că nu se oftica niciodată dacă voiam să ies cu băieţii la o bere şi o narghilea. Stăteam şi sorbeam dintr-o bere şi discutam cu oamenii. Iar unul dintre el, la un moment dat, a zis să mergem într-un club, ca să vedem care mai e treaba. Am fost cu toţii de acord şi am pornit într-acolo.

Am ajuns, ne-am proptit la bar şi am luat o sticlă de vodcă şi nişte sucuri de portocale. Ne-am dat check-in bineînţeles, ca să vadă toţi duşmanii, şi ne-am căutat o masă. Ne-am aşezat, am început să bem şi să-i judecăm pe bărbaţii care dansau pe-acolo ca să le impresioneze pe fete. Că de-aia dansează băieţii în cluburi, apropo. În fine, ideea era că ne simţeam bine. Trecuseră deja vreo două ore, dar era OK. Ne distram.

Dă play la melodia următoare:

BEYONCE - CRAZY IN LOVE

La un moment dat am simţit o mâna pe umăr. Nu mi-a venit să cred. Nu înţelegeam cât de mică putea să fie lumea încât să ne putem întâlni. Şi chiar în momentul ăsta, când lucrurile mergeau bine în viaţa mea. Când începea să se aşeze şi pentru mine treaba. Când mă chinuiam din răsputeri să ating normalltatea.

- Dar ce faci, vedeto? De când scrii poveşti de succes, nu mai bagi lumea în seamă.

- Wow... ce surpriză, i-am răspuns.

- Sper că plăcută.

- Sigur că da. Mereu e frumos să te întâlneşti cu o veche cunoştinţă.

- O cunoştinţa veche? Asta sunt eu? Dar cum rămâne cu nopţile în care scriai povestea după ce mă futeai? Asta făceai cu toate cunoştinţele?

- Ramona, uite ce e... nu am vrut să sune aşa, îmi pare rău. Hai să o luăm de la capăt. Cum de eşti pe-aici?

- Păi uite, ţi-am văzut check-in-ul pe Facebook şi eram prin apropiere şi am zis să trec să te salut. Nu-mi oferi nimic de băut?

- Ăăă... sigur. Vrei nişte vodcă-orange?

- De ce nu?

Am luat sticla de pe masă, am umplut un pahar şi i l-am dat. Mi l-a luat din mână şi l-a dat peste cap.

- Mai dă-mi unul, mi-a zis.

- Wow! Chiar îţi era sete, i-am răspuns şi i-am mai turnat un pahar.

Pe al doilea nu l-a mal terminat dintr-o sorbire. L-a luat mai uşor.

- N-ai mai dat niciun semn dintr-odată, n-ai m-ai răspuns la telefon, ce s-a întâmplat? m-a întrebat.

- Nu s-a întâmplat nimic, dar am avut multă treabă. Plus că nu era OK să-ţi înşeli logodnicul, nu ducea nicăieri relaţia dintre noi doi. Ce rost avea să ne păcălim?

- Da, e adevărat. Dar nimeni nu ştie să te fută aşa cum ştiu eu. Nimeni nu ştie să ţi-o sugă aşa cum o fac eu. Până la urmă e Suge-o, Romana!, nu? mi-a zis şi a mai băut o gură de vodcă.

- Da, a fost frumos, dar repet: nu avea niciun viitor ce se întâmpla între noi.

- Dar cine zice că nu putem să ne distrăm? Suntem tineri, ce naiba?!

- Asta aşa e.

- Plus că mi-e dor să-ţi simt gustul, să ştii. Mi s-a întâmplat de multe ori să mă fut cu el şi să mă gândesc la tine. Ţie nu?

- Hai să nu vorbim despre asta, i-am răspuns.

- De ce nu? Eşti la fel de stricat ca şi mine, suntem la fel. Sigur şi tu te-ai masturbat măcar o dată cu gândul la mine. Nu nega!

- Hai zi-mi!...

Îmi era atât de greu să mă opun flirtului ăstuia bolnav pe care încerca să-l joace. Era, până la urmă, ceea ce îmi plăcea. "Poate normalitatea nu e pentru mine, poate normalitatea e, de fapt, banalitatea", mă gândeam.

- Ramona... eu sunt într-o relaţie acum şi mă simt foarte bine aşa. Nu are sens să discutăm chestiile astea.

- Şi ce dacă? Eu sunt logodită, dar asta nu mă împiedică să-ţi spun ce simt.

- Uite, eu o să plec acum. Nu are sens să dezgropăm morţii.

- Doamne, ce plictisitor ai devenit!

Se enervase. Puteam să văd asta şi puteam să văd şi că încearca să se joace cu mintea mea. Dar o cunoşteam prea bine ca să o las să mă mal păcălească.

- Serios! Mi-a părut bine că te-am văzut, dar acum am să plec. Şi-aşa e târziu, i-am spus.

- Eh, e târziu. E abia două. Mai stai un pic.

- Nu! Serios, o să plec.

- OK, Doamne! Ce party-pooper eşti, Doamne! Lasă-mă măcar să te duc eu cu maşina până acasă. Mai stăm la o vorbă pe drum.

- E OK. Lasă că iau un taxi. Plus că tu ai şi băut.

- Ce-am băut? Un pahar nici nu contează. Am condus şi mai beată decât atât. Hai... Pentru vremurile de demult. Fă-mi favoarea asta, te rog!

- OK, fie. Hai să mergem.

Am ieşit din club şi ne-am dus către maşina ei. Am intrat, m-am aşezat în dreapta şi mi-am pus centura.

- Îţi dau şi centura mea? mi-a zis.

- Nu. Sunt OK cu asta. Hai să mergem!

- Ce atâta grabă? Stai liniştit, viaţa e scurtă, bucură-te de fiecare moment, că nici nu ştii când se termină, mi-a spus.

A întins o mână şi a început să mă mângâie uşor cu vârfurile degetelor.

- Ce faci? am întrebat.

- Mă distrez şi eu puţin... n-am voie?

- Porneşte maşina mai bine. Serios, e târziu.

- Stai aşa să aranjez oglinzile. Că nici nu e maşina mea.

- Dar a cui e?

- Ei, a cui. A boului meu.

Continua să mă mângâie pe picior şi îşi ducea mâna tot mai sus.

- Dacă tot nu vrei să rămânem prieteni... Am şi eu nevoie să-mi faci o favoare, te rog. Şi eşti singurul care poate să facă asta pentru mine.

- Ce anume? am întrebat.

- Vreau să mă fuţi în maşina Iui.

- CE VREI???

- Asta vreau, i-am căutat prin telefon şi am văzut că are o amantă, muistul.

A început să plângă.

- Hei, poate ai înţeles tu greşit, l-am zis.

- Nu, Andrei. E un dobitoc, l-am şi auzit vorbind cu ea. Şi vreau să mă răzbun pe el. Cu tine. Acum. Numai pe tine te urăşte, ştie de povestea noastră, ştie că nu mă poate fute niciodată ca tine. Doar aşa l-aş face să sufere cu adevărat, să-l doară... Vreau să sufere, Andrei! îmi spunea ea printre lacrimi.

Plângea din ce în ce mai tare.

- Ăăă.. îmi pare rău... sincer. Dar nu e asta soluţia.

-Andrei! Am nevoie de asta. Vreau să ştiu că am fost futută la el în maşină. Fă-mi plăcerea asta şi nu o să te mai deranjez niciodată.

- Băl... nu pot. Îmi pare rău, serios, dar chiar nu pot.

Mi-a băgat mâna în pantaloni.

- Ramona, pe bune, opreşte-te!

- Atât îmi doresc. Numai atât. De dragul a tot ceea ce a fost intre noi, ajută-mă să-mi revin.

- Nu pot! Sincer! Nu am cum!

- Ai scris o poveste depre mine, în pana mea. Ai devenit faimos pe spatele meu. Măcar atât să faci şi tu pentru mine. MĂCAR ATÂT!

Dintr-odată, parcă nici nu mi-am dat seama când, a început să-mi facă sex oral. Nu voiam să recunosc, dar era foarte bine. Ramona o sugea din nou. Eram şi ameţit, a fost şi impactul emoţional destul de mare şl nu m-am putut împotrivi.

- Da! Doamne, ce dor îmi era de asta, îmi spunea.

S-au aburit geamurile. Mi-a dat scaunul pe spate şi a continuat. Avea dreptate. Eram la fel de stricat ca şi ea. N-am putut să-i rezist. Pur şi simplu, nu am putut. Ea la un moment dat s-a aşezat peste mine şi din momentul ăla mi s-a rupt filmul. Îmi amintesc doar când eu îmi trăgeam pantalonii şi ea se ştergea la gură.

- Asta era tot ce aveam nevoie, mi-a spus.

- Mda... Hai că eu plec, e târziu.

- E prea târziu, Andrei. Mereu a fost.

Am ieşit din maşină şi abia atunci am conştientizat ce făcusem. Începeau să mă lovească remuşcările. Cum aveam eu să o privesc în ochi pe Anemona? Doamne, ce prost pot să fiu. Cum să mă urc cu ea în maşină când ştiam ce efect are asupra mea? Idiotule!!!

Am intrat înapoi în club, m-am dus la prietenii mei care încă erau acolo şi le-am povestit ce s-a întâmplat. Cu toţii încercau să-mi dea sfaturi, să mă înveţe ce şi cum să fac pentru a nu mă da de gol faţă de Anemona şi tot felul de chestii din astea. Am plecat din club şi Alin mi-a zis:

- Nu te poţi duce acasă acum. Vino la mine, faci un duş, te speli, mănânci ceva şi mergi dimineaţă. Dă-i un mesa| Anemonei şi spune-i că rămâi la mine şi mergi dimineaţă la ea şi te comporţi de parcă nu s-a întâmplat nimic. Bă, mă asculţi?

Eu eram în lumea mea. Eram măcinat de mustrările de conştiinţă şi nu-m venea să cred cât de imbecil putusem să fiu. Pentru că da, aparent aveam o conştiinţă. Mă simţeam ca ultimul căcat. Alin m-a luat şi m-a scuturat de umeri.

- Bă, tu auzi ce-ţi zic eu? Nu pierzi o relaţie pentru o târfă!

- Nu, Alin, trebuie să-i spun. Nu pot să-i ascund asta.

- Nu fi prost! Nu-i zici nimic! Vrei să o pierzi?

- Nu!

- Păi atunci, fă cum îţi spun eu. Du-te Ia baie şi fă un duş. Îţi fac un sendviş până atunci.

M-am dus la baie şi am început să mă spăl. Încă nu aveam o explicaţie pentru ce se întâmplase, pentru ce făcusem. Mă uram în momentele alea. Am început să plâng în hohote. Cred că puteam să fac duş şi dacă nu ar fi curs apă. Nu înţelegeam de ce o

făcusem, dar asta conta cel mal puţin atunci. Îmi venea în minte doar chipul ei, doar zâmbetul ei superb şi tatuajul ei cu "Je ne regrette rien". Şi am început să plâng şi mai tare. Pentru că eu regretam, regretam cu toată puterea. Dar nu aveam ce să fac. O făcusem deja. Faptul era consumat, nu mai era cale de întoarcere. Trebuia să-mi revin.

Am ieşit din baie, am mâncat sendvişul ăla şi mă uitam în gol.

- Bă! Nu fi pizdă şi termin-o. Ai făcut-o, ai făcut-o. Aia e. Important e să nu afle.

- Am trecut şi eu prin asta şi am luat decizia să fiu sincer şi să-i spun. Ştii ce s-a întâmplat?

- Ce?

- Hai să spunem doar că de asta am ajuns să vreau să fut tot ce mişcă. Pentru că încă o caut pe ea şi ştiu că e singura femeie pe care nu pot să o mai am. Nu face aceeaşi greşeală pe care am făcut-o eu. Nu fi prost!

- Ştii ce nu înţeleg eu? Dacă tot eşti fericit cu fata asta cu care eşti acum, dacă tot simţi că o iubeşti, de ce ai făcut-o? De ce nu ai plecat acasă?

- Alin, tu nu înţelegi... Nu am cum să-i rezist. Nu mă pot controla când vine vorba de ea. Tu nu ştii ce înseamnă Ramona asta pentru mine. Ea m-a făcut să fiu aşa cum sunt. Dacă Anemona a fost cea care m-a plimbat prin ral, ţinându-mă de mână, emanând miros de levănţică, Ramona e cea care mi-a arătat toate chinurile iadului. Şi eu acum mă simt ca în purgatoriu. Mereu am tânjit după atenţia Ramonei şi chiar şi acum, după ce nu am văzut-o atâta timp, tot încerc să o impresionez. Mereu când fac o chestie notabilă, inevitabil primul gând care-mi vine în cap e: „Oare ce-o să spună Ramona când o să vadă? Oare va fi mândră de mine"? Aşa cum femeile care nu au avut nişte taţi OK, au daddy issues şi încearcă mereu să le fie pe plac bărbaţilor, aşa sunt eu cu Ramona. Ea este kriptonita mea. Şi ştii care e problema cea mai mare? Că, dacă s-ar mai întâmpla chestia asta de încă zece ori, de încă zece ori aş proceda la fel, oricât de mult ştiu că aş regreta după aia.

Efectiv, nu am cum să-i rezist. Pentru că ea e singura femeie care a reuşit să-mi fută mie mintea şi aşa va rămâne mereu.

- Hai, du-te şi te culcă, mâine va fi o nouă zi. Ai să vezi...

M-am întins la el pe canapea, dar nu am putut să închid un ochi toată noaptea. îmi cânta în cap încontinuu: "Dacă nu eu, atunci cine şi-ar da viaţa pentru tine". Se făcuse ziuă de ceva timp şi am decis să merg acasă şi să încerc să nu mă dau de gol. Era cea mai bună soluţie, nu puteam risca să o pierd.

M-am urcat într-un taxi şi am pornit. Mi s-a părut cel mal lung drum din viaţa mea. Nu ştiam ce să-i spun când o s-o văd, cum să mă comport, cum să fac să nu-şi dea seama. Mi-am făcut toate procesele de conştiinţă din lume. Nu cred că e nimic mal nasol pe lumea asta decât să-i înşeli încrederea unei persoane care ţi-a oferit totul. Eram cel mal prost din

curtea şcolii şi muream de draci. Taximetristul încerca să îmi spună chestii, voia să vorbim despre lucruri, dar eu nu auzeam şi nu vedeam. Tot ce-mi doream era să nu mă mai simt ca ultimul om, să o iau în braţe pe Anemona şi să uit noaptea care tocmai se încheiase. Greşisem grav. Dar numai eu ştiam cum mă simţeam şi ce era în sufletul meu. Nu cred că exista alcool pe Pământ care să mă facă să uit cât de bou fusesem.

Am a|uns în faţa blocului şi îmi era frică să cobor. Taximetristul se uita lung Ia mine, însă eu nu aveam curaj să accept că venise momentul să dau ochii cu ea. Am coborât până la urmă, mi-am repetat toate replicile, tot ce voiam să-l spun, tot ce voiam să îi povestesc şi am intrat în scară. Aveam un sentiment foarte nasol, dar era normal. Am băgat cheia în uşă şi am făcut o pauză. Am tras aer în piept şi am intrat. M-am descălţat, am pus cheile în cui şi am intrat în camera noastră. Am început să tremur.

Era să leşin când am văzut ce era acolo. Camera în care ne iubiserăm, camera noastră, era goală. Dulapul era pe jumătate gol, patul era nefăcut şi scrumiera era plină. Am mers repede în bale. Acolo era la fel. Era doar periuţa mea de dinţi, toate cosmeticele ei dispăruseră. Nu înţelegeam ce se întâmplase. Am început să urlu. "Anemona!!! Iubire, unde eşti???"

Nu-mi răspundea nimeni.

- Anemona!!!! urlam eu din toţi rărunchii. Anemona, unde eşti???

Niciun răspuns. Nimic! Liniştea mă omora. Pe pat era tricoul el. Tricoul în care dormea ea. L-o fi uitat sau l-o fi lăsat acolo? Nu mai conta. L-am luat în mână, m-am aşezat lângă un perete, l-am mirosit, şi lacrimile au început să-mi inunde obrajii. Nici nu pricepeam ce s-a întâmplat. Oare aflase ce se întâmplase? Cum ar fi putut? Nu, era imposibil. Am încercat să o sun. Telefonul ei era închis. "Nu, nu se poate, trebuie să fie o glumă. Asta nu poate fi real", îmi ziceam.

Mă durea... Mă durea rău. Şi în clipa aia mi-a vibrat telefonul. Aveam un mesaj.

CAPITOLUL XIII

Normal înseamnă banal.

"Credeai că dacă eu nu sunt fericită tu o să poţi fi? Nu. N-am să-ţi dau voie. Suge-o!"

--SFÂRŞIT--